

รายงานการประชุม

ไตรมาส

ครั้งที่ ๓๘

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

รายงานการประชุมคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ

สภาร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๓๘/๒๕๕๐

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ณ ห้องประชุมคณะกรรมการงบประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

(นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

ประธาน : ผมขออนุญาตเปิดประชุมเนครับ เป็นการประชุมเพื่อมาพิจารณาในเรื่องใหญ่ อีกเรื่องหนึ่งเนครับ แล้วเรื่องนี้ก็คิดว่าเราได้พูดกันมาเมื่อวานนี้ว่า เราคงจะแสดงความเห็นกันในเรื่องเกี่ยวกับหลักการของ สส. สว. ที่มาของ สส. สว. ซึ่งจะเป็นเรื่องใหญ่ รวมทั้งจำนวนด้วย เพราะฉะนั้นในเรื่องอันนี้รัฐธรรมนูญที่กรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญก็ได้ยกร่างไว้แล้ว และก็มีผู้ขอแปรญัตติ อย่างไรก็ตามเพื่อไม่ให้เสียเวลานะครับ ผมอยากจะขอให้ สสร. ที่ขอแปรญัตติไว้ได้เป็นผู้ที่ชี้แจงให้กรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญได้รับฟังด้วยเพื่อแสดงเหตุและผล แต่ขอเรียนก่อนว่าอยากจะขอนำเอาเรื่องของ สว. ขึ้นมาพูดก่อน เพราะว่าเรื่องของ สว. นี้ก็มีบางฝ่ายเห็นว่าไม่ควรจะมีเลย บางฝ่ายก็บอกว่าควรจะมี บางฝ่ายก็บอกว่าควรจะมาจากการเลือกตั้ง หรือในร่างรัฐธรรมนูญที่ร่างเอาไว้ก็บอกว่ามาจากการสรรหา เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ผมขอให้นำเรื่อง สว. ขึ้นมาพูดจากกันก่อนเนครับ ขอเชิญท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เรียนท่านประธานที่เคารพ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง เนครับ ท่านประธานครับ ผมได้ออกไปประมวลความเห็นของประชาชนในเรื่องเกี่ยวข้องกับ สว. ผมอยากจะลำดับให้ท่านประธานได้เห็นภาพว่าประชาชนนี้มีความรู้สึกนึกคิดอย่างไรบ้าง

เมื่อครั้งที่ไปฟังความเห็นประชาชนในรอบแรก ซึ่งมีความหมายว่าในช่วงแรกที่กรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญยังไม่ได้ยกร่างใด ๆ ทั้งสิ้น ในช่วงนั้นประชาชนก็เปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่เคยเกิดขึ้นและปรากฏขึ้นในประเทศไทย กล่าวคือ เดิมเคยมีการแต่งตั้งจากนายกรัฐมนตรี และถัดมาก็มีการเลือกตั้งสมัยที่ผมเป็น สว. เลือกตั้งชุดแรก เมื่อประชาชนเทียบกัน ๒ อย่าง ประชาชนก็แสดงความเห็นชัดเจนว่ามาต้องการแบบการแต่งตั้งจากนายกรัฐมนตรี

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

แต่ต้องการที่มาจาก การเลือกตั้ง อันนั้นชัดเจน แล้วก็เคยทราบเรียนท่านประธานกับกรรมการยกย่องรัฐธรรมนูญไปเรียบร้อยแล้ว แต่เมื่อกรรมการยกย่องรัฐธรรมนูญได้ยกย่องขึ้นมาเป็นร่างที่ฉบับรับฟังความเห็นประชาชน และได้ฟังข้อคิดความเห็นที่ผมได้ซักถามกรรมการยกย่องรัฐธรรมนูญที่ทำอยู่ในภาพที่ดีที่ไปแจก เมื่อประชาชนได้เห็นของใหม่ กล่าวคือ ไม่เป็นไปทั้งแบบแต่งตั้งโดยนายกรัฐมนตรีและจากเลือกตั้ง แต่ว่ามาโดยวิธีการสรรหา และจำนวนลดลงเหลือ ๑๖๐ คน และการสรรหาดังกล่าวเป็นการสรรหาของประเภท คือ ตามจังหวัด แล้วก็ตามสาขาอาชีพและการสรรหาดังกล่าวนั้นเกิดจากกลุ่มบุคคลที่ปรากฏในร่างที่ปรากฏ ปรากฏว่าประชาชนในช่วงแรกหันมาสนใจอย่างมาก แล้วก็ให้ความเห็นที่พวกเราไปรับฟังความเห็น ว่าสนใจที่จะเป็นไปตามคล้าย ๆ กันกับที่กรรมการยกย่องรัฐธรรมนูญ ผมใช้คำว่า คล้าย ๆ แต่ไม่เหมือนทีเดียว กล่าวคือ ถ้าจะโดยสรุป ประชาชนมีความเห็นว่า แบบแต่งตั้งคงไม่เอาแน่ แต่การเลือกตั้งประชาชนบอกว่าถ้าเลือก ๒ อย่าง จะเอาแบบการเลือกตั้งแน่นอน เพราะว่าดีกว่าการแต่งตั้งโดยนายกรัฐมนตรี แต่ก็มีความเป็นห่วงและมีความรู้สึกเป็นห่วงอยู่ กล่าวคือ กลัวว่าจะได้ผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น ไม่แตกต่างอะไรเลยกับ สส. หรือได้บุคคลชุดเดียวกันกับที่ สส. ไปมีฐานเสียงแล้วก็หาคะแนนเสียงไว้ หรือได้ญาติพี่น้องของ สส. มาเป็น สว. หรือมีการโง่งมการเลือกตั้ง มีการซื้อสิทธิ ขายเสียงไม่ต่างอะไรเลยกับกรณีของ สส. เพราะฉะนั้นประชาชนจึงหันมาในช่วงแรกของในช่วงที่ ๒ ที่ไปรับฟัง จึงหันมาสนับสนุนอย่างมากกับสิ่งที่กรรมการยกย่องรัฐธรรมนูญได้ยกย่องขึ้น แต่มีข้อสังเกตว่าในส่วนของ การสรรหาในระดับจังหวัด ถ้าหากว่ามีการสรรหามากกว่าจำนวนไม่ใช่เฉพาะจำนวนจังหวัดละ ๑ คน เช่น จังหวัดละ ๕ คน แล้วกลับไปให้ประชาชนเลือก ประชาชนจะพอใจยิ่งขึ้น นี่เป็นความรู้สึกที่ผมได้จากในช่วงแรก ๆ ของใน Phase ที่ ๒ แต่ในช่วงหลังเมื่อมีการวิพากษ์วิจารณ์กันมากขึ้นในสื่อมวลชน และมีการวิพากษ์วิจารณ์จากพรรคการเมืองและผู้ที่เกี่ยวข้อง ความรู้สึกของผู้คนก็เริ่มเปลี่ยนไปอีก หันมามีความรู้สึกว่าการเลือกตั้งโดยตรงน่าจะดีกว่า เพราะฉะนั้นผลในขั้นสุดท้ายที่ได้ปรากฏ จึงปรากฏว่าส่วนมาก แต่ก็มากกันไม่มากนักมีความรู้สึกอยากเห็นจากการเลือกตั้งโดยตรง เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ มีอีกส่วนหนึ่งที่ประชาชนได้ตั้งข้อสังเกตในเชิงคุณภาพอย่างที่เราทราบกันว่า เราไม่ได้ใช้ในเชิงปริมาณ ในเชิงคุณภาพมีประชาชนส่วนหนึ่งมีความเห็นว่า วุฒิสภาอาจจะเหมือนไส้ติ่งที่อาจจะไม่มีความจำเป็นก็ได้ และประกอบกันกับกรณีที่เราเห็นว่า ถ้ามาจากการเลือกตั้งก็จะมีปัญหา เพราะเหตุที่ทราบเรียบร้อยแล้ว ถ้าจะมาจากสรรหาก็เกรงว่าจะมีปัญหาว่า การสรรหานั้นก็จะได้บุคคลที่วิ่งเต้น นักวิ่งเต้นทั้งหลายก็จะได้เปรียบแล้วในที่สุด ในโครงสร้างระบบอุปถัมภ์ของสังคมไทยก็กลัวว่าจะได้คนจำนวนหนึ่งเท่านั้น เพราะฉะนั้นก็จะยังมีอีกจำนวนหนึ่งที่มีความเห็นว่า อาจจะไม่ต้องมีวุฒิสภา -----

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

เพราะฉะนั้นผมต้องกราบเรียนท่านประธานนะครับ ด้วยความยากลำบากที่พวกผมจะต้องแปรญัตติให้เป็นไปตามประชาชน ก็จะเป็นความโชคดีหรืออย่างไรก็ไม่ทราบนะครับ กล่าวคือ เมื่อถึงเวลาที่จะต้องแปรญัตติก็มีผู้ที่เข้ามาประชุมร่วมกันจำนวนประมาณ ๔๔ คน ซึ่งจะทำให้พวกเราสามารถจะที่จะสนองความต้องการของประชาชนได้ โดยแยกออกเป็นกรการแปรญัตติในลักษณะต่าง ๆ ผสมผสานระหว่างการสรรหา การเลือกตั้งวุฒิสภา แล้วก็ไม่มีการเลือกตั้งแล้วเช่นเดียวกับ สส. ก็สามารถที่จะสรรหาการแปรญัตติให้สนองความต้องการของประชาชน เพื่อที่เราจะได้มาถกเถียงกันในวันนี้ เพราะฉะนั้นอยากจะกราบเรียนภาพรวมท่านประธานเสียก่อนว่า ในกลุ่มของพวกกระผมนี้ ในเรื่องของ สว. จึงมีหลายลักษณะ กลุ่มที่ผมรับที่จะเป็นผู้แปรญัตติเป็นทางการ มันต้องมีคนใดคนหนึ่ง กลุ่มของผมจึงมีขอแปรญัตติว่า ขอให้วุฒิสภาเดียว ส่วนหลังจากของผมแล้วก็มีผู้ขอให้มีวุฒิสภาแต่มาจากการเลือกตั้งแล้วก็จะมีการเลือกตั้งวุฒิสภาแต่มาจากการสรรหา แล้วส่งกลับไปเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นท่านประธานครับนี้จะกราบเรียนว่า พวกผมทำเพื่อสนองความต้องการของประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนเป็นกลุ่มแรกก่อนว่า ในกลุ่มที่พวกผมมีความเห็นว่า ไม่สมควรที่จะต้องให้มีวุฒิสภาอีกต่อไป หรือหมดความจำเป็นที่จะให้มีวุฒิสภาอีกต่อไป และมีสภาเดียวก็น่าจะเพียงพอสำหรับการเมืองภาคตัวแทน ด้วยเหตุผลอันนี้ครับท่านประธาน อย่างที่ผมเกริ่นนำไปแล้วแต่ต้นว่า การแต่งตั้งคงจะเป็นไปไม่ได้แล้วในยุคนี้ แต่งตั้งโดยนายกรัฐมนตรี ผมคิดว่าเราตัดทิ้งได้ หมายถึงการเลือกตั้ง ผมคิดว่าประสบการณ์ตรงที่ผมมาจาก สว. มาจากการเลือกตั้ง แม่นอนครับ สว. มาจากการเลือกตั้งมีทั้งที่ถูกใจและมีทั้งที่ไม่ถูกใจ มีทั้งที่เป็นอิสระจริงตามรัฐธรรมนูญที่ปรารถนาอยากให้เห็นสภาที่เป็นอิสระแล้วตรวจสอบสิ่งที่ปรากฏผ่านมาจาก สส. เช่น กฎหมาย กลั่นกรองกฎหมาย หรือเป็นสภาที่เป็นอิสระเพื่อที่จะเลือกสรรองค์กรอิสระด้วยกัน ที่มาทำงานอย่างอิสระ แต่ปรากฏผลนะครับท่านประธาน ประสบการณ์ตรงที่ผมมีอยู่ในช่วงปีแรก สองปีแรก ก็ยังดูเป็นอิสระพอสมควร ผมกราบเรียนท่านประธานว่าผมพอใจพอสมควร แม้จะมีกลุ่มบุคคลที่เป็นเครือญาติกับนักการเมืองที่เป็นสภาผู้แทนราษฎร เป็นลูกบ้าง เป็นพ่อบ้าง เป็นภรรยาบ้าง แต่อยู่ในจำนวนที่อยู่ในจำนวนจำกัดที่พอจะรับได้ และการทำงานปีสองปีแรก ตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ และพอขึ้นปี ๒๕๔๔ ก็ยังพอที่จะเป็นอิสระพอสมควร เคยอภิปรายงบประมาณแผ่นดิน หลักฐานที่ชัดเจนก็คือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ปี ๒๕๔๓ ปี ๒๕๔๔ ปรากฏว่าใน สว. นั้นมีคะแนนเท่ากันที่จะรับกับไม่รับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงความเป็นอิสระอย่างยิ่งที่เกิดขึ้นในปี ๒๕๔๓ จนกระทั่งประธานวุฒิสภาต้องลงมติเป็นท่านสุดท้ายว่า ให้ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวผ่าน ท่านประธานครับ อันนั้นเห็นว่าถ้าเป็นอิสระจริงมันทำงานได้ แต่ถัดจากนั้นมาขนาดการเลือกตั้งที่พรรคการเมืองยังไม่ตั้งตัว ในสมัยปี ๒๕๔๓ ที่พวกผมเข้ามา ๔ มีนาคม ๒๕๔๓ เราได้คนที่

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ธนัญญา ๓/๑

อิสระพอสมควร แต่ถัดมา ท่านประธานครับ มันไม่ต่างอะไรกับที่เราบ่นหรือเราไม่อยากจะเห็น สส. ที่เป็นอิสระไม่สังกัดพรรคการเมือง เพราะพอกาลเวลาผ่านไปเรื่อย ๆ เมื่อมีเงินเข้ามา เมื่อมีรัฐบาลที่มีเงินเข้ามา ในปี ๒๕๔๔ เป็นต้นมา การครอบงำทั้งหลายก็เกิดขึ้นตลอดเวลา การครอบงำเกิดขึ้นโดยเหตุหลายปัจจัยด้วยกัน โดยเหตุที่ญาติพี่น้องรับราชการอยู่ในระดับอธิบดี ในระดับรองอธิบดี ในระดับรองปลัดกระทรวง จะไปเป็นตำแหน่งสำคัญ -----

- ๔/๑

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประกาศลักษณะ ๔/๑

หรือลำดับกำลังจะเป็นผู้กำกับหรือจะเป็นผู้บัญชาการ คนที่มีน้อง คนที่มีพี่ คนที่มีญาติพี่น้องต่าง
ระมัดระวังและค่อย ๆ ขยายวิญญานทีละน้อย เพื่อที่จะให้ญาติพี่น้องเจริญรุ่งเรือง ยิ่งกว่านั้นถัดมา
ก็มีการกินเงินเดือนเป็นเงินเดือนประจำ ถัดออกมาก็มีการกินเงินเป็นรายครั้ง ถ้ามีการไหวตในวันในสิ่งที่
สำคัญ ท่านประธานครับ ทั้งหมดนี้ผมจึงคิดว่าเป็นเรื่องที่เป็นความเจ็บปวด แล้วในที่สุดการสรรหา
การเลือกตั้งองค์กรอิสระก็ปรากฏภาพอย่างที่ท่านเห็น เรามีศาลรัฐธรรมนูญ เรามี กกต. เรามี ปปช.
อย่างที่ท่านเห็น ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นสิ่งที่ผมมีประสบการณ์ตรง นี่ขนาดการเลือกตั้ง
ครั้งแรกที่พรรคการเมืองยังไม่ตั้งตัว แล้วยังเป็นอิสระพอสมควร แต่แล้วในที่สุดก็เป็นอย่างนี้ และใน ๖ ปี
ในที่สุดท้ายของปีที่ ๖ ผู้ที่ทำงานอย่างอิสระอาจจะเหลือเพียงแค่ ๔๐ คน จาก ๒๐๐ คน ท่านประธานครับ
ถ้าอย่างนี้คำถามที่เราต้องการคือ มีวุฒิสมภาพที่เป็นอิสระไว้คอยตรวจสอบ คอยกลั่นกรอง คอยเลือกตั้ง
องค์กรอิสระและคอยถอดถอนนี้ มันทำหน้าที่ของมันได้เต็มที่อย่างที่ว่าหรือไม่

เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ด้วยเหตุผลอย่างนี้พวกผมจึงคิดว่าที่ประชาชนให้ความเห็น
มาส่วนหนึ่งน่าสนใจ กล่าวถึงถ้าเป็นเช่นนี้ เมื่อ สส. และ สว. ได้คนพันธุ์เดียวกัน ได้คนที่มีพฤติกรรม
ไม่แตกต่างกัน แล้วเราเองก็บอกว่าสภาผู้แทนราษฎรจะต้องมีพรรคการเมืองเพื่อที่จะควบคุมพฤติกรรม
และพรรคการเมืองคือสถาบันที่สำคัญ ยุบพรรคทีหนึ่งก็พูดกันอยู่นั้น แต่ สว. คือคนที่มาเป็นนักการเมือง
พันธุ์เดียวกับ สส. แต่ไม่ต้องสังกัดพรรค ท่านประธานครับ เราขัดแย้งกันเองหรือเปล่าใน ๒ สิ่งนี้
ด้วยเหตุผลดังกล่าวท่านประธาน พวกกระผมเลยคิดว่าเราอาจจะต้องทดลองและไม่จำเป็นอีกต่อไปไหม
ที่จะมี ๒ สภา ให้มีเสี้ยวสภาเดียวก็คือสภาผู้แทนราษฎรหรือจะเรียกชื่อเป็นอื่นได้อันนั้นก็สุดแล้วแต่
แต่มีสภาเดียวจะเรียกว่า รัฐสภา สสร. คือสมาชิกรัฐสภาก็เป็นไปได้ หรือจะเรียกว่า สภาผู้แทนราษฎร
ก็เป็นไปได้ อันนี้ก็แล้วแต่ อันนี้ผมไม่ติดใจ เมื่อมาจากการเลือกตั้งจะเลือกตั้งด้วยวิธีใดก็อยู่ที่เราจะคิด
การเลือกตั้ง เรื่องของ สส.

ส่วนอำนาจหน้าที่ท่านประธานครับ อำนาจหน้าที่ที่เราเคยประดิษฐ์ไว้ให้กับ
สว. ที่มาจากการเลือกตั้งรุ่นเดียวกับผม โดยสรุปนั้นมี ๔ หน้าที่ หน้าที่กลั่นกรองกฎหมาย หน้าที่ในการ
ตรวจสอบรัฐบาล หน้าที่ในการแต่งตั้งเลือกสรรองค์กรอิสระหรือเลือกตั้งองค์กรอิสระ และหน้าที่สุดท้าย
ก็คือถอดถอน

รัฐธรรมนูญที่ท่านประธานและกรรมการยกย่องกันขึ้นมาได้ลดอำนาจของเก่าลงไป
ส่วนหนึ่ง ก็คือแทนที่จะเป็นการเลือกองค์กรอิสระแต่ให้การรับรองหรือไม่รับรององค์กรอิสระ ส่วนอื่น ๆ
ยังคงเหมือนเดิม เพราะฉะนั้นถ้าที่ประชุมนี้เห็นในหลักการเหมือนกับที่ผมกราบเรียนก็ต้องช่วยกัน
คิดว่าเรื่องกลั่นกรองกฎหมายเราจะทำกันได้อย่างไร พวกกระผมได้คิดกันมาล่วงหน้าด้วยความคิดของคน

คณะกรรมการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประกาศลักษณะ ๔/๒

ระดับหนึ่ง ซึ่งจำนวนไม่มากนักสำหรับบรรดากลุ่มผู้แปรพฤติก็จะต้องขอพึ่งท่านกรรมการทั้งหลายจะได้
ช่วยคิดว่าจะกลั่นกรองกฎหมายกันต่อไปอย่างไร ผมอยากจะทราบเรียนว่าพวกผมคิดอย่างนี้-----

- ๕/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ก็คือเรื่องของการกลั่นกรองกฎหมายนี้ยังเห็นความจำเป็น แต่อยากจะทราบเรียนท่านประธานนะครับว่า ประสพการณ์ผมในการกลั่นกรองกฎหมาย ที่ผ่านมาพอ สส. รู้ว่ามีวุฒิสภา และพอ สส. นั้นนะครับ สภาผู้แทนราษฎรถูกพรรคการเมืองใหญ่ครอบงำ ตกลงการพิจารณากฎหมายเป็นไปตามวิป เป็นไปตาม แกนนำ เป็นไปตามพรรคการเมืองจัดสรร ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดสนใจอย่างแท้จริงที่จะดูแลกฎหมาย ฝ่ายค้านเองมี จำนวนน้อยนิด โหวตอย่างไรก็แพ้ ตกลงกฎหมายเลยออกมาอย่างมีปัญหาในสภาผู้แทนราษฎรในสมัยที่ ผมเป็นสมาชิกวุฒิสภา แต่ท่านประธานครับ เขารู้ว่าอย่างไรก็ตามวุฒิสภาจะไปช่วยกลั่นกรองให้กับเขา แล้วก็ส่งกลับไปให้เขาดูอีกทีหนึ่งอยู่แล้ว เพราะขั้นสุดท้ายก็ต้องมาจากสภาผู้แทนราษฎร ไม่ได้มาจาก วุฒิสภา เพราะฉะนั้นเขาก็เลยส่งกฎหมายออกไปอย่างง่ายดาย แล้วก็ให้พวกผมเหมือนกับเป็นคนทำ กฎหมาย แล้วส่งมาให้เขากลับกรองท่านประธาน มันกลับกันไปเรื่อยเรื่อย กลายเป็นพวกผมทำกฎหมาย จากกฤษฎีกาที่เข้ามาดูแลรายละเอียด ส่งไปแล้วกลับกลั่นกรองว่าเขาจะรับหรือไม่รับ ท่านประธานครับนี่ คือประสพการณ์จริง ถ้าท่านไม่มีวุฒิสภา เขาจะต้องตระหนักแล้ว ประชาชนจะต้องอยู่ที่เขาคณะเดียว สภาเดียว ว่าเขาจะทำกฎหมายให้ดีได้อย่างไร ภาพจะชัดเจนขึ้น แล้วขณะเดียวกันถ้าเราบัญญัติเสียได้ใหม่ ว่าให้สภาแห่งนี้ตั้งคณะกรรมการขึ้นกลั่นกรองกฎหมาย เป็นคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๕๐ ท่าน นี่ยกตัวอย่างว่าประมาณ ๕๐ ท่าน ซึ่งวุฒิสภาอาจจะมี ๑๐๐ หรือ ๑๐๐ เศษ อันนี้ให้มีคณะกรรมการ วิสามัญกลั่นกรองกฎหมาย มีจำนวนประมาณ ๕๐ ท่าน แล้วแต่เราจะช่วยกันประดิษฐ์ ประกอบไปด้วย สมาชิกวุฒิสภา หรือ สส. จำนวนหนึ่ง แล้วก็ประกอบไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิกายนอกอีกจำนวนหนึ่ง ตาม ท่านประธานครับ คณะกรรมการวิสามัญนี้มีหน้าที่คล้าย ๆ กับ สว. ทุกประการเลย เพราะ สว. ก็ประกอบ ไปด้วยผู้ที่มาจากการเลือกตั้ง แล้วก็ประกอบไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วก็กลั่นกรองกฎหมายให้ สส. อีกที หนึ่ง ตามท่านประธานครับว่า สมัยพวกผมเป็น สว. นี้ เมื่อกลับกรองเสร็จก็ประกาศใช้ไม่ได้ ก็ต้องกลับไปให้ สส. ดู คณะกรรมการกลั่นกรองกฎหมายดังกล่าว เมื่อทำแล้วก็ประกาศเลยไม่ได้ ก็ต้องกลับไปให้ สส. ดู มันก็ทำงานได้เฉกเช่นผู้กลั่นกรองกฎหมายโดยสภา โดยวุฒิสภา อันนั้นประเด็นที่ ๑ ก็หมดไป

ประเด็นที่ ๒ คือเรื่องตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล ถ้าเราช่วยกันประดิษฐ์ให้ สภาผู้แทนราษฎรมีการตรวจสอบกันได้เข้มข้นยิ่งขึ้น ไม่เพียงแต่เรื่องของการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี หรือนายกรัฐมนตรีได้ง่ายขึ้นกว่า ปี ๒๕๔๐ ให้การตรวจสอบของคณะกรรมการเข้มข้น ให้ คณะกรรมการทั้งหลายได้ตรวจสอบ ตามท่านประธานนะครับ สมัยผมเป็นกรรมการ พวกผมก็ ตรวจสอบ แล้วก็เห็นหลายอย่างที่ทำได้ เพราะฉะนั้นถ้าให้อำนาจกับสภาผู้แทนราษฎรในการตรวจสอบฝ่าย บริหารอย่างแท้จริง ผมเชื่อว่าทำได้ โดยเฉพาะทราบเรียนไว้เลยว่า พวกคณะกรรมการจะเชิญผู้หนึ่งผู้ใด มานี้ยากลำบากมาก ท่านประธานทราบดี ว่าจะถูกบ้ายเบี่ยงไม่ให้อำนาจตรวจสอบเช่นเดียวกัน มีสองสภาหรือ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

สภาเดียวก็โดนปัญหาเหมือนกัน เราต้องไปแก้ที่จุดนั้น เพราะฉะนั้นเรื่องการตรวจสอบนี้ผมคิดว่าสภาเดียว
ตรวจสอบพอ สองสภาถ้าเป็นสภาที่มันไม่แตกต่างกัน มันก็ตรวจสอบไม่แตกต่างกัน

ประการที่ ๓ อำนาจประการที่ ๓ คือขณะนี้อำนาจก็ต้องเทียบกับรัฐธรรมนูญที่ท่านร่าง
ก็คือว่าเพียงแค่รับรองหรือไม่รับรอง ไม่มีอำนาจในการเลือกองค์กระษัตริย์อีกต่อไป ถ้าม
ท่านประธานครับ เพียงแค่รับรองหรือไม่รับรองนี้ ให้ตัวแทนของปวงชนที่มาจากกาเลือกตั้ง สส. หรือสภา
ผู้แทนราษฎร หรือจะเรียกว่ารัฐสภาไปแล้วแต่ เป็นผู้ให้คำรับรองกับไม่รับรองนี้มันต่างอะไรกันไหมครับ กับ
ให้ สว. ที่มาจากการเลือกตั้งเหมือนพวกผม-----

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ถ้าคิดว่ามันไม่ต่าง เพราะว่าเป็นมนุษย์พันธุ์เดียวกัน ถ้ามีปัญหาหำเงิน ก็รับเงินเหมือนกัน ถ้ามีปัญหาอะไร ก็มีเหมือนกัน ถ้าเช่นนั้นเราก็ให้สภาผู้แทนราษฎรรับรองหรือไม่รับรองเสีย ผมคิดว่าก็สง่างาม แล้วก็มาจาก ตัวแทนของปวงชน ทุกคนก็จะยอมรับได้ ท่านประธานครับ มีเหตุที่ผมจะต้องหาหรือเพียงแค่อำนาจ

ประการที่ ๔ คือ เรื่องการถอดถอน เราก็คงจะต้องประดิษฐ์อะไรเพิ่มเติมหรือไม่ หรือจะให้ สส. จำนวนเท่าไร มีสิทธิที่จะถอดถอนหรือไม่ มีประเด็นเดียวที่พวกผมจนปัญญาที่จะต้องหวังพึ่งพวกท่านทั้งหลายที่จะเข้าใจในแง่ของกฎหมายดีกว่าว่าจะช่วยประดิษฐ์อย่างไรในเรื่องของการถอดถอน เพื่อให้ทำให้เป็นจริงให้ได้ หรือเรื่องของการถอดถอนไม่ควรจะมี อันนั้นก็สุดแล้วแต่ที่ประชุม ท่านประธานครับ พวกผมมีอำนาจในการถอดถอน แต่ทราบเรียนท่านประธานนะครับ ๖ ปีที่ผ่านมาไม่เคยถอดถอนใครได้เลยแม้แต่ครั้งเดียว แม้แต่คนเดียว ถามว่าผมมีไปทำไม ถ้าท่านมีอำนาจถอดถอน แต่ฝากกับ สว. จากการเลือกตั้งเหมือน

พวกผม ฝาก สว. ที่รับเงินเดือนเหมือนกับพวกผมบางคน ฝาก สว. ที่หวังลาภ ยศ สรรเสริญ สุข หวังว่าวันหนึ่งจะได้กลับเข้าไปเป็น สส. หวังว่าใกล้เลือกตั้งจะได้เอาลูกไปเป็น สส. พรรคนั้น หวังว่าจะได้เอากรรยาไปสืบทอดอำนาจต่อเมื่อตัวเองแก่ลง ท่านประธานครับ ผมพูดนี้เห็นหน้าคนหมดนะครับ แล้วในที่สุดท่านถอดถอนใครได้ ผมบอกได้เลยว่าไม่เคยถอดถอนใครได้เลย ท่านประธานครับ เหตุที่ถอดถอนไม่ได้มีอยู่ ๒ เหตุ

เหตุที่ ๑ เป็นเพราะ ปปช. ผมต้องพูดอะไรตรงไปตรงมาในที่นี้ ถึงแม้ว่าในที่นี้มี ปปช. อยู่ ๒ ท่าน แต่ไม่ใช่ความผิดของ ๒ ท่านนี้เลย แต่เป็นเพราะ ปปช. ชุดเก่าไปกำหนดกฎหมายเกณฑ์ไว้ว่า ในรัฐธรรมนูญเขียนว่า ส่อว่าทุจริต หรือ ส่อว่าปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบ คำว่า ส่อว่า มันก็บอกแล้วว่าถ้าส่อก็ส่งมาให้วุฒิสภาเขาจัดการ แล้วถ้าหากว่าพบว่าผิดจริงก็ส่งไปให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาเอาโทษทางอาญาด้วย แต่ท่านไปวางมาตรฐานเดียวกันกับทางอาญา คือต้องพิสูจน์จนสิ้นสงสัย ท่านเกรงว่าเมื่อส่งไปยังศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองแล้ว กลัวว่าทางนั้นจะไม่ผ่าน ท่านก็ใช้มาตรฐานเดียวกันในการที่จะส่ง สว. ด้วย ตกลงในการที่จะส่งวุฒิสภา ท่านก็ใช้กฎหมายที่จะต้องผ่าน ๖ จาก ๙ คือ สองในสาม โหวตออกมาแต่ละครั้ง ๕ ต่อ ๔ ท่านบอกว่าให้จำหน่ายทิ้งไม่ส่งวุฒิสภาถอดถอน ๙ คดีพร้อม ๆ กันที่จะถอดถอนก็ไม่ได้ถอดถอน ท่านประธานครับ นี่คือระบบของการถอดถอนจะต้องดูทั้งระบบ ไม่ใช่ดูแต่ สว. อย่างเดียว แล้วผมมั่นใจเหลือเกินว่าในปีท้าย ๆ ถ้า ปปช. ส่งมาว่ามีมูล พวกผมก็ถอดถอนใครไม่ได้ เพราะอะไรครับ ขนาดพวกผม มีอยู่มาตราหนึ่ง ที่จะต้องใช้คะแนนเสียงหนึ่งร้อยยี่สิบคน จากสองร้อยคน เพื่อที่จะบังคับให้รัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรีมาวุฒิสภา ยิ่งเขินกันไม่ได้เลย ท่านประธานครับ แค่อขอให้เขาต้องมาชี้แจงในสภา รัฐธรรมนูญบอกต้องมาชี้แจงเขาไม่มาเขาป่วยเบี่ยงตลอด ส่งคนอื่นมาแทนตลอด พวกผมพยายามจะ

คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

นำพร ๖/๒

เข้าชื่อกันให้ได้ ๑๒๐ คน เพื่อที่จะเอาเขาเข้ามายังไม่ได้ ๑๒๐ คน แล้วการถอดถอนต้องเขียนว่า ต้องได้ ๑๒๐ คนเหมือนกัน ท่านประธานครับ ถ้ากลับเข้ามาพวกผมก็ถอดถอนใครไม่ได้ ด้วยเหตุนี้ ท่านประธาน เห็นปัญหาในข้อปฏิบัติไหมครับ แล้วประสบการณ์ตรง เรายังจะมีวุฒิสภาแบบจากการเลือกตั้งหรือว่า แต่งตั้ง แล้วให้เป็นการเล่นลิเกให้ประชาชนดูตลอดไป แล้วท่านประธานทราบไหมครับว่า พวกผมใช้ งบประมาณเท่าไร -----

- ๗/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

งบประมาณแผ่นดินของ สว. ๒๐๐ คน พวกผมใช้ ปีหนึ่ง ๙๐๐ กว่าล้านบาท เกือบ ๆ ๑,๐๐๐ ล้านบาท เพราะไม่ใช่เฉพาะเงินเดือนของพวกผมแสนกว่าบาท ๒๐๐ คน คุณคุณเข้าไป ยังมีเงินที่ซ่อนไว้ให้ไปอยู่กับ ท่าน สว. ทั้งหมด กล่าวคือให้มีผู้ช่วยอีก ๕ คน และให้มีผู้ชำนาญการประจำตัวอีก ๑ คน รวมเงินเดือนของผู้ช่วยและผู้ชำนาญการทั้งหมดเท่ากับเงินเดือน สว. ท่านประธานครับ เท่ากับว่าเรามี สว. ๔๐๐ คน ต้องจ่ายเงิน แต่นี้เป็นความชาญฉลาดของผู้เขียนกฎหมายก่อนหน้านี้นี้ ซ่อนเงินไว้ให้ สว. กล่าวคือคนอื่นเขาจะเห็นว่าเงินเดือนสูงก็ซ่อนไปยังผู้ช่วย บางคนก็เอาผู้ช่วยจริง บางคนก็เอาผู้ชำนาญจริง บางคนก็เอาน้อง เอาลูกเอาเมียมาเป็นผู้ช่วยเป็นผู้ชำนาญการ ท่านประธานจะให้ผมแฉมากกว่านี้อีกไหม แล้วท่านประธานยังอยากอีกไหมครับ เงิน ๙๐๐ กว่าล้านบาทต่อปี หรือ ๑,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี ๖ ปี ๖,๐๐๐ ล้านบาท ท่านไปสร้างโรงเรียน ท่านไปช่วยคนพิการได้ประโยชน์อีกเยอะแยะ เพราะฉะนั้น ท่านประธานครับ ในรอบนี้เท่าที่สติปัญญาผมจะคิดได้ ผมคิดว่ามีเสียสลาเดียวเถอะครับ ไม่ได้มีอะไรแตกต่างกันมากมาย เราประหยัดเงินอีก ๖,๐๐๐ ล้านบาท ๖ ปี แล้วไปทำงานทำการได้ประโยชน์อีกเยอะแยะ เราสามารถจะหาอย่างอื่นเข้ามาทดแทนสมาชิกวุฒิสภา

ท่านประธานครับ ในต่างประเทศที่เขามีสมาชิกวุฒิสภา ผมเห็นพวกเขาชอบอ้าง แล้วต้องดูต่างประเทศ ผมจะกราบเรียนท่านประธานให้ทราบ ในประเทศอย่างสหราชอาณาจักรทั้งหลาย รวมทั้งอังกฤษเขามีสภาสูง เราพูดไม่ได้ว่าเขาเป็นสมาชิกวุฒิสภา เขาเป็นสภาสูงกับสภาล่าง สภาล่างเขาเรียกว่า House of Common แปลว่า สภาของประชาชนธรรมดา ๆ แต่สภาสูงเขาเรียกว่า House of Lords แปลว่าสภาของบรรดาขุนนาง กล่าวคือเขาเป็นการประนอมอำนาจระหว่างขุนนาง ระหว่างผู้ที่มีอำนาจเก่า กับคนที่มีอำนาจใหม่ ก็คือคนธรรมดาที่มาจากกาเลือกตั้ง จึงต้องมี ๒ สภา แล้ว House of Lords หรือ สภานบน ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งครับท่านประธาน ไม่เคยมาจากการเลือกตั้ง ไม่เคยมาจากการแต่งตั้ง เหมือนที่คนคนเดียวแต่งตั้ง แต่เขาก็มีวิธีการของเขาที่สอดคล้องกับสังคมของเขา เพราะฉะนั้นประเทศของเรานี้ ปัจจุบันนี้เราเปลี่ยนผ่านมาถึงจุดนี้แล้ว เรามีสภาเดียวได้ครับท่านประธาน ไม่จำเป็นต้องมี ๒ สภาอีกต่อไป แต่ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้จะเห็นว่ามี ๒ สภา ท่านต้องประดิษฐ์อย่างอื่น อยาได้ ประวัติศาสตร์ขำรอยอย่างที่ผมกราบเรียน เพราะฉะนั้นท่านประหยัดเงินเถอะครับ ถ้าหากว่าท่านยังประดิษฐ์อะไรไม่ได้ ถ้าทำแล้วไม่มั่นใจท่านมีสภาเดียว ผมคิดว่าเป็นความสง่างามของประเทศ ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

ประธาน : ผมเรียนถามท่านอาจารย์เจิมศักดิ์นะครับ ท่านพูดน่าสนใจมากเลย ผมอยากเรียนถาม ๒ คำถาม

คำถามที่ ๑ เหตุการณ์ที่ท่านเล่าพฤติกรรมต่าง ๆ มันเกิดขึ้นในสมัยรัฐบาลไหน

คำถามที่ ๒ วุฒิสภานั้นใครเป็นประธาน

คณะกรรมการยกย่องรางวัลรัฐธรรมนุญ

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ส่วนเรื่องอื่น ๆ ถ้าท่านจะแฉ ผมในฐานะประธานคณะกรรมการยกย่องรางวัลรัฐธรรมนุญ
ผมอยากฟังครับ เชิญท่านตามสบายเลยครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวุฒิสภามันมีอยู่ ๒ ช่วง
ถ้าจะแบ่ง ช่วงแรกคือ ปี ๒๕๔๓ และปี ๒๕๔๔ เพราะผมเข้าไปวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๓ ในสมัยรัฐบาล
ชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี และที่ผมทราบเรียนว่าคะแนนในการลงมติเรื่องจะรับร่างหรือว่าจะผ่าน
หรือไม่ผ่านพระราชบัญญัติงบประมาณแผ่นดินเกิดขึ้นในปี ๒๕๔๓ ท่านก็คงจะพอเห็นอะไรบางอย่าง
ขึ้นมาเป็นปี ๒๕๔๔ รัฐบาล พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ขึ้นต้นก็ยังมีปี ๒๕๔๔ ก็ยังดูพอจะไปได้ อย่างไม่
ผมทราบเรียนว่า ๒ ปีแรกดูจะพอไปได้ -----

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

จงถนอม ๘/๑

แต่หลังจากนั้นกระบวนการแทรกแซงเข้ามามากมาย ประจวบเหมาะกับการสรรหาครั้งแรกอาจจะเป็น
ความผิดพลาดของผมเองก็ได้ ผมกับอาจารย์แก้วสรร อติโพธิ เป็นผู้ที่ไม่ไว้ใจผู้หนึ่งผู้ใดที่จะมาเป็น
ประธาน ๖ ปี ผมได้จับมือกันในบรรดากลุ่มพวกผมอยากจะตั้งกฎเกณฑ์ในสภาว่า เมื่อเรายังไม่รู้จักกัน
เราไม่มีพรรคการเมือง เราไม่รู้จักกันเราก็อยากที่จะเห็นประธานไม่ใช่อยู่ยาว แต่ ๒ ปีแล้วขอให้ท่าน
ถอนตัวลง แล้วเมื่อถอนตัวหรือหมด หรือบอกว่าขอหมดวาระโดยตัวท่านเองจะออกเอง ก็จะมีการสรรหา
ประธานวุฒิสภาใหม่เกิดขึ้น เราไม่มีกฎเกณฑ์ในกฎหมายใดที่กำหนด แต่เราคงตกลงกันเป็นสัญญาประชาคม
ที่จะให้ผู้ที่จะเสนอตัวเพื่อชิงตำแหน่งประธานจะต้องแสดงวิสัยทัศน์และผูกมัดตัวเอง เพราะว่าถ้าเราพบว่า
คนดีเราก็จะเลือกกันกลับไปใหม่ด้วยความบริสุทธิ์ที่เราคิดอย่างนี้ ในที่สุดเราก็เลยได้ตามประสงค์ ก็คือ
พลตรี มนูญกฤต รูปขจร เริ่มต้นนั้น คือคุณสนิทมาเป็นประธาน แต่คุณสนิทก็สะดุดขาตัวเองในที่สุด
ก็ต้องออกจากตำแหน่งประธานสภาไป ด้วยเหตุที่ได้ใบเหลืองจาก กกต. และก่อนหน้านั้นมีปัญหาเรื่อง
ที่ปรึกษาของท่านอย่างเป็นทางการนั้นนะครับ ผมได้แจว่าแปลในสภาว่าไปเรียกสินบนเรื่อง กทช. เรื่อง
องค์กรอิสระอันหนึ่ง

ท่านประธานครับ ในที่สุดคุณสนิท ที่ปรึกษาของคุณสนิท ปัจจุบันนี้ก็เสียชีวิตไปแล้ว
ผมโดนไป ๒ คดี เขาฟ้องกลับ ๒ คดี แต่ในที่สุดก็หลุดหมด ศาลก็พิพากษายกฟ้อง คุณสนิทโดนใบเหลือง
หลุดจากตำแหน่ง สว. แล้วก็หลุดจากประธาน พลตรี มนูญกฤต ขึ้นมาก็ยึดหลักธรรมเนียมที่พูดกันอยู่ ๒ ปี
เพราะฉะนั้นพอ ๒ ปี พลตรี มนูญกฤต ก็ลงจากตำแหน่ง มีการสรรหาใหม่ มีการเลือกตั้งประธานใหม่
ก็ไปอ่านในคำพิพากษาของศาลดูสิครับ เมื่อ ๒ วันที่คุณนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ ได้แจออกมาเรียบร้อย
แล้วว่ามี การเตรียมการที่จะให้คุณสุชนได้มาเป็นประธานวุฒิสภาโดยคุณทักษิณอย่างไร ท่านประธานครับ
มีที่ไม่ได้เปิดเผยอยู่ในศาล วันนั้นผมไปเข้าไปหน่อยไม่อย่างนั้นผมจะเปิดเผยอีกข้อหนึ่ง กล่าวคือ
พลตรี มนูญกฤต ขณะที่ยังดำรงตำแหน่งในวันท้าย ๆ เดินลงจากบัลลังก์ ผ่านหน้าห้องน้ำผู้ชายไปทาง
ห้องทำงานของนายกรัฐมนตรี เดินพบกับคุณทักษิณ ปรากฏว่า พลตรี มนูญกฤต ก็เลยถามคุณทักษิณว่า
ท่านนายกรัฐมนตรี มีข่าวว่าท่านนี้จะไม่เอาผมแน่ ๆ ใช่ไหม ปรากฏว่าคุณทักษิณตอบว่า พี่ ผมไม่ต้องการ
คนที่ผมสั่งไม่ได้ พลตรี มนูญกฤต พุดกับผมตลอดมาว่ายืนยันว่าจะให้พุดที่ไหนก็ยินดีจะพุด

เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ อันนี้คือเหตุการณ์ทั้งหลายที่เราเริ่มถูกแทรกแซงในรัฐบาล
ทักษิณ และเริ่มแทรกแซงมากขึ้น ๆ ตลอดเวลา ผมจับตาดูแม้กระทั่งนายทหารระดับสูงที่เคยเป็นอดีต
นายทหารระดับสูง ไม่ต้องให้ผมพุดให้ชัดกว่านี้ หลายคนพฤติกรรมเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ ในตอนหลังเพราะ
หวังว่าจะเอาลูกลงบ้างหวังจะเป็นอย่างนั้นบ้าง อย่างนี้บ้าง ท่านประธานครับ เรื่องของอำนาจและเงินตรา
มันเปลี่ยนคนได้ เราจะทำอย่างไร ผมเองก็ไม่เชื่อว่าเราวางกฎเกณฑ์อย่างไรมันจะทำให้วุฒิสภาบริสุทธิ์
และทำได้ แต่เราก็จำเป็นที่จะต้องทำให้สภาดีที่สุดใน เราจะมีวุฒิสภาหรือไม่ หรือจะไม่มีก็ได้พลิกฟ้า

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

จงถนอม ๘/๒

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

พลิกแผ่นดินได้ กฎเกณฑ์ที่เราร่างไม่สามารถจะปรับได้เพราะวัฒนธรรมของคนไทยยังกะล่อนอยู่เยอะ และวัฒนธรรมของคนไทยท่านจะวางกฎเกณฑ์อย่างไรก็ตามมันก็หาช่องทางหลุดพ้นไปตลอด แต่ก็มีความจำเป็นที่พวกเราจะต้องวางกรอบให้ดีที่สุด ไม่อย่างนั้นพฤติกรรมอย่างนั้นก็จะได้ใจ แล้วก็จะทำตามอำเภอใจ

- ๘/๑

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

พฤษภาคม ๒๕๕๐

วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

เพราะฉะนั้นผมก็ทราบเรียนว่าโดยสรุปที่ท่านถามมา ๒ ข้อ ก็คือ เหตุที่เกิดขึ้น เหตุเกิดมากในสมัยรัฐบาลทักษิณ ถามว่าใครเป็นประธาน คือ คุณสุชน ซาลีเครือ ขอบพระคุณครับ

ประธาน : ขอบพระคุณท่านอาจารย์เจิมศักดิ์นะครับ ถ้ามีเวลาข้างนอกผมจะขอคุยกับท่านอีกนะครับ เพราะว่ามันเป็นเรื่องที่น่ารู้ เชิญท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม นะครับ ผมเป็นผู้แปรญัตติในเรื่องของสภาเดียวเช่นกัน แต่วิธีการได้มาของสภาเดียวของผมแตกต่างออกไป แต่ปรากฏว่าผมมาดูที่เจ้าหน้าที่เขาส่งเอกสารให้ผมเดี๋ยวนี้ กลุ่มที่ ๑ ที่นำโดยคุณพิเชียร อำนางวรประเสริฐ ซึ่งเป็นผู้แปรญัตติในกลุ่มที่ ๑ และผมเป็นผู้รับรอง เป็นลำดับที่ ๔ คุณพิเชียรก็นั่งอยู่ข้าง ๆ ผมที่นี่ ปรากฏในเอกสารไม่มีเรื่องของผมแปรญัตติเลย ผมแปรญัตติทั้งหมด ๑๓๘ ประเด็น ประมาณ ๗๒ มาตรา เกือบทั้งหมด ผมก็เลยถามเจ้าหน้าที่มันเกิดอะไรขึ้นของผมจึงหลุดหายไปหมด เจ้าหน้าที่ก็เลยหาไปหามา เจ้าหน้าที่ก็เลยมาชี้บอกว่า เหลืออยู่ประเด็นเดียว คือ มาตรา ๒๖๗ อีก ๑๓๗ ประเด็น หลุดหายเกลี้ยง ไม่มีเหลือเลย เหลือพอเอ๊ะเอะอยู่ที่นี่ ซึ่งเป็นข้อเป็นของเก่าที่ผมยื่นไปกับเจ้าหน้าที่ ก็เลยเชิญเจ้าหน้าที่มาถามที่นี่ เจ้าหน้าที่ก็บอกข้างหูลผมข้างซ้าย ท่านประธานดูทางนี้ท่านประธานไม่ดูเลย ไม่เมตตาผมเลย ท่านประธาน เจ้าหน้าที่มาบอกข้างหูซ้ายของผมคือเนื่องจากคุณพิเชียรนั่งข้างหูขวา เจ้าหน้าที่ที่มาบอกผมข้างหูซ้ายผมบอกว่า คุณพิเชียรเป็นคนบอกทำให้เหลือของผมไว้เหลือประเด็นเดียวคือ มาตรา ๒๖๗ พอเจ้าหน้าที่ลุกออกไปผมก็ถามคุณพิเชียร คุณพิเชียรก็บอกว่าได้ส่งให้เจ้าหน้าที่ทั้งหมดแล้ว ผมเองก็ยืนยันว่าตอนไปส่งผมก็ยื่นร่วมกัน ยื่นร่วมกัน ดูรับรองด้วยกัน ด้วยกันทั้งหมดแล้ว แล้วคุณพิเชียรไปมีส่วนอะไรในการไปตัดของผมจนเกลี้ยง ๑๓๗ ประเด็น เหลือให้ผมประเด็นเดียว คุณพิเชียรก็เลยบอกว่า คุณพิเชียรได้ทราบเรียนกับท่านประธานกับท่านสมคิดไปแล้ว ผมก็เลยบอกว่าที่คุณทราบเรียนกับท่านประธานกับท่านเลขานุการสมคิดนั้นมันห่อได้ที่ไหน เป็นคำพูดที่ห่อไม่ได้ และอภิปรายไม่ได้ แล้วเถียงกันไม่ได้ และยึดถือเป็นหลักฐานไม่ได้ การจะเป็นคำแปรญัตติได้มันจะต้องปรากฏเป็นหลักฐานเอกสารแห่งการแปรญัตติ จึงจะเข้าสู่กระบวนการพิจารณาได้ บอกฝากกับท่านประธานอีก ๑๓๗ ประเด็น เพื่อให้ผมไปพูดในสภาแล้วแปรญัตติสู้กัน มันมีที่ไหนเขาทำกัน มันทำไม่ได้ ผมก็เรียนกับคุณพิเชียรอย่างนี้ แต่ทำไมไปทำให้ผมตกหล่นจนเกลี้ยงล่ะครับ เป็นไปได้อย่างไรท่านประธาน ๑๓๘ ประเด็น เอาเข้าให้ผม ๑ ประเด็นคือมาตรา ๒๖๗ แล้วก็หายไป ๑๓๗ ประเด็น มันก็เปอร์เซ็นต์ท่านประธาน ผมก็เลยไม่รู้ที่เจ้าหน้าที่ไม่พิมพ์ให้ผม ไม่จัดให้ผม ไม่ส่งให้ผม ไม่แปรญัตติให้ผม หรือคุณพิเชียรไปบอกตัดเขา ถ้าคุณพิเชียรไปบอกตัดเขา ผมก็ว่ามันไม่ถูก ทั้งไม่ถูก ทั้งทำไม่ได้ และทั้งไม่ควรทำ และทำอย่างนี้แล้วมันก็จะเกิดความเสียหายทันที

คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ

พุทธชาติ ๑๐/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

เพราะตอนนี้ประเด็นสำคัญของผู้รับรองก็มีอยู่เพียง ๑๐ คนเท่านั้นเอง มันหวาดเสียวต่อประเด็นแห่งการเสนอญัตติแก้ไขเพิ่มเติมอันนี้แล้วจะตกลงหายไปทั้งฉบับ หวาดเสียวอย่างไรท่านประธาน ถ้าเพียงคนเดียวถอนออกจากการรับรองมันก็เหลือ ๙ คน แล้ววันนี้ท่านจะเดินหาผู้รับรองที่ไหนได้ เพราะมันหมดเวลารับรองแล้ว มันไม่ควรทำ มันทำไม่ได้ มันไม่เหมาะที่จะทำครับ ตกลงท่านประธานจะให้ผมถือว่าผมแปรญัตติตามประเด็นที่ผมเสนอใหม่ หรือของผมตกลงตามเอกสารที่เจ้าหน้าที่แจก มันจะได้สู้กันประเด็นนี้เสียก่อน เพราะถ้าสู้กันประเด็นนี้ก็ต้องตรวจสอบดูเจ้าหน้าที่ ตรวจสอบดูคุณพิเชียรว่าอะไรกันแน่ที่คือเรื่องจริง นี่เป็นปัญหาแล้วครับของกระบวนการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ ถ้าเพียงแค่นี้เป็นการพิจารณาที่ตกลงโดยที่การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญเป็นเรื่องใหญ่ ตกลงแบบนี้ ทำกันแบบนี้ ผมว่ามันไม่ถูกหลัก ถูกเกณฑ์ มันไม่น่าเชื่อถือวิธีการเขียนรัฐธรรมนูญครับ ผิดแบบแล้ว เป็นไปได้อย่างไรทำอย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ มันต้องตรวจสอบแล้วละว่าใครถูก ใครผิดตอนนี้ถ้าอย่างนั้น ถ้าไม่เช่นนั้นพูดไปซ้ายพูดไปขวาไม่รู้จะโยนใครให้รับผิดชอบกัน พอถึงวันสำคัญเวลาเข้าสภาปรากฏของผมหายอภิปรายไม่ได้เลย นำเสนอก็ไม่ได้ ให้ความเห็นก็ไม่ได้ ถกเถียงก็ไม่ได้ แฉลงข้อเท็จจริงก็ไม่ได้ เพราะไม่ได้แปรญัตติไว้จะตัดสิทธิผมขนาดนั้นเลยหรือ ผมว่าประเด็นนี้ก่อนต่อจากนั้นผมค่อยพูดเรื่องเหตุเรื่องผลของผมที่เสนอเยอะแยะนี้ครับ

ประธาน : ท่านการุณครับ ใจเย็นอีกสักนิดเถอะครับ

นายการุณ ไสงาม : ใจเย็นครับท่านประธาน

ประธาน : อย่างไรกำลังตรวจสอบอยู่นะครับ เพราะว่าผมเองผมก็ฟังจากท่านแล้ว

ผมก็ขอให้ทางฝ่ายเลขานุการกับเจ้าหน้าที่ลองตรวจสอบดูเดี่ยวคงพอจะทราบนะครับ ที่นี้อย่างไรก็ตามผมก็คิดว่ามันขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงของเอกสารนะครับ ว่าได้ทำกันมาถูกต้องตามหลักฐานของการรับรองหรือว่าการเสนอ หรือว่าจะมีใครไปตัดอะไรตรงไหน โดยฝ่ายพวกท่านนั่นเองนะครับ กำลังตรวจสอบอยู่ไม่เป็นไรหรอกครับ เดี่ยวผมจะเรียนให้ทราบ เชิญท่านพิเชียรครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : เรียนท่านประธานที่เคารพนะครับ และท่านกรรมการเพื่อน สสร. แล้วก็ท่านการุณ ไสงาม นะครับ คือกรณีนี้ผมได้ยื่นเข้าไปหมดนะครับ ทั้งของท่านการุณ แล้วก็ของท่านธีรวัฒน์ ของท่านอรรถวิวัฒน์ แล้วก็ของผม แล้วก็ของท่านสดศรีด้วย ในกลุ่มของผมมี ๑๐ คนที่ได้ยื่นเข้าไป แต่ว่ามีท่านที่ขอแปรญัตติที่ส่งเป็นเอกสารลายลักษณ์อักษรมาทั้งหมด ๕ ท่านนะครับ แล้วก็วันที่ส่งท่านการุณก็อยู่กับผม เราก็ยื่นเข้าไปพร้อมกันหมดครับ ครบถ้วนนะครับ แต่ว่าหลังจากนั้นมาก็ปรากฏว่าทางเจ้าหน้าที่เขาเตรียมเอกสารเล่มเขียว ซึ่งตรงนี้แหละก็เป็นปัญหาว่า เล่มเขียวมิได้บรรจุข้อความของท่านการุณลงไป แล้วก็ในส่วนหนึ่งที่แยกแยะเอกสารต่าง ๆ ก็ไม่ได้บรรจุ คือผมได้เรียนไปนะครับว่าใจจริงผมก็ต้องการที่จะให้บรรจุตั้งแต่ต้น เพราะว่าอันนี้เราได้รับปากกับทุกท่านมาว่าต้องการ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันพุธที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

พุทธชาติ ๑๐/๒

จะให้แปรญัตติ แต่ว่าเนื่องจากว่าข้อความที่แปรญัตติมันมีการขัดกันอยู่ ของท่านต้องการแปรญัตติ
สภาเดียว ของท่านอื่น ๆ ต้องการแปรญัตติสองสภา แล้วก็มันยังไม่เป็นที่ยุติ ซึ่งเวลามันก็กระชั้นมาก
แล้วก็ทางเจ้าหน้าที่เองผมไม่ได้โทษเจ้าหน้าที่นะครับ คือเจ้าหน้าที่เขาก็พยายามที่จะทำอย่างดีที่สุด
เขาก็มาปรึกษาผมด้วยเวลาอันจำกัด โทรมมาช่วงตอนเย็น ผมก็บอกว่า คือใจจริงเราต้องการที่จะให้เข้าไป
หมดทุกคนที่เสนอมา เราไม่ได้ต้องการที่จะไปตัดใครใด ๆ ทั้งสิ้น แม้กระทั่งของผมเองผมก็ไม่ได้ปรารถนา
ว่าของผมจะต้องได้ทุกข้อ แล้วก็ของท่านอื่น ๆ ด้วยเช่นเดียวกัน แต่ว่ามันมีข้อความที่ขัดกันอยู่นะครับ
เพราะว่าเรื่องการเสนอแปรญัตติวุฒิสภา ของผมก็แปรญัตติให้มีสองสภา คุณหมอมธีร์วัฒน์ก็แปรญัตติ
ให้มีสองสภา -----

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

หน้า ๑๑/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ท่านอรรถศรีศรัณย์ก็แปรปฏิบัติให้มีสองสถานะครับ ตรงนี้ก็ไม่ว่าจะทำอย่างไร ผมก็ได้เรียนทางเจ้าหน้าที่ไป และท่าน ผอ. พรรณนิภา ผมก็ไปหาเอง ผมก็บอกว่าคุณต้องการที่จะให้ท่านการุณได้แปรปฏิบัติของท่านทั้งหมด เนื่องจากว่าของท่านมากนะครับ มาเป็นปีกเลย เอกสาร ๑๓๐ กว่าประเด็น เกือบ ๑๐๐ มาตรา นะครับ ซึ่งตรงนี้ก็ผมก็เรียนไปแล้วว่า เราอยากจะให้แปรปฏิบัติในประเด็นนี้ทุกคนทุกท่าน แต่เนื่องจากว่า ผมก็ไม่แน่ใจว่าตรงนี้การดำเนินการในประเด็นใดประเด็นหนึ่ง เราจะเสนอความคิดเห็น ๒ ประเด็น หรือว่า ๓ ประเด็นได้ไหม ซึ่งผมก็ได้เรียนถาม แล้วก็ตรงนี้ก็ยังไม่เป็นข้อยุตินะครับ แต่ว่าผมก็ได้เรียนทางท่าน อาจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ ไปว่าของท่านการุณ โสภาม ท่านต้องการแปรปฏิบัติสภาเดียวนะครับ ท่านไม่ได้ ต้องการแปรปฏิบัติสภาคู่เหมือนอย่างพวกเรา ผมก็ยังยืนยันไปว่าของท่านการุณท่านจะต้องได้อภิปราย ชี้แจงทำความเข้าใจกันนะครับ แต่ปรากฏว่าเอกสารที่ออกมาก็ไม่มี แล้วก็ต้องขออนุญาตเรียนว่า ที่ว่าจะไป ตัดอะไรต่าง ๆ คือก็ขออนุญาตเรียนว่า ตรงนี้ที่มันเกิดปัญหาขึ้นมา ทั้งกรณีของท่านสศศรีก็เหมือนกัน ผมก็ยังยืนยันว่าไม่ได้ตัด แต่ว่าออกมาก็กลายเป็นว่าตัดไป ซึ่งตรงนั้นอาจจะผิดพลาด แต่กรณีของท่านการุณ โสภาม ท่านขึ้นมาเป็นปีกอย่างนี้มันไม่มีทางที่จะตกลงกันได้แล้วนะครับ แล้วก็ผมก็เรียนไปกับทาง เจ้าหน้าที่ คุณหนู่ม แล้วก็ ผอ. พรรณนิภา ว่าผมก็ปรารถนาที่จะให้ของท่านการุณได้แปรปฏิบัติแล้วก็ ขออนุญาตเรียนว่าถ้าเกิดปัญหาขึ้นมาในลักษณะอย่างนี้ ผมก็อยากจะเรียนถามท่านประธานว่า เราสามารถเสนอความเห็นในประเด็นเดียวได้ ๒ ความเห็นได้ไหม เพราะว่าจริง ๆ ในกลุ่มอื่น ๆ ก็มีปัญหา ในลักษณะอย่างนี้ดูจะเดียวกันแทบทุกกลุ่มเลยที่จะต้องไปตัดออกเหลือเพียงความเห็นเดียวครับ ถ้าเป็น ๒ ความเห็นได้ไหม เพราะว่าอันนี้จะเปิดโอกาสให้ สสร. ได้มีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น แล้วก็ ได้เสนอแนะสิ่งที่เป็นประโยชน์นะครับ ผมก็ขออนุญาตเรียนท่านประธานและท่านอาจารย์สมคิดว่า ถ้าเกิด มีปัญหาขึ้นมาอย่างนี้จริง ๆ แล้วถ้าท่านคิดว่าต้องการในประเด็นเดียวขอให้ได้เพียงเนื้อหาเดียว ผมก็ขออนุญาตเรียนว่าถ้าเป็นในส่วนของความเห็นของกระผม ผมยินดีที่จะหลีกเลี่ยงให้ท่านการุณนะครับ คือก็เอา ความเห็นของผมออกได้ แต่ว่ามันจะมีปัญหาว่าของท่านธีรวัฒน์กับของท่านอรรถศรีศรัณย์ด้วยนะครับ ซึ่งท่าน แปรปฏิบัติไว้เป็นสองสภา ตรงนี้ก็ควรเรียนถามท่าน ของท่านธีรวัฒน์ก็บอกไม่เป็นไร ของท่านก็ยินดีที่จะ หลีกเลี่ยงให้ท่านการุณ ของท่านอรรถศรีศรัณย์เดียวผมจะขออนุญาตเรียนถามท่านอรรถศรีศรัณย์นะครับ เพราะว่า ประเด็นมันเกิดขึ้นมาอย่างนี้ แต่ว่าผมขออนุญาตเรียนยืนยันว่าจิตเจตนาของพวกเรา เราได้วางเป็น หลักการกันไว้ในตอนที่เราเซ็นร่วมกันว่า เราต้องการจะให้ทุกคนทุกฝ่ายได้มีโอกาสที่จะเสนอข้อคิดเห็น ต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ อย่างแม้ของกระผมเอง ผมก็ถูกตัดออกไปหลายข้อหลายประเด็น ซึ่งไม่ได้ตรงกับที่เราต้องการ ท่านอรรถศรีศรัณย์ก็มีออกไปหลายประเด็น ตรงนี้ก็ขออนุญาตเรียนท่านประธานว่า อยากจะขออนุญาตปรึกษาว่า ในประเด็นนี้ถ้าเผื่อว่าเราจะขออนุญาตว่าให้มี ๒ ประเด็นอยู่ได้ไหม ถ้าเกิด ท่านคิดว่าไม่ได้ กระผมก็ขออนุญาตว่าผมยินดีที่จะหลีกเลี่ยงข้อคิดเห็นของกระผม แล้วก็ท่านหมอธีรวัฒน์

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

หน้า ๑๑/๒

วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ก็บอกว่าท่านก็ยินดีนะครับ เพื่อให้ของท่านการุณได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น แล้วก็ชี้แจงข้อคิดเห็นของท่านในสถานะครับ กระผมกราบเรียนท่านว่า กระผมมีความสุจริตใจ แล้วก็ไม่ได้กระทำการใดที่จะเป็นการที่ไม่ถูกต้องนะครับ เพราะว่าตอนที่ยื่นนั้นท่านการุณก็อยู่กับกระผม แล้วเราก็ยื่นข้อความต่าง ๆ ด้วยกัน เพื่อเป็นการยืนยันว่าเอกสารของท่านนั้นได้เข้าสู่ที่ประชุม ได้เข้าสู่ทางระบบอย่างถูกต้องเรียบร้อยครับท่านประธาน กระผมก็ขออนุญาตเรียนให้ท่านได้รับทราบถึงความจริงทั้งหมดที่เกิดขึ้นครับ ขอขอบพระคุณท่านมากครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

รตนา ๑๒/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประธาน : ขอบคุณท่านพิเชียรครับ เอาอย่างนั้นครับ ผมฟังดูแล้วนะครับ เรื่องของเรื่องคือท่านขัดแย้งกันเองนะครับ มันเป็นเรื่องความขัดแย้งระหว่างผู้เสนอหรือขอแปรญัตติกันเอง ซึ่งยังหาข้อยุติไม่ได้ ทีนี้ท่านก็จะมาโอบกั้นตรงโน้นตรงนี้ เอาอย่างนี้ดีกว่าครับ ประเด็นอันนี้ระหว่างท่านพิเชียรกับท่านการุณหรือท่านที่ร่วมลงญัตติในอันเดียวกันนี้ ช่วยไปตกลงกันมาก่อนดีกว่าว่าจะเอาอะไรแน่ เราจะได้ไม่เสียเวลา หรือถ้าหากว่าท่านคิดว่าทั้งหมดนี้ให้ท่านการุณเป็นคนพูดคนเดียวในความเห็นอันนั้น แต่ท่านต้องถามทุกท่านก่อนนะครับ ประเด็นนี้จะมาขัดแย้งกันอีก ซึ่งกรรมการยกย่องรัฐธรรมนูญ เราไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับด้วยเลย ผมฟังอย่างนั้นแล้วนะครับ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ด้วย

นายการุณ ไสงาม : ขออนุญาตท่านประธานครับ การุณ ข้างหลังครับ ใจเย็น ๆ

ท่านประธาน

ประธาน : เดี่ยวผมยังพูดไม่จบเลย ชาวบุรีรัมย์ผมรู้สึกว่าคุณการุณคนเดียวที่ผมยอม นอกนั้นผมไม่ยอม

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานติดใจกับคุณเนวินมากก็เลยตกค้าง

ประธาน : เดี่ยวท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ เรื่องนี้ใช้ไหมครับ เชิญครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผมอยากจะเรียนว่า จะให้กลุ่มนี้ไปตกลงกันอย่างไรก็ดี แต่ขอความกรุณาว่า ตกลงแล้วอย่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ เพราะรัฐธรรมนูญที่เราใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ ๑. บอกว่าญัตติหนึ่งมันเป็นไปไม่ได้ที่จะมี ๒ ประเด็น ในเรื่องเดียวกัน ๒. การจะหลีกเลี่ยงหรือการจะเปลี่ยนแปลงญัตติกระทำได้หรือไม่ ช่วยกรุณาดูข้อกำหนดนะครับ ถ้าไม่อย่างนั้นเราจะมีปัญหาไปหมดทั้งสภานะครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : ขอขอบคุณท่านอาจารย์เจิมศักดิ์นะครับ ผมกำลังจะพูดแบบ

ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ แต่ว่าผมยังเกรงใจชาวบุรีรัมย์เขาอยู่

นายการุณ ไสงาม : ขอต่อเนืองท่านประธานนิดหนึ่งครับ

ประธาน : ท่านวัชราก่อนครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอระบาย

ความรู้สึกนิดหน่อยนะครับว่า กระผมรู้สึกว่ากลุ่ม ๗ นี้จะทำให้ท่านขุนเคืองใจหรืออย่างไร ซึ่งทางกลุ่ม ๗ นี้ได้ยกมือขอพูด แต่ไม่ได้พูดมาเลยตั้งแต่ต้นนะครับ ความจริงได้ยกมือหลังจากที่อาจารย์เจิมศักดิ์พูดขึ้นมาสักเล็กน้อย ถ้ามีอะไรที่ทำให้ท่านขุนเคือง กระผมในฐานะที่เป็นหัวหน้ากลุ่มก็ขอกราบขอประทานโทษด้วยแล้วก็หวังว่าท่านคงจะอภัยนะครับ ในฐานะที่เป็นผู้ใหญ่ครับ แล้วกระผมยึดมั่นในการที่ท่าน้ำหน้าที่ว่า

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

วัฒนา ๑๒/๒

วันพุธที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

กระผมจะเกรงอกเกรงใจผู้อื่น กระผมจะใช้เวลาในสถานที่เท่าที่จำเป็นเท่านั้นครับ แล้วก็กระผมยึดมั่น
อีกอย่างหนึ่งคือความรักสามัคคี ซึ่งกระผมได้แปรรูปคดีเอาไว้ กระผมขอเวลาพูดส่วนตัวเพียงแค่นี้
กระผมขอเข้ายุติคดีที่ได้ขอแปรไว้ว่า กลุ่มของผมนั้นขอเสนอให้มีผู้ติดตามสักครับ

= ๑๓/๑

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

สุภาภรณ์ ๑๓/๑

ประธาน : เดี่ยวท่านวัชราครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : ช้อยุดตรงนี้

ประธาน : ยังไม่ไปถึงตรงนั้นนะครับท่านวัชรา แล้วก็สิ่งที่ท่านพูดขึ้นมาเมื่อวานนี้ ผมมองไม่เห็นจริง ๆ นะครับ ที่หลังถ้าหากว่าท่านยกมือแล้วไม่เห็น ท่านกดเลยบอกว่า ท่านชื่ออะไร อยากรู้จะขอพูด ผมยินดีไม่ว่ากลุ่มไหนทั้งสิ้นนะครับ ที่นี้ในกรณีที่ท่านจะพูดต่อไป ผมคิดว่าเรื่องระหว่าง ท่านการุณยังไม่จบนะครับ อยากรู้จะให้มันจบกันเสียก่อนว่าตรงนี้จะเอากันอย่างไรครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : กระผมขออภิปรายต่อครับ ขอขอบคุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ขออนุญาตต่อเนะครับท่านประธาน นิดหนึ่งต่อเนืองครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ ประเด็นของผมนี่คือประเด็นสภาเดียว วิธีการได้มาของสภาเดียวของผมก็แตกต่างจากทุกพรรค ผมเองเบื้องต้นนี้เนะครับให้ท่านประธานได้รู้ความเป็นมา ล้วน ๆ ก็ได้เดินระเหเร่ร้อนหากกลุ่มสภาเดียวก่อน ก็ไปได้อยู่กลุ่มที่มีดอกเตอร์เจิมศักดิ์เป็นเจ้าภาพบอกว่า สภาเดียว อาจารย์สมชัย ฤชุพันธุ์ ร่วมเป็นเจ้าภาพในครั้งนั้น แต่ปรากฏว่าสภาเดียวของรูปแบบที่นั่นไม่มี แบบของผมเลย ผมก็ระเหเร่ร้อนอยู่ตั้ง ๒ - ๓ วัน ขอความกรุณาเขาทุกประการว่า ทำอย่างไรของผมจะเข้าไปอยู่ร่วมกับเรื่องสภาเดียวของเขาได้ ท่ามกลางการขอเหล่านั้น ทางคุณพิเชียร พระพุทธศาสนาเป็น ศาสนาประจำชาติ ซึ่งผมเรียนว่าผมไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างเปิดเผยมาแต่เนานแล้ว แต่ด้วยความ ระเหเร่ร้อนตกกระท้ำลำบากนั้นแหละท่านประธาน มันหัวเดียวกระเทียมลีบคนเดียว เพราะรูปแบบของผม วิธีการของผมมันมีคนเดียวเท่านั้นที่มีความรู้สึก ว่า วิธีการได้มาของตัวแทนเป็นแบบนี้ คือสภาแบบที่มาจาก ตัวแทนสาขาอาชีพ ผมต้องยืนยันเพราะว่าผมไปฟังพี่น้องประชาชนในพื้นที่ในอะไรต่าง ๆ ในที่ชุมนุม ทั้งหลายที่ผมผ่านไป มันเอกฉันท์ และผมฟังมาเอกฉันท์ก็เรียกร้องให้ตั้งคำถามนี้ท่านก็ไม่ตั้ง ไม่ถาม ไม่ตั้ง ไม่ถาม จนกระทั่งผมก็เอกฉันท์ของผมมาอย่างนี้ทุกแห่ง ผมก็ต้องมายืนยันหลักการตรงนี้เอาไว้ แต่ปรากฏ ว่าผมเดินขอพวกกันก็ไม่มีที่ใดจะรับรองได้ ๑๐ คน ไปขออาศัยเขา บุญบารมีเขาก็ไม่ได้ท่านประธาน ระเหเร่ร้อนไปเร่ร้อนมา ก็ปรากฏทางฝ่ายพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ ก็ไม่ครบ ก็ดกหล่น เหมือนกัน ผู้รับรองไม่ถึง ๑๐ คน ผมก็เห็นว่าของผมทั้งหมดเนื้อหา ๑๓๔ ประเด็น แต่ประเด็นใหญ่มันคือ ว่าด้วยเรื่องสภาเดียวและที่มาของสภา มันโยงไปต่อกับบทบัญญัติอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสภาทั้งหมดและ อำนาจนิตบัญญัติทั้งหมด มันจึงเกี่ยวข้องทั้งหมด ๑๓๔ ประเด็น ประมาณ ๗๒ มาตรา ก็เห็นว่าเป็นเรื่อง ใหญ่เรื่องสำคัญ ทางคุณพิเชียรบอกว่า ของผมมีอยู่ประเด็นเดียว คุณพิเชียรพูดอย่างนั้นนะครับ ของผม คือ คุณพิเชียร มีอยู่ประเด็นเดียวคือ พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ ผมก็บอกว่าถ้าอย่างนั้นของผมไม่มีเรื่องนี้ทั้ง ๆ ที่ผมไม่เห็นด้วยกับพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ เอาละ ไหน ๆ ก็ไหน ๆ กลืนไม่เข้า

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

สุภาภรณ์ ๑๓/๒

คายไม่ออก ก็ยอมกลืนยอมกินไปเสียเถอะ พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติให้มันแล้ว ๆ ไป ร่วมกัน
เสียให้มันครบ ๑๐ คน นี่คือประเด็นหลักของมันท่านประธาน ถ้าท่านประธานเห็น Background นี้แล้ว การ
เดินเข้ามาสู่ร่มกาสาวพัสตร์ของคุณพี่เขียวนั้นมันเป็นการเดินทางเข้ามาสู่ร่มกาสาวพัสตร์โดยที่
กล้ากลืนฝืนทนอยู่พอสมควรทั้ง ๆ ที่ไม่เห็นด้วย ท่านประธานรู้นิสัยผมใช่ไหม ถ้าไม่เห็นด้วยข้าวยังไม่ยอม
กินด้วยเลย มองหน้ายังไม่มองเลย แต่ท่านประธานชวนผมที่ไรผมไปทุกที เพราะผมเห็นกับประธานครับ

- ๑๔/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานนิดเดียวครับ เพราะด้วยเหตุผลดังที่ผมเรียนมาแล้ว นี่แหละว่ามันไม่มีอะไรติดขัดเลย เพราะคำแปรญัตติของกลุ่มที่ ๑ นำโดยคุณพิเชียรที่ว่านี้ ตอนผมเซ็น ท่านประธาน มีผู้รับรองอยู่แล้ว ๘ คน คุณพิเชียรลงชื่อคนที่ ๑ เป็นผู้เสนอ มีผู้รับรองแล้ว ๘ คน ผมไปเซ็น คนที่ ๙ คนที่ ๑๐ ดูเหมือนท่านเจริญ แล้วตอนนั้นมีพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติอันเดียว ชื่อหรือเลยอันเดียว เมื่อเป็นอย่างนี้ ๑๓๘ ประเด็นของผมมันจะไปติดขัดอะไรกับใคร ก็สิ้นไหลเข้าระบบพอดีเลย ผมก็เห็นว่าเข้าล็อก เข้าที่ เอาละเข้าพรีบเลย เดินออกมาจากพวกอาจารย์เจิมศักดิ์ อาจารย์ ท่านสมชัยนี่แหละ จากห้องท่าน ผมบอก ตัวอย่างนั้นหมดเวลาแล้ว ขณะนี้เหลือเวลาอยู่ประมาณ ๓ ชั่วโมง จะถึงเวลาสุดท้ายของสี่โมงครึ่งของการแปรญัตติ เมื่อท่านไม่รับของผม ผมก็เข้าของท่านไม่ได้ ทุกอย่างเข้าไม่ได้ ผมก็ขออนุโมทนาสาธุ จะไปเป็นพระพุทธศาสนา ศาสนาประจำชาติ ผมก็เดินออกมาจากนั้นนะครับ นอกนั้นยังมีคุณเจิมศักดิ์ มีจากหลาย ๆ คนครับ คุณการุณไม่อยู่คุยกันก่อน คุยอะไร ๓ ชั่วโมงสุดท้าย ถ้าไม่อย่างนั้นก็ยื่นแปรญัตติไม่ได้ ๑๓๘ ประเด็นก็ตกเกลี้ยง เพราะวิธีการ กรรมวิธีระเบียบการพิจารณา ผมก็พอจะรู้ พอเข้าใจอยู่ ที่จริงถ้าผมยื่นสกัดเอาค้อนทุบ เอาไม้เคาะมือคนที่มายื่นตอนหลัง ๆ ๑๖.๓๐ นาฬิกา ท่านประธานตกเกลี้ยง ๗ คณะ ๗ ทีมท่าน ตกเกลี้ยง ๕ คณะ มีคณะที่ ๑ กับคณะที่ ๒ เท่านั้นที่ยื่นตรงเวลา นอกนั้นเกลี้ยงครับท่านประธาน เอาไปลาบานวัดสระแก้วล้มตายกันทั้งสภาเลย ผมจะบอกให้

ประธาน : ท่านการุณครับ ท่านพูดอย่างนี้มีปัญหาทางข้อกฎหมายนะครับ ผมคิดว่า ท่านคงจะต้องทำให้มันถูกต้อง ถ้ามันตก มันก็ต้องตกไป ถ้าอย่างนั้นแล้วมันทำผิดกฎ ผิดกฎหมาย ผิดข้อบังคับอะไรต่าง ๆ มันคงรับไม่ได้หรอกครับอย่างนี้ ความผิดพลาดไม่ได้อยู่ที่พวกกรรมการยกย่องรัฐธรรมนูญ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ เอาละครับ ต่อตรงนี้อีกนิดหนึ่ง

ประธาน : เดียวครับ คือต่อมันต้องต่อเรื่องที่ถูก ถ้าเรื่องที่ทำผิดมาแล้วมาต่อกันอย่างนี้ ผมคิดว่ามันไม่น่าจะถูกต้อง และอีกอย่างหนึ่งท่านการุณก็หลับหูหลับตาเซ็น ทั้ง ๆ ที่ไม่ต้องการเรื่องพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ หลับหูหลับตาเซ็นไป ท่านบาปนะ ท่านโกหกพระพุทธเจ้านะครับ

นายการุณ ไสงาม : ผมนี่ซื่อสัตย์ท่านประธาน คิดอย่างไร ตั้งใจอย่างไร ก็พูดไปตรง ๆ ไม่เจ้าเล่ห์เพทุบาย

ประธาน : ใช่ อันนี้ทำให้ผมทราบข้อเท็จจริง ต้องขอขอบพระคุณท่านการุณว่า กระบวนการยื่นญัตติทั้งหมดมี ๒ ประเด็นเท่านั้น มีอยู่ ๒ เรื่องเท่านั้นที่ถูกต้อง นอกนั้นไม่ถูกต้องหมดเลย ท่านเป็นทนายความ ท่านต้องรับผิดชอบในเรื่องนี้ด้วยนะครับ แต่ผมขอชมเชยท่านอย่างหนึ่ง ถึงแม้ท่านจะเป็นคนบาปหลงกลวง

คณะกรรมการข้าราชการรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

วีรพร ๑๔/๒

นายการุณ ไสงาม : ตกลงท่านชมหรือท่านด่า

ประธาน : ผมชมครับ ด่าก็ด่า ชมก็ชม คือท่านพูดความจริง อันนี้ผมชอบและขอชื่นชม

นะครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ ถ้าท่านสนใจความจริงอย่างนั้น ผมยืนยันว่า

ตอนเวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกาของวันสุดท้ายคือวันนั้นมี ๒ ญัตติเท่านั้น คือฉบับที่ ๑ กับฉบับที่ ๒

๑๖.๓๐ นาฬิกาของวันนั้นะครับ วันสุดท้ายมีเพียง ๒ ฉบับเท่านั้น คือฉบับที่ ๑ กับฉบับที่ ๒ และผมได้ยื่น
ด้วยบอกว่าขีดเส้นแดงใหม่ ตกก็ตกครับ อีก ๕ ฉบับให้เกลี้ยงไปให้หมดเลย -----

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ศิริพร ๑๕/๑

เอกสารจะทำกัน ลงเวลากันอันเป็นเท็จอย่างไรไม่ทราบ แต่ผมยืนอยู่ตรงนั้นเมื่อเวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา ยืนไปจนกระทั่งถึง ๑๗.๐๐ นาฬิกา และไม่ได้ยื่นคนเดียวครับ คุณพิเชียรก็ยืนอยู่ที่นั่นด้วย เพราะผมกลัว ๑๓๘ ประเด็นของผมตกหล่นเหมือนกัน และผมเซ็นกำกับทุกหน้าของผม ยืนเซ็นกำกับทุกหน้า คุณพิเชียร ยังได้ยื่นบอกว่าละเอียดละออ ผมบอกว่าเอกสารของผมทุกหน้าเปลี่ยนแปลงไม่ได้ ตกหายก็ไม่ได้ ๑๖.๓๐ นาฬิกา จนกระทั่งยืนต่อไปอีกถึง ๑๗.๐๐ นาฬิกาวันนั้น มีเพียง ๒ ฉบับเท่านั้น คือฉบับที่ ๑ กับ ฉบับที่ ๒ คุณพิเชียรอยู่ที่นั่นด้วย นี่คุณพิเชียรนั่งอยู่ตรงนี้นี่ยืนยันได้ครับ นี่นั่งคู่กันอยู่ตรงนี้ คุณพิเชียรยืนยัน ได้เลย เวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา มีเพียง ๒ ฉบับ จนกระทั่งถึง ๑๗.๐๐ นาฬิกา พวกผมจึงแน่ใจว่าของผมเข้าไป อยู่ในกระบวนการแล้วจึงเดินออกจากห้องตรงนั้นของการยื่น อีก ๕ ฉบับเป็นเวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกาแน่นอน แต่เอกสารจะไปลงเวลาอย่างอื่น เชิญ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ นะครับ ผมอยากจะให้คุณการุณ ไปทบทวนเสียใหม่ว่าข้อเท็จจริงเป็นอย่างไร ผมรู้เรื่องสภาไม่แพ้คุณเหมือนกัน ถึงแม้ว่าคุณจะอยู่มานาน กว่าผม ผมได้ส่งคำแปรญัตติ

นายเศวต ทุนกุล : ผมขอประท้วงท่านประธานครับ

ประธาน : ที่นี่ไม่ใช่สภานะครับ เรากำลังฟังกัน ท่านเศวตครับ เชิญท่านอาจารย์เจิมศักดิ์

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ผมได้ส่งไปก่อนเวลาที่คุณพูดแน่นอน เพราะท่านอัยการที่อยู่ใน กลุ่มผมเป็นคนทีบอกว่า ในหลักของกฎหมายแล้วส่งไปก่อนเรายังมีแก้ไขอยู่อีกมาตราหนึ่ง เราขอแก้ไขหลัง คำฟ้องได้ ท่านเปรียบเทียบว่าฟ้องไปก่อนและขอแก้ไขหลังคำฟ้อง ท่านไปตรวจสอบเสียให้ดี ผมนี้ดูเวลาอยู่ ตลอดเวลา ผมปล่อยให้คุณพูดไปเหมือนกับว่า คุณนึกว่าคุณรุกไล่และคนเขากลับคุณไปหมดนะครับ ผมมีพยานหลักฐานทุกประการ

นายการุณ ไสงาม : ผมว่าอย่ามาใช้ประเด็นวิธีการแบบว่าใครกลัวใคร

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เดี่ยวสิครับ ผมยังพูดไม่จบ

นายการุณ ไสงาม : แต่วิธีการพูดของคุณใช้ไม่ได้ อย่าพูดเพื่อทะเลาะ ประเด็นของผม พูดทั้งหมดเป็นพูดข้อเท็จจริง ข้อเท็จจริงของผมผิดคุณว่ามา

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : นี่กำลังพูดอย่างไรครับ ข้อเท็จจริง

นายการุณ ไสงาม : แต่วิธีการใช้คำพูดแบบนี้เหลวไหลนี้ เจิม

ประธาน : อันนี้ผมไม่ยากเป็นกรรมการห้ามมวญ ในชีวิตนี้เคยรับราชการ เมื่อวานนี้ ก็หลังวัดหนหนึ่งแล้ว วันนี้จะหน้าวัดอีกหรือ เอาอย่างนี้ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผมมีข้อเท็จจริง ๒ ข้อที่อยากจะกราบเรียน

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

ศิริพร ๑๕/๒

วันพุธที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประธาน : ผมขอให้ความเห็นอย่างนี้ก่อนนะครับ ผมซักจากเจ้าหน้าที่เขาแล้วนะครับ การมายื่นเพิ่มเติมหลัง ๑๖.๓๐ นาฬิกา การยื่นครั้งแรกมารอกันอยู่แล้ว แล้วก็ตรงตามเวลา แต่มาเพิ่มเติมทีหลัง มี ซึ่งอย่างที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์บอก คือลงรับไว้แล้วมาเพิ่มทีหลัง เจ้าหน้าที่เขาบอกอย่างนั้น

นายเศวต ทินกุล : ท่านประธานครับ ผมจะไปสถานีตำรวจเดี๋ยวนี้ครับ มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ ประมวลกฎหมายอาญา ผมจะเป็นเจ้าทุกข์เอง

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : โจทย์เนี่ย ๗ ครับ ท่านประธานครับ ผมอยู่ ณ ตรงจุดนั้น กับท่านการุณตลอดนะครับ ตั้งแต่ ๑๖.๓๐ นาฬิกา ก่อนหน้านั้นด้วยนิดหน่อยถึง ๑๗.๐๐ นาฬิกาว่า อยู่น้อยอย่างที่ท่านการุณว่านี่แหละ แต่ว่าผมขออนุญาตเรียนท่านประธานว่า ผมก็อยากจะให้มีการแปรญัตติของพวกเราทุกคน ทุกกลุ่ม ทุกคณะได้มีผลในทางปฏิบัติครับ ท่านประธาน -----

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

เบญจกุล ๑๖/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

แล้วก็ทุกกลุ่มเขามีเจ้าหน้าที่ที่มาขึ้นก่อนหน้านั้น ท่านประธาน แต่ว่ากระผมเห็นอยู่ตรงนั้นกับท่านการุณ แล้วก็พร้อมเจ้าหน้าที่ทุกคน ก็มีบางกลุ่มได้มาเสนอเอกสารเพิ่มเติมหลังเวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา แต่ว่ากลุ่ม ๑ ของกระผม กระผมไปยื่นตอน ๑๕.๐๐ นาฬิกาตรง แล้วก็ได้เป็นกลุ่ม ๑ แล้วก็มีการ ๒ ของท่านอุทิศ ชูช่วย ท่านมาประมาณ ๑๖.๐๐ นาฬิกาครับ แต่ว่าทั้งหลายทั้งปวงนี้ ท่านประธาน กระผมกราบท่านเถอะ แล้วผมกราบท่านกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญทั้ง ๓๕ ท่านว่า พวกเรา สสร. ทุกคนมีจิตเจตนาที่ดีที่ต้องการจะทำงานเพื่อส่วนรวม เพื่อประเทศชาติ เราได้ปรารถนาสิ่งอื่นใดเลย กระผมนั้นโดนทั้งหมดซ้าย หมดขวา หมดอะไรก็ไม่ได้ไปหมด กระผมเองก็ขออน้อมรับ แล้วก็กระผมอยากจะเห็นการแปรรูปของพวกเรา กระทำเพื่อประเทศชาติและประชาชนอย่างแท้จริง แม้กระทั่งในกลุ่มกระผมเองมีท่านหมอธีรวัฒน์ ท่าน อรรถรัตน์ รัตนจันทร์ แล้วก็กระผม ๓ ท่าน ท่านอรรถรัตน์ก็มาอยู่ตรงนั้น ท่านหมอธีรวัฒน์ก็มาอยู่ตรงนั้น ตรงห้อง ๓๒๐๑ ครับ แล้วเราก็คุยกันว่าเรา ๓ คน เราแปรรูป ๒ สภา แต่ท่านการุณท่านแปรรูปสภาเดียว แล้วเราก็คุยกันว่าจะทำอย่างไร กระผมก็บอกว่าจะขออนุญาตยื่นเข้าไปเถอะ แล้วตรงนี้มีถ้ามีอย่างไร กระผมก็ได้เรียนท่านอาจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ วันนี้อาจารย์สมคิดไม่ได้มา ท่านอาจารย์สมคิดก็บอกกับกระผมบอกว่าตรงนี้ได้จะปรึกษาท่านประธาน ก็คิดว่าคงไม่ใช่เรื่องใหญ่ แล้วกระผมเองก็เรียนกับท่าน อาจารย์สมคิดว่าถ้าถึงที่สุดแล้วนี้ ในประเด็นใดประเด็นหนึ่งจะต้องมีความเห็นเดียว กระผมก็ยินดีที่จะถอย กระผมเรียนไว้ตั้งแต่เวลานั้น ก่อน ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ ห้อง ๓๒๐๑ พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่หลายท่าน กระผมก็อยู่ตรงนั้น แล้วกระผมก็อยู่จน ๑๗.๐๐ นาฬิกาเศษ ๆ เลย กับท่านหมอธีรวัฒน์ก็อยู่ ท่านอรรถรัตน์ รัตนจันทร์ ก็อยู่ เพราะว่าเราก็รู้ว่าระเบียบของสภานั้นมีกำหนดอะไรต่าง ๆ ไว้ แต่ว่าเรามีจิตเจตนาที่ดี แล้วกระผมเชื่อมั่นว่าทุกคน ทุกคณะทำงานหนักกัน อย่างคณะของท่านสุรชัย เลียงบุญเลิศชัย คณะภาคกลาง วันเสาร์ก็อุตสาหะมาประชุม ประชุมกันถึงดึกดื่น ๒๒.๐๐ นาฬิกากว่า เกือบ ๒๓.๐๐ นาฬิกา ท่านมณูศรีบอกว่าทำงานมา ๓๐ - ๔๐ ปี ไม่เคยต้องกลับบ้านดึกอย่างนี้ท่านก็ยังกลับบ้านดึก แล้วก็หลายคนทุ่มเทเพื่อที่จะให้คำแปรรูปในแต่ละกลุ่มออกมาดีที่สุดครับท่านประธาน กระผมขอยืนยันเลย ด้วยใจจริง แล้วก็อีกหลายกลุ่ม กลุ่มท่านอุทิศ ชูช่วย ภาคใต้นี้ วันเสาร์ก็ยังมาทำงานกัน มาประชุมกัน วันอาทิตย์ก็ประชุม แล้วก็อีกหลายกลุ่ม กลุ่มท่านอาจารย์ เจิมศักดิ์เองก็ประชุมแล้วประชุมอีก ท่านอาจารย์ สมชัย ฤชุพันธุ์ ประชุมกันชนิดที่เรียกว่าหน้าดำคร่ำเครียด แคร่ระหว่างผู้รับทราบกับผู้รู้เห็น ท่านสมเกียรติ รอดเจริญ ก็ยังอภิปรายกันเฉพาะประเด็นนี้ตั้งเป็นชั่วโมง กระผมก็นั่งฟังอยู่ด้วย คือเรามีจิตเจตนาที่ดีจริง ๆ ท่านประธาน หลักกฎหมายบอกว่า เจตนาดี กรรมเป็นเครื่องส่อเจตนาครับท่านประธาน เจตนาของพวกเราทุกคนนั้นบริสุทธิ์ แล้วก็เรามุ่งหวังทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม กระผมเองนั้นขออน้อมรับ ถ้าเมื่อมีสิ่งใดที่ผิดพลาดบกพร่อง อย่างกรณีปัญหาอย่างของท่านอาจารย์สดศรีที่เสนอมาตรา ๖๔ วรรคสอง กระผมก็เขียนไว้ในคำแปรรูปตัวอย่างชัดเจน แต่ว่ามันมีข้อขัดข้องทางเทคนิค กระผมก็ไม่ทราบว่าเวลา

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

เบญจกุล ๑๖/๒

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ปรากฏลงมาในเล่มสี่เขียวนี้ มันขาดหายไปได้อย่างไร กระผมก็ไม่เข้าใจนะครับ ไม่ใช่หักหลังครับ อย่าพูดอย่างนั้นครับ กระผมไม่มีคำว่า หักหลังใคร แล้วก็เรียนตามตรงว่ากระผมทำด้วยจิตเจตนาที่ดี แล้วเจ้าหน้าที่เองก็รับทราบ เราก็ได้ยื่นเอกสารไปถูกต้องครบถ้วนทุกอย่าง เราไม่ได้ทำในสิ่งที่ไม่ดีไม่งามครับ ท่านประธาน

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ท่านประธานครับ ผม สุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ครับ ขออนุญาตครับ ผมชักไม่แน่ใจแล้วครับ ที่เรามาประชุมกันวันนี้จะประชุมแก้ปัญหของประเทศไทย หรือมาประชุมเพื่อสร้างปัญหากันเอง เท่าที่ฟังประเด็นปัญหาของท่านการุณกับท่านพิเชียร มันมีนิดเดียวครับ ประเด็นเกี่ยวกับการยื่นคำขอแปรญัตติของกลุ่มที่ ๑ -----

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

ธนัชญา ๑๗/๑

วันพุธที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

ซึ่งผมว่าก็ไม่ใช่ว่าหน้าที่ของที่ประชุมแห่งนี้จะไปเป็นผู้วินิจฉัยว่าคำแปรญัตติของท่านถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง ประเด็นที่รับฟังได้ข้อยุติแล้วครับว่า ท่านมีความแตกต่างกันเองในญัตติที่ขอแปร ก็ควรที่จะให้กลุ่มนี้ไปทำความเข้าใจกันเสียภายนอกห้องประชุมว่าจะยึดถือคำแปรญัตติในญัตติของผู้ใด เพราะของเรามีหลายญัตติที่รวมยื่นกันมานะครับ ห้องประชุมนี้จะได้ดำเนินการประชุมได้ต่อไป ไม่เช่นนั้นแล้วผมว่าวันนี้ทั้งวันเราก็คงไม่ได้เนื้อหาสาระนะครับ แล้วก็อย่างที่ผมกราบเรียน กรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญก็ไม่ใช่ว่าเป็นผู้ที่จะมานั่งวินิจฉัยคำแปรญัตติของผู้ใดว่าชอบหรือไม่ชอบนะครับ ประเด็นที่เราได้เตรียมการกันไว้วันนี้ก็คือ ประเด็นเรื่องของ สว. ซึ่งหลายกลุ่มก็ได้ยื่นขอแปรญัตติไว้ ซึ่งก็มีความแตกต่างกันนะครับ นี่จะหมดไปครึ่งวันแล้ว มีอาจารย์เจิมศักดิ์ได้อภิปรายในประเด็นนี้ไปเพียงกลุ่มเดียวเท่านั้นเอง ผมก็เป็นกลุ่มหนึ่งซึ่งได้ยื่นแปรญัตติเรื่องของ สว. ไว้ นะครับ กลุ่มอื่น ๆ ก็ได้ยื่นญัตติเรื่อง สว. ไว้ ยังไม่มีใครได้อภิปรายเลยครับ เพราะฉะนั้นผมขอเสนอว่า ประเด็นของท่านพิเชษฐ์กับท่านการุณนั้น ให้กลุ่มของท่านไปทำความเข้าใจกันนะครับ แล้วก็ยื่นคำแปรญัตติมาใหม่ก็คงไม่เสียหาย ก็เป็นการแก้ไขคำแปรญัตติเดิมที่ท่านยื่นไว้ นะครับ

นายการุณ ไสงาม : ไม่ได้ครับ

นายสุรชัย เลียงบุญเลิศชัย : เมื่อท่านยื่นไว้ถูกต้องแล้วนะครับ ท่านก็ไปยื่นคำแปรญัตติมาเพิ่มเติมนะครับ ถ้าท่านการุณยืนยันว่าไม่ได้ ผมก็จะบอกท่านการุณว่า ท่านไปดูรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๙ คำแปรญัตตินี้เขาให้ยื่นได้ก่อนวันประชุมสภาฯ รัฐธรรมนุญนะครับ ที่เรามาตกลงว่าให้ยื่นก่อนวันนั้นวันนี้มันเป็นการตกลงกรอบเวลาการทำงานเท่านั้นเองนะครับ ถ้าท่านยังประสงค์จะใช้สิทธิ ท่านไปยื่นตามเวลาที่รัฐธรรมนูญกำหนด ท่านยังมีสิทธิครับ ผมเรียนให้ท่านทราบ รัฐธรรมนุญ ปี ๒๕๔๙ เขียนไว้ชัดเจนนะครับ

นายการุณ ไสงาม : ขออนุญาตครับท่านประธาน

นายสุรชัย เลียงบุญเลิศชัย : เราจะได้ดำเนินการประชุมต่อไปได้ เสนอท่านประธานแล้วผมขอให้ท่านประธานวินิจฉัยสิ่งที่ผมเสนอก่อนว่า ผมเสนอให้ดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระต่อไป ท่านประธานกรุณาวินิจฉัยสิ่งที่ผมเสนอก่อน ขอขอบคุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ขออนุญาตท่านประธานอย่างนี้ครับ

ประธาน : ได้ครับ ผมคิดว่าเรื่องใหญ่คือเรื่องของการมาถกกันในเนื้อหาสาระที่ร่างเอาไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับรับฟังความเห็น โดยเฉพาะเรากำลังพูดกันถึงเรื่อง สว. และต่อไปก็จะเป็น สส. เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ เป็นหน้าที่ใหญ่ ที่นี้ในกรณีที่มีความขัดแย้งกันในเรื่องของญัตติที่แตกต่างกันหลายประเด็นอยู่ในที่เดียวกัน ผมถึงได้บอกตั้งแต่ต้นว่า อยากให้ไปตกลงกันเสียก่อนว่า เอาอะไรก็เอาเสียอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำลังจะพูดคือ สว. ผมก็ได้พูดอย่างนั้น แต่ที่นี้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับต่อมาที่ได้หยิบยกขึ้นมาว่า มันเลยเวลา มันไม่ทันเวลา มันเกินเวลาไป

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

ธนัชญา ๑๗/๒

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ท่านประธานครับ ผมได้คุยปรึกษาหารือกับเพื่อน ๆ ในกลุ่มแล้วนะครับ ท่านอรรถรัตน์ รัตนจันทร์ คุณหม่อธีรวัฒน์ ร่มไทรทอง แล้วก็ทางคุณเศวตนะครับ แล้วก็เพื่อน ๆ ในกลุ่มทุกคนก็มีมติเป็นเอกฉันท์ว่า เราเปิดทางให้ท่านการุณนะครับ ก็คือในประเด็นสภาให้ท่านได้ตามที่ประสงค์ ส่วนของกระผมแล้วก็คุณอรรถรัตน์ คุณหม่อธีรวัฒน์ เราขออนุญาตหลีกเลี่ยงให้ถอนออกนะครับ แล้วก็ให้ท่านการุณได้เสนอในสิ่งที่ท่านปรารถนาครับ

ประธาน : ท่านเศวตครับ

นายเศวต ทินกุล : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม เศวต ทินกุล นะครับ คือเรื่องของเรื่องนะครับ มันก็ไม่มีอะไรมาก มันใช้อัดตอกันมากนะครับ เขาชนะคะคานกันไป จริง ๆ น่าสนใจจริงของผม ผมไม่เป็นอย่างนั้นหรอกครับ ผมก็อโนสิให้อภัย พยายามหลับหูหลับตาหลายเรื่อง คงไม่ประสงค์ให้มีความเดือดร้อนนะครับ แต่ผมเสียใจว่า ท่านผู้มีเกียรติหลายท่านใช้วิฆาณเขาชนะคะคานกันนะครับ อย่างเช่น เมื่อเช้านี้ทีวีช่อง ๕ ก็สัมภาษณ์ผม คมชัดลึกก็เขียนไป

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

ประกาศลักษณะที่ ๑๔/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประธาน : เอล่าะครับท่านเศวตครับ

นายเศวต ทินกุล : ผมไล่เสียงนะครับ เพราะว่าเป็นประเด็นนี้ครับ คือลักษณะที่ผมเห็น หลักฐานสอบสวนกระบวนการแล้วมีการลงรับอย่างแท้จริงครับ จนกระทั่งท่านสดศรี ขออนุญาตเอ่ยนาม ก็โกรธท่านอาจารย์พิเชียร ซึ่งผมก็ไปสอบสวนกระบวนการแล้วมันไม่ใช่ แล้วก็มิใช่ไม่บงการอยู่นะครับ บางคน ผมไม่ได้ว่าท่านประธานนะครับ มีบางคนเท่านั้นที่ทำเรื่องแบบนี้ ทำให้เกิดความเข้าใจผิด ทำให้เกิดความแตกแยก อย่างนี้คนซีโกง ดอกเตอร์ซีโกงผมก็เจอมาแล้ว แต่ดอกเตอร์ข้างทาสีก็เพิ่งจะเจอ ประมาณอย่างนี้ท่านประธาน ถ้าหากว่าจะเอากันจริง ๆ นะครับ ผมจะเป็นเจ้าทุกข์เอง แต่ถ้าไม่เอากันจริง ๆ ผมขอเรื่องเดียวครับ ต่อมาตรา ๒ ให้ผม พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ ผมจะสืบทอดเลยครับ สืบทอดทุกสิ่งทุกอย่างเลยครับ ผมขอแค่นั้น แต่ถ้าให้ผมไม่ได้ ผมเอาจริงนะครับ ท่านก็รู้ว่าผมเป็นคนแจ้งความ พันตำรวจโท ดอกเตอร์ ทักษิณ ชินวัตร ในข้อหาหมิ่นพระบรมเดชานุภาพนะครับ อาฆาตมาดร้าย พระมหากษัตริย์ที่ ส.น. ดุสิต มาแล้ว และวันนี้ผมจะทำประวัติศาสตร์ให้ สสร. เข้าคุกให้ดู แต่ว่าผมขอจึงวอนพี่น้อง สสร. ทุกท่าน กรรมการทุกท่าน ขอได้โปรดเพื่อเห็นแก่ทุกสิ่งทุกอย่าง เห็นแก่สถาบันหลัก ทั้ง ๓ สถาบัน ขอเถอะครับ มาตรา ๒ ต่อท้ายเลยครับ มีพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ

ประธาน : เอล่าะครับ พอแล้วครับ จะขออะไรต่าง ๆ มันคนละเรื่องกับที่เรากำลังจะพูดเรื่อง สว. ผมขอเข้าเรื่องเลยนะครับ

นายการุณ ไสงาม : ผมขอต่อเรื่องเลยท่านประธานครับ

ประธาน : เดี่ยวนะครับ ท่านพิเชียรได้ตกลงกันเรียบร้อยแล้วครับในกลุ่ม เพราะฉะนั้นยังเหลือท่านการุณที่จะพูดเรื่อง สว. ไซ้ใหม่ครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ถูกต้องครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ ผม การุณ ไสงาม กลุ่มที่ ๑ ที่นำโดยคุณพิเชียร อำนางวรประเสริฐ ผมเองได้แปรญัตติตามข้อตกลงของพวกเขา ตามวันและตามเวลาที่กำหนดไว้ครบถ้วน ถูกต้อง เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นจะต้องไปยื่นแปรญัตติใหม่อีก ข้อเสนอแปรญัตติของผมที่เกี่ยวข้องกับประเด็นทั้งหมด ๑๓๔ ประเด็น สาเหตุเพราะว่าผมไปแปรญัตติที่ประเด็นหลัก นั่นคือว่าด้วยเรื่องสภาเดียว พอแปรญัตติเรื่องสภาเดียวเสร็จ ผมก็แปรญัตติในเรื่องของที่มาของสภาเดี่ยวนี้นี้ ที่ชื่อว่าสมาชิกรัฐสภา หรือรัฐสภาที่ว่านี้ เมื่อไปปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอำนาจหน้าที่ของนิติบัญญัติแบบนี้ จึงทำให้ไปกระทบกับบทบัญญัติมาตราอื่น ๆ มาก มากตั้งแต่มาตราแรก ๆ ต้น ๆ ที่เป็นอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร ที่เป็นอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาตามร่างของคณะกรรมการ ก็จะต้องเปลี่ยนแปลงแก้ไขหมดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐสภา นี่แหละครับจึงกระทบไปเยอะ เมื่อกระทบไปเยอะ ในกรณีอำนาจนิติบัญญัติ

คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประกาศลักษณะ ๑๘/๒

ส่วนนั้นก็ไปกระทบกับการถ่วงดุลอำนาจระหว่างนิติบัญญัติกับบริหารด้วย ก็เลยกระทบกับบทบัญญัติว่า ด้วยเรื่องฝ่ายบริหารอีกหลายมาตรา เมื่ออำนาจนิติบัญญัติเป็นของรัฐสภา สภาเดียว ตามแนวทางที่ผม นำเสนอแปรญัตตินั้น ก็ทำให้อำนาจในการบัญญัติข้อกฎหมายในการเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญ ร่างพระราชบัญญัติธรรมดา รวมถึงอนุมัติพระราชกำหนดก็ตาม ก็ทำให้กระทบกระเทือนกับ บทบัญญัติในอำนาจหน้าที่เหล่านั้น ก็เปลี่ยนแปลงแก้ไขไปด้วย ในขณะที่เดียวกันก็ไปกระทบกับอำนาจ หน้าที่ของวุฒิสภาตามร่างของท่านกรรมการ เพราะอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภานั้นก็เปลี่ยนไปหมด ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐสภาตามแนวทางสภาเดียวที่ว่า อำนาจที่เป็นอำนาจของวุฒิสภาเกี่ยวกับเรื่อง องค์การอิสระก็ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไปเสียหมดเช่นกัน -----

วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ด้วยเหตุนี้จึงทำให้กระทบกับการแก้ไขเพิ่มเติมในกรณีขององค์กรอิสระทุกองค์กร แต่ละ องค์กรที่เกี่ยวข้อง จึงมีบทบัญญัติต้องแก้ไขอีกองค์กรละหลายมาตรา ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ต้องไปแปรญัตติหลายมาตราด้วย ท่านประธานครับ ผมมองว่าร่างที่มาของอำนาจนิติบัญญัติของคณะกรรมการนั้นยังไม่ได้แก้ไขปัญหาที่มี อยู่ในสังคมการเมือง อำนาจนิติบัญญัติที่คณะกรรมการยกเว้นรัฐธรรมนูญที่เป็นสองสภานั้น ยัง แก้ปัญหาไม่ตกในเรื่องที่เป็นประเด็นสำคัญ ๆ ใหญ่ ๆ ที่เกิดเรื่อง ที่มาของผู้แทนราษฎรของกรรมการนั้น ก็เป็นที่มาที่ไม่สามารถแก้ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องอำนาจหน้าที่ของผู้แทนที่ฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายผู้มีอำนาจ ฝ่าย บริหารมีบทบาทเหนือกว่าอำนาจนิติบัญญัติ เหนือกว่าจนกระทั่งฝ่ายนิติบัญญัติเสียหายกระทบกระเทือน ตลอดเวลาที่ผ่านมา ๕ - ๖ ปีเด่นชัดที่สุด อำนาจวุฒิสภาที่คณะกรรมการยกเว้นรัฐธรรมนูญก็ไม่สามารถ แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งหมด ยังอยู่ในอาการของสภาครอบครัว สภาวุฒิสภาเมียกันอยู่เช่นเคย แม้หลาย ท่านที่พยายามแปรญัตติในเรื่องสองสภา ไม่ว่าจะรูปแบบจะเพิ่ม Party list ลด Party list เพิ่มเขต ลดเขต รวมถึงให้มีการสรรหาครั้ง เลือกตั้งครั้งของ สว. หรือแม้กระทั่งเลือก สว. เสียทั้งหมด ก็ล้วนไม่ได้แก้ไข ปัญหาที่มีอยู่ที่เกิดขึ้นจริง และโอกาสจะเกิดเป็นอีกตามแนวทางอย่างนี้ก็ยังจะมีอยู่อีก คือเราเห็นร่างแล้ว อย่างนี้ เราทายอนาคตได้เลยว่า สภาแบบเดิมลักษณะแบบเดิมจะยังคงเกิดขึ้นและมีอยู่ เมื่อไม่แก้ปัญหาลี้ก เหล่านี้ ท่านประธานครับ เสียหายครับ อำนาจนิติบัญญัติจะกลายเป็นง่อยเปลี้ยเสียขา ไม่สามารถกำกับ ควบคุมตรวจสอบอำนาจบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าเป็นอย่างนี้ก็เสียหายหมดเลยครับ การบัญญัติ กฎหมายต่าง ๆ การรับรองกฎหมายต่าง ๆ การอนุมัติกฎหมายที่เรียกว่าพระราชกำหนดต่าง ๆ ก็ตาม ก็ จะ กลายเป็นการกระทำที่อยู่ภายใต้อำนาจอิทธิพลของฝ่ายบริหารที่มีเหนือกว่า ประกอบกันเมื่อมีการเลือกตั้ง ระเบียบแบบแผนกฎเกณฑ์ที่มีอยู่ในการเลือกตั้งก็เป็นกฎเกณฑ์ระเบียบแบบแผนที่ให้พรรคการเมืองมี อำนาจเหนือกว่าสมาชิกวุฒิสภา พรรคการเมืองก็จะมีกลุ่มผู้มีอิทธิพลทรงอิทธิพลในพรรคการเมืองนั้น เหนือกว่าสมาชิกวุฒิสภา ผู้ทรงอิทธิพลในพรรคการเมืองที่เรียกว่ามีเงินมากให้บุญคุณกับสมาชิกไปลง เลือกตั้งได้มาก กลุ่มคนเหล่านี้ก็กลายเป็นผู้บริหาร ไปเป็นรัฐบาล มันก็วนเวียนอยู่เช่นเคยว่าด้วยเรื่อง อำนาจบริหารเหนือกว่าอำนาจนิติบัญญัติจนกระทั่งเสียหาย นิติบัญญัติจึงทำการควบคุมการบริหารอย่าง ไม่มีประสิทธิภาพและเสียหายเรื่อยมา และถ้าเราปล่อยให้เป็นอย่างนี้และการเลือกตั้งเป็นทำนองแบบ เดียวกันที่มีอยู่ ที่กำลังจะเกิดขึ้นตามยกเว้นรัฐธรรมนูญก็ตาม หรือหลายท่านที่แปรญัตติก็ตาม ก็จะเข้าสู่ เส้นทางเดิมเหมือนเดิมไม่มีผิดเลย ไม่ต่างจากเดิมเลยท่าน เมื่อไม่ต่างจากเดิมองค์กรอิสระจะหวังให้ เปลี่ยนแปลงก็ไม่มีทาง เพราะอำนาจบริหารและอำนาจนิติบัญญัตินั้นไม่มีอิทธิพลเหนือการรับผิดชอบ เหนือการกำกับ เหนือการทำงานขององค์กรอิสระทั้งหมด นี่คือการประหลาดการณ์และสิ่งที่เราพบเห็นมาตลอด ๕ - ๖ ปีเป็นหลัก ที่จริงมันผ่านมาหลาย ๑๐ ปีนั้นก็ยังมีลักษณะทำนองนี้ แต่มาเด่นชัดที่สุดก็คือ ในกรณี ๔ - ๕ ปีนี้ -----

คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ

นำพร ๒๐/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

เพราะฉะนั้นจึงต้องปรับปรุงแก้ไขส่วนของนิติบัญญัตินี้เสียเถอะครับ สภาเดียวในแนวทางนี้ สภาเดียวสามารถทำหน้าที่ได้ครบถ้วนที่ท่านต้องการให้มีสองสภา สภาเดียวนี้จะสามารถจัดสรรอำนาจหน้าที่ทั้งอำนาจและทั้งหน้าที่ของสภาให้ครบถ้วนกับสิ่งที่ต้องการ การทำบทบัญญัติของกฎหมายจะเรียกว่ากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ กฎหมายพระราชบัญญัติ พระราชกำหนดในอนุวัติก็ตาม สภาเดียวนี้ก็ทำได้ การกลั่นกรองกฎหมายและการยับยั้งกฎหมาย ซึ่งเป็นอำนาจของนิติบัญญัติที่เรียกชื่อว่า วุฒิสภาแบบเดิมก็ตาม วุฒิสภาทำหน้าที่เรื่องกฎหมายอยู่ ๒ อย่างท่าน คือ กลั่นกรองกฎหมายกับยับยั้งกฎหมาย แต่เป็นการยับยั้งที่เหมือนกับยับยั้งชั่วคราวแล้วให้เข้ามาสู่กระบวนการของรัฐสภาสู่กระบวนการของผู้แทนราษฎรอีก อำนาจหน้าที่กลั่นกรองกฎหมายกับยับยั้งกฎหมายนี้สภาเดียวก็ทำได้ ในร่างแปรญัตติของผมได้เสนอดังกรรมาธิการวิสามัญ ไม่เกิน ๑๐๐ คน ท่านประธานครับ จะเป็นการประหยัดทั้งเวลา ประหยัดทั้งงานที่ซ้ำซ้อน ประหยัดทั้งค่าใช้จ่ายงบประมาณ แทนที่เราจำเป็นต้องไปมีวุฒิสภาทำการกลั่นกรองและยับยั้งกฎหมาย เราให้กรรมาธิการวิสามัญชุดนี้ ทำหน้าที่กลั่นกรองและยับยั้งกฎหมายได้ แทนวุฒิสภา ท่านครับ วุฒิสภาท่านมาจากการเลือกตั้ง ผู้ที่มาจากการเลือกตั้งอาจไม่มีความรอบรู้เพียงพอต่อการที่จะกลั่นกรองกฎหมาย อาจไม่มีความรอบรู้เพียงพอจากการที่จะยับยั้งกฎหมาย กรรมาธิการพยายามประดิษฐ์ขึ้นมาจากอำนาจวุฒิสภา โดยใช้วิธีการสรรหา เพียงเพื่อจะได้ผู้เชี่ยวชาญจำนวนหนึ่งหรือผู้ชำนาญการจำนวนหนึ่งหรือผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหนึ่งมาทำหน้าที่กลั่นกรองและยับยั้งกฎหมาย ท่านเห็นไหมครับ ท่านพยายามอยู่นะ แต่ท่านครับ ท่านไปพยายามในแนวนั้นมันจะผิดหลักผลิตเกณฑ์ไม่สอดคล้อง แต่การทำกรรมาธิการวิสามัญเพื่อทำหน้าที่กลั่นกรองและยับยั้งกฎหมาย ท่านประธานสามารถหากกรรมาธิการวิสามัญที่เป็นทั้งตัวแทนของประชาชนตามเหมาะสมตามควรของมติรัฐสภา มีหน้าที่ท่านยังหาผู้คนที่ท่านต้องการ เรียกว่าผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญการมาร่วมทำหน้าที่กลั่นกรองกฎหมายและยับยั้งกฎหมายได้ด้วย ด้วยเหตุที่เป็นกรรมาธิการวิสามัญสามารถตั้งจากบุคคลภายนอกได้ แก้ปัญหาเรื่องอำนาจหน้าที่ของนิติบัญญัติตกแล้ว โดยสภาเดียวอย่างที่ว่านี้ ต่อจากนั้นอำนาจหน้าที่ว่าด้วยเรื่องการแต่งตั้งและถอดถอนบุคคลหรือองค์กระอิสระตามรัฐธรรมนูญ แต่เดิมเป็นอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา ยกร่างอันนี้ท่านปรับปรุงแก้ไขอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาอีกส่วนหนึ่ง เออล่ะครับ อำนาจแต่งตั้งและถอดถอนบุคคลนั้น ผมได้แปรญัตติปรับปรุงให้ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐสภาซึ่งเป็นตัวแทนประชาชน แต่ได้ไปปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการกระบวนการสรรหาเสียใหม่ทั้งหมด ให้กระบวนการสรรหาเสียใหม่นั้นเป็นกระบวนการสรรหาที่มีลักษณะมีประสิทธิภาพที่มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ อำนาจของรัฐสภาจึงให้ความเห็นชอบกับการแต่งตั้งบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งในองค์กระอิสระได้ทันที ประสบการณ์ที่ผ่านมา ฐานความจริง ความเสียหายมากที่สุดคือกรรมการสรรหาในการสรรหาตัวบุคคลตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

สุริย์รัตน์ ๒๑/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

เราพบปัญหาหนักปัญหามากเกี่ยวกับกรรมการสรรหา สรรหาจนกระทั่งบางองค์กรจนวันนี้ยังเกิดไม่ได้คือ กสช. โหมอะแล้วก็โหมอะอีกจนเดี๋ยวนี้ ปัญหากรรมการสรรหาเสียหายมาก เพราะเราควบคุมกำกับไม่ได้ ที่สำคัญอำนาจบริหารเหนือกว่าในการที่จะตั้งกรรมการสรรหา ทำให้เสียงของกรรมการสรรหามีอิทธิพลเหนือกว่า มีมติข้างมากกว่า จนกระทั่งเป็นเสียงข้างมากที่เด็ดขาดให้กับกรรมการสรรหา ซึ่งอยู่ภายใต้การบริหาร เราพบปัญหานี้มาทุกองค์กรอิสระ ปฏิเสธสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ว่าไม่มีสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นจริง จะแก้ไหมถ้าอย่างนั้น

ท่านครับ กรณีกรรมการสรรหานี้ ผมเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นคือ ฝ่ายตุลาการ ที่ผ่านมา ๕ - ๖ ปี กรรมการสรรหาที่ผ่านมาทุกครั้ง ท่านเจริญ ภักดีธนากุล ไม่อยู่ ท่านเจริญยืนยันได้ครับ เคยพูดในที่ชุมนุมชนหลายแห่ง ซึ่งไม่กระทบกระเทือนเสียหายอะไร ท่านเจริญบอกว่าถ้าตราบโดกรรมการสรรหา จะมีประธานศาลฎีกามาร่วมด้วย และกรรมการสรรหายังมีอำนาจหน้าที่อย่างนี้ และมติของเสียงเป็น ๒ ใน ๓ ของกรรมการสรรหาเป็นอย่างนี้ ท่านบอกว่าประธานศาลฎีกาหลายท่านมีความอึดอัดใจมาก ที่มาเป็นกรรมการสรรหา เพราะปรากฏว่าเสียงข้างมากที่เบนไปนั้น คือเบนไปจนกระทั่งประธานศาลฎีกาก็ตาม ประธานศาลปกครองก็ตาม ไปไม่เป็นท่านประธาน เสียทางเลย เพราะฉะนั้นท่านต้องมาคิดเรื่อง กรรมการสรรหาโดยเข้มงวดแล้ว เราพบอะไรอีก ตลอด ๕ - ๖ ปี ของกรรมการสรรหาที่ผ่านมา เมื่อสรรหาเสร็จเข้ามาสู่กระบวนการวุฒิสภา เมื่อเข้ามาสู่กระบวนการวุฒิสภา วุฒิสภาตั้งคณะกรรมการสามัญขึ้น คณะหนึ่งตามรัฐธรรมนูญฉบับเดิม ปี ๒๕๔๐ มาตรา ๑๓๕ และตามข้อบังคับวุฒิสภา ปรากฏว่า คณะกรรมการสามัญของวุฒิสภาที่อยู่ภายใต้การกำกับของวุฒิสภาแม้วุฒิสภาเสียงข้างมากจะเป็นฝ่ายบริหาร จะเป็นฝ่ายของรัฐบาลก็ตาม และชายเสียงของตนเองก็ตาม ชายจิตวิญญาณของตนเองก็ตาม แต่วุฒิสภาจำนวนหนึ่งแม้แต่เสียงข้างน้อย ก็ได้ทำหน้าที่อย่างเต็มกำลังเพื่อทำการควบคุมกำกับ คณะกรรมการสามัญ ในการพิจารณาสอบสวนประวัติและความประพฤติของบุคคลที่จะเข้าดำรงตำแหน่ง ประสิทธิภาพของคณะกรรมการของวุฒิสภาในส่วนนั้น เราเห็นว่าเป็นประโยชน์และมีคุณค่า หลายต่อหลายชุดในองค์กรอิสระถูกคณะกรรมการของวุฒิสภานี้ แม้จะเป็นเสียงข้างน้อยที่ถูกขี้นผิด ขี้นปัญหาข้อเท็จจริงทั้งหลายแหล่ จนกระทั่งแม้แต่กรณี ปปช. ๑๘ คน ลาออก ๑ คน เหลือ ๑๗ คน เลือก ๑๗ คนส่งไปขึ้นทูลเกล้าฯ

ประเด็นปัญหารายละเอียดต่าง ๆ มีทุกองค์กรให้เล่าทั้งวันไม่จบ แต่จากภายใต้ การควบคุมของกรรมาธิการนี้เกิดประโยชน์มาก ผมจำลองท่านประธานครับ ผมจำลองศักยภาพและ จำลองคุณค่าและคุณภาพของกรรมาธิการสามัญที่มานี้มาแทนที่ โดยการแปรปฏิบัติเป็นคณะกรรมการ สรรหาบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งทางองค์กรอิสระ และกรรมาธิการชุดนี้ให้เป็นเพียงชั่วคราวเป็นเรื่อง ๆ เป็นงาน ๆ

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

สุริย์รัตน์ ๒๑/๒

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

เป็นหน้าที่ไป เจาะงาน ๆ เท่านั้น แล้วผมตัดอำนาจตุลาการไม่ให้เข้ามากระทบกระเทือนยุ่งเกี่ยวกับ
อำนาจการสรรหาองค์กฤษฎีกา การพยายามแก้ปัญหาก็แก้ปัญหามาทั้งหมด ๑๓๘ ประเด็น
ประมาณ ๗๒ มาตรา เป็นการแปรญัตติในส่วนที่พบปัญหาอยู่จริง มีปัญหาเกิดขึ้นจริง และได้พยายาม
แก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นจริงทั้งหมด-----

คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

จงถนอม ๒๒/๑

เราเอาของจริง เราเอาของที่เรารู้สึกได้ ที่สำคัญเราเอาสิ่งที่ได้เคยผ่านการปฏิบัติด้วยมือของเรา
อย่างจริง ๆ ทุบทบบัญญัติสามารถตอบและอธิบายได้ว่าอะไรเกิดขึ้น เมื่อเกิดขึ้นแล้วทำไมจึงจะต้องแก้
แบบนี้ แล้วแก้แบบนี้จะแก้ปัญหาได้บ้างไหม ท่านประธานครับ มาดูที่สภาเดียวอีกนิดหนึ่ง แล้วสภาเดียว
ของผมนั้นวิธีการได้ตัวแทนมา คือแบบสาขาอาชีพ

ประธาน : เดี่ยวสภาเดียว หมายถึง สส. ไซ้ใหม่ครับ

นายการุณ ไสงาม : สมาชิกวุฒิสภา ไม่ใช่ สส. ครับ

ประธาน : อันนี้ผมไว้ขอพูดทีหลังดีกว่า เพราะเรื่องเดียวกันแล้ว

นายการุณ ไสงาม : เรื่องเดียวกันของดอกเตอร์เจิมศักดิ์ใหม่ที่ว่า กรณีสภาเดียว

คือตัด วุฒิสภา ออกทิ้ง ตัด สส. ออกทิ้ง ให้มีสมาชิกวุฒิสภาสภาเดียว

ประธาน : ถ้าจะพูดกันถึงเรื่องสภาเดียวแล้ว ผมขอพูดทีหลัง อันนี้พูดถึงประเด็นของ
สว. นะครับ

นายการุณ ไสงาม : สภาเดี่ยวนี้อาจจะแก้ปัญหา สว. นหมด จะขอนิดเดียวถ้าอย่างนั้น
เกี่ยวกับเรื่อง สว. ทำไมจึงตัด สว. ทิ้ง แล้วให้มีสภาเดียว เฉพาะประเด็นนี้ท่านประธานครับ ถ้าตราบไต
ที่เรายังมีสภาคู่ โดยเฉพาะวันนี้ที่จะพูดเรื่อง สว. ท่านครับ ท่านจะแก้ปัญหานี้ไม่ตกเรื่องสภาครอบครัว
ยิ่งโดยเฉพาะประเด็นแปรญัตติเกี่ยวกับเรื่องให้ไปเลือกตั้งอีก มันจะกลายเป็นเลือกตั้งผู้แทนราษฎร
แล้วไปเลือกตั้ง สว. ท่าน อันนี้สภาครอบครัวเกิดอีกแน่นอน ท่านไม่มีทางหลีกเลี่ยงสิ่งเหล่านี้ได้
พรรคการเมืองรู้เห็นอำนาจหน้าที่ของสภา เรียกว่า สว. แล้ว เขาไม่ปล่อยมือ เพราะฉะนั้นตอนสมัคร
ผู้แทนราษฎร เขาก็จะส่งคนลง คือตัวเขาเอง พอสว. เท่านั้นนะท่าน เกิดสภาคู่ทันที เกิดสภาผิวเมีย
ครอบครัวทันทีเลยท่าน เพราะเครื่องไม้เครื่องมือและทรัพยากรเขาพร้อมกว่า เขาละเราก็อ่าส่วนนั้นไป
แต่สภานี้ท่าน สว. ที่ว่านี่เมื่อเราเลือกแบบนั้นหรือทำแบบนั้น เราก็ยังแก้ปัญหาเดิมไม่ตกอีก ทั้งกรณีปัญหา
สภาครอบครัว และถามว่าวิธีการเลือกตั้งอย่างที่ว่านี้ โดยเงื่อนไขที่ว่านี้ เราก็แก้ไม่ตก ไม่ได้แก้ส่วนใดเลย
ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการซื้อเสียง ทุจริตเลือกตั้ง ปัญหาที่ผ่านมานี้ สภาครอบครัว สภาผิวเมีย
เรียกชื่อว่า สว. เป็นสภาที่ ๒ นี้หลัก ๆ ต้องแก้ตัวนี้ก่อนท่าน

หลักที่ ๒ คือการทุจริตเลือกตั้งไม่ว่าจะซื้อเสียง ไม่ว่าจะโกงเลือกตั้ง ไม่ว่าจะฉ้อโกง ไม่ว่าจะ
จะเขียนคะแนนเอง หรือไม่ว่าจะกรรมการการเลือกตั้ง โกงโดยจัดหลายรูปแบบ เรียกว่า ทุจริตเลือกตั้ง
แล้วกัน แต่วิธีการทั้งหมดที่มีอยู่ ที่ท่านยกร่างรัฐธรรมนูญไม่สามารถบรรเทาเรื่องนี้ได้เลย ยังเหมือนเดิม
แต่ท่านจะไปบรรเทาได้ ที่จะพยายามทำ ก็คือว่า กรณีเลือกกรรมการการเลือกตั้ง กรรมการการเลือกตั้ง
หรือส่วนกรรมการการเลือกตั้งนั้นก็ต้องทำ แต่วิธีการก็ต้องทำให้วิธีการนี้ช่วยแก้ปัญหา ๒ เรื่องนี้ด้วย
๒ เรื่องนี้ไม่มีทางอื่นที่แก้ได้ดีเท่ากับวิธีการที่ผมเสนอคือ สภาเดียว ตัดเรื่องสภาคู่ สภาครอบครัว

คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ

จงถนอม ๒๒/๒

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

สภาผู้เฒ่า สภาผู้ตัวเองสมัคร สภาต่อไปเมียสมัคร สภาต่อไปน้องชายสมัคร สภาต่อไปมี ๕ สภา ๗ สภา ก็เหมือนเดิมท่าน มันจะกลายเป็นสภาห่านเครือ และพรรคการเมืองหมดตัวส่งไข่ใหม่ หมดครอบครัวส่งไข่ใหม่ครบ ก็ส่งพวกกัน ส่งหัวคะแนน ส่งคนของตนเองเดิมอีกเหมือนเดิมท่าน คนเหล่านั้นเข้ามาก็เคาะอีก ซึ่ก็ทำตามนี้ ท่านก็แก้ไม่ตกอีก เพราะฉะนั้นท่านต้องแก้หลัก ๆ ของมันให้ได้ก่อนที่ท่านเสนอออกมานี้ มันแก้หลักอะไร มันแก้ได้บ้างไหมเสียก่อน ถ้ามันแก้ยังไม่ทันได้ต้องหาทางแก้ให้ได้ครับ

ประธาน : ขอบคุณท่านการุณ แล้วก็ว่าง ๆ ก็ไปทานข้าวกันอีก จะได้ใจเย็นขึ้นหน่อย

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานอนุญาตให้พูดก็ใจเย็นแล้วครับ ก่อนที่ท่านวิชรา แล้วก็ท่านอุทิศจะได้แสดงความเห็นในเรื่องนี้ต่อไป ผมขอเชิญฝ่ายกรรมการยกร่าง คือท่านประพันธ์ ที่ท่านอยากจะแสดงความเห็นอย่างไร ขอเชิญครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ ยกร่าง ประธานครับ เรายกร่างรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ -----

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

หทัยกาญจน์ ๒๓/๑

การดำเนินการต่าง ๆ มันต้องเป็นไปตามขั้นตอนนะครับ เราคงจะทำอะไรที่ว่ามันไม่ถูกไม่ต้องมันคงไม่ได้
เมื่อท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ยกประเด็นขึ้นมาว่า ญัตติที่ยื่นถูกต้องเพียงฉบับที่ ๑ กับ ฉบับที่ ๒
แล้วท่านยืนยันอย่างนั้นนะครับ

ประธาน : ท่านประพันธ์ครับ เรื่องนี้จบไปแล้วนะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ต้องขออนุญาตท่านประธาน ผมนิดเดียวครับ คือเราจะต้อง
วินิจฉัยปัญหานี้ให้ได้ยุติก่อน ไม่อย่างนั้นเราพิจารณาต่อไปแล้วมีปัญหาข้อกฎหมายนะครับ ผมอยากจะให้
พิจารณาว่า

ประเด็นแรก ญัตตินี้จำเป็นต้องยื่นภายใน ๑๖.๓๐ นาฬิกาหรือเปล่า ถ้ามันไม่จำเป็นต้อง
ยื่น ๑๖.๓๐ นาฬิกา มันไม่เกิน ๒๔.๐๐ นาฬิกา ก็น่าจะใช้ได้ ประเด็นแรก

ประเด็นที่ ๒ ที่ท่านสุรชัยยกขึ้นมาค่อนข้างจะมีเหตุผลว่า ญัตตินี้ถึงจะไม่ยื่นวันที่ ๒๔
แต่ว่ามันยังก่อนเวลานัดประชุมสภาร่างรัฐธรรมนุญนะครับ เพราะว่าประชุมสภาร่างรัฐธรรมนุญที่จะถือว่า
ญัตติยื่นไม่ได้ต่อเมื่อกรรมการเราพิจารณาเสร็จ ผมได้สอบถามเจ้าหน้าที่ มีการประชุม สสร. หลังจาก
ที่มีการยื่นคำแปรญัตติเมื่อวันที่ ๒๔ แต่วันที่ ๒๔ ไม่ใช่เวลาตาม มาตรา ๒๗ อย่างที่ท่านสุรชัยว่า ถ้าไม่ใช่
ตามมาตรา ๒๗ ถึงแม้จะยื่นญัตติเกินก็ยังสามารถใช้ได้ ผมอยากให้เกิดสิทธิ์ประเด็นนี้ก่อน ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวก็
จะหาว่าเรามาพิจารณาญัตติโดยไม่มีอำนาจ

ประธาน : เอาอย่างนี้ครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ยากให้ไปพูดกันทีหลัง อยากฟังเรื่อง สว.
สส. เสียก่อน ทีแต่ละกลุ่มได้ขอแปรญัตติมา ส่วนเรื่องข้อประเด็นทางกฎหมายผมคิดว่าพูดกันทีหลังดีกว่า

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพท่านนะครับ คือถ้าหากว่า
ไม่ได้ความข้อกฎหมายชัดเจนประเด็นอย่างนี้ เรามาพิจารณากันไปมันก็ยิ่งเกิดปัญหาขึ้นไปอีกนะครับ
กลายเป็นว่าเรามาพิจารณาโดยไม่ถูกต้องนะครับ ผมคิดว่าพิจารณาตามประเด็นที่กระผมได้เสนอ
หรือท่านสุรชัยเสนอ ถ้าถูกแล้ว ใช้ได้นะครับ วันที่ท่านยื่นวันที่ ๒๔ มันยังก่อนวันประชุมสภาร่างรัฐธรรมนุญ
ตามมาตรา ๒๔ คือวันประชุมสภาร่างรัฐธรรมนุญตามมาตรา ๒๔ เป็นวันที่กรรมการพิจารณาเสร็จ
แล้วไปพิจารณาที่สภาซึ่งจะเป็นวันที่ ๑๑ มิถุนายน ฉะนั้นญัตตินี้ยื่นหลัง ๑๖.๓๐ นาฬิกาน่าจะใช้ได้ ก็ต้อง
พิจารณาเรื่องนี้ให้เสร็จก่อน ถ้าเกิดเห็นด้วยเราจะได้ประชุมต่อไปได้ เราไม่ชี้ขาดประเด็นนี้ แล้วทิ้งไว้ก่อน
ผมว่าประชุมไม่ทราบถูกหรือเปล่า

ประธาน : เชิญท่านไพโรจน์ครับ

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น : ท่านประธานที่เคารพ ผม ไพโรจน์ พรหมสาส์น ต่อข้อเสนอ
หรือข้อคิดเห็นของท่านประพันธ์เมื่อสักครู่ ผมคิดว่ากรรมการยกย่องรัฐธรรมนุญเราคงไม่มีหน้าที่จะมา
วินิจฉัยว่า ญัตติหรือว่าการที่เป็นปัญหานั้นถูกหรือไม่อย่างไร ผมคิดว่าเรื่องนี้ น่าจะหยิบยกขึ้นไปพูดกันใน

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

หทัยกาญจน์ ๒๓/๒

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

วันที่ ๑๑ มิถุนายน ซึ่งจะเข้าสภา เราจะพูดกันตรงนั้นก่อนว่าคงจะเป็นหน้าที่ของฝ่ายประจำ เลขาธิการ สภาว่ารัฐธรรมนุญว่าการยื่นญัตติ การแปรญัตตินั้นถูกต้องหรือไม่อย่างไร แล้วมีประเด็นเราก็ไปพูดกันในสภา ถ้าสภาเป็นว่าชอบแล้ว มันก็ว่ากันไปได้ แต่วันนี้เราคิดว่าเราน่าจะพูดถึงของชุดต่าง ๆ ที่มาแล้วก็นำเสนอต่อที่ประชุม เพื่อเอาความเห็นนั้นไปสรุป แล้วก็นำเสนอที่ประชุมต่อไป เพราะฉะนั้นในประเด็นเรื่องวุฒิสภาที่ว่านี้กระผมก็อยากจะกราบเรียนว่า ฟังจากทั้ง ๒ ท่าน ๒ กลุ่มที่ได้อภิปรายแล้วนะครับ กลุ่มท่านอาจารย์เจิมศักดิ์กิติ ที่คุณการุณ ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ได้พูดกิติ ผมคิดว่าสภาเดียวมันคงจะไม่สามารถทำหน้าที่ตามที่ได้มีการกล่าวอ้างนั้นได้ครับ

ในประการแรกนั้นถ้าหากมีสภาเดียว ถ้าเกิดมีการยุบสภาเราจะมีสภาที่ไหนมาทำหน้าที่แทนในช่วงนั้น แล้วผมคิดว่าในหลาย ๆ ประเทศก็มี ๒ สภา ทั้งนั้น

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ในประการที่ ๒ ในด้านกลั่นกรองกฎหมายที่บอกว่า จะทำหน้าที่ตรงนี้ได้ไม่ได้ว่า วุฒิสภาทำไม่ได้ มีสภาเดียวก็ยังไม่แน่ใจว่าจะทำหน้าที่ตรงนี้ได้หรือไม่อย่างไร กระผมมองไปว่าถ้าเป็นสภาเดียว นะครับแล้วก็ได้รับเลือกตั้งจากสมาชิกสภาส่วนใหญ่ เป็นของพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง และเป็นผู้จัดตั้งรัฐบาล ในทางกลับกันในสภาเดียวนั้นนะครับจะคุมได้ทั้งรัฐบาล และคุมทั้งสภานิติบัญญัติหรือ รัฐสภาด้วย เพราะเสียงข้างมากเป็นของสภานั้นนะครับ เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะให้มาทำหน้าที่กลั่นกรอง กฎหมายอะไรก็คงจะเป็นไปในทิศทางแนวนโยบายหรือทางพรรคได้เห็นชอบเช่นนั้นนะครับ รวมทั้งการ ตรวจสอบรัฐบาลด้วยก็คงจะตรวจสอบกันไม่ได้นะครับ เพราะเป็นพวกเดียวกันฝ่ายเดียวกันข้างมาก เสียแล้วนะครับ

ในประการที่ ๓ ในเรื่องรับรอง ก็เช่นเดียวกันครับ ก็ในเมื่อมีสภาเดียว การรับรององค์กร อิศระก็ควรจะรับรองโดยสภาเดียวนั้นแหละ หรือแม้ท่านจะไปตั้งกรรมาธิการวิสามัญอะไรขึ้นมา กรรมาธิการ ชุดนั้นก็คงจะมาจากสิ่งที่สภาเดียวนั้นแหละครับได้กำหนดกฎเกณฑ์ขึ้นมา ยิ่งอำนาจการถอดถอนแล้วท่าน บอกว่า ที่แล้วมาถอดถอนไม่ได้ ก็คงเช่นเดียวกันครับ ยิ่งเป็นสภาเดียวยิ่งถอนไม่ได้เลย จะไปถอนพวก เดียวกันได้อย่างไรนะครับ เพราะฉะนั้นในเบื้องต้นผมให้ความเห็นตรงนี้ก่อน ส่วนว่าควรจะมี ๒ สภา วุฒิสภาจะเป็นอย่างไรเดี่ยวกระผมจะขออนุญาตพูดภายหลังครับ

นายการุณ ไสงาม : ขออนุญาตต่อเรื่องท่านประธาน ต่อเนื่องสั้น ๆ

ประธาน : คือเขาอย่างนี้ เดี่ยวนะครับผมอยากขอให้ท่านไพบูลย์ได้แสดงความเห็นก่อน
เชิญครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม ไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ ครับ ประเด็นที่ท่านกรรมาธิการประพันธ์หยิบยกมานะครับ ขออนุญาตเอ่ยนามครับ ตรงนั้น ผมเห็นด้วยนะครับ แต่กรณีที่ท่านประธานเปิดโอกาสให้ท่านผู้แปรญัตติเสนอในเรื่องของ สว. ตรงนั้น ก็เป็นเรื่องของการฟังความเห็นนะครับ ที่ทางคณะกรรมการก็ประสงค์อยู่ด้วยนะครับ ส่วนในเรื่องของ คำแปรญัตติ ตรงจุดนั้นยังมีประเด็นนะครับว่า ตรงที่รับ ๑๖.๓๐ นาฬิกาหลัง ถ้ามันเป็นวันนั้นสภาก็ไม่ได้ กำหนดชัดเจนว่า วันนั้นเวลาเท่าไร ถ้าก่อน ๒๔.๐๐ นาฬิกา เจ้าหน้าที่อยู่ผมก็คิดว่าตรงนั้นก็น่าจะ สอดคล้องกับข้อกฎหมาย แต่ประเด็นที่ผู้แปรญัตติบอกว่า ยังมีอีก ๑๐๐ กว่าประเด็น ตรงนั้นยังสงสัย อยู่ครับ เพราะถ้าดูในข้อบังคับการประชุมที่ให้อนุโลมมาใช้กับการประชุมคณะกรรมการกับการประชุม สภาร่างรัฐธรรมนูญในข้อ ๔๔ บอกว่า การถอนคำแปรญัตติทำเมื่อใดก็ได้ แต่การแก้ไขเพิ่มเติมคำแปรญัตติ ซึ่งทางกลุ่มก็ขัดแย้งกันเองในลักษณะนั้นเท่าที่ฟังนะครับ ผมไม่ได้กล่าวหานะครับ เพียงแต่ว่าการขอแก้ไข เพิ่มเติมคำแปรญัตติจะกระทำได้เฉพาะภายในกำหนดเวลาแปรญัตติ ก็คือสภากำหนดมาแล้วว่าเมื่อไร

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

พุทธชาติ ๒๔/๒

วันพุธที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

สิ้นสุดนะครับก็จะทำได้ในจุดนั้น เพราะว่าเดี๋ยวพอถึงมาตราอื่น ๆ ก็จะหยิบยกในประเด็นนี้ขึ้นมาอีกว่า
ทำได้หรือไม่อย่างไร ผมก็อยากให้ตรงประเด็นในเรื่องของ สส. สว. นะครับจบไปก่อน แล้วมาเคลียร์ในจุดนี้
ครับ ไม่อย่างนั้นมันก็ไม่สอดคล้องกับข้อบังคับการประชุมซึ่งใช้เป็นหลักในการประชุมครับ ขอขอบคุณ
ครับ

นายภาณุ ไสงวม : ขอดอเนื่องครับท่านประธานครับ ทางนี้ครับ การุณครับ

ประธาน : ขออีกนิดเดียวครับ

นายอัชพร จารุจินดา : ขออนุญาตท่านประธานอย่างนี้ได้ไหมครับว่า การวินิจฉัยว่า
คำแปรญัตติถูกหรือไม่ถูกอย่างไร น่าจะเป็นเรื่องของทางสภาใหญ่ที่จะพิจารณาไป ส่วนคณะกรรมการ
ชุดนี้ก็พิจารณาตามที่เอกสารที่ส่งเข้ามา แล้วก็คำแปรญัตติที่มีการให้ความเห็นในวันนี้ คณะกรรมการ
ก็จะรวบรวมความเห็นนี้ไปครับ

ประธาน : ท่านสดศรีครับ

นางสดศรี สัตยธรรม : ประธานกราบเรียนท่านประธานนะคะ ดิฉัน สดศรี สัตยธรรม
ดิฉันว่าอย่างไรก็ตามคงยังไม่สามารถพูดกันในเรื่องว่า ส่งไปให้ สรร. ชุดใหญ่พิจารณาในเรื่องนี้ ก่อนอื่น
ดิฉันนั่งอยู่นานแล้วก็ปรากฏว่า มีการพาดพิงในเรื่องที่ดิฉันอยู่ในกลุ่มที่ ๑ เป็นผู้รับรองในกลุ่มที่ ๑ แล้วก็มี
การโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐสภา ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสงสารอย่างยิ่งนะคะ เพราะง่าน้อง ๆ เขาไม่ได้มีสิทธิที่จะมา
พูดอะไรได้เลยนะคะ ดังนั้นในฐานะที่ดิฉันทำงานในอาชีพตุลาการมา ดิฉันเห็นว่าความไม่เป็นธรรมมันจะ
เกิดขึ้น

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

หน้า ๒๕/๑

วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

แล้วก็ดิฉันไม่ชอบให้มีการกั้นแก๊งเด็กนะคะ ซึ่งเขาทำงานตามหน้าที่ของเขา นะคะ เป็นผู้บริสุทธิ์ ไม่ได้มีการได้รับการยุบส่งเสริมจากใคร ดิฉันเชื่ออย่างนั้นนะคะ เพราะน้องเขายังมีอนาคตอีกไกล ไม่เหมือนพวกเรา ซึ่งมันเป็นไม้ใกล้ฝั่งกันหมดแล้วนะคะ

ประธาน : ยังนะครับ ยังห่างฝั่งมากนะครับ อย่าแข่งตัวเองนะครับ แล้วผมเดือดร้อนที่สุดคือท่านสดศรีครับ ผมขอ เวลานั้นจำกัดนะครับ

นางสดศรี สัตยธรรม : นิดเดียวค่ะท่าน คือขอเรียนว่าตามที่ท่านพิเชียรบอกว่าท่านยินดีเอาของท่านการุณทั้งหมดว่าเป็นญาติ แล้วที่ท่านถอยหลังให้ท่านการุณ แต่ท่านการุณมีอันหนึ่งคือว่า มาตรา ๖๘ พรรคสอง ท่านไม่เอา เพราะฉะนั้นจะเอาอย่างไรคะ ก็แสดงว่าก็คือตัดของดิฉันออกไป เมื่อตัดของดิฉันออกไป อย่างนี้ได้ไหมคะ ดิฉันจะขอถอนชื่อออกจากการรับรองในกลุ่มที่ ๑ นะคะ ถ้าอย่างนี้ดิฉันเห็นว่าถ้าเล่นกันอย่างนี้ ดิฉันก็คงจะไม่เล่นด้วยนะคะ ขอเป็นผู้ดูดีกว่านะคะ ดิฉันยังเห็นว่าไม่เป็นไร มาตรา ๖๘ จะตัดหมด ดิฉันก็ไม่ได้เดือดร้อนอะไร เพราะผู้ที่เดือดร้อนคือประชาชนนะคะ ช่างหน้าอาจจะเกิดปฏิวัติ รัฐประหาร ก็ช่วยอะไรกันไม่ได้ เพราะฉะนั้นในสิ่งนี้ดิฉันเห็นว่า ถ้าท่านพิเชียรจะเอาญาติของท่านการุณหมดทุกอย่าง ดิฉันก็เห็นว่าดิฉันไม่ควรจะเล่นด้วย ก็คือขอถอนชื่อออกจากการรับรองในกลุ่มที่ ๑ นะคะ

นายพิเชียร อานาจวรประเสริฐ : ท่านประธานครับ

ประธาน : ยังครับ เดี่ยวผมขอพูดก่อนนะ คือเรื่องจะถอนสิทธิอะไรต่าง ๆ ผมคิดว่า เป็นสิทธิของท่านผู้ถูกลงชื่อ ถ้าท่านเห็นว่าการกระทำอย่างนั้นมันไม่ถูก หรือขัดกับความรู้สึกของท่าน ท่านมีสิทธิจะถอนหรือไม่ถอน แต่ถ้าถอนญาติมันก็ล่มไปหมดนะครับ แต่อย่างไรก็ตามไม่เกี่ยวกับ กรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญนะครับ ที่นี้ในเรื่องที่ท่านประพันธ์ก็ดี ท่านไพบูลย์ก็ดี ที่หยิบยกขึ้นมา ผมเอาอย่างนี้ได้ไหมครับ ในข้อกฎหมายต่าง ๆ ผมขอผ่านเรื่อง สว. สส. ไปในประเด็นที่กรรมการจะต้องฟังเรื่องความเห็นของท่าน สสร. นะครับ ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่เลยแต่ไม่ได้หมายความว่าเรื่องทำผิดกฎข้อบังคับ ทำผิดกฎหมายอะไรต่าง ๆ จะไม่ใช่เรื่องสำคัญนะ แต่ไม่ให้เสียเวลา ผมขอทีหลังนะครับ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งตอนประชุมสภาว่างรัฐธรรมนูญอย่างนี้นะครับ มันก็อาจจะไปพูดกันได้ แต่ถ้าเรามีเวลา ผมขอทีหลังท่านประพันธ์นะครับ ได้ไหมครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ ครับ คือต้องขอความชัดเจนนิดเดียว นะครับว่า กรรมการจะพิจารณาต่อไปมันถูกต้อง แล้วเมื่อสักครู่นี้ ท่านผู้ช่วยเลขาเสนอแนะมา ผมก็เห็นด้วยนะครับว่า ถ้าปัญหาอันนี้มันถูกหรือไม่ถูกให้สภาใหญ่ขึ้นนะครับ แล้วกรรมการก็พิจารณาไปก่อนนะครับ ถ้าเป็นอย่างนี้ผมยอมรับได้นะครับ แล้วก็ให้ทางฝ่ายเลขาธิการทางเจ้าหน้าที่พิจารณาด้วยว่า ในข้อกฎหมายญาติอันนี้มันยื่นก่อนวันนัดประชุมสภาว่างรัฐธรรมนูญตาม

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

หน้า ๒๕/๑

วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

มาตรา ๒๘ หรือไม่ครับ ถ้าใช่อย่างนี้ยุติไม่เสีย เพราะฉะนั้นถ้าเป็นหลักการอย่างนี้ผมเห็นด้วยกับ
ผู้ช่วยเลขานะครับ

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นมาต่อหน้าครับ ท่านพิเชษฐมีอะไรครับ

นายพิเชษฐ อำนาจวรประเสริฐ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพหน้าครับ กระผม พิเชษฐ
อำนาจวรประเสริฐ นะครับ คือกระผมก็ขออนุญาตเรียนท่านประธานหน้าครับว่า กระผมไม่ได้ไปโทษ
เจ้าหน้าที่ของสภาแต่อย่างใดเลย ความผิดพลาดทั้งหมดที่เกิดขึ้น กระผมยินดีรับผิดชอบได้ด้วยตนเองหน้าครับ
ก็ขออนุญาตเรียนหน้าครับว่า เราได้ช่วยกันสร้างสรรค์ในสภาว่างรัฐธรรมนูญนี้มาโดยตลอด หลายเดือน
ที่ผ่านมาพวกเราทุกคนก็เหน็ดเหนื่อยกันมามากหน้าครับ เราก็อยากจะให้การแปรญัตติ คือทุกคนได้มี
โอกาสที่จะได้เสนอข้อคิดเห็นของตนเอง ซึ่งผมคิดว่าข้อคิดเห็นของแต่ละท่านนั้นมีประโยชน์ต่อส่วนรวม
หน้าครับ แต่ว่าเราไปติดที่ว่าในมาตรา ๒๗ เขาระบุว่า ถ้าจะมีการเสนอคำแปรญัตติ จะต้องมีผู้มาลงชื่อ
รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน-----

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

รัตนา ๒๖/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

แล้วก็เมื่อลงชื่อรับรอง มีพรรคสองว่า เมื่อได้รับรองคำแปรญัตติโตแล้ว จะไปยื่นคำขอแปรญัตติหรือรับรอง คำแปรญัตติของสมาชิกอื่นได้อีกไม่ได้ มันมาติดขัดตรงข้อจำกัดตรงนี้เท่านั้นที่เป็นปัญหา แล้วก็ทำให้เพื่อนสมาชิก สสร. หลายท่านมิได้มีโอกาสที่จะเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ กระผมก็เห็นว่าเราได้เหน็ดเหนื่อยแล้วก็เหนื่อยยากกันมากพอสมควรแล้ว แล้วก็ที่ผ่านมาเราได้รวมกลุ่มยื่นกันมา ๗ ญัตตินี้ก็คิดว่าครอบคลุมเนื้อหาสาระมากพอสมควรที่จะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ต่อประเทศชาติและประชาชน กระผมก็อยากจะให้การแปรญัตติทั้งหลายนี้ได้ดำเนินการต่อไป โดยที่เราได้มาพูดคุยกันด้วยเหตุด้วยผล กระผมก็อยากจะให้การดำเนินการนั้นเป็นไปด้วยดี เพราะว่าพี่น้องประชาชนทั่วทั้งประเทศก็รอคอย รัฐธรรมนุญที่ดีจากมือของพวกเราทุกคน กระผมก็อยากจะให้ทุกฝ่ายได้ช่วยกันคนละไม้คนละมือ อันไหนที่พอจะรวมขอมกันได้ก็ขอความกรุณา ในส่วนของคำแปรญัตติว่าสมบูรณ์หรือไม่ ในมาตรา ๒๗

ประธาน : ท่านพิเชียรครับ เรื่องนี้ไว้พูดทีหลังนะครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ได้ครับ ผมขอกราบขอบพระคุณท่านประธาน

เป็นอย่างยิ่งครับ

ประธาน : ก่อนจะถึงท่านการุณนะครับ ผมอยากจะเปิดโอกาสให้อีกกลุ่มหนึ่ง คือท่านยังต่อเนื่องก็จริง เดี่ยวเอาไว้ทีหลังได้นะครับ ท่านวัชรา แล้วก็ท่านอุทิศครับ เชิญครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอภัยที่วัชรานิดหนึ่งนะครับ ผม สุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัยครับ เรียนท่านประธานอย่างนี้ว่า ที่เราประชุมร่วมกันมา ๒ วันนี้ แนวปฏิบัติที่เราถืออยู่ก็คือว่าให้อภิปรายตามลำดับกลุ่มที่ขอแปรญัตติไว้ โดยที่ไม่ต้องขออนุญาตอภิปรายด้วยการยกมือ ผมก็อยากจะให้เราถือตามแนวปฏิบัติที่เราถือมาแล้ว ๒ วันที่ผ่านมา ก็คือใครยื่นญัตติขอแปรญัตติในประเด็น สว. ก็อภิปรายเรียงลำดับตามกลุ่มเลย ขออนุญาตครับ ให้เหมือนกับ ๒ วันที่เราถือปฏิบัติมาครับ

ประธาน : คืออย่างนี้ครับ ถ้าหากเป็นประเด็นเดียวกัน เรื่องเดียวกัน ผมคิดว่ากลุ่มทั้ง ๗ ถ้าใครยกมือผมให้พูดหมดนะครับ การเรียงลำดับนี้บางที่ไม่อยู่ก็มี บางครั้งก็ตามกันมา บางครั้งก็ฝากกันโอนกัน เพราะฉะนั้นผมขออย่างนี้ก็แล้วกัน ตั้งแต่กลุ่ม ๑ - ๗ ถ้าในประเด็นของ สว. หรือ สส. ท่านยกมือพูดได้เลยครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ตกลงต่อไปนี่เราจะใช้แนวปฏิบัติอย่างนั้นนะครับ ผู้ที่ขอแปรญัตติต้องยกมือขออภิปราย ผมจะได้ทราบ เพราะผมร่วมประชุมมาตั้งแต่วันจันทร์นะครับ ที่ผ่านมาท่านให้อภิปรายเรียงลำดับตามกลุ่ม

ประธาน : ถูกต้องครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ต่อไปนี้ต้องยกมือนะครับ

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

รายนาม ๒๖/๒

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประธาน : ไข่ครับ

นายสุรชัย เลียงบุญเลิศชัย : ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : ไม่ยกมือก็มาต่อว่าผม

นายวัชรวิทย์ หงส์ประภัสร์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ

นายการุณ ไสงาม : ขออนุญาตครับ ท่านนิตเดียวยังไง

ประธาน : ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ต่อเนื่องเมื่อถ้าไม่อย่างนั้นจะขาดหลุดประเด็นไปครับ ขออนุญาต

นิตเดียวยังไง

ประธาน : ผมตัดสินใจแล้วครับ เอาไว้ทีหลังครับ เชิญท่านวัชรวิทย์

นายวัชรวิทย์ หงส์ประภัสร์ : กระผม วัชรวิทย์ หงส์ประภัสร์ ในนามกลุ่มที่ ๗ ครับ กระผม

มีความเห็นว่า วุฒิสภานี้จำเป็นต้องมี เหตุผล กระผมจะพูดสั้น ๆ การที่มีสภา ๒ สภานั้น เหมือนอย่าง
กับมีต้นไม้ ๒ ต้น คือรากที่ยังลงดินนั้นมี ๒ ต้น เช่น ต้นมะขามต้นหนึ่ง กับต้นมะม่วงต้นหนึ่ง ต้นมะขาม
นั้นคือ สส. ออกดอกก็เป็นคณะรัฐมนตรีหรือฝ่ายบริหาร ส่วนต้นมะม่วงนั้นก็ ต้นไม้อีกต้นหนึ่ง
ซึ่งยังรากมาจากดิน แล้วก็ออกดอก ออกผล เป็นองค์กรอิสระ ซึ่งทั้งสองได้ควบคู่กันเพื่อที่จะทำ
หน้าที่คานและตรวจสอบซึ่งกันและกัน

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

สุภาภรณ์ ๒๗/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ในการที่ประเทศชาติเราออกแบบในเรื่องของการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศนี้ นะครับ โดยมีสภา ๒ สภามาเป็นเวลานานแล้ว และสำหรับสภาสูงหรือวุฒิสภานั้นก็เป็นสภาที่เดิมได้มาโดยการแต่งตั้ง และต่อมาก็มีการเลือกตั้ง ซึ่งเมื่อพัฒนามาสู่การมีการเลือกตั้ง ผลก็ปรากฏว่าในขั้นต้นที่ปราศจากการแทรกแซงหรือแทรกแซงน้อยก็มีผลที่เป็นผลดี เพราะฉะนั้นสิ่งที่เป็นสิ่งที่ไม่ดีสำหรับวุฒิสภานั้นก็คงจะเป็นเรื่องของการแทรกแซงเท่านั้นเอง ซึ่งเมื่อสิ่งที่ไม่ดีมีอยู่เช่นนี้เรารู้แล้วก็แก้ในส่วนที่ไม่ดี ซึ่งแก้ได้ครับ โดยเรากำหนดคุณสมบัติให้เข้มงวด แล้วก็มีการรณรงค์ให้ผู้ที่สมควรเข้าเป็นสมาชิกวุฒิสภา ได้มีคุณสมบัติแท้จริงอย่างนั้น สภาผู้แทนราษฎร สภาที่ปรึกษา สภาพ่อแม่ ซึ่งเป็นเรื่องที่เราเกี่ยวข้อง ก็อาจจะกำหนดเอาไว้ให้ชัด ก็สามารถจะแก้ปัญหาอันนั้นไปได้ เมื่อสักครู่ที่ท่านไพโรจน์ กระทบขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านก็ได้พูดในประเด็นสำคัญอีกประเด็นหนึ่งคือว่า ในกรณีที่ไม่มีการผู้แทนราษฎรตามกฎหมาย รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ก็ได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของวุฒิสภาทำหน้าที่สภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นก็ถือว่าเป็นความจำเป็นอันหนึ่งที่จะต้องมีการวุฒิสภา ถ้ามีวุฒิสภาแล้วได้คุณสมบัติที่พึงประสงค์อย่างที่เราประสงค์กันไว้ อันนั้นนะครับ กระผมว่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ถึงแม้ว่าจะเปลี่ยนแปลงอย่างที่ท่านอาจารย์ เจริญศักดิ์บอกได้ถึงร้อยล้านบาท แต่ประโยชน์ที่จะได้ผมว่ามากมายกว่านั้นในการรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติที่ดี ในการที่จะช่วยกันคิด ช่วยกันหาช่องทางที่จะให้ประเทศชาติเราก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้นไปก็ดี เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอสรุปว่าวุฒิสภายังมีความจำเป็นอย่างยิ่งครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : เชิญท่านอุทิศครับ

นายอุทิศ ชูช่วย : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อุทิศ ชูช่วย ในฐานะผู้แปรญัตติในกลุ่มที่ ๓ ก่อนอื่นอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ในกลุ่มที่ ๓ นั้นเรามีจุดร่วมที่ชัดเจนในประเด็นของ สว. นะครับ จุดร่วมที่ชัดเจนนั้นก็คือ

ประเด็นที่ ๑ เรามีความเห็นตรงกันว่าจะต้องมี ๒ สภา

ประเด็นที่ ๒ เมื่อมี ๒ สภาแล้ว สว. ต้องมาจากการเลือกตั้ง กราบเรียนท่านประธาน

อย่างนี้ว่า กระผมเองในฐานะเป็นประธานกรรมการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชนภาคใต้ ได้มีการกิจตามทีสภามอบหมายไปเปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นใน ๑๔ จังหวัดภาคใต้อย่างละเอียดถี่ถ้วนครับ กราบเรียนท่านประธานและกรรมการอย่างนี้ว่า ในรอบที่ ๒ ที่เราได้นำร่างของท่านกรรมการ ไปถามชาวบ้านในประเด็นที่ว่า จะให้มีสภา ๒ สภาหรือไม่ หรือให้มี สว. อยู่อีกหรือไม่นี้ นะครับ อยากจะกราบเรียนว่าเสียงของประชาชนเกือบทุกเวทีเป็นส่วนใหญ่ฟังได้ว่า ต้องการที่จะให้มีครับ นี่คือนี่สิ่งที่อยากจะกราบเรียน

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

วีรพร ๒๘/๑

ถ้าเราจะร่างรัฐธรรมนูญโดยฟังเสียงประชาชนและเป็นข้อพิสูจน์ได้จริงว่าเราฟัง ประเด็นนี้กรรมการต้องตระหนักนะครับ ไม่อย่างนั้นก็เท่ากับว่าเล่นปาหี่ให้พวกผมออกไปแนวหน้ารับหน้า ๗๖ จังหวัด แล้วไป ๆ มา ๆ ก็เอาตามใจกรรมการ อย่างนี้ผมคิดว่าเสียเวลาครับ

ประเด็นต่อมาครับ ๒ สภาที่เป็นแนวคิดความเห็นของพี่น้องประชาชนที่ผมกำลังจะรวบรวมกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ถ้าเราจะดูสถิติเรามีเอกสารถ้าเราเชื่อเอกสารที่ไปฟังจากชาวบ้านมาเมื่อสักครู่นี้ ไพโรจน์ พรหมสาส์น ได้ถ่ายให้พวกเราทุกคนแล้วว่าเป็นข้อมูลที่เกิดขึ้นจริงจากจังหวัดจากภาค นำไปสู่การประมวลของคณะประสานการมีส่วนร่วมและการประชาติของท่านอาจารย์เจิมศักดิ์เป็นประธานนะครับ ข้อมูลเห็นชัดว่าส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการสรรหาที่กรรมการยกย่องขึ้นมาเนะครับ ท่านประธานครับ สำหรับประเด็นที่ ๑ ที่อยากจะกราบเรียนว่าควรมี ๒ สภาเนะครับ อยากจะเสริมท่านวิทยากรอีกประเด็นหนึ่งว่า ถ้าสมมุติว่าเราคิดว่า ๒ สภาอย่างที่ท่านผู้อภิปรายก่อนหน้านี้อภิปรายไม่เห็นด้วยว่าจะมี สว. ให้เหลือสภาเดียวเนะครับ ผมเชื่อเหลือเกินทุกสถาบัน ทุกองค์กรมีทั้งส่วนที่ดีและส่วนที่ไม่ดี ส่วนที่ไม่ดีนั้นเกิดจากอะไรเราต้องแยกแยะ เราต้องป้องกันองค์กรนั้น สถาบันนั้นในส่วนที่เราจะกระทำได้ แต่อย่างหวังว่าเราจะเห็นองค์กรโดยบริสุทธิ์ร้อยเปอร์เซ็นต์ไม่มีในโลกนี้ครับ ถ้าไม่อย่างนั้นถึงแม้เรามีสภาเดียวสักวันหนึ่งเราก็เห็นข้อบกพร่องของสภา และวันนั้นเราไม่ต้องยกเลิกสภานั้นอีกหรือครับ ไม่ต้องมีสภากันหรือครับ ไม่ได้ครับ ผมคิดว่าวุฒิสภายังมีประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่านประธานครับ ถ้าตามร่างรัฐธรรมนูญตามที่ยกย่องรัฐธรรมนูญมา มาตรา ๒๑๙ เป็นต้นไป ส่วนที่ ๔ แล้วก็ส่วนที่ ๓ ว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของ สว. ถ้าตราบใดที่เราคิดว่าจะต้องมีสภาถ่วงดุลในการที่จะให้ความเห็นชอบหรือรับรององค์กรอิสระ ผมคิดว่าถ้าสภาเดียวนั้นจะให้ความเห็นชอบองค์กรอิสระที่มาตรวจลอบตนเองนั้นผมไม่ไว้ใจครับ ท่านประธานครับ ผมยังอยากจะให้อีกสภาหนึ่งที่เขามาจากการเลือกตั้ง ที่มาจากการยอมรับของประชาชนได้รับรององค์กรอิสระที่จะมาจัดการกับสถาบันอื่น ๆ ที่จะถ่วงดุลกัน

ประการที่ ๒ ครับ ท่านประธาน ในเรื่องของการถอดถอน ถ้าตราบใดที่เราคิดว่าการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ไม่ว่าจะเป็นนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สส. สว. ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด หรืออะไรเหล่านั้นะครับ ถ้าเราเห็นว่ายังจำเป็นต้องมีอยู่ ผมก็เห็นว่าควรมีวุฒิสภานี้แหละครับเป็นผู้ที่มีอำนาจ ผมไม่ไว้ใจที่จะตั้งกรรมการจากสภาที่ ๑ หรือสภาเดียวมาให้มีอำนาจถอดถอน ผมคิดว่าไม่สามารถที่จะให้ความเป็นธรรมได้ เพราะว่ามันเหมือนกับว่าเกาหลังกันเองครับ ผลัดกันเกาครับ ชาวบ้านก็นั่งดูเฉย ๆ เพราะฉะนั้นคงจะไม่ใช่เป็นการถ่วงดุลที่ดีเนะครับ

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ท่านประธานครับ นี่คือนี่ที่อยากจะกราบเรียนว่าในกลุ่มที่ ๓ เราเห็นด้วยที่จะให้มีสองสภา ครันมีสองสภาแล้วที่มา กลุ่มของกระผมกลุ่มที่ ๓ เราเห็นว่าควรจะมาจากการเลือกตั้งของประชาชน เพราะเป็นผู้ที่จะต้องมาใช้อำนาจอธิปไตยอีกอำนาจหนึ่งแทนประชาชน เพราะฉะนั้นอยากจะกราบเรียนว่าถ้าเรายังเห็นความสำคัญของการแต่งตั้งองค์กรอิสระที่ดี การถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ดี ที่มาต้องมาจากการเลือกตั้ง เพราะอะไรครับ เพราะถ้าหากว่ามาจากวิธีการสรรหาตามที่ได้ไปรับฟังจากพี่น้องมาจากรัฐธรรมนูญ เขาบอกว่า ถ้าตามร่างนี่นะครับ คือวิธีสรรหา สรรหามาจากจังหวัด จังหวัดละ ๗๖ คน โดยคณะกรรมการ ๗ คน ๗ องค์กร หรือว่า ๗ อรหันต์ อย่างที่เราได้พูดกัน เขาไม่ไว้ใจครับ ท่านประธานครับ เขาไม่อาจจะมอบอำนาจอธิปไตยในการตัดสินใจไว้ให้กับคน ๗ คนได้ ต้องมาจากการตัดสินใจร่วมกันของคน ๖๐ กว่าล้านคน นี่คือนี่ประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ที่บอกว่าทำไมต้องมาจากการเลือกตั้งครับ การสรรหา นอกจากมาจากจังหวัดละ ๑ คน โดย ๗ อรหันต์ เป็นคนตัดสินใจแทนประชาชนแล้ว ประเภทที่ ๒ ก็คือ ๘๔ คนมาจากองค์กรอาชีพ ท่านประธานครับ ผมออกไปในต่างจังหวัดประชาชนส่วนใหญ่ตาดี ๆ คนไทยเราไม่รู้ครับว่าตนเองนั้นสังกัดอาชีพอะไร แต่ยืนยันครับว่าคนเหล่านั้นเป็นคนไทย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ และคนที่ไม่รู้ว่าตนเองสังกัดอาชีพอะไรนั้นเราจะไปตัดสินสิทธิตว่าเขาเป็นคนไม่มีความรู้ ไม่มีความสามารถที่จะมาช่วยชาติบ้านเมือง ไม่รู้กฎหมาย ได้ไหมครับท่านประธาน ผมคิดว่าไม่ยุติธรรมครับ ที่จะบอกว่าสรรหามาจากองค์กรอาชีพ แน่นนอนครับ องค์กรอาชีพที่เห็นชัดที่สุดก็คือข้าราชการ สมาคมพ่อค้าต่าง ๆ ครับ ผมยกตัวอย่าง อย่างนี้ครับท่านประธานครับ ผมเปิดเวทีที่หาดใหญ่ครับ ตามคนในห้องประชุม ๔๐๐ คนว่า ถ้าเขาอย่างนี้คนที่นั่งอยู่ในห้องประชุมมีสังกัดอาชีพแล้วหรือยัง ปรากฏว่ายกมือกัน ๔ - ๕ คน คือสมาคมโรงแรมและสมาคมอุตสาหกรรมยางพารา ที่เหลือตกขอบหมดครับ ท่านครับ คนค้าขายเล็ก ๆ น้อย ๆ คนบ้านผมอุตสาหกรรมการส่งลูกส่งหลานให้มาเรียนหนังสือถึงกรุงเทพฯ เราจะไปตีค่าคนเหล่านั้นที่ไม่ได้สังกัดอาชีพ อยู่หัวไร่ปลายนา แต่เขามีความบริสุทธิ์ มีจิตใจที่ดีงาม ที่อยากจะเห็นประเทศชาติของเราเจริญรุ่งเรืองเหมือนกัน ลูกหลานของคนเหล่านั้นจะหมดสิทธิไปทันทีครับ เพราะคนเหล่านั้นไม่ได้สังกัดอาชีพเลยครับ มีครับท่านประธานครับ ที่สังกัดอาชีพที่เราเห็นกันในต่างจังหวัด สมาคมช่างกลึง สมาคมอะไรต่อมิอะไรที่ขึ้นป้ายไว้ แล้วมีอาชีพเดียวกันหมดทั่วประเทศ คือทำโต๊ะสนุ๊กครับ ท่านประธานครับ เราจะเอาค่าตอบแทน เราจะเอาเหตุผลไหนไปบอกกับประชาชนว่าสิ่งที่เราสรรหามา ๘๖ คน อธิบายได้ว่าดีเลิศ ประเสริฐศรีโดย ๗ อรหันต์เป็นคนเลือกแทนประชาชนแล้วมาทำหน้าที่ให้กับประชาชนได้ดีกว่าคนที่อยู่หัวไร่ปลายนา ท่านประธานครับ นี่คือนี่ที่อยากจะกราบเรียนว่าสิ่งที่ได้ไปฟังมา แน่นนอนครับ ท่านประธานครับ การเลือกตั้งอาจจะมีข้อด้อย การเลือกตั้งอาจจะมีจุดที่ไม่ดี และบังเอิญครับท่านครับ

คณะกรรมการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ศิริพร ๒๙/๒

ในช่วงรัฐบาลที่ผ่านมา ข้อไม่เต็มชัดเหลือเกินครับ ทำให้เรามีความรู้สึกขยาดและก็เข็ดต่อการเลือกตั้ง
เหลือเกิน -----

คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ

เบญจกุล ๓๐/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

บางคนก็ออกจะตำหนินักการเมือง ผมในฐานะเป็นนักการเมืองท้องถิ่นครับท่านประธาน ผมรู้สึกว่าเป็นสังคมของทุกอาชีพมีทั้งคนดีและคนไม่ดี แต่จะเหมารวม คงขาดทุนแน่ครับท่านประธาน ชื่อลูกเงาะมาแข่งหนึ่งนะครับ เหมาทั้งแข่งแล้วไปแบ่งขายเป็นกิโลกำไรแน่ครับ แต่ถ้าเหมาคคนทั้งสภาว่าเลวทั้งสภา ผมคิดว่าคิดผิดนะครับ เพราะฉะนั้นต้องแยกแยะ ในส่วนของการเลือกตั้งมีส่วนไม่ดีผมไม่เถียง อาจจะมีสภาผู้เฒ่าที่เราเห็นมากก็มีครับ เพราะฉะนั้นเราจะทำอย่างไรที่จะกำหนดคุณสมบัติเหล่านี้ให้เข้มข้นมากยิ่งขึ้น แต่มีได้หมายความว่าที่ไม่เป็นผู้เฒ่ากันแล้วไม่เลวนะครับ มันก็มีเหมือนกันที่สามารถจะขายวิญญาณ ขายชีวิตของตนเองได้ครับ

ประการต่อมาครับท่านประธาน ที่เรากำลังกังวลกันนักว่าจะมีการครอบงำของพรรคการเมือง จะมาครอบงำ สว. ถ้าหากว่ามีการเลือกตั้ง ผมคิดว่าต้องให้เวลากับประชาชน ต้องให้เวลากับการเลือกตั้ง เราแค่เลือกตั้งครั้งเดียว ครั้งที่ ๒ ผมไม่ถือว่าเป็นการเลือกตั้งโดยสมบูรณ์ครับ เรายังไม่ได้ให้การศึกษากับประชาชนอย่างรอบด้าน พัฒนาการของการเลือกตั้ง สว. เพิ่งมีอายุสั้นมากครับท่านประธาน ถ้าการเลือกตั้งมันไม่ดี สภาผู้แทนราษฎรก็ไม่ควรจะมีเหมือนกับที่เรากังวลอยู่ แต่ไม่ใช่อย่างนั้นครับท่านประธาน นี่คือนี่สิ่งที่อยากจะกราบเรียนว่าในช่วงแรกอาจจะมีการครอบงำ ประชาชนยังไม่มีข้อมูลมากพอ แต่จากการเคลื่อนไหวลงไปตั้งเวทีรับฟังความคิดเห็นในครั้งนี่ ผมเชื่อว่าการร่างรัฐธรรมนูญครั้งนี้จะส่งผลต่อสังคมต่อประชาชน ในแง่ของการให้การศึกษา ให้ความรู้กับคนมากทีเดียว คู่มีค่าครับ ถึงแม้ว่าจะต้องจ่ายเงินเยอะหน่อย นี่คือนี่สิ่งที่อยากจะกราบเรียนว่าต้องให้ความรู้และให้การศึกษากับประชาชนนะครับ

ประการต่อมา เรากำลังกลัวว่าถ้าเลือกตั้งแล้วจะไม่ได้ สว. ที่รู้กฎหมาย ผมคงไม่เถียงครับว่าจะได้ผู้รู้กฎหมายหรือจบนิติศาสตร์ หรืออะไรนี่นะครับ เท่าไร แต่ผมเชื่อเหลือเกินนะครับว่าคนเหล่านั้นที่ประชาชนเลือกมีวิจรรย์ญาณ มีความรู้ มีความคิดที่จะพิจารณาถูกผิดได้แน่นอนครับ เพราะฉะนั้นเหมือนกับพวกเรานั่งกัน ๑๐๐ คนใน สสร. แห่งนี้ครับท่านประธาน ผมเองไม่ได้จบนิติศาสตร์ครับ ผมเองไม่มีความรู้มากนักในเรื่องของกฎหมายรัฐธรรมนูญ แต่เมื่อได้ฟังผู้ร้องในห้องนี้ที่มีความรู้ทางด้านกฎหมายทางด้านรัฐธรรมนูญ ผมสามารถวิเคราะห์และเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยได้ เพราะฉะนั้นอย่าได้กังวลกับการเลือกตั้ง อย่าได้กังวลว่าเราจะไม่ได้คนที่มีความรู้ทางด้านกฎหมายมานะครับ เมืองไทยไม่สิ้นคนดีหรือครับท่านประธาน

ประการต่อมา เรื่องที่ผมกังวลในเรื่องของการถอดถอน ถ้า สว. มาจากการสรรหา ตามร่างนี้นะครับ และมีอำนาจถอดถอน ผมคิดว่ามันขัดต่อหลักการถ่วงดุลอำนาจประชาธิปไตยอย่างชัดเจนครับ จะให้คนที่มาจากการแต่งตั้งแล้วไปถอดถอนคนที่ประชาชนเลือกตั้งมานี่นะครับ ตอนนี่เราไม่ต้องคิดก่อนนะครับว่าคนที่ถอดถอนนั้นดีหรือไม่ดี

วันพุธที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

แต่โดยหลักการเอาคนที่แต่งตั้งมาถอดถอนคนที่ประชาชนเลือกตั้งมานี้ ผมคิดว่าไปพูดที่ไหน ไปบอกที่ไหน ประชาชนเขาก็ไม่เห็นด้วย และไม่ใช่ว่าหลักการประชาธิปไตยทางสากล แน่นอนครับ หลักการประชาธิปไตยทางสากลอาจจะไม่ดีร้อยเปอร์เซ็นต์ครับ แต่ยืนยันว่าเป็นระบบที่เลวน้อยที่สุด ที่เราจะสามารถตรวจสอบ และถ่วงดุลกันได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านกรรมาธิการการร่างรัฐธรรมนูญได้กรรมาธิการในมาตราอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ ที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนได้มากมายแล้วนี่นะครับ เราไปจัดการกับตรงนั้น เราไปดูมาตราเหล่านั้นให้มันปฏิบัติได้จริง แล้วอย่าไปกังวลกับการเลือกตั้ง เพราะถ้าไม่มีสิทธิที่จะโดนตรวจสอบจากประชาชน มีสิทธิที่จะโดนตรวจสอบจากขั้นตอนของกฎหมายที่เราได้วางไว้ นี่คือนี่ที่อยากจะกราบเรียนท่านประธานครับ สำหรับกรรมาธิการที่ยังสงสัย ผมเชื่อในเจตนาดีว่า ที่ท่านแปรญัตติออกมาว่า ให้เป็นการสรรหา เชื่อในเจตนาดีว่า ปราบปรามการฉ้อโกง ปราบปรามการฉ้อโกงในวุฒิสภา ที่ผ่านมานั้นนะครับ เป็นปรากฏการณ์ที่ไม่พึงปรารถนา แต่ท่านครับ เหตุการณ์เมื่อ ๔ - ๕ ปีที่ผ่านมา นั้นค่อนข้างจะมีความพิเศษอยู่ที่มีคนบางประเภทที่พิเศษกว่าคนอื่น ๆ ผมคิดว่าคนพิเศษอย่างนี้ที่ Lobby ที่แทรกแซงองค์กรอิสระได้มากมายขนาดนี้ มันคงหาได้ยากแล้วละครับท่านประธาน แต่ถ้าผมเชื่อด้วยระบบของการตรวจสอบและการมีส่วนร่วมของประชาชนก็ต้องโดนตรวจสอบ แล้วก็โดนจัดการ เหมือนกับที่ผ่านมา ถึงแม้ว่าจะบอบช้ำสักนิดหนึ่งนะครับ แต่เชื่อว่าสิ่งเหล่านี้คนคงจะป้องกันได้พอสมควรแล้ว สำหรับระบบของการเลือกตั้งที่ได้วางไว้ สรุปนะครับท่านประธาน ในส่วนของพวกกระผม กลุ่มที่ ๓ ประเด็นนี้เราได้พยายามที่จะเชื่อมโยงกับกลุ่มต่าง ๆ อย่างน้อยที่สุดก็ ๔ กลุ่มแล้วครับ ๔ กลุ่มที่เราจะทำความตกลงกันในรอบสุดท้าย เพราะฉะนั้นในรอบสุดท้าย ผมเองอยากจะกราบเรียนว่า ถ้า สว. ไม่มีการยึดโยงกับประชาชนเลย ไม่ได้ไปตามความเห็น ไม่ให้ประชาชนได้มีสิทธิมีส่วนในการเลือกเลย ถึงแม้จะเป็นเสียงข้างน้อยในสมาชิกสภาการร่างรัฐธรรมนูญ พวกกระผมก็ขอที่จะยืนยันแปรญัตติ แล้วก็ให้บันทึกไว้ในสภา ให้บันทึกไว้ในเจตนาดีเหตุผล แต่ถ้าพอที่จะรวมขอมกันได้ ให้พอจะยึดโยงกันได้ว่า สว. สุดท้ายแล้วนี่นะครับ จะต้องไปตามประชาชนให้มีการเลือกตั้ง พวกผมก็พอจะถอยได้ แต่ทางที่ดีครับ ผมกราบเรียนอย่างนี้ครับท่านประธาน กรรมาธิการครับ ถ้าคิดว่าท่านร่างรัฐธรรมนูญครั้งนี้แล้วฟังเสียงประชาชนมากที่สุดนี่นะครับ ท่านปรับแก้เสียเถอะครับ เพื่อประหยัดเวลา ไม่ต้องไปแปรญัตติกันยาว ๆ ให้ประชาชนได้มีโอกาสลงประชามติกันเร็ว ๆ จัดการเลือกตั้งกันให้เรียบร้อย คืบหน้ามาให้กับประชาชน พวกเราก็จะได้หมดภารกิจ นี่คือนี่ที่ผมอยากจะเห็น และกลุ่มของเราอยากจะขอร่วมมือกับทุกกลุ่มที่พอจะช่วย ที่พอจะแตะกันได้ ในหลักเกณฑ์สำคัญนี้ เพื่อที่จะยืนยันในหลักเกณฑ์ของระบบประชาธิปไตย ท่านประธานครับ สรุป ๑. ไม่เห็นด้วยกับการมีสภาเดียว อยากให้มีสองสภานะครับ ประเด็นที่ ๒ วุฒิสภา ต้องมาจากการเลือกตั้ง ส่วนในรายละเอียดผมคิดว่า กรรมาธิการการร่างรัฐธรรมนูญก็คงจะต้องไปแก้ไข ในมาตราต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องคล้อยกันครับ ขอบพระคุณมากครับท่านประธาน

คณะกรรมการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

ธนัชญา ๓๑/๒

ต้องมาจากการเลือกตั้ง ส่วนในรายละเอียดผมคิดว่า กรรมการยกเว้นรัฐธรรมนูญก็คงจะต้องไปแก้ไข
ในมาตราต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องคล้อยกัน ขอบพระคุณมากครับท่านประธาน

- ๓๒/๑

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประกาศลักษณะที่ ๓๒/๑

ประธาน : เอาอย่างนั้นนะครับ ผมเห็นยกมือหลายท่าน ผมคิดว่าผมจะขอเป็น
ช่วงบ่าย ๑๓.๔๕ นาฬิกา มาพูดกันเรื่อง สว. อีกครั้งหนึ่งนะครับ รวมทั้งท่านการุณด้วย อยู่กับผม
นะท่านการุณอย่าหนีไปไหนนะครับ ส่วนท่านสุรชัย ท่านชวลิต ท่านสมชัย ผมขอเป็นช่วงบ่าย
๑๓.๔๕ นาฬิกา เราไปรับประทานอาหารกันก่อนดีกว่านะครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ช่วงบ่ายนี้ผมขอก่อนเลยนะครับท่านประธาน

ประธาน : ได้ครับ ผมลงชื่อไว้แล้วครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบพระคุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานจัดอาหารให้กินหรือยังครับ

ประธาน : ที่ห้องอาหารมีครับ

นายชวลิต หมิ่นนุช : ท่านประธานครับ ที่จริงของผมนี้ประมาณ ๒ นาทีจบเลยครับ
เพราะว่าเป็นการที่จะกราบเรียนท่านประธานตามที่เราไปฟังองค์การตามรัฐธรรมนูญมาเท่านั้นเองครับ
ไม่เกิน ๒ นาทีก็จบครับท่านประธาน

ประธาน : ได้ครับ

นายชวลิต หมิ่นนุช : ขอบคุณครับ ผม ชวลิต หมิ่นนุช สสร. ท่านประธานครับ

ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานและท่านกรรมการที่เคารพทุกท่านว่า ภารกิจที่กรรมการชุดเรา
ไปรับฟังความคิดเห็นขององค์กรตามรัฐธรรมนูญมา ด้วยการที่ไปจัดสัมมนาด้วย ในเวทีสัมมนาทั้ง ๔ ภาค
เห็นว่าควรจะมี ๒ สภา แล้ว สว. นั้นเสนอว่าให้มาจากการเลือกตั้ง เพราะจะไปกำหนดภารกิจเขาไว้ว่า
จะต้องให้มีอำนาจในการถอดถอน ทีนี้ถ้าเชื่อว่าจะไม่สามารถจะจัดให้มาจากการเลือกตั้งได้แล้ว เขาบอกว่า
ไม่ให้มี สว. ไม่มี สว. คือเป็นสภาเดียว อันนี้คือจากวงสัมมนา ทีนี้จากองค์กรตามรัฐธรรมนูญครับ
ท่านประธาน ซึ่งก็มีหลายองค์กรที่เสนอเข้ามาว่า ขอให้ใช้แบบผสม คือให้มี ๒ สภา แล้ว สว. นั้น
แต่ละจังหวัดให้มีการเลือกตั้งจังหวัดละ ๑ คน ก็เป็น ๗๖ คน แล้วส่วนที่เหลือ ๔๔ คนนั้นให้ใช้วิธีการสรรหา
จากองค์กรสาขาอาชีพต่าง ๆ ซึ่งก็จะทำให้มีความกลมกลืนกัน ก็กราบเรียนท่านประธานเพียงเท่านี้ครับ
ขอบพระคุณครับ

ประธาน : ขอบพระคุณครับ แล้วผมขอยุติการประชุมช่วงเช้าครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : ผมขอ ๑ นาทีครับ ๑ นาทีจริง ๆ ครับ

ประธาน : ผมตัดสินไปแล้วครับ ยุติเลยครับ ๑ นาทีเอาตอนหลังครับ ตอนบ่ายครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : ผมไม่อยู่ครับตอนบ่าย ผมมีภารกิจ

คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประกาศลักษณะ ๓๒/๒

ประธาน : ถ้าท่านไม่อยู่ท่านก็ไม่มีสิทธิพูดหรืออภิปราย แล้วก็โอรนกันไม่ได้ด้วยครับ
ขอพักประชุมครับ

พักการประชุมเวลา ๑๒.๔๐ นาฬิกา

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

ประธาน : ผมขออนุญาตเปิดประชุมต่อจากเมื่อเช้านี้ครับ แต่ผมยังขี้ใจอาจารย์
เจิมศักดิ์ท่านว่า ผมเดินมาแล้วโก๋ขานรับนี่ครับ ผมไม่ทราบว่าเป็นใคร มีหลายประเภทนะอาจารย์ครับ
สำหรับการประชุมต่อนี้ครับ เชิญท่านสดศรีครับ

นางสดศรี สัตยธรรม : กราบเรียนท่านประธานนะคะ ดิฉัน สดศรี สัตยธรรม เมื่อช่วงก่อน
รับประทานอาหารดิฉันพูดไปแล้ว ท่านยังไม่ได้วินิจฉัยเลยนะคะในเรื่องที่ว่า กลุ่มที่ ๑ เกิดความสับสน
จะเอาสภาเดียวก็มี สองสภาก็มี แล้วก็มีการขัดแย้งกันในเนื้อหาสาระ จริง ๆ แล้วจุดยืนทุกอย่างมันยังไม่มี
อะไรที่ชัดเจนนะคะ แล้วดิฉันก็บอกว่าดิฉันขอถอนชื่อออกจากการรับรองกลุ่มที่ ๑ เพื่อว่าดิฉันขอเป็นผู้นั่งดู
ดีกว่า ท่านก็ยังไม่ได้อธิบายในเรื่องนี้นะคะ เพื่อให้เกิดความชัดเจนแล้วจะได้จบเรื่องกันเร็ว ๆ ดิฉันขอให้
ท่านวินิจฉัยในเรื่องนี้ด้วย เพราะว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับดิฉันเองกับในห้องประชุมแห่งนี้คะ เราควรจะทำ
ความชัดเจนให้ประชาชนทราบ แล้วสิ่งที่ดิฉันเป็นห่วงที่สุดคือเรื่องพุทธศาสนา แต่ได้ทราบว่าเกือบทุกกลุ่มได้ขอ
แปรญัตติเพิ่มพุทธศาสนาเข้ามาในทุกญัตติอยู่แล้วนะคะ ดิฉันเป็นพุทธศาสนิกชนมีความรักในพุทธศาสนา
แล้วคิดว่าในเมื่อหลายกลุ่มท่านก็ขอแปรญัตติเพิ่มพุทธศาสนาเข้ามาดิฉันก็เบาใจได้ว่า อยากรู้ก็ตามก็คง
ต้องมีพุทธศาสนาเข้ามาในรัฐธรรมนูญฉบับนี้แน่นอนนะคะ ดังนั้นกันไม่ให้เกิดความสับสน ดิฉันก็คงขอ
กราบอย่างเดิม คือดิฉันขอถอนชื่อออกจากการรับรองในกลุ่มที่ ๑ แล้วขอให้ท่านวินิจฉัยด้วยว่า จะเป็น
อย่างไร อะไร หรือไม่ ผลของการที่ดิฉันขอถอน เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยในสภา จะได้ไม่มีการพูดกัน
ว่าสภาเดียวหรือสองสภาหรืออะไรวุ่นวายกันไปอีกนะคะ ดิฉันเห็นว่าดิฉันต้องมีความรับผิดชอบในงานของ
การเป็นคณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญนี้ด้วยนะคะ เพราะฉะนั้นดิฉันขอถอนและขอยืนอยู่ในลักษณะ
เพียงกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ แม้แต่มาตรา ๖๔ ที่ดิฉันขอสงวนไว้จะตกไป ดิฉันก็ถือว่าเป็นดุลพินิจ
ของ สสร. ทั้งชุดที่จะพิจารณานะคะ ดังนั้นก่อนที่จะดำเนินเรื่องต่อไป ดิฉันคงหมดห่วงแล้วถ้ามีการสงวนใน
เรื่องพุทธศาสนาไว้ในร่างฉบับนี้ แล้วเพื่อให้เกิดความสันติสุขในสภา ดิฉันขอถอนชื่อออกไปแล้ว
ขอกราบเรียนให้ท่านประธานได้โปรด เพื่อให้เกิดการที่ชัดเจนในเรื่องนี้ด้วยคะ ขอบพระคุณท่าน

ประธาน : ขอบพระคุณท่านสดศรีนะครับ เรื่องการลงชื่อหรือเรื่องการถอนชื่อนี้เป็น
เอกสิทธิ์นะครับ แล้วในเมื่อท่านยืนยันที่จะถอนชื่อแล้วบอกให้ผมวินิจฉัยนี่ครับ ผมคิดว่าในที่ประชุม
แห่งนี้วินิจฉัยได้เลยนะครับ เพราะเป็นเอกสิทธิ์ของท่าน

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

นำพร ๓๔/๑

ส่วนสำหรับตนเอง ผมก็รับทราบ แล้วก็คิดว่าถ้าท่านถอนก็เป็นสิทธิของท่าน แล้วก็ขอเรียนว่าเรื่องนี้คงจะไม่มีใครมาคัดค้านท่านได้อีกนะครับ ที่นี้ผมมีเรื่องที่จะแจ้งให้ทราบ คือเรื่องนี้ท่านถอน ท่านทำเรื่องเป็นหลักฐานไว้ด้วยนะครับ

อีกเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะเรียนต่อที่ประชุมแห่งนี้ครับ คือผมได้ปรึกษานำรัฐธรรมนุญฉบับปี ๒๕๔๙ มาดู ปรึกษาทางฝ่ายกฎหมายกันดูแล้ว ในเรื่องการเสนอญัตติอะไรต่าง ๆ ในรัฐธรรมนุญฉบับปี ๒๕๔๙ ที่ใช้อยู่ขณะนี้นั้น การแปรญัตตินั้นจะไปสิ้นสุดวันที่มีการประชุมของสภาร่างรัฐธรรมนุญเขียนไว้ชัดเจน เพราะฉะนั้นเรื่องเวลาที่ล้ำกันเกินไปอะไรต่าง ๆ ก็ถือว่ายังเป็นเรื่องที่ต้องอยู่นะครับ ก็ดำเนินการตามนี้ต่อไป โดยไม่มีข้อขัดข้องอะไรทางกฎหมายเลย สำหรับเรื่องแรกของท่านสดศรี ถือว่าท่านได้ขอถอน เพราะฉะนั้นญัตติต่าง ๆ ที่เสนอไป ก็เป็นอันว่าตกไปนะครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ท่านประธานครับ กระผม พิเชียร อำนางวรประเสริฐ ท่านประธานครับ กระผมขออนุญาตที่ประชุม แล้วก็ขออนุญาตทำความเข้าใจ คือถ้าท่านสดศรีท่านจะถอน อันนี้เป็นเอกสิทธิ์ของท่าน แต่ว่ากระผมขออนุญาตเรียนถามท่านประธานว่าในวันศุกร์ที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา ตามที่เราได้ตกลงกันไว้วันนั้น แล้วก็กระผมได้ยื่นเอกสารทั้งชุดนั้นไป เมื่อเวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา มีลงเลขรับไว้เรียบร้อยถูกต้อง เป็นกลุ่มที่ ๑ กระผมคิดว่าญัตตินั้นได้สมบูรณ์ไปในตัวแล้ว ณ เวลานั้น ตรงนี้กระผมคิดว่าญัตติต่าง ๆ ที่ได้เสนอไปนั้นก็ได้กระทำโดยถูกต้องตามกฎหมายทุกประการ แม้ว่าจะมาถอนในภายหลัง กระผมคิดว่าไม่ถูกต้อง แล้วก็ไม่มีผลที่จะทำให้ญัตตินั้น ๆ ตกไป นี่เป็นประเด็นข้อกฎหมายที่กระผมขออนุญาตโต้แย้ง

อีกประการหนึ่ง ถ้าหากว่าจะให้ญัตติของกลุ่ม ๑ ตกไป กระผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะว่าจะทำให้สภาร่างรัฐธรรมนุญแห่งนี้เกิดปัญหาตามมาอย่างแน่นอน ไม่ว่าจะทางด้านกฎหมายหรือว่าทางด้านความชอบธรรมทางการเมือง แล้วกระผมจะขออนุญาตเสนอทางออกที่เป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย เมื่อท่านสดศรีปรารถนาจะถอนการรับรอง กระผมจะขออนุญาต เพราะว่าผมได้เรียนกับท่านอาจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ เลขานุการไว้ แล้วท่านอาจารย์ก็เคยบอกกระผมว่าถ้ากรณีมีท่านหนึ่งท่านใดจะขออนุญาตถอนตัวออกจากการเซ็นเป็นผู้รับรอง ท่านบอกท่านจะช่วยหาท่านอื่นมาเซ็นรับรองให้ แล้วกระผมเองได้มีการพูดคุยกับเพื่อนสมาชิกไว้ว่าถ้าให้ท่านอื่นมาเซ็นรับรองเพื่อให้ครบถ้วน ตรงนี้จะเป็นทางออกของสภาที่ดี แล้วกระผมคิดว่ามันจะไม่มีปัญหาต่าง ๆ ตามมา แต่ถ้าหากว่าทางสภาปิดญัตติที่กระผมได้แปรญัตติไปตกไปแล้ว กระผมคิดว่าญัตติอื่น ๆ ก็มีปัญหาเช่นเดียวกัน แล้วมันจะเกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมายในสภาร่างรัฐธรรมนุญแห่งนี้ครับ กระผมก็ไม่อยากให้มีปัญหาเกิดขึ้น เพราะว่าเราอุทิศสํานักทำงานกันมามากมายขนาดนี้ ผมเองก็พยายามทำหน้าที่อย่างดีที่สุดในทุกวิถีทาง พยายามที่จะรวมขอมพยายามประนีประนอมกับทุกคนทุกฝ่าย แต่ว่าถ้าจะให้เฉพาะญัตติของกลุ่ม ๑ ตกไปนี้ กระผมไม่เห็นด้วย

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

นำพร ๓๔/๒

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

เป็นอย่างยิ่ง แล้วกระผมขออนุญาตสงวนเรื่องนี้เอาไว้ เพื่อที่จะได้มีการพูดคุยในที่ประชุมใหญ่ รวมทั้งผมก็คิดว่ามันไม่ถูกต้องที่จะให้ผลลัพธ์ออกมาเป็นอย่างนี้ เพราะว่ามันจะเกิดปัญหาขึ้นมาอย่างแน่นอนเลยครับท่านประธาน ก็ขออนุญาตให้ได้มีการพูดคุย แล้วก็ได้แลกเปลี่ยนกัน เพื่อที่จะแก้ไขปัญห โดยเฉพาะท่านอาจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ ท่านก็ได้กรุณารับปากกับผมไว้ แล้วก็ได้มีการพูดคุยกันไว้ กระผมอยากจะขออนุญาตฟังท่านอาจารย์สมคิดด้วยนะครับ ขออนุญาตท่านครับ

คณะกรรมการการยกย่องวีรกรรมคุณ

สุริย์รัตน์ ๓๕/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประธาน : สำหรับเรื่องนี้มันเป็นข้อยุติไปแล้วนะครับ หลังจากท่านสดศรีได้ขอถอนชื่อ ก็ถือว่ายุติหมด สำหรับความเห็นของเลขานุการสมคิด ท่านเป็นเลขานุการกรรมการยกย่องวีรกรรมคุณ เพราะฉะนั้นในหน้าที่กรรมการยกย่องวีรกรรมคุณคงไม่มีหน้าที่ไปหาคนมาเซ็นชื่อนะครับ

นายพิเชียร อำนวยการประเสริฐ : ผมขออนุญาตว่าอันนี้ยังไม่เป็นที่ยุตินะครับ เพราะว่าท่านสดศรีเพิ่งจะเสนอขึ้นมาให้ที่ประชุมวินิจฉัย แล้วก็ยังไม่ได้มีการพูดคุยอะไรกันเลย กระผมคิดว่าจะยุติง่าย ๆ อย่างนี้ไม่ได้นะครับ ถ้าแบบนี้แล้วผมคิดว่าสภาพนี้มีปัญหาแน่นอนนะครับ

ประธาน : ไม่เป็นไรครับ เป็นเอกสิทธิ์ของท่านสดศรีนะครับ แล้วก็ไปว่ากันในสภาใหญ่เลย ในเมื่อท่านถอนแล้วจะไปบังคับให้ท่านอะไรอีกผมคิดว่า

นายพิเชียร อำนวยการประเสริฐ : ผมไม่ได้บังคับท่านครับ แต่ว่ากระผมเสนอว่าผมก็หาคนมาเซ็นรับรองแทนท่านไป ก็ครบ ๑๐ ท่าน มันก็จะได้ไม่มีปัญหาครับท่านประธาน ท่านประธานอยากจะให้มีปัญหาหรือครับ

ประธาน : อันนี้เป็นเรื่องที่ท่านทำปัญหาตัวเองนะครับ ไม่ใช่ผม

นายพิเชียร อำนวยการประเสริฐ : มันไม่ใช่ง่าย ๆ อย่างนั้นนะครับท่านประสงค์

ประธาน : ขณะนี้เป็นข้อยุติ

นายพิเชียร อำนวยการประเสริฐ : ไม่ใช่ข้อยุติครับ

ประธาน : แต่ท่านจะไปหาคนมาเซ็นชื่ออะไรต่าง ๆ เป็นเรื่องของท่านนะครับ

นายพิเชียร อำนวยการประเสริฐ : ถ้าผมหาคนมาเซ็นชื่อรับรองอีกท่านหนึ่ง

ประธาน : มันเป็นเรื่องของท่านครับ ไม่ต้องพูดกันในที่นี้หรอกครับ

นายพิเชียร อำนวยการประเสริฐ : ไม่ครับ ผมอยากจะขออนุญาตเรียนถามว่าแล้วเนื้อหาญัตติต่าง ๆ ที่กระผมได้เสนอมานี้ กระผมก็อยากจะให้ดำเนินการต่อไปครับท่านประธาน ท่านประธานมองเรื่องนี้อย่างไรครับ เพราะว่าต้องให้ชัดเจนครับ

ประธาน : ผมมองว่าเป็นเอกสิทธิ์ของผู้ลงชื่อเมื่อเขาขอถอนชื่อ ผมบังคับเขาไม่ได้ครับ แล้วเมื่อเขาถอนชื่อแล้ว ญัตติมันก็ต้องตกไปนะครับ

นายพิเชียร อำนวยการประเสริฐ : มันไม่ใช่อย่างนั้นสิครับ

ประธาน : ส่วนจะไปหาคนเซ็นอย่างไรที่หลัง จะไปเสนออย่างไรมันเป็นเรื่องของท่านแล้ว ไม่ใช่เรื่องของท่านนี่นะครับ

นายพิเชียร อำนวยการประเสริฐ : มันไม่ใช่อย่างนั้นหรอกครับ เพราะว่าถ้าเราได้มีการเซ็นชื่อแล้วก็เสนอไปเมื่อเวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา วันที่ ๒๔ พฤษภาคม นั้น ญัตตินั้นสมบูรณ์ไปเรียบร้อยแล้ว ถ้าเมื่อมาถอนในภายหลังมันมีปัญหานั้นครับ ขอความกรุณาท่านประธานเถอะครับ คืออันนี้เราว่ากัน

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

สุวิทย์รัตน์ ๓๕/๒

ด้วยเหตุด้วยผลนะครับ ผมไม่อยากให้สภานี้ว่ากันแล้วไม่มีเหตุไม่มีผล แล้วอันนี้เป็นเรื่องของกฎหมาย ผมไม่ได้พูดด้วยความเห็นส่วนตัวนะครับท่านประธาน มันสมบูรณ์ไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๘ พฤษภาคม แล้วนี่มาถอนข้อย้อนหลังอย่างนี้มันไม่มีธรรมเนียมนะครับท่านประธาน แล้วก็ไม่ต้องตามกฎหมายด้วย ผมคิดว่าเรื่องนี้เรื่องใหญ่ นะครับท่านประธาน

ประธาน : ในสภาใหญ่ ในสภาผู้แทนราษฎรหรืออะไรต่าง ๆ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : คิดว่าไม่ต้องครับท่านประธาน

ประธาน : ก่อนถึงวันประชุมตอนเมื่อไรก็ได้ครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ผมคิดว่าไม่ต้องครับ

ประธาน : ถูกต้องหรือไม่ถูกต้องนะครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : เพราะว่ามันสมบูรณ์ไปแล้วเมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม

ประธาน : เอล่ะครับ ผมถือว่าในที่นี้ยุติแล้วนะครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ผมคิดว่ายังไม่ยุติ

ประธาน : แล้วจะไปพูดกันในสภาใหญ่

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ผมคิดว่ายังไม่ยุติครับ

ประธาน : ท่านว่าไม่ยุติ แต่ผมบอกยุติสำหรับที่นี้นะครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ผมก็ว่ายังไม่ยุติครับท่าน ทางกฎหมายด้วยครับ

ประธาน : พอแล้วครับ

นายเศวต ทินกุล : ผมมีส่วนได้ส่วนเสียครับท่านประธานครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายเศวต ทินกุล : ท่านประธานที่เคารพ ผม เศวต ทินกุล นะครับ คือปัญหานี้มันข้อละเอียดอ่อน อยากเรียนท่านสมาชิกและท่านประธานด้วยว่า ผู้แปรญัตติมาตรา ๒ มีคณะเดียว นะครับ เรื่องพุทธศาสนา และเป็นหัวใจ Highlight สำคัญ ผมว่าด้วยความเคารพท่านสจ. สัตยธรรม ซึ่งก็เป็นความคิดเห็นส่วนตัวท่าน ก็เคารพในสิทธิท่าน แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นผมว่ามันน่าจะมี ความคลาดเคลื่อนว่า เกิดเหตุอาเพศกันเกิดขึ้นทางเทคนิคหรือมีการจงใจ ผมก็อยากเสนอว่าให้สอบสวนทวนความให้ชัด

คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ

จงถนอม ๓๖/๒

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ท่านประธานครับ ในฐานะผู้มีส่วนได้เสีย ผมทดลองดูผมก็รู้อยู่ เมื่อเข้านี้ผมลองดูญาติของผมซึ่งถูกต้องตามระเบียบวิธีการตามรัฐธรรมนูญ และข้อบังคับการประชุมได้เสนอครบถ้วนถูกต้อง ที่สำคัญขออย่าถูกต้องตามเงื่อนไขที่พวกเราวางมติกันเอาไว้ -----

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

คือเบื้องต้นบอกมาให้แปรญัตติภายในวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ผมเป็นคนเสนอเองครับในที่ประชุมวันนั้น นอกกรอบ กราบขอโทษ เพราะองค์กระชั้นต่าง ๆ องค์กรต่าง ๆ ๑๑ องค์กร ยังไม่ได้เสนอความเห็นมา รอให้ครบถ้วนก่อน เพราะวันเวลาแห่งการเสนอของเขาสุดท้ายคือวันที่ ๒๕ จึงขอขยายเป็นวันที่ ๒๔ เกือบคือวันจันทร์ที่ ๒๔ เป็นวันสุดท้าย ที่ประชุมก็ยังตอบกันในวันนั้นชัดเจน และมีท่านผู้หนึ่งบันทึกการประชุม ในวันนั้น ท่านบันทึกไว้จะครับบอกว่า เขาเวลาแน่นอนให้ชัดเจน ๒๔.๐๐ นาฬิกา หรือ ๑๖.๓๐ นาฬิกา ท่านประธานในที่ประชุมมีความเห็นบอกว่า ๑๖.๓๐ นาฬิกา เวลาราชการ เป็นที่ประชุมตกลงกัน ไม่ได้มีใครบอกว่า ๒๔.๐๐ นาฬิกา นะ ในที่ประชุมทั้งหมดเอกฉันท์ไม่มีใครมีความเห็นแย้ง เมื่อไม่แย้งคือเอกฉันท์ ๑๖.๓๐ นาฬิกา ท่านประธาน วันนั้นผมรู้ใหม่ว่ารัฐธรรมนูญเขาบอกอย่างไร รู้ ถ้ารู้ทำไมผมถึงต้องขยาย จากวันที่ ๒๕ เป็นวันที่ ๒๔ ผมยังชี้ให้พรรคพวกข้าง ๆ ดูเลย นี่ ๆ คุณดู คุณคอยดูนะ คุณดู มาตรา ๒๗ บอกไว้ว่าให้แปรญัตติได้วันสุดท้ายคือ ก่อนวันนัดประชุมตามมาตรา ๒๔ บัดนี้เขานัดประชุมแล้วคือ วันที่ ๑๑ เพราะฉะนั้นแปรญัตติได้วันสุดท้ายคือ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ผมยังชี้เส้นใต้ให้หลายคนดู รัฐธรรมนูญเลยวันนั้นข้าง ๆ ผม แต่ผมก็ไม่พูด เพราะผมทำตามมติ เนื่องจากท่านพากันลงมติกัน ผมก็ชอบ ด้วยกับเขา ไม่ขัดข้อง บอกว่าวันที่ ๒๕ ผมก็ ครับ วันที่ ๒๕ พอมาถึงวันที่ ๒๕ บอก ไม่ทัน ผมก็เห็นว่า ไม่ทันผมก็กราบกรานขอโทษขยายอีก ๓ วัน เป็นวันที่ ๒๔ มติบอก วันที่ ๒๔ ผมก็ไม่ขัดข้องทำตาม วันที่ ๒๔ แล้วผมรู้ใหม่ว่า มาตรา ๒๗ เขาบอกว่า ถึงวันก่อนวันนัดประชุม ก่อนวันนัดประชุมก็ตกลงแล้วคือ วันที่ ๑๑ เพราะฉะนั้นก่อนวันนัดประชุมคือวันที่ ๑๐ มิถุนายน ผมยังชี้ให้ดูตั้งหลายคน รั้หมดแหละท่าน เมื่อเข้าก็ทดลองดูญัตติของผมตก ตก ผมก็จะลองดูว่าท่านจะเอาอย่างไรกัน ญัตติของผมหายวืดไปเลยทั้ง ๑๓๔ ประเด็น มีเพียงประเด็นเดียวเข้ามา ๑๓๗ ประเด็น ตก บังเอิญมีการไล่ต้อนกันเฉย ๆ ตกก็ตก ไล่ต้อนกันเฉย ๆ ไปมา ๆ บอกวัน เวลา อะไรต่าง ๆ ก็ว่าดี ถ้าของผมนั้นนะ อีก ๕ ฉบับ ตกเหมือนกัน ถ้าอย่างนั้น ก็ลองไล่ต้อนดู หลุดมาจริง ๆ เข้าใจข้อบังคับ เหมือนคำฟ้อง แปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมได้ เหมือนขอเพิ่มเติมคำฟ้อง ท่านประธานครับ ไปดูข้อบังคับ ดูรัฐธรรมนูญให้ดี ญัตติเมื่อสมบูรณ์ครบถ้วน แล้วก็ครบถ้วนเหมือนฟ้องเข้าไป การแก้ไขเพิ่มเติมญัตติเขามีกระบวนการทำเหมือนกัน ให้เสนอและ ขออนุญาตต่อที่ประชุมว่าให้แก้ไข ให้เพิ่มเติม หรือไม่ให้ ไม่ใช่มาขอแก้ไขเพิ่มเติม เสียบกันเข้าไป สอดใส่ กันเข้าไปในวันต่อ ๆ มาเรื่อย ๆ ญัตติมันก็ไม่จบสิ้นสิท่าน ไปดูข้อบังคับให้ดี ผมนี่ยกร่างข้อบังคับมาทั้งของผู้แทนราษฎรไม่ต่ำกว่า ๓ ฉบับ ของวุฒิสภาฉบับที่ผ่านมาก็ยังใช้กันอยู่ทุกวันนี้ สว. ก็ของผมนั้นเขียน ท้องจำเกือบทุกข้อ แล้วมาตอนนี้ บัดนี้ญัตติของผมตก เนื่องจากผู้รับรองไม่ครบ ๑๐ ท่าน ถ้าจะบอกว่า ตกเสียทีเดียว เมื่อท่านประธานก็ทราบแล้วว่าบัดนี้ญัตติสามารถเสนอได้ไปถึงวันที่ ๑๐ โดยหลักข้อบังคับ การที่กรรมการจะพิจารณาให้ผู้มาชี้แจง คือผู้แปรญัตติมาชี้แจงแถลงข้อเท็จจริงในการแปรญัตติ นั่นคือ ต้องภายหลังจากวันหมดหรือวันครบการแปรญัตติแล้ว รุ่งขึ้นถือว่าครบจึงเริ่มทยอยให้กับผู้แปรญัตติแก้ไข

คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

หทัยกาญจน์ ๓๗/๒

เพิ่มเติมเข้ามาชี้แจงได้ แต่ท่ามกลางการทำนั้นกรรมการประชุมได้ใหม่ ได้ ก่อนหน้านั้นประชุมได้ใหม่
ได้ บัดนี้พวกเราตกแล้วละ เราต้องไปหาผู้รับรองเพิ่ม ท่านก็บอกว่าตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ บวกกับ
มาตรา ๒๘ ที่เรียกประชุมวันที่ ๑๑ นั้นก็สามารถแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมได้ถึงวันที่ ๑๐ โดยใช้รัฐธรรมนูญ
ซึ่งถูกต้อง มติที่ประชุมชั่วคราวรัฐธรรมนูญได้ มติที่ประชุมชั่วคราวรัฐธรรมนูญไม่ได้ครับท่าน -----

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

พุทธชาติ ๓๘/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

เพราะมติที่ประชุมมันเล็กกว่ารัฐธรรมนูญ ข้อบังคับก็เล็กกว่ารัฐธรรมนูญ คณะกรรมการที่นั่งนี้ก็เล็กกว่ารัฐธรรมนูญ พวกผมที่เสนอ ๑๐ คนก็เล็กกว่ารัฐธรรมนูญทั้งสิ้นท่าน เพราะฉะนั้นต้องเอาตามรัฐธรรมนูญ นั่นแหละคือตามมาตรา ๒๗ วันที่ ๑๐ แต่เมื่อของผมอย่างนี้สภาพอย่างนี้ทุกคนเป็นเหมือนกันอย่างนี้ท่านไม่ต้องครับ ผมต้องจำหมดทั้งเล่ม ท่านครับ ท่านให้โอกาสพวกผมใหม่ท่ามกลางการพิจารณา อันที่ไมตรีที่ยุตินี้เคยครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว แต่มันหลุด ณ วินาทีนี้ แล้วท่านให้โอกาสเรื่องเงื่อนไขต่าง ๆ ของพวกผมที่แปรญัตติเป็นปีก แปรญัตติเป็นเนื้อหาสาระ อย่างของผมคนเดียว ๑๓๘ ประเด็น ไม่ใช่เรื่องเล็กครับ มากกว่าทุกคนที่แปรญัตติเป็นประเด็นทั้งหมดรวมกัน ท่านลองคิดดูสิครับท่านจะยอมให้สิ่งที่เป็นอย่างนี้หลุดไปเฉย ๆ โดยไม่ฟังก่อนหรือ ทั้ง ๆ ที่ยุตินี้เคยครบแล้ว และบัดนี้ยังมีเงื่อนไขคือ วันที่ ๑๐ ตามรัฐธรรมนูญ และเงื่อนไขตรงนั้นคือยุติฉบับนี้สามารถที่จะรวบรวม คือขอร้องวงวนกราบกรานท่านสมาชิกที่ยังหลงเหลืออยู่ที่ยังไม่ได้ลงนามอีกเพียงคน หรือ ๒ คน หรือ ๓ คน เพื่อให้เพียงพอ ท่านจะให้โอกาสพวกเราได้มีโอกาสร่วมชี้แจงกับยุติฉบับที่ ๒ ฉบับที่ ๓ ฉบับที่ ๔ ฉบับที่ ๕ ฉบับที่ ๖ ฉบับที่ ๗ ได้ใหม่ เพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณาเท่านั้นแหละครับ ผมก็ไม่มีใครเป็นที่ฟังแล้วนอกจากท่านประธานครับ ถ้าฟังประธานไม่ได้ผมก็จะกลับบ้านแล้ว ตัวใครตัวมันแล้วตอนนี้

ประธาน : ขอบคุณท่านการุณนะครับ ผมคิดว่าผมยังเป็นที่ฟังของท่านการุณได้ เพราะสิ่งที่ท่านการุณขอร้องนั้นก็คือ

นายการุณ ไสงาม : ท่านกระแอมผมก็ยิ่งตกใจอยู่ ท่านกระแอมกระโ๋อยู่

ประธาน : คือสิ่งที่ท่านขอร้องนั้น ความจริงอยู่ในใจผมแล้ว คือหมายความว่าท่านยังมีโอกาสที่จะแสดงความเห็นหรือพูดจาอะไรก็ได้ในสิ่งที่ท่านขอแปรญัตติได้ แต่ในหลักการนั้นขณะนี้ต้องถือว่า ยุติติดกไป แต่ผมให้โอกาส แล้วท่านก็ยังมีเวลาถึงวันที่ ๑๐ ท่านต้องทำให้มันถูกต้องก่อนที่จะประชุมวันที่ ๑๑ ถ้าท่านไม่สามารถหามาได้ วันที่ ๑๑ นั้นท่านก็ไม่มีสิทธิในสภาใหญ่ แต่สำหรับที่นี่นะครับ ท่านการุณ มันก็คนเคยเห็นหน้ากันมาก่อนนะครับ ผมก็เคยฟังท่านหลายเรื่องในเรื่องการหามวลชนมาต่อต้านคนโน้นคนนี้ แล้วท่านก็เคยฟังผมหลายเรื่อง

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ เบิกพยาน การเบิกจ่ายคำพยาน เบิกพยาน ในฐานะเป็นประธานที่ประชุมด้วย เบิกพยานเพื่อให้ผมต้องโทษทางอาญานี้มันเป็นผลร้ายต่อผมครับ เขาห้ามครับ

ประธาน : ขอบพระคุณนะครับ เพื่อไม่ให้เสียเวลานะครับท่านก็เชิญครับ ท่านไปหาคนนะครับ แต่วันนี้ขอจบเพียงเท่านั้นนะครับ ถ้าท่านจะพูดในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับที่แปรญัตติในเรื่อง สว. ผมจะอนุญาตให้พูด แต่ท่านจะมาพูดเรื่องอื่นอีกไม่ได้แล้วนะครับ แต่ว่าก่อนที่จะพูดถึง สว. นะครับ

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

พทชชาติ ๓๘/๒

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

เนื่องจากว่าก่อนเลิกประชุมได้มีผู้ที่จะขอพูดที่มียังติดค้างกันอยู่ เหลือท่านสุรชัย ก็ขอให้ท่านสุรชัย ได้พูดเรื่องนั้นะครับ เชิญครับ

เลขานุการ : ท่านสุรชัยครับ ท่านประธานขออนุญาตนิดเดียวสั้น ๆ เมื่อสักครู่ก่อน การประชุมก่อนจะมีเรื่องนี้ขึ้นมาะครับ ได้หารือกันคร่าว ๆ ว่าอยากจะขอยุ่เรื่อง สว. ไปอีกสักระยะหนึ่ง เดิมที่กำหนดว่าสัก ๑๕.๐๐ นาฬิกา ขอให้จบ จะได้เริ่มเรื่อง สส. ได้สัก ๑๕.๐๐ นาฬิกา ถึง ๑๗.๐๐ นาฬิกา แล้วก็หลังจากนั้น หลังจาก ๑๗.๐๐ นาฬิกา ถึง ๑๘.๐๐ นาฬิกา จะขอเป็นเรื่ององค์กฤษฎีษระนะครับ ถ้าจะกรุณาท่านสุรชัยพูดแล้วอาจจะมีอีกสักคน ๒ คนหรืออะไรก็แล้วแต่ะครับ แต่ขอว่าสักประมาณ ๑๕.๐๐ นาฬิกา น่าจะจบแล้วก็ขึ้น สส. ได้ะครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

หน้า ๓๗/๑

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ผมจะพยายามครับท่านเลขานุการสมคิด เดิมที่ผมคิดว่าผมจะได้พูดตอน ๑๓.๔๕ นาฬิกา ผมก็เลยคิดว่าเวลาเดิมที่อย่างที่ท่านสมคิดเสนอนั้นน่าจะเป็นไปได้ แต่ตอนนี้ผมชักไม่แน่ใจเหมือนกันนะครับ กราบขอบพระคุณครับ เรียนท่านประธานครับ ผม สุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ครับ สมาชิกสภากร่างรัฐธรรมนูญ ในฐานะผู้แปรญัตติในกลุ่มที่ ๖ ครับ ผมขออนุญาตเรียนท่านประธานและที่ประชุมอย่างนี้ครับ เกี่ยวกับประเด็นเรื่องของวุฒิสภา มีประเด็นที่ทางกลุ่มที่ ๖ จะขออนุญาตนำเสนออยู่ ๓ ประเด็นย่อยครับ

ประเด็นที่ ๑ ก็คือประเทศไทยควรมีการปกครองในระบบสองสภาหรือสภาเดียว ในประเด็นนี้ทางผมมีความเห็นว่าจากการที่เราได้ลงพื้นที่เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากพี่น้องประชาชนนั้น เสียงส่วนใหญ่ยังคงยืนยันต้องการให้ประเทศไทยมีระบบสองสภา เหตุผลโดยย่อที่จะขอกราบเรียนก็คือ ตั้งแต่ที่เรามีการเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๔๗๕ ประเทศไทยใช้ระบบรัฐสภาเป็นสองสภามาโดยตลอด ที่นี้ปัญหาคือว่าในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็ยังคงรูปแบบเป็นสองสภาอยู่ ซึ่งผู้แปรญัตติในกลุ่มที่ ๖ นั้นเห็นด้วย คงมีประเด็นปัญหาที่เรานำมาประกอบการพิจารณา คือเป็น

ประเด็นที่ ๒ ก็คือเรื่องของจำนวนสมาชิกวุฒิสภานั้นควรที่จะคงจำนวนตามรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๔๐ หรือลดลงตามร่างของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ทางกลุ่มที่ ๖ เห็นคล้ายตามว่าการลดจำนวนลง จาก ๒๐๐ เหลือ ๑๖๐ คนนั้น เราเห็นชอบด้วยคงมีประเด็นที่เราขอแปรญัตติ นั้นคือมีความเห็นต่างกับ กรรมการการยกย่องก็คือที่มาของวุฒิสมาชิก ในร่างของกรรมการนั้นได้กำหนดให้วุฒิสมาชิก ๑๖๐ คนนั้น แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ส่วนแรกก็คือ ๗๖ คน เป็นการสรรหามาจากรายจังหวัด จังหวัดละ ๗๖ คน ในส่วนที่ ๒ นั้นอีกมีจำนวน ๘๔ คน ใน ๘๔ คนนี้ตามร่างได้กำหนดให้มาจากการสรรหาจากสาขาอาชีพ นะครับ เมื่อเราได้นำมาพิจารณาประกอบกับอำนาจหน้าที่ของวุฒิสมาชิก ซึ่งเราถือว่าตรงนี้เป็น ประเด็นหลักที่เราจะต้องไปพิจารณาก่อนว่า วุฒิสมาชิกที่เราออกแบบให้มีในรูปแบบการปกครองของ ประเทศไทยนั้น ประเด็นสำคัญคืออำนาจของวุฒิสมาชิกนั้นมีอำนาจหน้าที่อะไรนะครับ ถ้ามีอำนาจหน้าที่ เฉพาะแต่การกลั่นกรองกฎหมาย หรือทำหน้าที่เป็นสภาที่เลี้ยงของสภาล่าง หรือสภาผู้แทนราษฎรนั้น การที่จะกำหนดให้วุฒิสมาชิกมาจากการแต่งตั้ง หรือมาจากการสรรหานั้นก็มีความเป็นไปได้ แต่เนื่องจาก ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้กำหนดให้อำนาจหน้าที่ของวุฒิสมาชิกนั้น นอกเหนือจากมีอำนาจหน้าที่ในการ กลั่นกรองกฎหมายแล้ว ยังมีอำนาจหน้าที่เชื่อมโยงไปสู่การแต่งตั้งองค์กฤษฎีกา มีอำนาจหน้าที่เชื่อมโยง ไปสู่การถอดถอนนักการเมืองออกจากตำแหน่งด้วย เพราะฉะนั้นเราจึงมีความเห็นว่าที่มาของวุฒิสมาชิก นั้น ควรจะมาจากการเลือกตั้งของประชาชน แต่เนื่องจากรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ ที่กำหนดให้วุฒิสมาชิก มาจากการเลือกตั้งของประชาชน สิ่งที่เราได้เรียนรู้ก็ปรากฏว่าวุฒิสมาชิกที่มาจากการแต่งตั้งนั้น มิได้ทำ หน้าที่ให้เป็นไปอย่างที่เราควรจะเป็น กล่าวคือการแต่งตั้งนั้นนำไปสู่การที่มาจากฐานและคะแนนเสียงเดียวกับ

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

หน้า ๓๙/๒

วันพุธที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

สส. การแต่งตั้งนำไปสู่กลุ่มที่มาของฐานการเมือง แล้วก็นำไปสู่กลุ่มที่มาของพรรคการเมืองพรรคเดียวกัน นะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นประเด็นที่ผู้แปรญัตติในกลุ่มที่ ๖ เห็นพ้องตรงกันว่าควรจะต้องมีการปรับปรุง ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นเราไม่ได้คิดว่ามาจากปัญหาของการมีวุฒิสภา แต่ปัญหานั้นเกิดขึ้นจากตัวบุคคลที่ เข้ามาสู่วุฒิสภามากกว่า ตรงนี้คือแนวคิดที่กลุ่มที่ ๖ ใช้เป็นแนวคิดในการขอแปรญัตติว่า เมื่อที่มาของ สว. ทำให้เป็นต้นเหตุที่ทำให้วุฒิสภามีปัญหาที่ถูกขนานนามว่าเป็นสภาเครือญาติ เป็นสภาที่ไม่สามารถ ทำหน้าที่ในการที่จะกลั่นกรองกฎหมาย ไม่สามารถทำหน้าที่ในการที่จะถอดถอนนักการเมืองออกจาก ตำแหน่งได้ เราจึงเห็นว่าเราจะต้องกำหนดวิธีการได้มาซึ่ง สว. ใหม่สิ่งที่เราได้นำเสนอคือเราเสนอให้ใช้ วิธีการผสมกัน ระหว่างการสรรหากับการเลือกตั้ง โดยวุฒิสมาชิกส่วนที่ ๑ จำนวน ๗๖ คน ซึ่งมาจาก รายจังหวัด จังหวัดละ ๑ คนนั้น กลุ่มที่ ๖ เสนอแปรญัตติให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ส่วนที่ ๒ อีก ๔๔ คน ซึ่งมาจากการสรรหาของสาขาอาชีพนั้น เราเห็นด้วยให้คงรูปแบบการสรรหาจาก สาขาอาชีพ เพียงแต่เราเสนอให้มีการแปรญัตติ โดยปรับปรุงคณะกรรมการสรรหาใหม่ นะครับ ตัดผู้แทน องค์กร ศาลต่าง ๆ ออก

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

เหตุผลที่เราเสนอให้ตัดผู้แทนขององค์กรศาลต่าง ๆ ออก ไม่ว่าจะเป็นศาลรัฐธรรมนูญก็ดี ศาลปกครองก็ดี หรือผู้แทนจากศาลฎีกาก็ดี ก็เนื่องด้วยจากการที่เราติดตามความเห็นของ ๑๒ องค์กรแล้ว ในส่วนของทางผู้แทนศาลเอง ทางฝ่ายศาลเองก็ปฏิเสธที่จะมาทำหน้าที่ในฐานะที่จะเป็นกรรมการสรรหาวุฒิสมาชิก เพราะฉะนั้นในส่วนนี้กลุ่มที่ ๖ จึงเสนอขอแปรญัตติคณะกรรมการสรรหาวุฒิสมาชิกในส่วน ๘๔ คนใหม่ นะครับ โดยคงรูปแบบผู้แทนหรือประธานขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญต่าง ๆ ให้ผนวกเข้ากับผู้แทนขององค์กรเอกชน ถ้ามว่าทำไม่ถึงจะต้องใช้ผู้แทนขององค์กรเอกชน ก็ขอทราบเรียนว่าเพื่อให้มันมีความเชื่อมโยงระหว่างการสรรหาวุฒิสมาชิกกับภาคประชาชน ถึงแม้ว่าจะมาจากการสรรหา ซึ่งหมายความว่าไม่ได้มาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรงก็ตาม แต่ถ้าเรากำหนดให้คณะกรรมการสรรหาวุฒิสมาชิกนั้นมีภาคประชาชนเข้ามาทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการสรรหาด้วย ก็จะทำให้มีจุดเชื่อมโยงกัน และเชื่อว่าจะทำให้ประชาชนยอมรับได้ในส่วนของกรรมการสรรหาวุฒิสมาชิกจำนวน ๘๔ คน สุดท้ายเรื่องของวุฒิสมาชิก นอกจากการสรรหาผ่านคณะกรรมการที่เราเสนอให้มีการปรับปรุงใหม่แล้ว วิธีการที่จะทำให้ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการที่จะได้รับการสรรหานั้น วิธีการสรรหา นอกจากที่จะให้คณะกรรมการสรรหาเป็นผู้สรรหาผ่านองค์กรวิชาชีพต่าง ๆ ซึ่งอาจจะมีข้อจำกัดระดับหนึ่ง อย่างเช่นที่ท่านอุทิศได้นำเสนอไปเมื่อภาคเช้า นะครับว่า ประชาชนบางส่วนไม่มีสังกัดองค์กรวิชาชีพก็จะทำให้เป็นการปิดกั้นไม่ให้ประชาชนในภาคส่วนนั้นสามารถเสนอตัวเข้ามาได้รับการสรรหาด้วย ตรงนี้ผมเชื่อว่าเป็นรายละเอียดปลีกย่อยที่เราสามารถที่จะไปแก้ไขได้ด้วยการออกกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ โดยที่ให้สิทธิประชาชนที่สามารถที่จะเสนอตัวเองเข้ามาให้คณะกรรมการสรรหาทำการสรรหาให้เป็นวุฒิสมาชิกได้ ด้วยวิธีการที่กลุ่มที่ ๖ ได้เสนอแปรญัตติไว้ ก็เชื่อว่าเราจะสามารถปรับปรุงปัญหาของวุฒิสมาชิกที่ผ่านมาในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ที่ทำให้ไม่สามารถทำหน้าที่เป็นองค์กรอิสระในการกลั่นกรองกฎหมาย โดยปราศจากการครอบงำของสภาร่างรัฐธรรมนูญ โดยปราศจากการครอบงำของฝ่ายบริหารได้นั้น ก็คือการปรับปรุงวิธีการได้มาซึ่งตัวบุคคลที่จะเข้ามาทำหน้าที่ในฐานะที่เป็นวุฒิสมาชิก ขณะเดียวกัน ด้วยวิธีการรูปแบบผสมที่เราใช้การเลือกตั้งผสมกับการสรรหา ก็จะทำให้ไม่ละทิ้งไปเสียทั้งหมดในเรื่องของรูปแบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตย นั่นก็คือ การยังคงยึดถือว่าอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน โดยผ่านวิธีการเลือกตั้งวุฒิสมาชิกส่วนหนึ่ง ขณะเดียวกันเราก็จะได้วิธีการกลั่นกรองตัวบุคคลที่จะเข้ามาทำหน้าที่วุฒิสมาชิกไม่ให้มีความครอบงำหรือมีการผูกขาดมาจากรัฐบาลหรือผู้ว่าการเมืองหรือผู้ว่าการเมืองได้ ก็ด้วยวิธีการผสมด้วยวิธีการสรรหา ซึ่งถ้าวิธีการสรรหานั้นได้มีการปรับปรุงคณะกรรมการสรรหาตามที่กลุ่มที่ ๖ ได้เสนอขอแปรญัตติไว้ นั่นก็คือ ให้ภาคเอกชนเข้ามาทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการสรรหาด้วยก็จะสามารถอธิบายต่อสังคมได้ว่า วิธีการสรรหาวุฒิสมาชิกที่รัฐธรรมนูญกำหนดนั้น ก็ให้ประชาชนภาคประชาชนเป็นผู้ทำหน้าที่สรรหา ประกอบกับวิธีการเสนอตัวเองที่ไม่ต้องไปผูกมัดกับองค์กรที่ตัวเองจะต้องสังกัด

คณะกรรมการยกย่องรางวัลรัฐธรรมนุญ

รายนาม ๔๐/๒

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ก็ยิ่งจะทำให้เห็นภาพของการสรรหาได้ชัดเจนมากขึ้นว่า มีความแตกต่างกับวิธีการแต่งตั้งในอดีตที่มาจาก นายกรัฐมนตรีเป็นคนแต่งตั้งหรือมีความแตกต่างกับวิธีการสรรหาตามที่ปรากฏอยู่ในร่างรัฐธรรมนุญ ร่างฉบับรับฟังความคิดเห็นได้อย่างชัดเจน ก็เป็นข้อมูลและก็เป็นประเด็นที่กลุ่มที่ ๖ จะขออนุญาตนำเสนอ นอกจากนี้ก็มีรายละเอียดเกี่ยวกับวุฒิสมาชิกที่ทางท่านประดิษฐ์ซึ่งเป็นผู้รับรองญาติของกลุ่มที่ ๖ จะขออนุญาตนำเสนอเพิ่มเติมครบท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : เชิญครับ

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประธาน : เชิญครับ

นายประดิษฐ์ เหลืองอร่าม : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผมขอเพิ่มเติมในเรื่องของที่มาของ สว. นะครับ ต่อจากท่านสุรชัยศักดิ์นาคะครับ คือที่มาของ สว. ในส่วนของแต่ละจังหวัดนั้น เราเห็นว่าจากการรับฟังความคิดเห็นมานั้น ประชาชนส่วนใหญ่ต้องการมาจากการเลือกตั้ง แต่ว่าถ้าเลือกตั้งแล้วเราก็เจอปัญหาที่จะต้องเป็นคนกลุ่มเดียวกับ สส. เหมือนที่ผ่านมา ก็เลยคิดว่าเราน่าจะมีอีกมิตินึงใหม่ว่า เราให้แต่ละจังหวัดทำการสรรหา ให้มีคณะกรรมการสรรหาขึ้นมาจำนวนหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นส่วนกลางหรือส่วนจังหวัดก็ได้ นะครับ คณะกรรมการสรรหาชุดนี้ก็จะทำการสรรหาผู้ที่มาสมัคร สว. อาจจะเป็นที่ท่านก็แล้วแต่นะครับ สมมุติว่าสมัครมา ๑๕ คน คณะกรรมการสรรหาสรรหาแล้วตัดคนที่ไม่เป็นกลางทางการเมืองออกไปนะครับ สมมุติว่าตัดแล้วเหลือสัก ๑๐ คน ก็ส่ง ๑๐ คนนี้ไปให้ประชาชนหรือจังหวัดนั้นเลือก ซึ่งในประเด็นนี้ที่ผมได้เปิดเวทีรับฟังทั้งจังหวัดมาแล้วประชาชนส่วนใหญ่รับได้ คือขอให้เขาได้เลือกนะครับ ซึ่งก็จะมี ๒ มติ คือถ้าเลือกโดยตรงก็อาจจะยังไม่ตัดขาดจากการเมืองเสียทีเดียวนะครับ แต่ถ้าเกิดว่าสรรหาก่อนแล้วให้ชาวบ้านเลือก ตรงนี้ก็จะมีส่วนคัดกรองได้เยอะ ซึ่งขณะนี้อย่างเช่นที่ผ่านมาที่อยู่จังหวัดหนึ่งนะครับ ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเป็น สว. นะครับ ขณะนี้กำลังจะลง สส. เพราะว่าสมาชิกของพรรคไทยรักไทยถูกตัดสิทธิ นะครับ แล้วก็ใช้ฐานเสียงฐานเดียวกัน นี่เป็นข้อที่บ่งชัดเจนเลยว่าเป็นคนกลุ่มเดียวกันเหมือนกัน ถ้าเลือกตั้งโดยตรงนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ามีการสรรหาก่อนแล้วให้ไปเลือกตั้ง ก็จะเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะสามารถคัดกรองได้แล้วก็ให้เป็นคนละกลุ่มกันได้นะครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : สำหรับเรื่องนี้นะครับ

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ท่านประธานครับ ยังมีอีกนิดหนึ่งครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : เกี่ยวกับเรื่องทีกลุ่มที่ ๒ เราแปรญัตติไว้ นะครับ เกี่ยวกับเรื่องคุณสมบัติของผู้ที่จะมาดำรงตำแหน่ง สว. นะครับ เราแปรญัตติไว้ ของเดิมมีอยู่ตั้งแต่ (๑) มีสัญชาติไทย โดยการเกิด มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปี สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๙๕ นะครับ เราแปรญัตติ (๒) ให้อายุ ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมืองหรือเคยดำรงตำแหน่งและพ้นจากดำรงตำแหน่งใด ๆ ในพรรคการเมืองมาแล้ว ยังไม่เกินจาก ๒ นะครับ เราเปลี่ยนเป็นห้าปี ทั้ง ๒ ข้อ นะครับ (๕) (๖) เป็นห้าปีทั้งหมดนะครับ จากสองเป็นห้าปี แล้วเราก็เติม (๘) เข้าไปด้วยครับว่า เป็นสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญตามรัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๙ และพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วไม่เกินสองปีนับถึงวันสมัครหรือวันที่ได้รับการเสนอชื่อ ก็แสดงว่า ๑๐๐ คนของเราไม่มีสิทธิที่จะลง สว. นะครับ รวมถึง ๑๐ คนที่กรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญเดิมเดิมเข้ามา นะครับ ก็เป็น ๑๑๐ คน แล้วอีก ๑ คนนะครับที่ท่านไปเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาแล้ว เป็น ๑๑๑ คนตัวเลข

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

วชิราภรณ์ ๔๑/๒

มันฟ้องกันพอดีครับ เหตุผลมีครับที่นำเสนอแบบนี้ครับ ก็คือเพื่อแสดงความบริสุทธิ์ใจให้สังคมได้รับรู้ว่า สสร. ๑๐๐ คน ไม่ได้ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ขึ้นมาเพื่อตัวเราเองและพวกพ้องนะครับ แล้วก็ถ้าคิดถึงประโยชน์ของตัวเองนะครับ ก็จะเสนอร่างค่อนข้างจะผิดเพี้ยนไปจากที่รับฟังมานะครับ

ข้อที่ ๒ นะครับ แสดงจุดยืนให้เห็นในเบื้องต้นนะครับ ให้เห็นว่าพวกเรา สสร. ไม่ฝักใฝ่ทางการเมืองนะครับ คืออยู่ในฐานะที่ประชาชนทั่วไปนะครับ ไม่ต้องไปเป็นอีแอบนะครับ อยู่ด้านซ้าย ด้านขวา ยืนตรงอยู่ตรงกลางครับ ที่สำคัญที่สุดครับ สำคัญที่สุดเลยในช่วง ๒ - ๓ เดือนที่ลงไปรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนมานะครับ เขาตราหน้าเราว่า เราร่างรัฐธรรมนูญกันเพื่อพวกเราและพวกพ้อง นะครับ ดังนั้นเขาอยากเห็นนะครับว่า สสร. ๑๐๐ คนนี้ไม่สมควรที่จะดำรงตำแหน่งใด ๆ ใน ๒ ปีนี้ ไม่ว่าจะเป็น สส. หรือ สว. ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : ท่านสมเกียรติครับ เฉพาะส่วนตัวผมขอชื่นชม นะครับ เพราะว่า อย่างน้อยที่สุดพวกผมก็ไม่ว่าเหว่

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ท่านประธานครับ ผมว่าไหน ๆ ห้ามก็ห้ามตลอดชีวิตเลย ดีไหมครับ นี่เป็นการตรงไปตรงมาด้วยซ้ำ

ประธาน : ท่านพิสิฐมีอะไรครับ

นายพิสิฐ ลีธรรม : กราบเรียนท่านประธานครับ ตัวเลขคุณสมเกียรติยังขาดไป ๑ ท่านครับที่ไปอยู่ในคุกแล้วครับ เป็น ๑๑๒ คนครับ

ประธาน : ขณะนี้เนื่องจากท่านสมชัยเคยยกมือไว้ แล้วบอกว่าจะขอพุดนาทีหนึ่ง ที่นี้ตอนนั้นผมได้ยุติแล้ว เพราะว่าบอกเลิกประชุมไปแล้ว ที่นี้ในตอนนี้ท่านไม่อยู่ แต่กลุ่มของท่านมีใคร อยู่บ้างครับ ผมจะอนุญาตให้พุดครับ เชิญครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

หน้า ๔๒/๑

นางสาวอาภา อรรถบุรณวงศ์ : ท่านประธานคะ ดิฉันอยู่ในกลุ่มของท่านสมชัย กลุ่ม ๔ แต่ที่นี้ท่านไม่ได้มอบเรื่องนี้ไว้คะ แล้วเมื่อสักครู่ท่านให้เจ้าหน้าที่มาเอาเอกสารไปที่ห้องกรรมการคะ ฉะนั้นคงจะผ่านกรรมงคะ

ประธาน : ขอขอบพระคุณนะครับ ก็ผ่านไปหมดนะครับ ท่านรุจิราครับ

รองศาสตราจารย์รุจิรา เตชางกูร : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ และเรียนท่านกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญทุกท่านนะคะ แผ่นที่ทุกท่านได้รับในมือเปรียบเทียบกับประเด็นสำคัญที่ขอแปรญัตติ สส. และ สว. แยกตามกลุ่ม ญัตติที่ ๒ ที่เป็นกลุ่มที่ท่านอาจารย์วิชัย รูปขำดี เป็นประธาน พิมพ์ดีด ขอให้ทุกท่านได้แก๊ข้อ ๖ จำนวน สว. ในข้อ ๖ ญัตติที่ ๒ ของท่านอาจารย์วิชัย ไม่ใช่ ๓๑๒ คน ๑๖๐ คนนะคะ แล้วข้อที่ ๗ ในช่องญัตติที่ ๒ ของท่านอาจารย์วิชัย ก็ไม่ใช่ ๗๖ คน ๓ แต่เป็น ๗๖ เขย ๗ ก็คือจังหวัดละ ๑ คน บวกกลุ่มวิชาชีพ ๘๔ คน รวมเป็น ๑๖๐ คน ส่วนขององค์กรรับฟังความคิดเห็นขององค์กรตามรัฐธรรมนุญ ๑๒ องค์กร กรุณาแก้ไขด้วยนะคะ คือข้อ ๖ กับข้อ ๗ ขอบคุณคะ

เลขานุการ : ไม่ใช่เอกสารของฝ่ายเลขานุการนะครับ แต่ไม่เป็นไรครับ เดี่ยวฝ่ายเลขานุการรับไปแก๊ทั้งหมดให้เนะครับ

ประธาน : ก็จบ สว. หมดทุกกลุ่มแล้วเนะครับ มาขึ้น สส. ครับ ขอเชิญกลุ่มที่ ๑ เนะครับ กลุ่มที่ ๑ มีใครบ้างครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เรียนท่านประธานครับ กลุ่มของอาจารย์สมชัย จะทำอย่างไรดีครับ หรือจะกรุณาให้อาจารย์สมชัยมาเล่าให้ฟังหรือเปล่า หรือว่าจะผ่านไปเลย ถ้าผ่านไปเลยผมจะให้ความเห็นคร่าว ๆ ได้

ประธาน : ถ้าหากว่าเชิญท่านสมชัยมาได้ ผมก็ยินดีนะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวมผมจะหาทางติดต่อท่านเนะครับ
ขอบพระคุณครับ

ประธาน : ครับ สส. กลุ่มที่ ๑ ขอเชิญท่านแสดงความเห็นครับ ถ้าไม่มีขอเชิญกลุ่ม ๒ ท่านวิชัยครับ

นายวิชัย รูปขำดี : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม วิชัย รูปขำดี ผู้เสนอในกลุ่มที่ ๒ ครับ ในประเด็นของ สส. เรื่องที่เราจับฟังมาส่วนใหญ่ก็มีความเห็นว่าเราจะกำหนดไว้ที่ ๔๐๐ คน แล้วก็ ๔๐๐ คนนั้น ก็จะแบ่งเป็น ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งนั้น ๓๒๐ คน เป็น สส. ที่มาจากระบบแบ่งเขตเบอร์เดียว แล้วก็อีก ๘๐ คนนั้น มาจากระบบบัญชีรายชื่อ ระบบบัญชีชื่อนั้นก็จะใช้วิธีการกำหนดสัดส่วนของผู้ที่มาลงคะแนนทั้งหมด รวมแล้วก็จะ เป็น ๔๐๐ คนถ้วน ประเด็นก็มีเท่านี้ครับ ขอบพระคุณครับ
ขออนุญาตให้ท่านอาจารย์รุจิราเพิ่มเติมเนะครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

นภา ๔๒/๒

วันพุธที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

รองศาสตราจารย์รุจิรา เตชางกูร : ชุดที่ ๒ นี้ เป็นชุดที่เราเอาความคิดของ ๑๑ องค์กร
ตามรัฐธรรมนุญ แล้วก็อีก ๑ สถาบันการศึกษาเป็นหลัก ๑๑ องค์กรตามรัฐธรรมนุญก็คือผู้อำนวยการรัฐ
ส่วนหนึ่งสถาบันอุดมศึกษาก็คือผู้ที่เป็นมันสมองของชาติ เราเอา ๑๒ องค์กรนี้เป็นหลัก แล้วก็เอาเสียง
ส่วนใหญ่ของ ๑๒ องค์กร ที่ท่านอาจารย์วิชัยได้กล่าวไปเมื่อสักครู่นี้ ก็คือเป็นการเลือกตั้งเหมือน
รัฐธรรมนุญ ๒๕๔๐ เพียงแต่ลดจำนวน ๕๐๐ ให้เหลือ ๔๐๐ ที่ลดจำนวนจาก ๕๐๐ ให้เหลือ ๔๐๐ นั้น
ก็คือเสียงส่วนใหญ่ขององค์กรตามรัฐธรรมนุญที่เสนอมา

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

สุภาพรณี ๔๓/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

เหตุผลก็คือเป็นระบบที่ประชาชนคุ้นเคย จะได้ไม่ต้องมาอธิบายวิธีการเลือกตั้งให้กับประชาชนใหม่ ทั้งนี้สิ่งที่
จะเพิ่มเติมอีกก็คือ ๑๒ องค์กะนั้นต้องการให้การเลือกตั้งเป็นหน้าที่ มิใช่เป็นสิทธิ เหตุผลก็คือเนื่องจาก
รัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้สิทธิเสรีภาพสูง เพราะฉะนั้นประชาชนก็ควรจะมีจิตสาธารณะด้วย ขอขอบคุณค่ะ

ประธาน : กลุ่ม ๒ หมุดแล้วไซ้ใหม่ครับ เชิญกลุ่ม ๓ ครับ

นายอุทิศ ชูช่วย : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม อุทิศ ชูช่วย กรณีสส. ทาง
กลุ่มของผมได้เสนอไว้ตามที่ปรากฏ ขอสงวนไว้แปรญัตติในสภาใหญ่ครับ เพราะว่าวันนี้อยากจะฟัง
ความคิดเห็นกลุ่มต่าง ๆ ว่ามีเหตุมีผลอย่างไรสำหรับ สส. ครับ ขอกราบขอบพระคุณมากครับ

ประธาน : กลุ่ม ๓ หมุดแล้วไซ้ใหม่ครับ กลุ่ม ๔ ท่านสมชัยไม่อยู่นะครับ เชิญครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เรียนท่านประธานครับ ผมขออนุญาตทั้ง ๒ กลุ่ม ก็คือ กลุ่มท่าน
อาจารย์สมชัย แล้วก็กลุ่มตัวผมเองนะครับซึ่งต่อกันพอดี เมื่อสักครู่ที่ผมได้ติดต่อกับท่านอาจารย์สมชัย ใน
เรื่องของวุฒิสภาครับ ขอกราบเรียนเรื่องวุฒิก่อน กลุ่มของท่านอาจารย์สมชัยมีเจตนาเพื่อที่จะแปรญัตติ
ต่อเติมจากที่คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญได้กรุณาพิจารณา ก็คือมีกรรมการสรรหา แล้วเมื่อมี
กรรมการสรรหาแล้ว ในแต่ละจังหวัดให้สรรหามาห้าเท่าของจำนวน แล้วกลับไปให้ประชาชนในจังหวัดนั้น
เลือกเหลือหนึ่งคน ขณะเดียวกันอีกแปดสิบหกคนคงเหมือนกันกับที่คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
เสนอ ก็คือสรรหามาตามสาขาวิชาชีพ ฉะนั้นอันนี้ก็เป็นหลักใหญ่ เหตุผลคงไม่ต้องอธิบายมาก พูดทีเดียว
ก็คือว่าการที่จะให้กรรมการสรรหาคัดมาแต่ละจังหวัดเพียงแค่นี้คนเท่านั้นดูจะยังไม่ค่อยสมควรเพราะว่า
จะถูกกล่าวหาได้ว่าตัวกรรมการสรรหาเป็นผู้กำหนดบุคคลเป็นวุฒิสมาชิก เพราะฉะนั้นก็สมควรที่จะสรร
หามาให้เกินหนึ่งคน เพราะว่าคณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญได้บอกว่าจะหนึ่งคน แต่ขอให้สรรหามาเกิน
หนึ่งคนแล้วคิดว่าเหมาะสมคือห้าคน ส่วนจำนวนก็คงพอจะยืดหยุ่นกันได้ถ้าเห็นว่าจะเป็นอย่างอื่น แล้วจึง
ให้ประชาชนกลับไปเลือกใหม่ ทั้งนี้ก็จะเป็นการผสมผสานความดีหลายประเภทเข้าด้วยกัน เพราะถ้าเลือก
โดยตรงก็เกรงว่าจะมีปัญหาว่าได้บุคคลที่เหมือนกันทุกประการกับ สส. ถ้าเช่นนั้นก็มีสภาเดียว แต่ถ้าหาก
ว่าเราต้องการบุคคลที่มีความแตกต่างหลากหลาย มีทั้งสาขาวิชาชีพแปดสิบสี่คน แล้วก็จะมีตามเขตอีก
เจ็ดสิบหกคน แต่เจ็ดสิบหกนี้ก็ขอให้ประชาชนเป็นคนตัดสินใจขั้นสุดท้ายว่า จากห้าคนเหลือหนึ่งคน อันนี้ก็
กราบเรียนท่านประธานนะครับว่ากลุ่มของอาจารย์สมชัย ซึ่งผมกราบเรียนท่านประธานไปแล้วตั้งแต่ต้นว่า
ผมทำหน้าที่แปรญัตติให้ประชาชนและกลุ่มของอาจารย์สมชัยก็เป็นความเห็นจำนวนไม่น้อยเลยสำหรับ
ประชาชนที่เสนอมา และผมมีอยู่ ๓ - ๔ รูปแบบก็แยกกัน และผมก็ขออนุญาตอธิบายแทนอาจารย์สมชัย
นะครับเพราะว่าท่านติดภารกิจอยู่ข้างนอก ซึ่งท่านออกจากห้องประชุมไม่ได้จริง ๆ ท่านกำลังมีเรื่องสำคัญ
ที่นี้มาถึงเรื่อง สส. ของกลุ่มผมเองนะครับ ขอกลุ่มผมเองก่อนก็แล้วกัน ท่านประธานครับ กลุ่มผมที่เสนอนี้
ของผมมันไม่เหมือนกับกรณีสส. หรือ ระบบบัญชีรายชื่อที่เคยใช้ในปี ๒๕๔๐ เพราะประชาชนนั้น

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

สุภาภรณ์ ๔๓/๒

ได้วิพากษ์วิจารณ์มากกว่าในปี ๒๕๔๐ ระบบบัญชีรายชื่อทำให้บุคคลที่ไม่รู้จักพื้นที่ ไม่รู้จักประชาชน แต่มี
แต่เงิน แล้วก็เข้ามาอยู่ในระบบบัญชีรายชื่อ -----

วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

เพราะฉะนั้นระบบที่ผมกำลังจะเสนอนี้แตกต่างกันกับบัญชีรายชื่อ แต่ดูชื่อมันคล้าย ๆ กันแต่อย่าไปคิดว่ามันเหมือนกัน เพราะว่ามันไม่เหมือนกัน อาจจะกราบเรียนอย่างนี้ว่าส่วนที่ผมเสนอนั้นถ้าหากว่าที่ประชุมเห็นชอบที่จะให้มีสภาเดียว กลุ่มของผมมันไม่ขัดข้องที่จะมี สส. ๔๐๐ คนหรือ ๕๐๐ คน ไปได้ ๐ ถึง ๕๐๐ คน เพราะว่าเรามีสภาเดียวอย่างที่กราบเรียน แต่ถ้าคิดว่า ๔๐๐ คนเหมาะก็ ๔๐๐ คน เพราะว่าประชาชนเรียกร้องจะให้ลดจำนวนจาก ๕๐๐ คนลงเหลือ ๔๐๐ คนอยู่แล้วเฉพาะ สส. แต่เนื่องจากว่าที่เราเสนอนั้นให้มีสภาเดียวก็อาจจะเพิ่มเป็น ๕๐๐ คนก็ไม่ขัดข้อง อันนี้กราบเรียนไว้ก่อนนะครับ

ประการที่ ๒ ระบบที่ผมเสนอเป็นระบบที่ป้องกันการทิ้งคะแนนของประชาชน หมายความว่าอย่างไร ถ้าระบบการเลือกตั้งปกติเวลาคน ๓ คน หรือ ๓ พรรคลงสมัครในเขตหนึ่งเขตใด สมมติว่า นาย ก หรือพรรค ก ได้ ๕๐,๐๐๐ คะแนน พรรค ข ได้ ๔๐,๐๐๐ คะแนน พรรค ค ได้ ๓๐,๐๐๐ คะแนน ปรากฏว่ากติกาเก่าที่เราเลือกตั้งกันทั่วไป นาย ก ได้ เพราะได้ ๕๐,๐๐๐ คะแนน แต่แล้วเอา ๕๐,๐๐๐ คะแนน กับ ๓๐,๐๐๐ คะแนนทิ้งน้ำเลย คือ ข และ ค รวมกัน ๗๐,๐๐๐ คะแนน ซึ่งมากกว่า ก ที่ได้รับ เราเอาเสียงของประชาชนทิ้งไปเฉย ๆ ๗๐,๐๐๐ คะแนน เอาเพียงแค่ ๕๐,๐๐๐ คะแนนเป็นตัวตัดสิน ถ้าถามว่าตรงตามกติกาใหม่ ก็ต้องตอบว่าตรงตามกติกา แต่กติกาให้ความเป็นธรรมใหม่ เพราะประชาชนเขาไม่เลือก นาย ก มากกว่าคนที่เขาเลือก เพราะฉะนั้นระบบที่ผมเสนออยากจะแปรปฏิบัติไม่ยากเลยครับ ก็คือว่าให้เอาพรรค ก มารวมกันทั้งประเทศครับ แล้วเอาพรรค ข มารวมกันทั้งประเทศ แล้วเอาพรรค ค มารวมกันทั้งประเทศ เมื่อได้จำนวนเท่าไรจำนวน สส. ก็จะได้ตามสัดส่วนของ สส. ที่เรากำหนดไว้ เช่น ๕๐๐ คน หรือ ๔๐๐ คน ก็จะได้สัดส่วนตามนั้น เช่น พรรค ก ถ้าได้ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ก็จะได้ที่นั่งแน่นอน ๒๕๐ คะแนน จาก ๕๐๐ คะแนน ชัดเจนไปเลย พรรค ข ถ้าได้ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ก็จะได้ ๑๒๕ คะแนนจาก ๕๐๐ คะแนนชัดเจนไปเลย แล้วพรรค ค ถ้าได้ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ก็จะได้ ๕๐ ที่นั่งชัดเจนไปเลย เมื่อได้จำนวนชัดเจนแล้วตัวคนล่ะใครจะมาเป็น สส. ก็ให้ไปสรรหาจากผู้ชนะ ผู้ชนะในแต่ละเขต ถ้าผู้ชนะในแต่ละเขตใครก็ได้ได้เป็น สส. แน่นนอน แล้วถ้าเหลือจากที่ชนะให้ไปเอาจากบัญชี ซึ่งผมกราบเรียนไว้แล้วว่าถ้าฟังเผิน ๆ จะเหมือนบัญชี Party list แต่ไม่ใช่ ให้ไปเอาจากบัญชี มาเติมให้เต็มตามสัดส่วน แต่ไปเอามาจากบัญชีไหน บัญชีที่พรรคเป็นคนกำหนด ซึ่งพรรคเป็นคนกำหนดนั้นในหลักการต้องไม่รังเกียจคนที่สมัครอยู่ในเขตต่าง ๆ ทั้งราชอาณาจักร หมายความว่าอย่างไรครับ หมายความว่า สส. ในเขตนั้นสมควรอย่างยิ่งที่จะเข้าไปอยู่ในบัญชี เมื่อเข้าไปอยู่ในบัญชีรายชื่อของพรรค แต่เนื่องจากว่าเราไม่ได้ชนะในแต่ละเขตเลือกตั้งนี้แต่พรรคเห็นเขา เห็นความสำคัญของเขาที่จะอยู่ในบัญชี เมื่อจำนวนสัดส่วนที่คำนวณแล้วต้องเติมจากบัญชีไปถึงของเขาเขาก็จะได้เป็น สส. ตกลง สส. ทุกคนคือคนที่สัมพันธ์กับพื้นที่ทั้งหมด แต่ผมไม่ปิดกั้น Model ที่เราเสนอไม่ปิดกั้นว่า พรรคอาจจะเสนอบุคคลอื่นที่ไม่ได้ลงพื้นที่ด้วยก็ได้ ซึ่งเรื่องนี้ผมคิดว่าก็แล้วแต่กรรมการกับพวกเราจะพิจารณาว่าจะเอาแต่ สส. ที่พื้นที่

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

วีรพร ๔๔/๒

ทั้งหมดก็ไม่มีปัญหา เพราะฉะนั้นพื้นที่จะแบ่งออกเป็น ๒๕๐ คน แล้ว สส. ที่มาจากบัญชีสัดส่วนอีก ๒๕๐ คน เพราะฉะนั้นอย่างที่ผมกราบเรียนครับ เราเอาคะแนนของพรรค ก รวมกันทั่วประเทศ พรรค ข รวมกันทั่วประเทศ แล้วก็เอามาหาสัดส่วนดูว่าได้ที่นั่งเท่าไร เอาจากเขต ๒๕๐ คนก่อนมีใคร โหวตได้ได้ไป ถ้าไม่พอก็ไปเอาจากบัญชี แล้วบัญชีนั้นก็ไม่ได้เรียงเลย สส. ที่ลงจากเขต แล้วก็ในต่างประเทศนะครับ รูปแบบนี้ปรากฏว่ามีรัฐมนตรีหลายคนที่ไม่เคยสอบได้ในเขต -----

- ๔๕/๑

วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

แต่มาได้ในระบบสัดส่วน ตกลงเราไม่รังเกียจกันทั้ง ๒ รูปแบบว่าจะเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นระบบนี้
 ผมคิดว่าจะเป็นระบบที่เราสะท้อนความต้องการของประชาชนจริง ๆ ทั้งประเทศ ผมกราบเรียนอีกครั้ง
 นะครับ รูปแบบที่เราเลือกกันมา ไม่ว่าจะเขตเล็ก เขตใหญ่ กติกาคือแพ้คัดออก เราเอาแต่คนที่ได้
 คะแนนสูงสุดคนเดียว และเราคัดคนอื่นทั้งหมด คัดผู้สมัคร สส. ทั้ง ผมไม่ว่าอะไร แต่ไม่ควรคัดคะแนนของ
 ประชาชนผู้เลือก สส. แต่แพ้เขาหน่อยเดียว ทิ้งไปหมดเลย ผมคิดว่าอันนั้นไม่ให้ความเป็นธรรม คราวนี้
 ระบบที่ผมเสนอมันดีกับพรรคเล็กอย่างไร สมมุติว่าประเทศไทยจำเป็นที่จะต้องมีการตั้งคณะกรรมการ
 สิ่งแวดล้อม เช่น พรรคกรีน หรือพรรคอื่นที่ดูแลเรื่องสิ่งแวดล้อม พรรคพวกนี้จะประกอบไปด้วยนักวิชาการ
 หรือองค์กรพัฒนาเอกชน หรือคนที่คำนึงถึงเรื่องสังคม ไม่ใช่เป็นนักการเมืองจำเป็นที่จะเข้ามาแย่งชิงอำนาจ
 ไม่ได้หวังที่จะเข้ามาแล้วจะมาจัดตั้งรัฐบาล แต่หวังที่จะเข้ามาเพื่อที่จะขอมีส่วนร่วมในการออกกฎหมาย
 ขอมีส่วนร่วมในการควบคุมรัฐบาล พรรคพวกนี้เป็นพรรคเล็ก ๆ สามารถจะเกิดขึ้นได้ เมื่อลงสมัครในเขต
 ต่าง ๆ สอบตกหมด แพ้หมด แต่รวมกันแล้ว สมมุติว่าท่านได้เพียงแค่ ๑ เบอร์เซ็นต์ เอาคะแนนทั่วประเทศ
 ของพรรค ๆ นี้ได้เพียงแค่ ๑ เบอร์เซ็นต์ ทั้งหมด ๑ เบอร์เซ็นต์จาก ๕๐๐ ก็หมายความว่า ๕ ที่ ตกลง
 พรรค ๆ นี้มีที่ ๕ ที่แน่นอนในสภา ถ้ามากกว่านั้นได้ ๕ เบอร์เซ็นต์ ก็ได้ ๒๕ ที่แน่นอน ซึ่งในแต่ละเขต
 แพ้เขาหมด แต่คนพวกนี้มีโอกาส มีโอกาสที่จะมีตัวแทนของเขาอยู่ในสภา แล้วก็คนพวกนี้ก็จะทำประโยชน์
 ที่ดูแลอะไรให้รอบคอบขึ้น ไม่ใช่ให้แต่พรรคใหญ่ ไม่ใช่ให้แต่คนที่ควบคุมอะไรทุกอย่างในบ้านเมืองได้
 พวกนี้จะคอยดูแล ที่สำคัญท่านประธานครับ ผมคิดว่าอันนี้น่าจะเป็นตัวอย่างที่ดี ซึ่งต่างกับระบบบัญชี
 รายชื่อ เมื่อครั้งที่แล้วมีพรรคการเมืองที่ได้คะแนนมากพอสมควร แต่กลับถูกตัดทิ้ง ตัดทิ้งในเขตก็แพ้
 มารวมเป็นระบบบัญชีรายชื่อไม่ถึง ๕ เบอร์เซ็นต์ ก็ตัดทิ้งอีก ตกลงพรรค ๆ นั้นผมไม่ต้องเหยื่อ ผมพูดแค่นี้
 ท่านก็คงจะทราบ หรือ สส. คนเดียวในสภา หรือเกือบจะไม่มีเลย แต่ถ้าระบบอย่างที่ผมกราบเรียนจะทำให้
 คนมีกำลังใจที่จะเกิดพรรคการเมืองประเภทนี้ ๆ เพราะปัจจุบันนี้คนที่มีกำลังใจ คนที่อยากจะทำงาน
 เพื่อบ้านเมือง แต่พอถึงว่าจะต้องเข้าพรรคใหญ่ก็กลัวมติพรรคมันจะครอบ ถ้าจะสู้ไปตั้งพรรคใหญ่เอง
 ก็ไม่มีทางที่จะทำได้ ทูรอนก็ไม่มี มันทำไม่ได้ ตกลงพรรคเล็กก็ไม่มีปัญญาจะเกิด แต่ถ้าเป็นอย่างนั้น
 ผมเชื่อว่านักวิชาการก็ดี NGO ก็ดี คนที่คิดเรื่องสังคมก็ดี มองเห็นแนวทางว่าตัวเองถึงแม้ว่าแพ้ในเขต
 แต่ก็มีโอกาสที่จะได้ในส่วนของสัดส่วนที่มาจากบัญชีรายชื่อ ท่านประธานครับ ด้วยประการฉะนี้ครับ
 นี่ก็คือแนวทางที่ในกลุ่มของผมคิดว่าประเทศไทยน่าจะเปลี่ยนระบบ และกราบเรียนนะครับ ไม่ใช่เปลี่ยน
 ระบบแบบที่เราไม่เคยทำ เราเคยทำแล้ว ก็คือระบบบัญชีรายชื่อ ซึ่งไปเอาเขามาและเอาไม่หมด เอาเขามา
 ดัดแปลงจนเสียหาย เพราะเราไปตัด ๕ เบอร์เซ็นต์บ้าง และบัญชีรายชื่อเพียงแค่ ๑๐๐ คน เขต ๔๐๐
 มันเลยทำให้มีปัญหา แต่ถ้าระบบที่ผมกราบเรียนนี้ครับ ผมไม่ว่าอะไรจะเป็น ๔๐๐ ก็ได้ จะเป็น

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ศิริพร ๔๕/๒

๕๐๐ ก็ได้ กลุ่มผมยึดหยุ่นในจำนวน แต่จะทำให้เราได้ สส. ที่สัมพันธ์กับประชาชน ไม่ทิ้งประชาชน
แล้วขณะเดียวกันคนที่ลอบตก หรือคนที่บอกว่าลอบตก และคะแนนของประชาชนก็ไม่หายไปไหนก็มา
คำนวณกันใหม่ ก็จะได้ตามเสียง ตามสัดส่วนของคนทั้งประเทศที่ต้องการให้พรรคการเมืองไหนเข้ามามี
สัดส่วนในสภาเพื่อเป็นสภานิติบัญญัติ หรือเพื่อมาจัดตั้งรัฐบาล ในขั้นนี้ผมกราบเรียนท่านประธานคณะนี้ครับ
ขอบพระคุณครับ

- ๔๖/๑

คณะกรรมการการยก่างรัฐธรรมนูญ

เบญจกุล ๔๖/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประธาน : ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ศรีรับ กลุ่ม ๕ ยังมีอีกใหม่ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ไม่มีแล้วครับ

ประธาน : ถ้าไม่มี ขอไปกลุ่ม ๖ นะครับ เชิญครับ

นายสุรชัย เลียงบุญเลิศชัย : ขอบพระคุณครับท่านประธาน ผม สุรชัย เลียงบุญเลิศชัย ผู้แปรญัตติในกลุ่มที่ ๖ ครับ สำหรับเรื่องของ สส. มาตรา ๙๑ ถึงมาตรา ๑๐๕ ในกลุ่มที่ ๖ ได้ขอแปรญัตติไว้โดยมีหลักการสำคัญดังนี้ครับ

๑. ขอแปรญัตติโดยตัด สส. ระบบบัญชีสัดส่วนออกทั้งหมด เหตุผลก็คือ เนื่องจากการที่เราไปปรับฟังความคิดเห็นของประชาชนแล้ว ประชาชนไม่เข้าใจในรายละเอียดตามที่ปรากฏ ในร่างรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับระบบสัดส่วนแปดสิบคน เนื่องจากว่าไม่มีความชัดเจนเกี่ยวกับที่มาที่ไปแล้วก็วิธีการได้มาซึ่ง สส. ระบบสัดส่วนแปดสิบคน

ประการที่ ๒ ระบบ สส. แบบบัญชีสัดส่วนหรือบัญชีรายชื่อ หรือที่เรียกว่า ระบบปาร์ตี้ลิสต์ นั้น สิ่งที่เราได้ประสบมาจากการใช้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นั้นปรากฏว่า สส. จากระบบบัญชีรายชื่อนั้นไม่ได้มีการยึดโยง หรือไม่ได้มีที่มาจากฐานของประชาชนโดยตรง กลับถูกนำไปใช้ให้เป็นฐานของการหาเงินทุนเข้าสู่พรรคการเมืองนั้น ๆ เพราะฉะนั้นจะสังเกตเห็นได้เลยว่าบัญชีรายชื่อของแต่ละพรรคการเมืองที่จัดทำบัญชีขึ้นนั้นล้วนแต่มาจากใช้ผู้ที่สนับสนุนพรรคการเมืองเป็นฐาน ในการจัดทำบัญชีรายชื่อ แล้วก็ยิ่งไปกว่านั้นก็คือสนับสนุนมากก็ได้อยู่บัญชีลำดับต้น ๆ กลายเป็นว่าลำดับบัญชีของบัญชีปาร์ตี้ลิสต์เป็นการวัดกันถึงความมีหรือความไม่มีของทุนที่ผู้สมัครแต่ละรายให้กับพรรคการเมืองที่ตัวเองไปสมัครมา ทำให้หลักการสำคัญของการมีบัญชีรายชื่อซึ่งจัดทำขึ้น เพื่อเป็นการพัฒนาระบบพรรคการเมือง กับจัดทำขึ้นเพื่อให้สร้างคุณค่ากับฐานคะแนนเสียงของพี่น้องประชาชนนั้นไปไม่ถึงทั้ง ๒ หลักการสำคัญ

ประเด็นต่อไปที่เราได้ขอแปรญัตติก็คือว่า จำนวน สส. เราเห็นด้วยที่ลดลงจากห้าร้อยคน เหลือ สี่ร้อยคน แต่ตามที่ได้กราบเรียนว่าเมื่อเราเสนอให้ตัดระบบบัญชีรายชื่อออกทั้งหมด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๙๒ เราจึงขอแปรญัตติจาก สามร้อยยี่สิบคน เป็น สี่ร้อยคน เพราะฉะนั้นสี่ร้อยคนนั้นก็จะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งทั้งหมด แต่วิธีการแบ่งเขตเลือกตั้งก็เห็นด้วยตามร่างครับ ที่ให้เป็นเขตใหญ่เขตละสามคน

นอกจากนี้แล้วในมาตราอื่น ๆ ไล่เรียงจากนี้ไปจนถึงมาตรา ๑๐๕ ก็คงเป็นการแปรญัตติให้มีความสอดคล้องกับแนวคิดของกลุ่มที่ ๖ ก็คือไม่มีระบบบัญชีสัดส่วน คงมีแต่ สส. ที่มาจากการเลือกตั้งโดยเป็นเขตเลือกตั้งเขตละสามคนครับ

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

เบญจกุล ๔๖/๒

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

สำหรับเรื่องคุณสมบัติแล้วก็ลักษณะต้องห้ามของบุคคลที่จะห้ามมิให้มีการลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมขออนุญาตให้ท่านสมเกียรติเป็นผู้นำเสนอครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ขอขอบคุณครับท่านประธาน ผม สมเกียรติ รอดเจริญ สสร. ครับ มาตรา ๙๖ มีข้อย่อยทั้งหมด ๑๔ ข้อ ผมขอปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

(๙) เป็นสมาชิกท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และเราเติมข้อความว่า และพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี

(๑๐) เป็นสมาชิกวุฒิสภาและพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวไม่น้อยกว่าสองปี

(๑๕) เป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๙ และพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วไม่เกินสองปีนับถึงวันสมัคร

เหตุผลแบบเดียวกับ สว. ครับ ขอขอบคุณครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ธนัญญา ๔๗/๑

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ท่านประธานครับ มีผู้รับรองญัตตินี้ของกลุ่มที่ ๖
อีก ๒ ท่านที่อยากจะอภิปรายแสดงความคิดเห็นนะครับ มีท่านเกียรติชัย พงษ์พานิชย์ กับท่านสุรพล
เชิญท่านเกียรติชัยก่อนครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ท่านสุรพลจะขออภิปรายใหม่ครับ เชิญครับ

นายสุรพล พงษ์ทัตศิริกุล : กราบขอพระคุณครับ กราบเรียนท่านประธานกรรมการ
และท่านกรรมการที่เคารพครับ กระผม นายสุรพล พงษ์ทัตศิริกุล ในส่วนนี้ผมได้มีส่วนรับรอง
ของท่านสุรชัย ผมขออนุญาตเสริมนิดเดียวครับท่านประธาน ก็คือในระบบปาร์ตี้ลิสต์เดิมที่เรากำหนด
เป็นสัดส่วน ๑. เกิดจากความยังไม่แน่ใจว่ามันเป็นสัดส่วนหรือเป็นปาร์ตี้ลิสต์ครับท่านประธาน ที่นี้สิ่งที่
มันเกิดขึ้นในครั้งที่ผ่าน ๆ มาต้องขออนุญาตกราบเรียนว่า สส. บัญชีรายชื่อเดิมนั้นมันไม่สอดคล้อง
กับวัฒนธรรมทางการเมืองการปกครองของเราครับ ชาวบ้านเขาไม่ค่อยเข้าใจว่าปาร์ตี้ลิสต์มีอย่างไรครับ
แล้วก็ในที่สุดนี้เราก็จะเห็นว่ามีการเอาไปพูดว่า พรรคของเรา พวกของเรามีตั้ง ๑๖ ล้านเสียง ๑๔ ล้านเสียง
ก็เหมือนกับว่าเราที่สุดยอดในประเทศแล้วนะครับ ทั้ง ๆ ที่ความจริงเราจะต้องมีสถาบันมีอะไรต่อมีอะไร
ที่เราจะต้องให้ความเคารพนับถือ หรือเราจะต้องยกย่องเชิดชูอยู่อีก อันนี้ก็ประเด็นหนึ่งซึ่งกระผม
เป็นห่วงว่า ถ้ามีการนับระบบรวมทั้งประเทศอีก มันก็จะคล้าย ๆ ระบบประธานาธิบดี ที่ว่าจะเกิดประเด็น
ตรงขึ้นอีก ในประการต่อไปนะครับ กระผมเข้าใจว่าระบบสัดส่วนนั้นก็เป็นจุดที่เป็นเรื่องดีนะครับ
คือต้องการที่ให้นักการเมือง คนดี คนที่มีคุณภาพอย่างท่านผู้ที่เก่ง ๆ ในที่นี้เยอะแยะเลยนะครับที่จะเป็น
รัฐมนตรีได้ แต่ว่าในข้อปฏิบัติคนไทยเป็นนักคัดค้านครับท่านประธาน คนไทยก็ไม่ได้เอาคนดีคนเก่ง
มาไว้ในปาร์ตี้ลิสต์หรอกนะครับ ผมจำได้ว่าต้องขอเอ่ยนามท่านด้วยความเคารพ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์
บอกว่ามีคนเอาเงินให้ ๗๐ ล้านบาท หรือให้หัวหน้าพรรค ๗๐ ล้านบาท แล้วก็บอกว่าได้เป็นรัฐมนตรี
แน่นอน แล้วก็จริง ๆ โอกาสที่จะกลับมาว่า ถ้าคนดี คนเก่งและไม่มีสตางค์ แล้วจะได้เป็นรัฐมนตรี
มันแทบจะไม่มีเลยท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นในลักษณะที่มีอย่างนี้นะครับ กระผมจึงขออนุญาต
ร่วมกับท่านสุรชัยขอตัดออกในประเด็นตรงนี้ และนอกจากนี้สร้างความแตกแยก เพราะว่ากระผมอยู่ใน
พื้นที่ แล้วก็เท่าที่รับฟังความคิดเห็นบรรดาท่าน สส. พื้นที่ทั้งหลายก็รู้สึกประณามหยามหยันว่า พวกนี้
มันไม่มีที่ยืนไม่รู้จะไปที่ไหน อันนี้คือประเด็นที่เกิดขึ้นในบ้านเมือง แล้วชาวบ้านเองก็งงว่า สส. ปาร์ตี้ลิสต์
เขาทำหน้าที่อะไร เขาหวังใยพี่น้องประชาชนไหม แล้วที่เราพบจริง ๆ เราก็พบว่าคนที่มาเป็นรัฐมนตรีก็จะ
เป็นนักธุรกิจที่มีความร่ำรวย ก็ไม่ได้ข้อเสียหายหรอกครับ แต่ว่าข้อเท็จจริงก็คือว่า เขามีความหวังใย
มีความรักพี่น้องประชาชน มีความเชื่อมั่นในการทำงานเพื่อชาติบ้านเมืองขนาดไหน ในประเด็นนี้กระผม
จึงต้องขออนุญาต ขอแปรญัตติตัดออกครับท่านประธาน ขอขอบพระคุณครับ

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

นายเกียรติชัย พงษ์พาณิชย์ : กราบเรียนท่านประธานครับ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่อง สส. พรรคประชาธิปัตย์ที่เราไม่แน่ใจแม้ว่าจะได้แปรญัตติขอตัดออก แต่หากจะยังมี ผมอยากจะตั้งข้อสังเกตไว้ก็คือว่า ในหลาย ๆ ครั้งหรือแม้ประสบการณ์ที่ผ่านมา ที่มี สส. พรรคประชาธิปัตย์นั้นปรากฏว่า ผู้ที่จะเลือก สส. พรรคประชาธิปัตย์ดูเหมือนจะมีแต่หัวหน้าพรรคคนเดียวเท่านั้นเอง ไม่ได้มีการกำหนดเรื่องคุณสมบัติของคนที่จะเป็น สส. พรรคประชาธิปัตย์เลยแต่อย่างใดมาก่อน เรากำหนดคุณสมบัติอย่างเข้มงวดเหลือเกินกับ สส. ผู้ที่จะมาเป็น สส. ผู้ที่จะเป็น สว. แต่ก็ไม่เคยปรากฏว่าเราได้กำหนดคุณสมบัติของคนที่จะมาเป็น สส. พรรคประชาธิปัตย์ ตรงนี้เป็นประเด็นที่ทำให้เฝ้าคิดและอยากจะตั้งเป็นข้อสังเกตว่า หากแม้เราจำเป็นต้องยอมรับเห็นด้วยที่จะมี สส. พรรคประชาธิปัตย์ ถึงเวลาแล้วที่จะต้องนำเรื่องนี้มาคิดที่จะบัญญัติกำหนดคุณสมบัติของ สส. พรรคประชาธิปัตย์ให้ชัดเจนกันเสียที ไม่เช่นนั้นแล้วเราก็จะกลับไปอยู่อย่างเก่า คนมีเงินเท่านั้นที่จะได้อยู่ใน สส. พรรคประชาธิปัตย์อย่างที่กล่าวมาข้างต้นอยู่ในขณะนี้ ผมคิดว่าตรงนี้อาจจะตั้งเป็นข้อสังเกตให้คิด หากว่าเราจะมี สส. พรรคประชาธิปัตย์ แต่ว่าจะอยู่ตรงไหน คงต้องมอบให้ทางท่านคณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญไปดูว่า มันควรจะกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญเสียเลยทีเดียว หรือจะไปอยู่ในกฎหมายพรรคการเมืองก็ว่ากันไปนะครับ ขอบพระคุณครับ

ประธาน : เชิญกลุ่ม ๗ ท่านวิชราครับ

นายวิชรา หงส์ประภัศร : กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ กระผม วิชรา

หงส์ประภัศร กระผมขอเสนอการเลือกตั้ง รูปแบบการเลือกตั้ง สส. โดยกลุ่ม ๗ มีความเห็นว่า ให้มีการเลือกตั้ง ส่วนใหญ่คงเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ โดยมีจำนวน สส. สี่ร้อยคน และ สส. บัญชีรายชื่ออีกหนึ่งร้อยคน เหตุผลก็เพราะว่า เป็นที่ประจักษ์แล้วว่า การเลือกตั้งโดยวิธีการดังกล่าว -----

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

ประกาศลักษณะ ๔๔/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ทำให้รัฐบาลเข้มแข็ง และรัฐบาลสามารถอยู่ได้ครบ ๔ ปีเป็นครั้งแรก ในส่วนที่เป็นหลักการก็คือว่า ที่มี สส. บัญชีรายชื่อนั้นก็เท่ากับว่าคะแนนทุกคะแนนของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งได้นำมาใช้คิดทั้งหมด เช่นเดียวกับหลักการของ สส. สัดส่วนที่คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญได้ร่างขึ้น นอกจากนั้นยังมีความเห็นว่าการเลือกตั้งควรที่จะให้ใช้คะแนนคนเดียวลงได้เบอร์เดียวครบ ไม่ใช่ ๓ คนตามที่คณะกรรมการได้นำเสนอ ส่วนที่จะมีข้อแก้ไขเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมนั้นก็ขอเสนอว่า ในส่วนบัญชีรายชื่อนั้นขอได้ลดสัดส่วนที่นำมาใช้คิดจาก ๕ เปอร์เซ็นต์ลดเหลือ ๑ เปอร์เซ็นต์ แล้วบัญชีรายชื่อนั้นอาจจะมีเพียง ๘๐ คน ซึ่งเท่ากับ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของ สส. ตามเขต นอกจากนั้นก็เป็นรายละเอียดที่จะได้นำเสนอในเอกสารต่อไป ผมขอเชิญท่านคิดจะช่วยให้ความคิดเห็นต่อครับ

ประธาน : เชิญท่านคิดจะครับ

นายคิดจะ แสงมณี : ท่านประธานครับ คือเรื่องของ สส. ที่ทางกลุ่มผมได้แปรญัตติ

นี่นะครับ เราก็มองไม่เห็นว่าจะไปลด สส. ลงทำไม มันมีความผิดอะไรที่จะไปลดเขา ๕๐๐ คน ลงมาเหลือ ๔๐๐ คน หรือว่าเราบอกที่เราฟังตามเสียงประชาชน ก็เห็นหลายเรื่องที่ประชาชนเขาบอกว่าให้ทำ พวกเราก็บอกว่าเสียงประชาชนบางคนบางที่ก็ฟังไม่ค่อยได้ คือแล้วแต่อารมณ์ อารมณ์ดีก็บอกว่าฟังเสียงประชาชน อารมณ์ไม่ดีก็บอกว่าเสียงประชาชนบางที่ก็ฟังยาก เพราะฉะนั้นเราก็เลยยืนยันว่าควรจะเป็น ๕๐๐ คนเหมือนเดิม สำหรับอีก ๑๐๐ คนนั้นก็อย่างที่บอกนะครับว่าอาจจะเป็นบัญชีรายชื่อก็ได้ หรือจะเป็นระบบสัดส่วนก็ได้ครับ อันนี้เราก็คิดว่าถ้าเป็นระบบสัดส่วนก็น่าจะเป็นสิ่งที่ดีเหมือนกัน เพราะเห็นว่ามีหลายท่านอยากจะมีระบบสัดส่วนซึ่งเป็นระบบใหม่ แต่ที่จริง ๒ อันนี้กระผมว่าก็คงไม่ได้แตกต่างกัน ทั้งหลายทั้งปวงก็คงอยู่ที่คนมากกว่านะครับ แต่ที่เราจะยืนยันอันหนึ่งก็คือว่า ต้องเป็น One man one vote คือไม่ใช่ ๑ คน ไปเลือก ๓ คน แบบที่ทางยกย่องรัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ หรือถ้าจะหาให้ดีก็ทำเป็นเขตใหญ่ ทั้งจังหวัดเลยก็ได้ ถ้าอย่างนี้ผมเชื่อว่าการซื้อเสียงจะทำได้ยากขึ้น ถ้าเป็นเขตใหญ่ทั้งจังหวัดนะครับ แต่ว่าแต่ละคนเลือกได้ ๑ คน เมื่อพูดถึง สส. แล้วผมก็อยากจะวกไปถึง สว. สักนิดหนึ่งว่าเราก็ยังยืนยันในเรื่องของระบบเลือกตั้ง และในเรื่องระบบของการที่เราควรจะเคารพเสียงประชาชน ผมไม่อยากจะเห็นว่าประชาชนเลือกมาแล้วพวกเราจะตำหนิตติเตียนกันว่ามันไม่ดีอย่างเดียว เพราะจริง ๆ มาจากระบบสรรหาก็ไม่ได้ดีไปกว่าที่มาจากกาเลือกตั้งเท่าไร เพราะความซัวไม่ใช่อยู่ที่ระบบครับ อยู่ที่ตัวคน ก็อย่างที่อาจารย์เจิมศักดิ์ว่าตอนเลือกมาตอนแรกก็ได้อยู่มาชั่วตอนหลังเอง อันนี้ผมว่าเป็นเรื่องบุคคล เพราะในส่วนของกลุ่มเราก็ยังยืนยันในหลักการ ๕๐๐ คน จะเป็นระบบเขตสัก ๔๐๐ คน และระบบบัญชีรายชื่อหรือระบบสัดส่วนก็ได้ ๑๐๐ คน

คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ

อาร์วีดี ๔๙/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

นายวัชรนา หงส์ประภัสร์ : ขออนุญาตท่านสวัสดิ์ ซึ่งเป็นอดีต กกต. ให้ความเห็นครับ

ประธาน : เชิญท่านสวัสดิ์ครับ

นายสวัสดิ์ โชติพานิช : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมก่อนอื่นก็ต้องขอภัยแล้วก็

ขอขอบพระคุณท่านคณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ ที่ท่านต้องไปติดตามลับลับตามอนมาค้นคว้า
ตำรับตำราในต่างประเทศ เพื่อหาวิธีการที่ดีที่สุดในการที่เราจะมาร่างรัฐธรรมนูญในครั้งนี้ แต่ว่าอย่างที่เรียน
แล้วว่า ต้องขอภัยที่อาจจะหลายสิ่งหลายอย่าง ซึ่งผมไม่เห็นด้วยนะครับ อยากจะขอเรียน อาจจะไปขัดกับ
แนวความคิดที่ท่านกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญเสนอมานะครับ ผมอยากจะเรียนให้เรามาระลึกถึงว่า เหตุการณ์
ที่เกิดขึ้นในวันนี้ มันเกิดเพราะอะไรนะครับ มันก็เกิดขึ้นเพราะเหตุว่าผู้ใช้อำนาจของรัฐนั้นมีการทุจริต
คอร์รัปชันกันอย่างมหัศจรรย์ แล้วก็องค์กรอิสระหรือองค์กรตรวจสอบไม่สามารถที่จะปฏิบัติงานได้ ไม่
สามารถจะทำงานให้บรรลุผลได้ เมื่อมันเป็นอย่างนี้เราก็ต้องมาย้อนดูว่า เหตุที่มันจะเกิดขึ้นมันเกิดขึ้นจาก
ตรงไหน คือจริง ๆ ก็เกิดจากองค์กรอิสระไม่สามารถทำงานได้ และองค์กรอิสระนั้นมันมา ผมขอพูดไปถึง
เรื่องวุฒิสภาก็มาจากวุฒิสภากันเอง เพราะฉะนั้นถ้าเราจะแก้ไขให้เป็นไปตามจุด เหตุที่เราต้องมาร่าง
รัฐธรรมนูญกันในวันนี้ ในรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวในปี ๒๕๔๙ นี้ ก็ยังได้บัญญัติเอาไว้ว่า ในการร่าง
รัฐธรรมนูญ ถ้าเราร่างแล้วแตกต่างกับรัฐธรรมนูญในปี ๒๕๔๐ แล้ว เราต้องให้เหตุผลนะ ก็เท่ากับใน
รัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวในปี ๒๕๔๙ ก็ได้ตั้งเป็นบรรทัดฐานไว้ให้เราปฏิบัติแล้วว่า คุณจะต้องเอาปี ๒๕๔๐
นี้เป็นหลัก เมื่อมันเป็นอย่างนี้กระผมก็คิดว่า สำหรับปัญหาที่เราจะมาร่างรัฐธรรมนูญวันนี้พูดถึงในด้าน สส.
กันก่อน สส. จริง ๆ นั้นก็ไม่น่าจะมีปัญหาอะไรมากถ้าเราดูเหตุการณ์ เหตุที่เราต้องมาร่างรัฐธรรมนูญนั้น
เพราะอย่างไร ๆ ทำอย่างไร สส. ก็ต้องมีชื่อเสียงกันวันยังค่ำนะครับ ทำอย่างไรก็ต้องมีชื่อเสียง ผมในฐานะ
ที่เคยอยู่ กกต. ทำอย่างไรก็ต้องมีชื่อเสียง แกมถ้าเราทำ กกต. ให้เข้มแข็งเสียซึ่ง ณ บัดนี้เราก็มีความเชื่อมั่น
ว่า กกต. ของเราทั้ง ๕ ท่านนั้นท่านเข้มแข็ง ท่านมีความซื่อสัตย์สุจริต และที่ไปที่มาของท่านก็เป็นที่ยอมรับ
แล้วผมก็เชื่อว่าการเลือกตั้งนั้นก็คงไม่ถ่วงนักสำหรับผู้ที่จะไปชื่อเสียงมานะครับ เมื่อเราได้ สส.
หรือองค์กรที่จะตรวจสอบ สส. ที่เข้มแข็งอย่างนี้แล้ว แล้วมันก็เป็นความประสงค์ของรัฐธรรมนูญหรือ
เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญในปี ๒๕๔๙ นี้บอกมาให้เอารัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ เป็นตัวตั้ง กระผมก็มาคิดว่า
สำหรับ สส. ก็ไม่น่าจะต้องไปแก้ไขอะไรเพิ่มเติมมากนักนะครับ เพราะฉะนั้นก็ควรจะใช้อย่างที่ท่านคิดว่า
พวกทางคณะของผม กลุ่มของผมก็เห็นว่า ๔๐๐ บวก ๑๐๐ นี้ก็ยังคงต้องมีอยู่ แต่อีก ๑๐๐ นี้ท่านจะคิดเป็น
แบบบัญชีรายชื่อหรือแบบสัดส่วนอย่างไรก็ไปคิดเอาเนาะครับ แต่ ๔๐๐ นี้ผมคิดว่ายังต้องมีอยู่ และผมก็เห็น
ด้วยอย่างที่ท่านคิดจะได้พูดเมื่อตะกี้ว่า One man one vote นี้ก็น่าจะเป็นวิธีการที่ดีที่สุด -----

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

หน้าพร ๕๐/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

เพราะอย่างไรอย่างที่ผมบอก อย่างไร อย่างไรก็ต้องซื้อเสียงแน่ ๆ เลยนะครับ ท่านจะไปเอาเซตหนึ่งสามคน หรืออะไรก็ตาม เขาก็ต้องซื้อเสียง ดีไม่ดีจะซื้อทั้งพวกเลย คราวนี้ก็จะเกิดปัญหามากอีก สำหรับ สส. ผมก็ไม่อยากจะให้ไปแก้ไขปรับปรุงอะไรไปมากไปเกินกว่าที่รัฐธรรมนูญในปี ๒๕๔๐ มีเอาไว้ ก็ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวที่บอกว่า ถ้ากรรมการยกเว้นรัฐธรรมนูญแตกต่างกับรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ แล้วต้องให้เหตุผล เท่ากับเจตนายังให้ถือปี ๒๕๔๐ เป็นหลัก และเวลานี้เรากียังไม่มีเหตุผลอะไรที่ดี หรือว่าเราหาว่าในเรื่องรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เป็นเหตุให้ต้องเกิดการปฏิวัติกันขึ้น ผมว่าก็ยังไม่มีความจำเป็นในเรื่องเกี่ยวกับเรื่องการเลือกตั้ง สส. สำหรับเรื่อง สว. เดี่ยวผมค่อยไปไว้พูดเมื่อถึงรอบ สว. สำหรับในปี ๒๕๔๐ นี้ ผมก็ยังเห็นว่าต้องใช้ในระบบของปี ๒๕๔๐ อยู่ครับ ถึงเรียนขอภัยท่านกรรมการยกเว้นรัฐธรรมนูญ ที่ท่านต้องไปค้นคว้าในหลักการอะไรต่าง ๆ มาอย่างมากมาย ซึ่งเป็นของดี แต่ก็อาจจะต้องรออีกสักนิดหนึ่ง ซึ่งในขณะนี้เรามาร่างรัฐธรรมนูญกันในภาวะที่มันไม่ปกติ แล้วเป็นครั้งแรกด้วยที่เราจะต้องไปทำประชามติ ซึ่งถ้าเราไปวางกฎเกณฑ์อะไรมากจนประชาชนท่านไม่ค่อยจะเข้าใจหรือไม่ค่อยรู้เรื่อง

ดีไม่ดีพวกเราก็อาจจะต้องเย็บแผลที่หน้ากันคนละหลาย ๆ แผล คนมันก็ไม่รู้แน่นะครับ ขอขอบคุณนะครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ขอกราบเรียนท่านประธานครับ กลุ่มที่ ๗ นมดข้อเสนอ

แล้วครับ

ประธาน : ผมอยากจะขอให้ทางฝ่ายกรรมการยกเว้นรัฐธรรมนูญลองได้แสดงความเห็นให้ทางผู้ขอแปรญัตติได้ทราบว่าจะทำไมเราร่างเอาไว้อย่างนั้น ขอเชิญท่านวุฒิสารก่อนนะครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ต้นไชย : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร

กรรมการยกเว้นรัฐธรรมนูญครับ ขออนุญาตเรียนเหตุผลเรื่องของการเสนอจำนวนและวิธีการของการได้มาของ สส. ใน ๒ - ๓ ประเด็นครับ

ประเด็นแรก ในเรื่องของจำนวนที่ลดลง ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่เมื่อเราสอบถามประชาชนในเบื้องต้น ประชาชนมีความเห็นว่า จำนวน สส. ที่มีอยู่นั้นอาจจะมากเกินไป ก็มีความเห็นลดลง แล้วก็ในส่วนของสัดส่วนของการลดลง ถ้าเมื่อเปรียบเทียบกับสมาชิกวุฒิสภาก็มีสัดส่วนการลดลงที่ใกล้เคียงกัน เมื่อเทียบเป็นสัดส่วนนะครับ

ประการที่ ๒ ผมคิดว่าการคงระบบเดิมของวิธีการได้มาของ สส. ไว้ใน ๒ ที่มา คือเป็นระบบผสมจะมีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงในการเลือกตั้ง แล้วมีผลกระทบต่อการจัดการการเลือกตั้ง รวมทั้งความรู้ความเข้าใจของประชาชนน้อย เพราะฉะนั้นข้อเสนอนี้จึงคิดว่าสัดส่วนในเรื่องของสามร้อยยี่สิบแปดสิบ ซึ่งเป็นสัดส่วนที่มีการนำเสนอไปในประชาชนทั่วไปในการรับฟังในรอบที่ ๒ ก็มีเสียงตอบรับในลักษณะที่เห็นด้วย เพียงแต่ยังไม่เข้าใจในเรื่องของสัดส่วนแปดสิบว่าจะมาอย่างไรนะครับ เหตุผลหลัก

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

นำพร ๕๐/๒

วันพุธที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

ในการที่จะคงสัดส่วนแปดสิบ จะเรียกว่า เป็นบัญชีรายชื่อหรือสัดส่วนก็ตาม หลักการใหญ่ที่ผมคิดว่า เป็นเรื่องสำคัญก็คือว่า การทำให้ระบบนิติบัญญัตินี้มีความเข้มแข็งขึ้น เนื่องจากกลุ่มคนที่มาจากบัญชีรายชื่อก็อาจจะเป็นกลุ่มคนอีกกลุ่มหนึ่งที่มีประสบการณ์อีกแบบ แต่อยู่ในบัญชีนี้ครับ ปัญหาที่ผ่านมา ในปี ๒๕๕๐ ซึ่งอาจจะเป็นปัญหาว่าบัญชีรายชื่อเดิมเป็นบัญชีนายทุน มาเพื่อเป็นรัฐมนตรี ผมคิดว่า ประเด็นนี้มันก็ได้ถูกแก้ไขไปมากพอสมควร เช่น ในการร่างรัฐธรรมนูญคราวนี้ ผู้เป็นรัฐมนตรีไม่ได้กำหนดว่าจะต้องพ้นสมาชิกภาพของ สส. เพราะฉะนั้นประเด็นนี้ก็จะแก้ปัญหาในเรื่องของส่วนที่จะบอกว่า เป็นรัฐมนตรีแล้วก็เลื่อน เพราะฉะนั้น สส. เขตไม่ได้เป็นรัฐมนตรี

คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ

สุริยวัฒน์ ๕๑/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

แต่ประเด็นของการทำให้นิติบัญญัติเข้มแข็งขึ้นในแง่ที่จะมีคนที่มีประสบการณ์ แล้วก็คนที่มีความรู้ ความเข้าใจอีกส่วนหนึ่งที่อาจจะไม่ใช่ สส. จากพื้นที่อย่างเดียวนี่นะครับ ก็จะทำให้ระบบของการออกกฎหมายต่าง ๆ มีความเข้มแข็ง ดังนั้นการคงสามร้อยยี่สิบ แปรสิบ แล้วก็ก็เป็นตัวเลขที่เราถูกนำเสนอไปแล้ว ผมคิดว่าก็จะเป็นสัดส่วนที่น่าคงไว้แน่ครับ ท่านประธาน ปัญหาที่จะต้องเปลี่ยนแปลงผมคิดว่าก็คือปัญหาเรื่องของสัดส่วนแปรสิบ ซึ่งในรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ เราใช้เขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง ในหนึ่งร้อยคน แต่คราวนี้ข้อเสนอของกรรมาธิการเราเสนอเป็น ๔ บัญชี หรือ ๔ เขต จริง ๆ ต้องใช้คำว่า ๔ เขต ไม่ใช่ ๔ ภาคนะครับ ซึ่งอย่างไรก็ตามผมคิดว่าในสัดส่วนที่เป็นแปรสิบ เราอาจจะกลับมาทบทวน ได้ว่าจะเป็นการมากกว่า ๔ บัญชีก็ได้ ส่วนวิธีการนับคะแนนก็ได้มีการหารือกัน และท่านรองประธานกรอบที่ ๒ ก็พยายามจะหาทางออกว่าคิดคะแนนอย่างไรในแปรสิบ ซึ่งโดยหลักการแล้วถ้าคงวิธีการแบบเดิมก็คือเป็นบัญชีย่อย ๔ บัญชี หรือ ๔ บัญชี แล้วก็มีการเลือกตั้งคือกาทั้งเขตและกาทั้งบัญชี ก็จะไม่กระทบต่อความเปลี่ยนแปลงในวิธีการเลือกตั้งมากนัก ก็คือการคงกรอบรัฐธรรมนูญวิธีการเลือกตั้งแบบปี ๒๕๔๐ ไว้เป็นหลัก เพียงแต่จะลดจำนวนลง และจะทำให้ระบบต่าง ๆ ดีขึ้น รวมทั้งการแก้ปัญหาในเรื่องของสัดส่วนการนับคะแนนบัญชีรายชื่อ ๕ เบอร์ขึ้นต้นว่าจะแก้อย่างไร ฉะนั้นผมเองยังคิดว่าในสัดส่วนข้อเสนอเรื่องสามร้อยยี่สิบ แปรสิบ ที่คงไว้แบบนี้ก็จะมีข้อที่ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงน้อย และกระทบต่อความรู้ ความเข้าใจของประชาชนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของการเลือกตั้งที่จะมีในเร็วนี้ ผมคิดว่าในแง่ของการจัดการเลือกตั้งด้วย แล้วก็ในแง่ของความรู้ความเข้าใจกับประชาชนนี้ครับ ก็น่าจะเป็นทางออก หรือเป็นข้อยุติที่สมควรจะได้รับการพิจารณาครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ประธาน : ท่านอาจารย์เกริกเกียรติครับ

ศาสตราจารย์เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม

เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม คือในประเด็นเกี่ยวกับการได้มาซึ่ง สส. นี้ก็ได้มีการพูดกันในคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญมากพอสมควร คราวนี้ในประเด็นนี้ผมคิดว่าเฉพาะในส่วนของคุณกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ ผมก็เคยได้พูดเรื่องการเลือกตั้งในระบบสัดส่วนก็หลายครั้งอยู่ และท่านกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญก็คงได้ฟังความเห็นผมนะครับ ในโอกาสที่เพื่อนสมาชิก สสร. ได้มาร่วมประชุมกับเรา ผมจะใคร่ขออนุญาตท่านประธานเพื่อจะนำเสนอแนวคิดในแนวคิดของผมที่ได้เสนอต่อกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญโดยสรุปในบางส่วน และหลายส่วนก็สอดคล้องกับในประเด็นที่คณะของท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ได้นำเสนอเข้ามาในการแปรญัตติ คราวนี้ผมอาจจะขออนุญาตเริ่มใช้คำพูดของท่านสวัสดิ์ที่พูดว่า เหตุใดจึงเกิดขึ้นวันนี้ ทำไมวันนี้เราจึงต้องมานั่งประชุมยกร่างรัฐธรรมนูญกัน เราอาจจะเริ่มตรงนี้ก็ก่อนว่าทำไมถึงจะต้องมาร่างรัฐธรรมนูญกันอีก ผมคิดว่าในประเด็นนี้ ในประเด็นสำคัญก็คือเนื่องจากว่า ในการเลือกตั้ง ๒ ครั้งที่ผ่านมา ระบบการเลือกตั้งที่เราใช้อยู่ที่ผ่านมาก็ทำให้ได้รัฐบาลเสียงข้างมากเด็ดขาด

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

สุริย์รัตน์ ๕๑/๒

ในสภาดังกล่าว ๒ ครั้งติดต่อกันมา แต่การที่มีรัฐบาลที่มีเสียงข้างมากเด็ดขาดนี้ก็ทำให้ระบบการเมืองของเรา
ได้ถูกใช้อำนาจไปในทางที่เป็นเผด็จการ จากคำวินิจฉัยของตุลาการรัฐธรรมนูญที่ออกมา บังเอิญผมได้รับ
แจกเอกสารของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งต้องขอขอบคุณท่านไพบุลย์ที่แจกมานี้ ผมคิดว่าคำวินิจฉัย
สรุปของศาลตั้งแต่หน้า ๙๗ ถึงประมาณหน้า ๑๐๐ สรุปให้เห็นว่าสภาพทางการเมืองทำไมถึงออกมา
อย่างนั้น คราวนี้จะไปโทษว่าตัวบุคคล ก็บังเอิญเราโชคร้ายได้นักการเมืองที่ซ้อฉลเข้ามา และใช้อำนาจ
ตามรัฐธรรมนูญนี้กอบโกยหาผลประโยชน์ หรือใช้อำนาจในทางที่ไม่ชอบ แต่อย่างไรก็ตามผมคิดว่า
ตัวรัฐธรรมนูญอันหนึ่ง รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็เป็นช่องทางที่เปิดให้เขาได้ใช้อำนาจในทางที่ไม่ชอบ ----

- ๕๒/๑

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

จกณอม ๕๒/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบการเลือกตั้ง บังเอิญผมก็อยู่ในชุดร่างรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ก็ต้องกราบเรียน โดยตรงว่าตอนนั้นผมความรู้เรื่องระบบการเมืองเลือกตั้งก็มีน้อยมาก ซึ่งมาศึกษาจริง ๆ ก็ในคราวนี้นั่นเอง นั่นก็คือว่า แต่เดิมผมก็อยู่ในคณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ กรอบที่ ๒ ก็เห็นด้วยกับท่านประธานของผม คือในการยกย่องที่นำเสนอที่ชะอำ แต่ที่ชะอำนั้นเองก็ได้มีการเสนอแนวคิดการเลือกตั้งระบบสัดส่วน อันนั้นเป็นครั้งแรกที่ผมเริ่มเรียนรู้ แล้วผมก็ศึกษาจากจุดนั้นเป็นต้นมา จนทำให้ผมนำข้อเสนอต่าง ๆ ในคณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ ผมคิดว่าระบบการเลือกตั้งของปี ๒๕๕๐ เป็นเหตุที่ทำให้เกิดรัฐบาลที่มีอำนาจเผด็จการ ถ้าใช้ระบบสัดส่วนเราจะได้รัฐบาลที่เสียงข้างมาก แล้วก็ไม่กล้าที่จะทำหรือใช้อำนาจในทางที่ออกนอกกลุ่มออกทางมากนัก ผมขออนุญาตยกตัวเลขเข้ามาว่าในการเลือกตั้งปี ๒๕๕๔ พรรคไทยรักไทยได้ถึง ๓๗๗ ที่นั่ง ถ้าคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ว่าคะแนนนิยมที่เขาได้จากการเลือกตั้งทั้งหมดเพียง ๕๗ เปอร์เซ็นต์ ใน ๕๗ เปอร์เซ็นต์ ถ้าคิดใช้ระบบสัดส่วนก็จะได้ประมาณ ๒๙๓ ที่นั่ง ไม่ใช่ ๓๗๗ ที่นั่ง เพราะฉะนั้นถ้าเสียงข้างมาก ๒๙๓ ที่นั่ง จาก ๕๐๐ ที่นั่ง เขาจะไม่สามารถที่ใช้อำนาจอย่างเผด็จการอะไรต่าง ๆ ได้ เพราะว่าเสียงที่มีท่วมท้นทำให้คนที่ไม่มีอำนาจเหลือ แล้วก็ทุกสิ่งทุกอย่างใช้อำนาจไปในทางที่เขาผลประโยชน์ตัวเองเป็นที่ตั้ง รัฐสภาอาศัยกฎหมายเป็นช่องทางในการแสวงหาผลประโยชน์ ดังคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ผมได้กล่าวอ้างแบบเมื่อก่อน อันนี้ผมว่าเป็นประเด็นสำคัญ

เพราะฉะนั้นในการที่เราได้มีโอกาสมาร่างรัฐธรรมนูญ ถ้าเราอยากจะเห็นการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองของบ้านเราไปในทางที่ดีขึ้นที่สร้างสรรค์ ผมก็คิดว่านอกจากเราจะเปลี่ยนแปลงในเนื้อหาของสาระของรัฐธรรมนูญในส่วนต่าง ๆ แล้ว ผมคิดว่าระบบการเลือกตั้งก็เป็นหัวใจสำคัญที่จะเปลี่ยนตรงนี้ แล้วก็ป้องกันไม่ให้เกิดการใช้อำนาจในทางที่เป็นเผด็จการเกิดขึ้น ผมได้นำเสนอข้อเขียนผมในหัวข้อนี้ว่าปฏิรูประบบการเลือกตั้งเพื่อการปฏิรูปทางการเมืองไทยปี ๒๕๕๐ ผมได้นำเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ได้เสนอบอกว่า ให้กรรมการได้ไปอ่านในประเด็นที่ผมนำเสนอ ซึ่งในเรื่องนั้นก็ยังไม่ได้อีกไม่ได้พูดกันในรายละเอียดมากนัก ในโอกาสที่วันนี้เราประชุมร่วมกับ สสร. ผมจะขออนุญาตนำเสนอโดยสรุปในข้อเขียนของผม

ข้อแรก ก็คือในเรื่องหลักการเกี่ยวกับการเลือกตั้งในระบบสัดส่วน อันนี้ผมได้พูดไปส่วนหนึ่งแล้ว เดี่ยวคิดว่าจะขอให้ท่านอาจารย์คมสันได้พูดในประเด็นนี้ที่จะให้เข้าใจกัน ผมคิดว่าหลายคนไม่เข้าใจว่าระบบสัดส่วนมันเป็นอย่างไรคิดอย่างไร หรือแม้ว่าแบ่งสัดส่วนก็ยังแบ่งกันอย่างผิดอีกด้วย อันนี้ผมคิดว่าในฐานะที่เป็นกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญควรมีความกระจำจัดในเรื่องนี้ว่าอะไรเป็นอะไร ผมจะขอให้ท่านอาจารย์คมสันช่วยพูดในประเด็นนี้

ในเนื้อหาของสาระที่ผมอยากจะสรุปในข้อเขียนของผม ผมจะขออนุญาตเป็นเรื่อง ๆ คือ

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

จกณอม ๕๒/๒

ในหัวข้อที่ ๑ ก็คือว่า ทำให้การเลือกตั้งมันมีความเป็นประชาธิปไตยและเสมอภาคกันทุกคน สำหรับคนที่ไปออกเสียงเลือกตั้ง ก็คือทุกเสียงนั้นมีความหมาย อันนี้ประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ก็คือในเรื่องของการสร้างระบบการตรวจสอบทางการเมือง

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประเด็นที่ ๓ ก็คือว่าเป็นเรื่องที่จะเปลี่ยนโฉมหน้าทางการเมืองในระบบที่เราอยากให้เห็น ประเด็นสุดท้าย ก็คือว่าระบบที่นำเสนอนี้มันไม่ใช่ของยาก มันไม่ใช่เรื่องยากที่จะทำความเข้าใจกัน ผมจะขออนุญาตเสนอในประเด็นแรกก็คือ

ประเด็นแรก ในระบบการเลือกตั้งที่เป็นอยู่ หรือที่เคยมา หรือแม้ที่เราแนะนำเสนอมันเป็นระบบที่ใครชนะได้ไปหมด อันนี้ก็เป็นประเด็นหนึ่ง ซึ่งอาจารย์เจิมศักดิ์เมื่อสักครู่ก็ได้แนะนำเสนอแล้ว ผมขออนุญาตยกตัวอย่างคร่าว ๆ อย่างนี้ว่า ในเขตเลือกตั้งมีคนไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ๑๐๐,๐๐๐ คน คนที่ชนะในเขตเลือกตั้งได้ไป ๓๕,๐๐๐ คะแนน แล้วคนที่เหลืออีกหลาย ๆ คนแพ้การเลือกตั้ง จากจำนวนคนที่ไม่ออกเสียงถึง ๖๕,๐๐๐ คน เพราะฉะนั้นคนที่ชนะ สส. ในเขตนั้นก็เป็นตัวแทนของคน ๓๕,๐๐๐ คน ส่วนอีก ๖๕,๐๐๐ คนนั้นคะแนนสูญเปล่า ไม่ได้ถูกนำมานับเลย ด้วยระบบแบบนี้ที่ทำให้พรรคไทยรักไทยชนะเพียง ๕๗ เปอร์เซ็นต์ แต่ได้เสียงทั้งหมดถึง ๓๗๗ ที่นั่ง อันนี้คือความเบี่ยงเบนของระบบการเลือกตั้งที่มันผิดเพี้ยนไป เพราะฉะนั้นถ้าหากเราใช้ระบบสัดส่วนทุกคะแนนที่เลือกไปมันจะถูกนำมาคำนวณเป็นจำนวน สส. สส. ที่นั่งอยู่ในสภาจะเป็นตัวแทนตามเจตนารมณ์ของผู้ที่ไปเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นในหลักการประชาธิปไตยนี้ระบบการเลือกตั้งแบบสัดส่วนเป็นระบบที่ดีที่สุดที่สะท้อนให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของคนที่ไม่เลือกตั้ง อันนี้เป็นประเด็นที่ผมว่าเป็นจุดเด่นของระบบนี้

ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่าในระบบของการเลือกตั้งแบบสัดส่วน เป็นวิธีป้องกันเผด็จการทางการเมือง ทำให้เกิดการถ่วงดุลอำนาจทางการเมือง เนื่องจากว่าในระบบการเลือกตั้งแบบนี้โอกาสที่พรรคที่จะชนะเสียงข้างมาก แล้วกุมสภาได้อย่างเด็ดขาดนี้ยาก เป็นรัฐบาลพรรคเดียวได้ อย่างถ้าหากว่าใช้ระบบสัดส่วนจากตัวเลข ปี ๒๕๔๔ พรรคไทยรักไทยสามารถเป็นรัฐบาลเพียงชุดเดียว เป็นพรรคเดียวแล้วก็เสียงข้างมาก แต่ไม่มีเสียงข้างมากพอที่จะไปใช้อำนาจในทางที่ไม่ถูกต้อง เพราะจะมีระบบการคานอำนาจเข้ามาสู่ ระบบนี้ก็ระบบที่เป็นที่นิยมกันว่า เราต้องการรัฐบาลที่มีความเข้มแข็งในการปกครองประเทศ แต่ไม่ต้องการรัฐบาลที่เป็นเผด็จการในการปกครองประเทศ มีความเข้มแข็งพอที่จะเป็นรัฐบาล ที่จะบริหารประเทศอย่างมีเสถียรภาพ แต่ไม่มีอำนาจพอที่จะเผด็จการทั้งประเทศ อำนาจของประเทศ อันนี้คือจุดที่สำคัญ เพราะฉะนั้นเราจึงต้องการว่ารัฐบาลที่มีการตรวจสอบ มีการถ่วงดุลในการใช้อำนาจ ระบบการเลือกตั้งสัดส่วนนี้ก็จะได้รัฐบาลในระบบนั้นเกิดขึ้นมา อันนี้เป็นข้อดีเด่น แต่อย่างไรก็ตามมันก็มีข้อท้วงติงว่าระบบแบบนี้ทำให้มีพรรคมากมาย ทำให้เบี้ยหวัดแตก รัฐบาลอ่อนแออะไรต่าง ๆ นั้น ก็เป็นเรื่องที่อาจจะมีส่วนจริงอยู่บ้าง แต่ในทางปฏิบัติที่เกิดขึ้นในหลายประเทศมันไม่ได้เป็นอย่างนั้น ถ้าเราจะมองว่าถ้าหากว่าให้พรรคการเมืองเล็ก ๆ มีโอกาสเกิด ก็เป็นข้อดีในเรื่องของประชาธิปไตย พรรคเล็ก ๆ ก็มีโอกาสดำเนินทางการเมืองได้ และถ้าเขาเป็นพรรคที่มีคุณภาพ เขาก็สามารถพัฒนาให้เป็นพรรคที่เข้มแข็งได้ ทีนี้ในเรื่องของการที่ทำให้อ่อนแอมันก็ขึ้นอยู่กับประเด็นในเรื่องของพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน ในเรื่อง

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

หทัยกาญจน์ ๕๓/๒

อุดมการณ์ทางการเมืองของพรรค ในเรื่องระบบกฎหมายเลือกตั้ง กฎหมายพรรคการเมืองต่าง ๆ อันนี้เป็น
เรื่องที่สามารถป้องกันได้

คราวนี้ในเรื่องของกฎหมายพรรคการเมือง ผมคิดว่ามันมีปัญหาที่จะต้องปรับปรุงมาก
บังเอิญผมก็ไปอยู่ในคณะกรรมการชุดนั้นด้วย ได้มีการศึกษากันว่ากฎหมายพรรคการเมืองที่ใช้ใน
ปี ๒๕๔๑ นี่นะครับ ปัญหาก็คือมันแปลกที่สุดว่าไม่จำกัดว่าคนหนึ่งเป็นสมาชิกได้กี่พรรค เพราะฉะนั้น
ก็ปรากฏว่าคนคนเดียวไปเป็นสมาชิกตั้งหลายพรรค ปรากฏว่าข้อมูลของคณะกรรมการการเลือกตั้ง
ปรากฏว่าสมาชิกพรรคการเมืองมีทั้งหมดประมาณ ๒๕ - ๒๖ ล้านคน แต่ในจำนวน ๒๖ ล้านคนนี้มีรายชื่อ
ที่ซ้ำกันเป็นคนเดียวแต่อยู่หลายพรรคถึง ๑๕ ล้านคนเศษ ประมาณ ๑๕ ล้านคน -----

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

พทธชาติ ๕๔/๒

โอกาสที่จะกลับมาตัดสินส่วนตามทฤษฎีที่นำเสนอไม่มีทาง คือคนที่มีอำนาจอยู่แล้วจะไม่ยอมเปลี่ยนระบบการเลือกตั้งที่ทำให้ไปลดอำนาจของเขา อันนี้จะเกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกาหรือในอังกฤษ ระบบเปลี่ยนไม่ได้ นอกเสียจากว่าต้องมีการปฏิวัติรัฐประหาร บังเอิญประเทศเหล่านั้นมันไม่มี ไม่มีมันก็เปลี่ยนไม่ได้ ประเทศที่จะเปลี่ยนได้มันก็ต้องใช้ความพยายามในการที่จะขอลงประชามติหลายครั้ง อย่างประเทศนิวซีแลนด์อะไรต่าง ๆ พวกนี้ถึงจะเปลี่ยนได้ แต่ที่นี้ของเรามกคิดว่ามันอยู่ในจังหวะที่ดีที่เราจะนำเสนอสิ่งนี้ต่อประชาชนว่า ถ้าเราอยากเห็นการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง การเปลี่ยนระบบการเลือกตั้งก็เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ระบบการเมืองมันมีการปฏิรูป -----

- ๕๕/๑

คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

หน้า ๕๕/๑

คราวนี้คำถามว่าแล้วระบบนี้ยากสำหรับประชาชนไหม ผมคิดว่ามันแบ่งเป็น ๓ ส่วน ๑. ประชาชนผู้ใช้สิทธิ ออกเสียงเลือกตั้ง ๒. เจ้าหน้าที่ กกต. ๓. พรรคการเมือง

ในประเด็นที่ ๑ นี้ใช้ระบบที่นำเสนอนี้ ประชาชนไม่ต้องเปลี่ยนแปลงอะไรเลย เขาใช้สิทธิ เหมือนเดิมทุกอย่าง ไปเลือกตั้งก็เลือกใช้บัตร ๒ ใบ ใบหนึ่งก็เลือกคนที่ตนรัก อีกใบหนึ่งก็เลือกพรรคที่ตนชอบ อันนี้เหมือนกัน เขาเคยปฏิบัติอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเลือก ๒ บัตร ประชาชนเขาก็รู้สึกปกติ ตรงกันข้ามถ้าให้ไปเลือกว่าพรรค เลือกบัตรใบเดียวจะเกิดปัญหา ถ้าเลือก ๒ บัตร ซึ่งเขาเคยทำอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นไม่กระทบเขาเลย

คราวนี้ประเด็นที่ ๒ กกต. กกต. ต้องทำงานหนัก ต้องมาขีดเขตเลือกตั้งใหม่ ต้องมา จัดระบบใหม่ ในประเด็นนี้ถึงแม้เราจะใช้สามร้อยยี่สิบ แด่สิบ เจ้าหน้าที่ กกต. ก็ต้องไปขีดเขตใหม่ เหมือนกัน แล้วถ้าใช้ระบบที่ผมนำเสนอ ตึกตาคือสองร้อย สองร้อย เขาก็ขีดเขตเลือกตั้ง สำหรับในเรื่องนี้ ก็บังเอิญผมได้คุยกับท่านสจ. แล้วท่านสจ.ก็ให้เจ้าหน้าที่ กกต. มาคุยกับผม มาด้วยกัน ๖ ท่าน ๖ คนด้วยกัน ก็นั่งคุยกัน แล้วก็ได้คุยกันอย่างหมด คัลยา ๗ อย่างที่ผมคุยในที่ประชุมวันนี้ เขาก็บอกว่าทำได้ ไม่มีปัญหา เพียงแต่ขอให้รัฐธรรมนูญออกมาอย่างไรเขาก็ทำได้ คราวนี้ในเอกสารที่ผมนำเสนอ ไม่ทราบว่าคุณ เพื่อน สสร. ได้รับหรือเปล่า เป็นตัวอย่างจาก ๔๐๐ ผมแบ่งเป็น ๑๐ บัญชี ๑๐ กลุ่มจังหวัด แต่ละจังหวัดมีเขตเลือกตั้งเท่าไร ๗ จะอยู่ในนั้น ในระบบที่นำเสนอก็จะทำให้การกระจายจำนวน สส. ทั้ง สส. ระบบเขต ระบบเลือกตั้งไปตามจังหวัดต่าง ๆ ไม่ไปผูกขาดอยู่เฉพาะในส่วนกลางที่กรุงเทพฯ ที่ นายทุนเป็นคนกำหนด แต่มันกระจายไปทุกภูมิภาค แล้วการที่จะลงสมัคร สส. ต้องเป็นคนในท้องถิ่นนั้นด้วย คือหมายความว่า สส. เขตก็ต้องมาก่อน ส่วนคนที่ไม่ได้ลง สส. เขตก็ไปต่อชื่อข้างท้าย อันนี้ก็เป็นที่ ประเด็นปลีกย่อย ซึ่งรายละเอียดผมคิดว่ามันก็คงเป็นเรื่องที่พูดกันได้อีกมาก แต่ว่าสิ่งที่ผมนำเสนอก็เป็น แนวคิด ต้องกราบเรียนจริง ๆ ว่ามันก็เกิดจากที่ชะอำอีกนั่นแหละ ที่ผมเริ่มศึกษาเรื่องนี้ แต่เดิมผมก็ไม่มี ความรู้เรื่องพรรคการเมือง แต่ว่าเมื่อเห็นมีการนำเสนอผมก็ไปศึกษาต่อ แล้วก็ผมคิดว่าเป็นระบบที่ดี แล้วเมื่อมีโอกาสที่จะร่างรัฐธรรมนูญในเรื่องเกี่ยวกับระบบการเลือกตั้ง ผมจึงนำเสนอในที่ประชุมที่บางแสน วันนั้นก็แพ้ในที่ประชุม ก็คงทราบดี แต่ผมก็ดีใจอย่างหนึ่งว่าในที่ประชุมที่บางแสนรับระบบสัดส่วน เพียงแต่ว่าตัวเลขที่ผมเสนอนั้นแพ้ในที่ประชุมนะครับ สำหรับเรื่องนี้ผมก็คิดว่ามันก็อยู่ในดุลยพินิจ ของท่านสมาชิก สสร. ทุกท่านที่จะพิจารณาว่า ในระบบการเลือกตั้งควรจะเปลี่ยนแปลงใหม่ หรือจะ เปลี่ยนแปลงอย่างไร ผมก็คิดว่าเป็นเรื่องที่เราจะต้องพูดคุย และก็ต้องตัดสินใจกัน ผมขออนุญาตจบเพียงแค่นี้ ครับท่านประธาน

ประธาน : ขอบพระคุณท่านอาจารย์เกริกเกียรตินะครับ ขอเชิญท่านอลิส

เชิญครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

หน้า ๕๕/๒

นางสาวอลิสสา พันธศักดิ์ : กราบขอบพระคุณท่านประธานค่ะ อลิสสา พันธศักดิ์ สสร. ค่ะ เมื่อสักครู่นี้ได้มีการคุยกันเรื่อง สส. แล้วก็พอดีที่ท่านสมชัยไม่อยู่ จริง ๆ จะต่อท่านสมชัยในเรื่องของสัดส่วนหญิงชายนะคะ ที่ทางกลุ่มได้ขอแปรญัตติในมาตรา ๙๒ คือจริง ๆ แล้วในเรื่องการเลือกตั้งว่าจะมี สส. กี่ท่าน และก็สัดส่วนกี่ท่าน เราก็ตามที่ประชุมอยู่แล้ว แต่ว่าอันหนึ่งที่เราอยากจะทำให้มีการเพิ่มเติมในมาตรา ๙๒ วรรคสองก่อน ก็คือขอให้มีการเพิ่มว่าในการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งในแต่ละเขตเลือกตั้งให้พรรคการเมืองส่งผู้สมัครทั้งหญิงและชาย และนอกจากนั้นก็อีกข้อหนึ่งก็คือมาตรา ๙๗ ก็ขอให้เพิ่มเป็นว่า การส่งสมาชิกเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้งแบบเขตเลือกตั้งและแบบสัดส่วน ให้พรรคการเมืองจัดส่งผู้สมัครโดยมีสัดส่วนหญิง ชาย ให้ใกล้เคียงกันนะคะ -----

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ก็อยากจะขออภิปรายในเรื่องนี้นะคะว่าทำไมเราถึงทางกลุ่มผู้หญิงนะคะขอให้มีการเพิ่มสัดส่วนผู้หญิงในระดับการตัดสินใจของประเทศหรือว่าท้องถิ่น เนื่องจากว่าการบริหารการปกครองของเราเป็นประชาธิปไตยแล้วก็มีแบบตัวแทน หลักการการเป็นตัวแทนที่สำคัญนะคะ คือพื้นฐาน ที่สำคัญคือการสะท้อนอยู่ในระบบต่าง ๆ ของกฎหมายรัฐธรรมนูญนะคะว่า เช่น การมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะต้องเป็นตัวแทนของประชากรจากเขตพื้นที่ เมื่อสังคมไทยมีผู้หญิงเป็นองค์ประกอบครึ่งหนึ่งของประชากร แล้วก็เป็แรงงานสำคัญของชาติ จึงขอให้ผู้หญิงมีตัวแทนในการตัดสินใจทุกระดับตามสัดส่วนนี้ด้วยนะคะ บางท่านก็อาจจะสงสัยว่า ทำไมผู้หญิงไม่เข้ามาสมัครรับเลือกตั้งเอง แล้วก็ถึงได้มีจำนวนน้อย แต่จริง ๆ แล้วในวัฒนธรรมของประเทศไทยเรามันไม่ได้ให้โอกาสผู้หญิงในเรื่องของการเป็นข้างทำหน้า หรือว่าข้างทำเดียวกับผู้ชายนะคะ เพราะฉะนั้นในเรื่องของการกล่อมเกล่า ในเรื่องของการให้การศึกษาหรือว่าการสั่งสอนก็จะบอกว่าให้ทำหน้าที่อยู่ในบ้านหรือว่าอย่างอื่นที่ไม่เกี่ยวกับการตัดสินใจของประเทศนะคะ ฉะนั้นอยากจะให้วันนี้อยากจะบอกว่าจริง ๆ แล้วประเทศเราควรจะมีมุมมองทั้งผู้หญิงและผู้ชาย แล้วก็ให้มีการตัดสินใจที่สมดุล มีประสิทธิภาพและคุ้มค่าแก้ปัญหา และก็อาจจะเป็นการแก้ปัญหาของการไม่มีความเท่าเทียมกันหรือว่าในเรื่องของความคลุมเครือในการเมืองต่าง ๆ นะคะ อาจจะเป็จุดหนึ่งในการ Balance ความโปร่งใสหรือว่าความใสสะอาดทางการเมืองได้เพิ่มขึ้น ก็อยากจะให้ผู้หญิงเข้ามาทำงานด้านนี้มากขึ้น แล้วก็อาจจะเป็ประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต แล้วก็สถาบันครอบครัว แล้วก็ในเรื่องต่าง ๆ ของสังคม เช่น เรื่องของเด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส เพราะว่าจริง ๆ แล้วก็เห็นได้ชัดว่าผู้หญิงมีความใส่ใจในเรื่องของเยาวชน ในเรื่องของผู้ด้อยโอกาส ในเรื่องของสังคมมากนะคะ จนไม่อยากจะบอกว่ามากกว่าเพศอื่น แต่ว่าก็มีความใส่ใจมากนะคะ แล้วบางท่านก็อาจจะบอกว่า อาจจะไม่ใช่สิทธิเท่าเทียมกันกับผู้ชายในการมีมาตรการพิเศษตรงนี้เพิ่มขึ้นนะคะ จริง ๆ แล้วอยากจะให้คิดว่าผู้หญิงมีโอกาสน้อยมานานแล้ว ก็ขอให้ผู้หญิงมีส่วนหรือว่ามีแต้มต่อให้กับผู้หญิงบ้าง เพราะว่าโอกาสไม่ได้รับมานาน เพราะฉะนั้นในการที่จะให้เป็ไปตามธรรมชาติหรือเป็ไปเรื่อย ๆ ก็คงใช้เวลานานมาก ปัจจุบันผู้หญิงมีส่วนร่วมทางการเมืองแค่ไม่เกิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นอยากให้ทุกท่านหันมามองว่า ผู้หญิงอาจจะเป็ประโยชน์ในด้านการเมือง แล้วก็อาจจะช่วยให้การเมืองดูใสสะอาดมากขึ้นนะคะ อยากจะยกตัวอย่างการกำหนดหรือมาตรการพิเศษในประเทศอื่น ๆ นะคะว่า การกำหนดสัดส่วนหรือโควตาผู้หญิงในบัญชีผู้สมัครรับเลือกตั้งก็มีในหลาย ๆ ประเทศ โดยที่เป็ ๑๐๐ ประเทศทั่วโลกเลย แต่ว่าเมืองไทยยังไม่มี ประเทศไทยยังไม่มี ประเทศใดบ้างนะคะ ประเทศที่กำหนดสัดส่วนหญิง ชาย ในรัฐสภาไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญโดยมีสัดส่วนผู้หญิงในบัญชีผู้สมัครรับเลือกตั้ง เป็ผู้แทนระดับชาติ หรือใช้คำว่า Candidate quota มี ๑๔ ประเทศ มีอัฟกานิสถาน อาร์เจนตินา บังกลาเทศ ฝรั่งเศส กูยยานา อิรัก ฟิลิปปินส์ เนปาล ไต้หวัน เป็ต้นนะคะ โดยมีผู้หญิงในรัฐสภาโดยเฉลี่ยประมาณ ๒๒.๑ เปอร์เซ็นต์

คณะกรรมการข้าราชการร่างรัฐธรรมนูญ

รายนาม ๕๖/๒

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประเทศที่กำหนดสัดส่วนหญิง ชาย ในรัฐสภาไว้ในกฎหมายเลือกตั้ง ปัจจุบันมีอยู่ในประเทศต่าง ๆ
๓๘ ประเทศนั้นคือ ฝรั่งเศส เบลเยียม อินโดนีเซีย ไลบีเรีย ออสเตรเลีย บราซิล เม็กซิโก เปรู
เวเนซุเอลา อิรัก เอกวาดอร์ ปารากวัย ฟิลิปปินส์ เกาหลีเหนือ เกาหลีใต้ -----

- ๕๗/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

แล้วก็ประเทศเหล่านี้มีผู้หญิงในรัฐสภาประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ เกาหลีใต้มีถึงเกือบ ๕๐ เปอร์เซ็นต์เลย
 ที่เดียว ประเทศที่กำหนดสัดส่วนหญิงชายในรัฐสภาไว้ในกฎระเบียบของพรรคการเมือง ว่าพรรคต้องส่ง
 หญิงชายลงสมัครรับเลือกตั้งในสัดส่วนอย่างไร ปัจจุบันมีพรรคการเมืองกว่า ๑๐๐ พรรค ได้ใส่ไว้ในพรรค
 ว่าจะต้องมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ประมาณ ๗๐ ประเทศที่ใช้แนวทางนี้ เช่น โอลันด์ สเปน ออสเตรีย
 แล้วก็ประเทศในแถบแอฟริกาตะวันออกทั้งหมด ซึ่งมี ส.ส. หญิงโดยเฉลี่ย ๓๕ - ๔๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็ในเอเชีย
 ก็มีเกาหลีใต้และฟิลิปปินส์ ซึ่งจริง ๆ แล้วประเทศตัวอย่างที่เป็นประเทศใหญ่ ๆ เลยคือประเทศฝรั่งเศส
 เป็นตัวอย่างที่ดี แล้วก็ประสบความสำเร็จอย่างสูงในการเพิ่มผู้หญิงเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองท้องถิ่น
 เนื่องจากในปี ๒๐๐๐ ฝรั่งเศสได้ออกกฎหมายเป็นเรื่อง Priority Add ซึ่งกำหนดให้การเลือกตั้งระดับ
 เทศบาลต้องส่งหญิงและชายลงสมัครในจำนวนเท่ากันคือ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ทำให้การเลือกตั้งสมาชิก
 เทศบาลฝรั่งเศสเมื่อปี ๒๐๐๑ มีผู้หญิงได้รับเลือกเป็น ๒ เท่า จาก ๒๒ เปอร์เซ็นต์ เป็น ๔๗ เปอร์เซ็นต์
 ซึ่งเป็นอัตราก้าวกระโดด แล้วก็จากรายงานของหนังสือพิมพ์นิวยอร์ก ไทม์ ประชาชน ๖๓ เปอร์เซ็นต์
 ที่ถูกสอบถามว่า กฎหมายด้วยความเสมอภาคทางเพศ จะช่วยให้เลือกผู้แทนและมีธรรมาภิบาลในการ
 ปกครองที่ดีขึ้น ในโพลเดียวกันประชาชน ๘๐ เปอร์เซ็นต์ เชื่อว่าการมีผู้หญิงเพิ่มขึ้นในสภาจะช่วยพัฒนา
 เรื่องการศึกษา ระบบสวัสดิการสังคมและสุขภาพ ก็มีโพลต่าง ๆ แล้วก็ในเรื่องของผลการวิจัยเกี่ยวกับ
 ความโปร่งใสของท้องถิ่น ที่ผ่านมาก็มีการยืนยันข้อเท็จจริงว่าสมาชิกสภา อบต. และคณะกรรมการ อบต.
 ที่เป็นสตรีแม่บ้าน ซึ่งจำนวนถึงแม้ไม่มากนักแต่ก็เป็นมดขยัน ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการคอร์รัปชันหรือ
 หาผลประโยชน์จากตำแหน่งใน อบต. แต่อย่างไร อบต. แม่ลาด ตัวอย่างที่ได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ ๑
 ก็เป็น อบต. แม่ลาด อำเภอคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร อันนี้เป็น Post จากจดหมายข่าว ตมส.
 สำหรับองค์กรส่วนท้องถิ่นได้เป็นอันดับ ๑ ของรางวัลพระปกเกล้า สำหรับองค์กรส่วนท้องถิ่นที่มี
 ความเป็นเลิศด้านความโปร่งใส และการมีส่วนร่วมของประชาชน ปี ๒๕๔๘ และปี ๒๕๔๙ ติดต่อกัน
 จุดเด่นก็คือการทำงานเป็นองค์กรร่วมไปทิศทางเดียวกับชุมชน แล้วก็ยังมีผู้หญิง ๕ คน จากสมาชิกทั้งหมด
 ๑๒ คน ซึ่งหาได้น้อยมาก นี้ ๕ คน ก็ยังไม่ได้ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ก็ยังมีส่วนที่ทำให้การเมืองการปกครอง
 ส่วนท้องถิ่นดีขึ้น ฉะนั้นอยากให้ทางคณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญและสมาชิก สสร. ทุกท่าน
 เรากำลังร่างรัฐธรรมนุญใหม่เพื่อสร้างคุณธรรมและจริยธรรมให้เพิ่มขึ้น ฉะนั้นการมีส่วนร่วมของผู้หญิงถือ
 ว่าสำคัญมากในประเทศนี้ แล้วก็อาจจะทำให้การเมืองของประเทศนี้ดีขึ้น แต่ว่าทุกท่านก็อาจจะบอกว่า
 หรือว่าตัวเองจะพูดเพราะว่าตัวเองจะลง ส.ส. หรือเปล่า ไม่ได้ลงนะคะ แต่ต้องแจ้งไว้ที่นี่ เพราะเดี๋ยวจะมี
 Question จากท่านสมเกียรติอีกครั้ง ก็อยากจะให้ทุกท่านช่วยกรุณาพิจารณาเรื่องนั้นนะคะ เพราะว่า
 อาจจะเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญของประเทศอีกครั้งหนึ่ง ขอให้ทางท่านกรรณิการ์อภิปรายในเรื่องนี้ต่อเลย
 นะคะ ขอบพระคุณค่ะ

คณะกรรมการข้าราชการรัฐธรรมนุญ
วันพุธที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

วชิราภรณ์ ๕๗/๒

ประธาน : เดี่ยวนะครับ ท่านกรรมการครับ เมื่อสักครู่นี้ท่านไม่ได้ยกมือ นะครับ
ที่นี้ก็มีผู้ยกมืออยู่ ๓ ท่าน ถ้าอย่างไรทีหลังนะครับ มีท่านศรีราชา ท่านเสวต ท่านวัชรา แล้วถึงจะไปถึง
ท่านกรรมการนะครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ การุณนี้ตั้งแต่ก่อนกินข้าวเที่ยงนะครับ บังเอิญ
มาพูดตอนบ่ายนี้พูดเรื่องอื่นก่อนเฉย ๆ ครับ แต่เฉพาะเรื่องประเด็นที่จะพูดนี้ก่อนกินข้าวเที่ยงมีอยู่ ๓ คน
ตอนนั้นจำได้ไหมท่านประธาน

ประธาน : ผมจำได้ ที่นี้ท่านหายไป ผมยังคิดว่าท่านจะไม่มาอีก

นายการุณ ไสงาม : ตอนนั้นก็นึกน้อยใจท่านประธาน

ประธาน : ไม่ต้องน้อยใจ เดี่ยวผมให้พูด

นายการุณ ไสงาม : แต่เดินไปสักระยะหนึ่งก็นึกได้ว่าท่านประธานเป็นคนใจดี ก็เลย

ย้อนกลับมาใหม่ครับ

ประธาน : เดี่ยวผมจะให้พูด ไม่เป็นหรอกครับ เราคุ้นเคยกันมาในป่าแล้วไม่เป็นไรหรอก
เชิญท่านศรีราชาครับ

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช : กราบขอขอบคุณท่านประธานครับ ผม ศรีราชา เจริญพานิช กรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ ผมว่าวันนี้เรามาพูดกันถึงเรื่องประเด็นที่ค่อนข้างจะสำคัญมาก เสร็จแล้วก็มีพูดกันออกไปในหลายทิศ หลายทาง หลายประเด็น ผมอยากจะกราบเรียนที่ประชุมอย่างนี้ครับ ว่า ในการที่เรามาร่วมกันร่างรัฐธรรมนูญใหม่ ผมเองผมคิดว่ามันจะต้องให้เกิดมรรคเกิดผลตรงที่ว่า มันจะต้องทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบของเราให้ได้ เพราะว่าเท่าที่ผ่านมาเราก็ถูกคลุมถุงชน โดยปริยายโดยรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว ที่บอกว่าจำเป็นที่จะต้องไปเทียบกับปี ๒๕๔๐ แต่ก็ทำให้ เหมือนกับว่า ไม่ทราบนะครับ หลาย ๆ ท่านก็ติดกับความคิด กับดักความคิดตรงที่ว่าต้องไปทำให้มัน คล้าย ๆ ปี ๒๕๔๐ ซึ่งผมเองนั้นผมถือว่า สสร. ทุกท่านมีความคิดเห็นที่เป็นอิสระ เพราะฉะนั้นเราก็ควรจะ ต้องมาระดมความคิดเห็นว่าจะไรคือทิศทางที่จะดีที่สุดสำหรับที่จะทำให้รัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นฉบับที่จะ เปิดมิติใหม่ในทางการเมือง ผมเองผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ว่า ผมอยากเห็นการเปลี่ยนแปลงครับ เพราะฉะนั้นข้อเสนอของท่านอาจารย์เกริกเกียรติที่พูดมานี้ก็จะเป็นมิติหนึ่งที่จะเปลี่ยนแปลง เมื่อไรก็ตาม ที่เราคงต้นแบบคล้ายกับของปี ๒๕๔๐ ผมไม่เชื่อว่ามันจะก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในระบบของการ เลือกตั้งได้ เวลาเราไปฟังความคิดเห็นมาบางที่มันก็อาจจะมีความคิดเห็นหลากหลาย แล้วบางส่วนของคนที่มา ก็คืออาจจะถูกเกณฑ์มาก็มี เพราะฉะนั้นจะมีความคิดเห็นแต่ละเวทีบางที่มันอาจจะแปลก ๆ เพราะฉะนั้น จากที่มีประสบการณ์เองก็มีความรู้สึกว่ามันมีจุดที่เราว่าที่จะต้องรับฟัง แต่ในขณะที่เดียวกัน เราคงไม่ใช่ หมายความว่าเอาเวทีเหล่านั้นมาเป็นสรณะในทุก ๆ เรื่อง เราคงจะต้องเลือกรับฟังในสิ่งที่มันดีมีเหตุผล เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ผมสนใจการเมืองมาประมาณ ๔๐ ปี ตั้งแต่เข้ามหาวิทยาลัยมาจนกระทั่งถึง เกษียณอายุ ผมอยากจะกราบเรียนว่าเราไม่ได้มีมิติทางการเมืองที่เปลี่ยนแปลงไปมากนัก เสร็จแล้ว ก็วนเวียนอยู่กับเรื่องที่ได้กราบเรียนไปเมื่อวาน วนเวียนอยู่กับพายเรือในอ่างนี้แหละ จนกี่ปี้ ๆ ก็ไม่ไปถึงไหน เพราะว่าเมื่อเวลาเราร่างรัฐธรรมนูญก็ขึ้นอยู่กับผู้ร่างก็จริง แต่ในขณะที่เดียวกันผมคิดว่าเราน่าจะต้องหา เหตุผลอย่างอื่นมาพิจารณาประกอบด้วยว่า การที่เราตั้งหลักอย่างนี้ ผลของมันจะออกมาในรูปใด ทิศทางใด เพราะมีฉะนั้นแล้วทุกคนก็ออกไปรับฟังมาแล้วเห็น สามร้อยยี่สิบ แปดสิบ ดีที่สุด One man One vote ดีที่สุด ทุกคนออกมา ผมอยากจะให้ะครับ คือวันนี้คงไม่ใช่เป็นวันที่ลงมติ แต่เป็นทิศทาง เพราะว่าเราคงจะต้องไปแปรวัติในสภาใหญ่อีกทีหนึ่ง อยากจะกราบเรียนทุกท่านว่า ผมว่าน่าจะต้องลอง ของใหม่ ผมเองผมเห็นว่าในสภาพปัจจุบัน ถ้าเผื่อท่านติดตามดูตัวเลขจะเห็นว่าธุรกิจการเมืองมันเติบโต เข้ามาสู่ระบบการเมืองมากขึ้นทุกที จากตัวเลขเดิมเมื่อสัก ๒๐ - ๓๐ ปีก่อน นักธุรกิจจะเข้ามาสู่ระบบ การเมืองก็คงประมาณสัก ๓๐ - ๔๐ เปอร์เซ็นต์เป็นอย่างมาก แต่ปัจจุบันโดยสภาพทางการเมืองและธุรกิจ แล้ว เหมือนกับว่ามันเป็นสิ่งที่บังคับให้นักธุรกิจต้องเข้ามาสู่ในระบบการเมือง เพื่อที่จะเข้ามาปกป้อง ผลประโยชน์ของตัวเองแล้วก็เพื่อที่จะมาแสวงหาโอกาส เพราะอยู่ข้างนอกแล้วมันไม่มีโอกาส - ๕๘/๑

คณะกรรมการการยก่างรัฐธรรมนูญ

สุภาภรณ์ ๕๙/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ผมจึงอยากจะเรียนว่าอะไรก็ตามที่ทำให้ระบบการเมืองสามารถที่จะเปลี่ยนมิติได้ ผมอยากจะเรียนวิงวอนให้ท่าน สสร. ทุกท่านช่วยกันคิดให้ดีนะครับ เพราะมีฉะนั้นเราจะติดจมอยู่ในปรักของการที่ไม่เคลื่อนไหวไปไหนอีกประมาณ ๔ ปี ๕ ปี ๖ ปี ๗ ปี ๘ ปี อีกในช่วงของการเลือกตั้งของครั้งข้างหน้าครับ ที่จริงแล้วบรรยากาศตอนนี้ผมคิดว่าค่อนข้างจะดี เพราะเนื่องจากการยุบพรรคไปแล้ว ๕ พรรค ก็จะทำให้ผมอยากจะพูดว่า นักการเมืองน้ำเน่าจำนวนหนึ่งก็คงเข้ามาไม่ได้ครับ ที่จริงแล้วใจจริงผมอยากให้ยุบ ๕ พรรคด้วยซ้ำ ก็จะได้มีจำนวนนักการเมืองน้ำเน่าที่ถูกกำจัดออกไปจากเวทีมากขึ้นนะครับ แต่อย่างไรก็ตามโดยความเคารพต่อตุลาการรัฐธรรมนูญผมก็คิดว่าท่านก็ทำดีที่สุดแล้วในสภาวะอย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมจึงคิดว่าเราจะมาลงมติก็ตาม หรือเราจะคิดว่าระบบการเมืองที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบของการเลือกตั้งก็ดี การได้มาซึ่ง ส.ส. ก็ดีนะครับ ท่านกรรมาธิการทั้งหลายและท่าน สสร. ทุกท่านคงจะต้องคิดกันอย่างให้ดีรอบคอบ เพื่อที่จะลงมติ แล้วให้มันเกิดการเปลี่ยนแปลงได้จริงจิงครับ เพราะผมไม่อยากที่จะให้มานั่งกันอยู่ตรงนี้ครับ ทำรัฐธรรมนูญเสร็จออกไปแล้วก็เหมือน ๆ เดิม ทำอะไรไม่ได้เลย ผลสุดท้ายก็ไปปิดวังวนน้ำเน่ารอบแล้วรอบอีกเหมือนเดิมครับ ซึ่งผมคิดว่ามันเป็นเรื่องที่น่าเสียดายและน่าเสียโอกาสอย่างยิ่ง จึงขอเรียนวิงวอนว่าในส่วนของเราที่เราจะต้องลงมติก้นในเรื่องนี้ ผมคิดว่าอยากจะฝากว่าอะไรก็ตามที่มันน่าจะเป็นมิติใหม่ทางการเมืองนั้น ผมขอให้ท่านทั้งหลายช่วยกันดูเถาะว่าอะไรคือสิ่งที่ควรจะเป็น อย่าให้มันตกอยู่ในวังวนน้ำเน่าเหมือนเดิมเลยครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : ท่านเสวต ความจริงท่านการุณควรจะทำก่อนท่านเสวต เพราะยกมือตั้งแต่ก่อนเที่ยง

นายเสวต ทินกุล : ท่านบอกแล้วครับท่านพูดไปแล้ว วาจาต้องศักดิ์สิทธิ์

ประธาน : ยังพูดไม่จบเลย ให้ผมพูดจบสิค่อยว่า ผมกำลังจะบอกว่าท่านการุณยกมือก่อนเที่ยง แต่ที่นี้ท่านไปแล้วท่านมาอีก ก็ถือว่าท่านคงจะต้องต่อคิวเขา ส่วนเมื่อสักครู่นี้ผมบอกไปบอกว่ามีท่านศรีราชา ท่านเสวต ท่านวัชรา แล้วก็ไปท่านกรรณิการ์ แล้วท่านอาภา แต่เอาอย่างนี้ได้ใหม่ครับ ผมขออย่างนี้ก็แล้วกันนะครับ ท่านเสวตเสร็จแล้ว ขอท่านวัชรานะครับ แล้วก็มาท่านการุณ แล้วมาท่านสุภาพลตรี ๒ ท่านเลยนะครับ เชิญท่านเสวตครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ ทำไมวันนี้ ๑ วันผมไม่ได้รับความเป็นธรรมถึง ๒ ครั้ง

ประธาน : เพราะว่าเราเป็นเพื่อนกัน เชิญครับ

นายเสวต ทินกุล : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม เสวต ทินกุล ผมเป็นตัวแทนเกษตรกรแล้วผมก็ได้รู้ได้เห็นพฤติกรรมต่าง ๆ นานาเกี่ยวกับพรรคการเมือง นักการเมืองมาโดยตลอด ทั้งในแง่บวกและแง่ลบครับ ผมอยากกราบเรียนด้วยความเคารพต่อท่านประธานและกรรมาธิการยก่างรัฐธรรมนูญ

คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ

สุภาภรณ์ ๕๗/๒

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

และ สสร. ว่าผมคงจะเป็นน้อย ๆ คนใน สสร. ที่ได้มีโอกาสเห็นทุกมิติในกระบวนการของการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะแง่ที่ดีไม่ดีต่าง ๆ นะครับ ผมกราบเรียนว่าเราอาจจะเข้าใจคลาดเคลื่อนหลายอย่างนะครับ ผมจะอภิปรายรวมไปเลยเพื่อให้ท่านออกแบบระบบใหม่ คิดใหม่ ทำใหม่ แต่ไม่ใช่ไทยรักไทยนะครับ คือผมเรียนว่าอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย ท่านได้เอาอำนาจนั้นไปให้พรรคการเมืองมาบริหารประเทศ แล้วเราก็ดูความเป็นจริงว่าพรรคการเมืองของเราเป็นสถาบันหรือไม่ จะว่าสถาบันแจกเงิน ใช้นะครับ ชื่อเสียงใช่เลยชัดเจนครับ เราแก้ได้หรือยังครับ คำว่า สถาบัน คือการทำดีซ้ำแล้วซ้ำอีกจนคนยอมรับเป็นสถาบันนะครับ ตอนนี้กฎหมายพรรคการเมืองผมไม่แน่ใจว่าเป็นอย่างไร อาจจะเป็น ๑๕ คนมาตั้งอะไร ประมาณอย่างนั้นนะครับ มีลงจืมาตั้งกันนะครับ และเป็นตัวแทนของประชาชนหรือไม่ -----

คณะกรรมการข้าราชการรัฐธรรมนุญ

วีรพร ๒๐/๑

วันพุธที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

และสถานการณ์ตอนนี้ระครบยังไม่เกิดพรรคการเมืองเท่ากับศูนย์มีพรรคเดียวอยู่ได้แต่ที่เป็น ๒ - ๓ พรรคที่พอสมควรนะครับ ก็แค่นั้น แล้วเราจะไปยกให้เขาเลยหรือครับอำนาจของคน ๖๐ ล้านคน ๖๕ ล้านคนนี่ครับ ผมว่าดีครับเป็นเรื่องที่ดีครับ ถ้ามีการพัฒนาเป็นสถาบันได้ แต่วันนี้พุงนี้อีก ๒ เดือนข้างหน้า ๓ เดือนข้างหน้าที่เราจะเลือกตั้งเราเหมาะสมไหม มันน่าจะมืบทเฉพาะกาลเขียนไว้ระครบ ที่นี้ผมยกตัวอย่างให้เห็นเป็นรูปธรรมว่า ถ้าผมเป็นคนดีในจังหวัดของผม ผมอยากสมัคร สส. แล้วผมไม่ได้ตั้งพรรคการเมือง เพราะว่าผมไม่มีสิทธิตั้ง ผมไม่รู้จักใคร ผมคนบ้านนอกนะครับ แล้วผมก็ต้องวิ่งไปแห่ขอกราบลงสมัครเพื่อรับใช้พี่น้องประชาชนเป็นเช่นนั้นหรือครับ ในอดีตผมยอมรับนะครับ ผมเคยทำมาแล้วนะครับ แห่เป็นล้มภเวสีนะครับ เพราะหลงจูไม่ให้สมัคร เพราะไปบางพรรคไม่เอ่ยนามก็ได้ ท่านมีช่วยพรรคที่ล้านติละครับ ไปอีกพรรคหนึ่งก็บอกว่าจะช่วยเท่าไร ไปอีกพรรคที่ยากจนในเนมก็บอกว่าไม่มีเงินค่าสมัคร ต้องช่วยตัวเองอะไรแบบนี้ มันเจ็บปวดหัวใจนะครับ ผมเอาความเป็นจริงมาตีแผ่ให้ท่านฟังนะครับ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ท่านต้องกลับไปคิดนะครับ แล้ว ๒ ถ้าหากท่านทำอย่างนี้ก็เกิดหลงจูขึ้นมาในไม่กี่วันนี้ อีก ๑๕ วันจะมีหลงจูเกิดขึ้น แล้วทุกคนก็วิ่งเข้าไปหาชูอกแล้วก็บอกว่าขอความมีภักดียอมนะครับ ท่านทำออกแบบอย่างนี้ถ้าผมจะไปลงสมัครผู้แทนผมต้องไปเป็นซี่ข้าทักษิณอีกแล้วละครับ ผมไม่อยากทำอย่างนั้นนะครับ ผมเจ็บปวดหัวใจเรื่องนี้มากนะครับ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านทบทวนนะครับ แล้วระบบสัดส่วน Party list มันเป็นระบบนายทุนครับผม คือพรรคไหนลงขันมาเราไปอยู่รวมกันเป็นสัดส่วน เอารายชื่อมา มันชัดเจนเป็นเจ้าของบริษัทแล้วพวกผมก็เป็นลูกน้อง ถ้าคุณอยากจะได้เงินไปลงเลือกตั้งคุณก็มาชูอกผมเอาเงินไปแล้วก็หาเสียงเยอะ ๆ ได้คะแนนเยอะ ๆ เพื่อผม เพื่อพรรค ประชาชนขอบคุณก็กาคุณไป แล้วก็รณรงค์ให้เลือกพรรคด้วย ผมจะได้เข้ามาด้วย เพราะฉะนั้นผมลงขัน ๕๐ ล้านบาท ๓๐ ล้านบาท ๕๐ ล้านบาท ก็ว่าไป มันจะเป็นอย่างนี้ครับ แล้วอีก ๓ เดือน ๔ เดือนข้างหน้าก็จะเห็นยังมีโอกาสได้เลือกตั้ง มันจะเป็นอย่างนี้แน่นอนครับ ผมอยากให้ท่านคิดตระหนักถึงเรื่องนี้ครับ ท่านกรรมการที่เคารพครับ เพราะว่ามันจะเป็นอย่างที่ผมพูดอย่างชัดเจนนะครับ ผมก็เห็นด้วยว่าจะพัฒนาพรรคการเมืองให้เป็นยาว ๆ คือมี Primary vote ก่อน ใครสนใจพรรคนั้นก็เริ่มไปสมัครพรรคนั้นก็ไปทำความดีให้ชาวบ้านเห็น พรรคนั้นก็ต้องเป็นมติของสาขาว่าคนจะสมควรเลือกใครเป็นตัวแทนของจังหวัดนั้น พื้นที่นั้น เสร็จเรียบร้อยแล้ว พรรคก็เป็นการคานอำนาจผู้บริหารพรรค พรรคก็ต้องส่งตามมติสาขาแล้วก็ไปลงแล้วก็ประชาชนเลือกอย่างนั้นเป็นสถาบันเชื่อถือได้ครับ อย่างนี้ปลายปากกาของหัวหน้าพรรค ผู้บริหารพรรคเท่านั้น เวลาสมัครต้องเอาหนังสือรับรองจากหัวหน้าพรรค ผู้อำนวยการพรรคอะไรก็แล้วแต่ มันรับไม่ได้ครับ แล้วคนดีในบ้านเมืองมันจะเกิดขึ้นได้อย่างไรครับ มันไม่ได้ก็เป็นทาสของพวกนักการเมือง ตรงนี้สำคัญนะครับ

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

วีรพร ๖๐/๒

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประการต่อไปก็เรื่องของ การซื้อสิทธิขายเสียง นะครับ ท่านไม่ต้องกลัวพรรคไทยรักไทย
หรือครับ ท่านเอาเงินมาให้ผมเลย แล่นด้านตอนนี้ผมไม่ซื้อเสียง ผมจะเอาไปแจกประชาชนครับ
ผมชนะแน่พรรคไทยรักไทย เก่งกว่าทักษิณ ผมเก่งกว่าแน่นอน นะครับ ประชาชนเขาไม่สนใจหรอกว่าจะเป็น
ทักษิณไม่ทักษิณ เขาสนใจว่าจะได้เงินจากท่านเท่าไร ผมพูดเรื่องจริงครับ ใครมีเงินมากก็ไปแจกเขา
เขาชื่นใจหมดแหละครับ เลือกคนนั้นแหละครับ เดี่ยวนี้ผมมีประสบการณ์ทำโพลมาสัมภาษณ์มาทุกพื้นที่
แล้วว่าเลือกกันต่างคนต่างให้เงินเจ้านี้ให้ ๒๐๐ บาท เจ้านี้ให้ ๒๐๐ บาท ครอบครัวหนึ่งมี ๕ คน เขาชอบ
มากหน่อย ก็เลือกพรรคนี้ ๓ คน เลือกพรรคนี้ ๒ คน ถ้าให้เงิน ๓ พรรค พ่อกับแม่เลือกพรรคนี้ ๒ คน
ลูกเลือกพรรคนี้ ๑ คน ประชาชนเขาไม่โง่หรือครับ เขาก็รู้เช่นเห็นชาติกันชัดเจน นะครับ แต่ว่าความพอใจ
ในนโยบายประชานิยมบางประการเขามีส่วนหนึ่ง นะครับ แต่ท้ายที่สุดจะประชานิยมไม่ประชานิยม กระผม
แจกเงินไม่ต้องไปซื้อเสียงหรือครับ แจกเงินหัวละ ๕๐๐ บาทอย่างนี้ชัดเจนชนะแน่ เลือกตั้ง Landslide
ถล่มทลาย ท่านต้องเข้าใจว่าผมอยู่รากหญ้าผมเข้าใจนิสัยคนรากหญ้าอย่างแท้จริง จริงอยู่กรุงเทพฯ ผมเชื่อ
ครับ มันอาจจะมีความเป็นไปได้ว่าไม่จำเป็นต้องใช้เงินซื้อเสียง แต่คนส่วนใหญ่ของประเทศคนยากจน
รากหญ้าเขาก็คิดเหมือนผมนี้ครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

ศิริพร ๒๑/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ไม่ใช่ผมคิดเองนะครับ ผมไปเอาความคิดเขามา ผมอยู่กับเขา สัมผัสและก็รู้ตลอด รู้เช่นเห็นชาติตลอด
 นะครับ เพราะฉะนั้นผมอยากให้บททวนเรื่องระบบสัดส่วนหรือบัญชีรายชื่อหรืออะไรนะครับ มันไม่จำเป็น
 นรอกครับเลือกตั้ง สส. จะเอา ๕๐๐ ก็ ๕๐๐ ไปเลยครับ แล้วก็เขตเลือกตั้งก็เหมือนกันครับ ผมเจ็บปวด
 เรื่อง One man one vote มากเลยครับ แล้วแบ่งเขตเล็ก ๆ ปรากฏว่าคนที่เป็นผู้แทนได้คะแนน
 ๒๐,๐๐๐ กว่าคะแนนทุกเขตเลยครับ ๒๐,๐๐๐ จากคะแนน ภาษาศัพท์แสดงเขาเรียกว่า ยิ่งแม่น
 เขาเรียกว่าใช้โรเฟิลติดกลิ้งยิง หัวละ ๒๐๐ ยิ่งโป่ง จ่ายเงินปีบ ๒๐๐ ได้เป็นปีบเลย ยิ่ง ๑๐ นิต ๑๐๐ นิต
 ก็เข้า ๕๐ นิตละครับ ลักษณะแบบนี้ มันทำให้เกิดการซื้อเสียงอย่างขยายวงกว้าง เพราะฉะนั้นการแก้ไข
 ต้องทำเขตให้กว้าง ยิ่งกว้างยิ่งดีครับ เพราะมันไม่มีความสามารถที่จะไปซื้อเสียงอย่างไร ถ้ามันซื้อเสียงได้
 มันก็ต้องใช้เงินเยอะ ไม่คุ้มทุนในการลงทุน เมื่อไม่คุ้มทุนนักลงทุนก็ไม่อยากลงทุน

อย่างที ๒ ก็คือว่าเรามีกฎหมายเลือกตั้งไว้คุ้มครองอยู่ เขตมันกว้างนี้ครับ เมื่อเขต
 มันกว้างจะถูกกับดักได้สบาย ๆ ครับ เพราะว่าถ้าเขตแคบเขาจะรู้ Mark ตัวเห็นหน้าว่าใครเป็นใครเป็น
 สายลับไม่เป็นสายลับ ถ้าเขตกว้างไปซื้อเสียงเอาเงินไปแจก เขาก็จะมีขบวนการถ่ายคลิปปิดิโอะ อัดเทป
 อัดเสียง ซึ่งผมก็เคยทำไปส่งให้คณะกรรมการ กกต. ชุดที่แล้วมาแล้ว เป็นซีดีโกงยกหนีเลือกตั้งมาแล้ว
 จนได้ใบเหลือง ใบแดงกันมาทีแล้ว ผมก็อุตสาหฝ่าฟันเข้าไปเพื่อตีแผ่ให้สังคมได้รับรู้รับทราบปัญหา
 บ้านเมืองมันเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมขอฝากให้บททวนนะครับว่า เขตการเลือกตั้ง ยิ่งเขตใหญ่ยิ่งดีครับ
 เพราะว่าประชาชนเขาถูกครับ ๑๗ เบอร์ ๓๐ เบอร์ เขากาถูก เขาไม่โง่นรอกครับ เขาเขียนใส่มือไปเลย
 ครับ เขียนใส่กระดาษไปเลยว่าเขาจะรักใคร เบอร์ไหน เขาไม่ให้ลงนะครับ เพราะฉะนั้นท่านไม่ต้องห่วง
 นรอกครับเรื่องนี้ ยิ่งประเภทรับเงินมา ท่านสมัครมา ๑๐๐ เบอร์ หมายความว่าเขตเลือกตั้งนั้นเรียงเบอร์
 ได้ ๑๐๐ เบอร์ ให้เบอร์ละ ๑,๐๐๐ บาท เขากาถูกเบีเลยครับ รับรองได้เลย เพราะฉะนั้นอย่าไปคิดว่า
 ประชาชนโง่นะครับ คราวนี้ผมก็ขอฝากว่าท่านพิจารณาเถอะครับ ๑. ต้องทำเขตเลือกให้กว้าง ๆ
 เพื่อจะได้มีกับดัก และก็ที่ผมเคยนำเสนอหลายครั้งแล้วว่า เราจะต้องทำค่าปรับเหมือนปรับจรรยา
 หรือยึดทรัพย์ หรือว่าฐานความผิด ปบง. หรืออะไรก็แล้วแต่ สมมุติะครับ เอาเงินจำนวนนี้ให้แก่สายลับ
 คนที่รักชาติประชาธิปไตย ให้เขาไปแบ่งกัน เหมือนกับค่าสินบนนำจับอะไรแบบนี้ เขาจะได้ตั้งขบวนการ
 ประชาธิปไตยจับโกงการเลือกตั้ง ถ้าท่านไม่ทำอย่างนี้ ที่ผ่านมารูระไม่ใช่ ถูกถูกปืนกินฟรี เงินก็ไม่ได้
 ใครอยากจะเสี่ยง แบบนี้ก็ไม่มีคนทำเรื่องนี้ท่านประธานครับ ถ้าเป็นผมเดี๋ยวนี ถ้าท่านยึดทรัพย์มาว่า
 ใครทำผิด ซึ่งซื้อขายสิทธิเลือกตั้งทำผิด ผมก็จะตั้งบริษัทไม่จำกัดของผมละ ไม่ต้องไปทำมาหากินอะไรเลย
 เป็นจับพวกซีโกงหมดเลย ผมก็จะได้ส่วนแบ่งมาผมก็รวยละครับ แบบเมื่อสักครู่นี้ คตส. เขาทำ เขาบอกว่า
 ถ้ามีหลักฐานมาแล้วเขาจะให้ส่วนแบ่งนี้ผมชอบเลย เผลอญ่าเขาตัดหน้าผมก่อน ผมก็เลยไม่ได้ไปทำครับ
 ท่านประธาน

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

ศิริพร ๖๑/๒

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประธาน : หมดเวลาแล้วคุณเสวต

นายเสวต ทินกุล : ขอบคุณ ก็สาระสำคัญใหญ่ ๆ มันก็มีอยู่แค่นี้ละครับ ก็ฝากท่าน กรรมการ และท่านประธาน และท่าน สสร. ด้วยว่า ก่อนที่ชาติเราจะล่มสลายและก็วนเวียนอยู่ในอ่างต่อไปนะครับ ขอบคุณครับ

ประธาน : ขอเชิญท่านวัชราแล้วก็มาท่านการุณนะครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงเราพูดกันเรื่อง หลักการเท่านั้นใช่ไหมครับ คือในหลักการที่ว่าเราจะเลือกตั้งแบบไหน ซึ่งตามที่ท่านอาจารย์เกริกเกียรติ ได้นำเสนอแนะครับ ผมก็ซัดค้อยตาม เลยขอเรียนถามเพิ่มเติมในเรื่องดังนี้ครับ เท่าที่ผมได้ศึกษาจาก เอกสารปฏิรูประบบการเลือกตั้งของท่านอาจารย์ที่แจกมา ๒๐ หน้านี้นะครับ ในหน้าที่ ๑๑ ได้บอกให้รู้ว่าการถอดบัตรเลือกตั้งจะมี ๒ บัตร -----

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

เบญจกุล ๖๒/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

คือเลือกพรรคการเมืองหนึ่งพรรค และเลือกผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตอีกหนึ่งบัตร เพื่อเลือกตั้ง
หนึ่งคน และในหน้าเดียวกันนั้นตอนท้ายบอกว่า คะแนนนิยมไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ จึงจะนำมาจัดสรรจำนวน
สมาชิกให้แบบบัญชีสัดส่วน ทำให้ผมมีความสงสัยว่า ในเมื่อลักษณะตามที่ท่านเขียนนี้
มันก็ไม่ได้แตกต่างกับการเลือกตั้งเมื่อปี ๒๕๔๐ ซึ่งมีปาร์ตี้ลิสต์หรือบัญชีรายชื่อ เพียงแต่แตกต่าง
ในเรื่องจำนวนที่ไม่เท่ากัน คือ ๔๐๐ คน กับ ๑๐๐ คน ของท่านเป็น ๒๐๐ คน ต่อ ๒๐๐ คน หรือ ๒๕๐ คน
ต่อ ๒๕๐ คน คือสัดส่วนที่เท่ากัน ผมขอเรียนถามว่า ข้อที่แตกต่างกันระหว่างแบบที่ท่านนำเสนอกับแบบ
เมื่อรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นี้อยู่ตรงไหน ขอขอบคุณครับ

นายอัครวิทย์ สุมาวงศ์ : เชิญท่านการุณก่อนครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านถามท่านศาสตราจารย์ดอกเตอร์เกริกเกียรติ ก็ตอบแทน

ให้ก็ได้ ต่างกันเล็กน้อย ท่านประธานครับ ผมชอบคำอยู่ ๓ คำ

คำที่ ๑ ก็ของอาจารย์เกริกเกียรติ ระบบการเลือกตั้งเป็นหัวใจสำคัญ กติกาเปลี่ยนคนชนะ
เปลี่ยน กติกาให้วิ่งแข่งร้อยเมตร คนชนะอีกคนหนึ่ง กติกาเปลี่ยนเป็นวิ่งมาราธอน คนชนะ
อีกคนหนึ่ง กติกาให้ต่อยกัน เจิมศักดิ์ชนะ เพราะตัวใหญ่กว่าเพื่อน กติกาเปลี่ยน คนชนะเปลี่ยน ระบบ
เลือกตั้งหัวใจสำคัญ ของอาจารย์เกริกเกียรติครับ

คำที่ ๒ ของอาจารย์เกริกเกียรติอีกเช่นกัน อยากเห็นการเมืองเปลี่ยนแปลง

คำที่ ๓ ของท่านที่เคารพบอกว่า อยากลองของใหม่

๓ คำท่าน แต่ผมดูทั้งหมดที่มีอยู่ของคณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ ของท่าน
ผู้แปรญัตติคนอื่น ๆ ไม่มีอะไรที่เป็นของใหม่ น่าลอง เปลี่ยนนิด ๆ หน่อย ๆ เขต ๒๐๐ คน ปาร์ตี้ลิสต์ ๒๐๐
คน เขต ๒๕๐ คน ปาร์ตี้ลิสต์ ๒๕๐ คน เขต ๔๐๐ คน ปาร์ตี้ลิสต์ ๑๐๐ คน เขต ๓๒๐ คน
ปาร์ตี้ลิสต์ ๘๐ คน อะไรเปลี่ยน ยังไม่เคยเลือกกันมาหรือแบบนี้ ยังไม่เคยหรือ เคย สรรหาก็คเคย
แต่งตั้งก็เคย เลือกแบบ สว. กาเบอร์เดียว แล้วปรากฏว่าก็ให้เรียงคะแนน แล้วก็เอาคนชนะที่ ๑
เรียงลำดับลงมาเรื่อย ๆ แบบจังหวัดเขตเป็นเขตจังหวัดเลย เคยทั้งนั้นแล้ว เขต ๓ คน ของท่าน
กรรมการเคยใหม่ เคย เคยหมดไม่มีของใหม่เลยท่าน แล้วเมื่อไม่มีของใหม่ท่านจะไปแก้ปัญหา
๔ ข้อใหญ่ได้อย่างไร ที่ท่านเคย ๆ มาทั้งหมด แล้วเปลี่ยนแปลงเล็ก ๆ น้อย ๆ อย่างแบบของท่าน
ท่านจะไปแก้ปัญหา ๔ ข้อใหญ่ที่มันเคยปรากฏมีมาแล้วตลอดเวลา ๒๐ ปี ๓๐ ปีได้อย่างไร

ข้อที่ ๑ ชื่อเสียงและทุจริตเลือกตั้ง ระบบที่วันนี้แก้ไขบรรเทาเบาบางให้ลดลงได้
บ้างใหม่ เอาเฉพาะระบบนะครับ ไม่บรรเทาเบาบางลดลงเลย ยังเหมือนเดิม

ข้อที่ ๒ ท่านแก้ปัญหาลงภาควิชา สภาครอบครัวได้ใหม่ เมื่อท่านมี สส. และ สว.
แบบนี้ ทั้งที่ท่านแปรญัตติทั้งหลาย ตอบ แก้ไม่ได้เหมือนเดิม

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

เบญจกุล ๖๒/๒

ข้อที่ ๓ สถานิติบัญญัติอยู่ภายใต้อำนาจบริหารมากเกินไป สั่งซ้ายได้ สั่งขวาได้
อำนาจบริหารคนในพรรคการเมือง อำนาจของหัวหน้าพรรคการเมือง อำนาจของผู้มีบารมีใน
พรรคการเมือง และผู้ให้เงินพรรคการเมืองมากที่สุดกำหนดมติของพรรคการเมือง จนกระทั่งมติของพรรค
การเมืองกลายเป็นมติของสภา และกลายเป็นมติของรัฐบาลฝ่ายบริหาร จนกระทั่งกลายเป็นองค์กร
อิสระตามรัฐธรรมนูญจนเกลี้ยงไม่มีเหลือ ระบบของท่านแก้ได้สักเรื่องใหม่ ลดหรือบรรเทาบ้างได้ไหม ไม่ได้

- ๖๓/๑

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

ธนัชนญา ๖๓/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ข้อที่ ๔ ระบบถ่วงดุลเสียหาย ดุลของนิติบัญญัติกับดุลของฝ่ายบริหารเสียหายกระทบกระเทือน อ่อนแอ ล้มเหลว ระบบของท่านแก้ได้ใหม่สักอย่างเดียว ไม่มีปรากฏเลย ท่านผู้สนใจระบบเลือกตั้งเป็นหัวใจสำคัญ ท่านผู้สนใจอยากเห็นการเมืองเปลี่ยนแปลง ท่านผู้สนใจอยากลองของใหม่ ทั้งหมดที่แปรญัตติมีของผม คนเดียวที่เปลี่ยนแปลงทั้งหมด อาจจะเลวคนเดียว หรือเก่งคนเดียว หรือฉลาดคนเดียวหรืออะไรก็ได้ แต่มีคนเดียวครับ

ประธาน : น่าจะเป็นอันตันนะ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ ของผมเท่านั้นครับ สภาเดียวและเลือกจาก สาขาอาชีพ ท่านทดลองดูใหม่ ทดลองอภิปรายเรื่องนี้ดูใหม่ครับท่าน ผมจะชี้ให้เห็นทันทีว่าการเมือง จะเปลี่ยนอย่างชนิดหน้ามือเป็นหลังมือ นักการเมืองชุดเก่า ๆ ที่เรียกชื่อว่า ผู้แทน หรือ สว. หรือพวกสอปก สส. และสอปก สว. รวมถึงผู้อยากสนใจจะสมัครอีกก็ตาม รุ่นเก่า ๆ ตกเกลี้ยงระเนระนาด เพราะกลุ่มคน เหล่านี้จะอยู่ในสาขาอาชีพที่มีอาชีพผู้แทนได้น้อย เป็นกลุ่มคนจำนวนที่มีตัวแทนได้น้อยตามสัดส่วนจำนวน ประชากร ๕๐๐ สส. เก่า บวก ๒๐๐ สว. เก่า บวก ๒๐๐ สว. ใหม่ บวก ๔๐๐ ๕๐๐ ของ สส. เก่า จะสมัคร ได้อยู่ในกลุ่มอาชีพของประเภทพาณิชย์อุตสาหกรรม หรือการค้า หรืออย่างอื่นเท่านั้น ซึ่งกลุ่มเหล่านี้จะมี ตัวแทนได้อยู่ในสภาอย่างมากไม่ถึง ๑๐ คน ๒๐ คนตามสัดส่วนจำนวนประชากร นอกนั้นจะเป็นสัดส่วน ของจำนวนประชากรที่เป็นเสียงข้างมากและคนข้างมากทั้งสิ้น ท่านกล้าเปลี่ยนใหม่ละ นี่ท่านอยากลอง ของใหม่ลองของผมสิ ท่านบอกว่าแบบนี้มันไม่ใช่ตัวแทน แบบนี้มันไม่ใช่ผู้แทน แบบนี้มันไม่ใช่เสียงของ ประชาธิปไตย ท่านช่วยตอบหน่อยสิว่าไม่ใช่ เพราะเลือกตั้งมาเลยจากตัวแทนของสาขาอาชีพ ท่านอยาก เห็นการเมืองเปลี่ยนแปลง ของผมเปลี่ยนแปลงร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ของท่านเปล่า เหยาะ ๆ แหยะ ๆ กันนี้ กล้าเอาของจริงใหม่ กล้าทำจริงใหม่ กล้าเปลี่ยนแบบขนาดใหญ่ใหม่ นี่ต่างหากที่เปลี่ยนขนาดใหญ่ ท่านครับ คุณเจิมศักดิ์แชรอยู่ข้างหลังมันทำให้สมาธิเสีย ท่านประธานต้องดักเตือนหน่อย ตัวโตเสียเปล่า หลอกผมตั้ง ๔ - ๕ วันให้ผมไปอยู่สภาเดียว ผมอยู่ตั้ง ๓ - ๔ วัน ๓ ชั่วโมงสุดท้ายบอกว่าเขาไม่รับของคุณ เพราะของคุณมันสภาเดียวแบบสาขาอาชีพ ที่นี้สภาเดียวแบบปาร์ตี้ลิสต์และสภาเดียวแบบเขตเลือกตั้ง พวกคุณก็แบบเดิมอีก วนอยู่ของเก่าไม่กล้าเอาของใหม่ ต่อก็คงไปรับท่านประธาน

ประธาน : เมื่อไรเสียงไก่ขัน

นายการุณ ไสงาม : ไก่ขันตอนเช้าท่าน จากประเด็นที่จะต้องแก้ปัญหาทั้งหมด ก่อนเที่ยงผมจำได้ว่ามีอยู่ ๔ ประเด็นที่ท่านสงสัย แล้วสภาเดียว และสภาสาขาอาชีพท่านองนี้

ข้อที่ ๑ เมื่อยุบแล้วไม่มี สว. ใครจะรักษาการ ทำไมไม่ช่วยผมคิดเลย ทำไมท่านไม่ช่วยผม คิดหน่อยว่าถ้ายุบไปแล้วทำอย่างไรจะให้ไม่มีใครรักษาการอำนาจนิติบัญญัติ ท่านคิดไม่ออกช่วย

คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ

ฉบับที่ ๖๓/๒

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ผมเลยหรือ ถ้าท่านคิดไม่ออก ท่านก็ดูของร่างสิครับ บอกว่าให้รัฐสภานั้นแหละรักษาการจนกว่าจะมี
รัฐสภาใหม่เข้ามาแทนกัน มาต่อมือกันได้

ข้อที่ ๒ ท่านบอกว่าแล้วกลั่นกรองกับยับยั้งกฎหมายทำอะไร ก็บอกแล้วว่ามิ
กกรรมการวิสามัญชุดหนึ่งโดยรัฐสภาเป็นคนสถาปนาขึ้นมา ซึ่งมาจากสมาชิกรัฐสภาและผู้เชี่ยวชาญ
ชำนาญการทุกสาขาอาชีพที่เกี่ยวข้องจะสามารถมาเป็นครูบาอาจารย์ หรือผู้ที่มีพระคุณทั้งหลาย
ในบ้านเมืองนี้จะมาบอกว่า กฎหมายนี้อ้อออกเลยลูกหลานเอ๋ย ยับยั้งไว้ก่อนเดอะมันจะเสียหาย
บ้านเมือง -----

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

ประกาศลักษณะ ๖๔/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ก็เชิญมาเป็นกรรมการวิสามัญพิจารณาก่อน แล้วกรรมการวิสามัญนี้ก็ไม่จำเป็นต้องไปยุ่งยาก เหนื่อยยาก
หมด ๒,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ ล้านบาทเพื่อทำการเลือกตั้งแบบ สว. อีก ผมทำเสนอแบบนี้ท่านประธานครับ
จะประหยัดเงินงบประมาณประมาณปีละ ๑,๐๐๐ ล้านบาทเป็นอย่างน้อย เลือกตั้งสภาเดียว ปัญหาเรื่อง
การแต่งตั้งและถอดถอนท่านบอกว่าจะมีปัญหา ก็บอกแล้วว่าอย่างไรครับว่ากรรมการชุดหนึ่งเป็น
กรรมการที่จะทำการสอบสวนสรรหาการแต่งตั้งแล้วนำเสนอเพื่อให้รัฐสภาเห็นชอบตามที่
ท่านกรรมการร่างรัฐธรรมนูญนั้นแหละไม่ต้องเลือก เหมือนของท่านเลยเพียงแต่ที่ผมบอกแล้วว่า
ผมจำลองของดีที่เคยพบมาแล้วและทำได้ผลมาแล้ว ดอกเตอร์เจมส์คักดีเป็นพระเอกเลยในการทำของดีที่ว่า
คือกรรมการสภามอบสว. ตรวจสอบคุณสมบัติและประวัติต่าง ๆ เสียงข้างน้อยแต่อาศัยตัวใหญ่
เข้มแข็งและเสียงดังกว่าเพื่อน พูดมากกว่าเพื่อน ก็เลยทำให้บทบาทนี้ควบคุมได้ แต่งตั้งได้ดีท่าน
เห็นของถูก เห็นของผิด เห็นของชั่ว เห็นของร้าย เห็นหมดเลย นำของดีนั้นมาให้ท่านทั้งหมดแล้ว แล้วที่
ท่านทำไหนช่วยบอกหน่อยสิท่านเอาของดีมาจากไหน แต่ของผมนี้ได้นำของดีที่เคยประสบมาแล้วยกมา
จำลองให้ท่านแล้วทำไมท่านไม่เอา ไหนท่านบอกว่าระบบเลือกตั้งหัวใจสำคัญ อยากเห็นการเมือง
เปลี่ยนแปลง อยากลองของใหม่พวกท่านก็เอาแต่ของเก่า ปัญหาที่สำคัญก็คือเรื่องถ่วงดุล ท่านครับ
ท่านไปดูร่างของผมถ่วงดุล มีผู้แทนฝ่ายค้านเพียงคนเดียวก็ถ่วงดุลได้ ของท่านมีไหม อภิปรายไม่ไว้วางใจ
ลงมติอะไรต่าง ๆ ผู้แทนราษฎรฝ่ายค้านคนเดียวของท่านทำได้ไหม ไม่ได้ แต่ของผมบอกไว้อย่างไรท่าน
อภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีนะท่านนะ ครั้งหนึ่งของจำนวนผู้แทนที่เป็นฝ่ายค้าน เป็นคนเดียวเหลือผู้แทน
คนเดียวที่เป็นฝ่ายค้าน ครั้งหนึ่งของคนเดียวก็คือคนนั้นแหละเชิญอภิปรายนายกรัฐมนตรีของท่านมีไหม
ผู้แทนคนเดียวทำได้ไหม ทั้ง ๆ ที่เห็นเต็มมือ ประชาชนไม่มีใครรู้เห็นเลย ไม่ยอม เพราะประชาชนไม่มีสื่อ
ประชาชนไม่มีอะไรเลย ไม่รู้ข้อมูล แต่คนนี้ฝ่ายค้านอยู่คนเดียวตอนนั้น เพราะฝ่ายค้านในสภามันหมดแล้ว
เป็นฝ่ายรัฐบาลจนเกลี้ยงแล้วเหลือคนเดียวท่าน แต่ข้อมูลเต็มมือ หลักฐานเต็มมือนี้เอาออกไม่ได้ ไม่มี
ที่อภิปราย ของท่านทำได้ไหม ไม่ได้ แต่ของผมทำได้ท่าน ฝ่ายค้านเพียง ๒ ใน ๓ ของฝ่ายค้านที่มีอยู่
เหลืออยู่ในสภา ๒ ใน ๓ ของผู้แทนฝ่ายค้านคนเดียวคือใครท่าน ก็คือตัวเขาเองนั่นแหละคนเดียวก็พอแล้ว
สามารถนำข้อเท็จจริง พยานหลักฐานสู่สาธารณชนได้ ฝ่ายค้านคนเดียวสามารถถล่มล้มทั้งยืนได้เหมือนกัน
ถ้าหลักฐานนี้จริงและชัดเจน นี่ทำไมท่านตั้งทฤษฎีแล้วนะ ตั้งหลักการไว้แล้ว ดีจัง แต่ท่านหลบอยู่เรื่อยที่จะ
หนีไปเอาแบบของเดิม แล้วก็ของเดิมนิด ๆ หน่อย ๆ ปรับปรุงนิด ๆ หน่อย ๆ กล้าเปลี่ยนระบบเลือกตั้งที่เป็น
หัวใจสำคัญใหม่ กล้าลองของใหม่ใหม่ อยากเห็นการเมืองเปลี่ยนแปลงใหม่ ของผมเปลี่ยน
๑๐๐ เปอร์เซนต์ทันที ทันทีเลยครับ ที่ผมพูดนี้ไม่ใช่พูดลอย ๆ ครับท่าน ได้ทำความเข้าใจ ตามความเห็น
ประชาชนทั้งหมดที่บุรีรัมย์ ๒๑ เวที ประชากรที่นำมาว่านั่นคนอื่นเอามาทั้งนั้น ที่โคราชท่าน ๓ - ๔ จังหวัด
รวมกัน ผมเรียนแล้วในห้องประชุม กลัวคนจัดทั้งนั้น ก็คนจัดทั้งนั้นเขาจัดประชากรให้ ตามเอกฉันท์

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูลย์
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประกาศลักษณะ ๖๔/๒

เลยท่าน เอกฉันท์อย่างนี้ท่านไม่ให้สนใจ เป็นไปได้อย่างไร ผมบอกให้นำคำถามแบบของผมนี้ออกไปถามกับ
๗๖ จังหวัด ท่านก็ไม่ตั้งคำถามให้ผม แล้วจะไปมีคำตอบได้อย่างไร เมื่อตั้งตามคำถามแบบนั้นก็คำตอบ
แบบที่ท่านถาม ทำแบบท่านตอบ

ประธาน : ไก่ขันแล้วนะครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานก็ไม่เมตตาผมเลย เพราะฉะนั้นอยากจะฝากนะครับ
ท่านครับ ดูแลเรื่องนี้หน่อยนะครับ ถ้ายุติฉบับที่ ๑ ตกไปตั้งที่ว่่านะครับ ท่านประธานครับ ยุติฉบับที่ ๑
นี้ชนะตั้งแต่ตอนยังไม่ได้เข้าแข่งขัน ท่านอย่าลืมนะว่าท่านให้ยุติฉบับที่ ๑ ตก ยุติฉบับที่ ๑ ชนะตั้งแต่
ยังไม่ได้เข้าแข่งขันและไม่ต้องแข่งขัน ท่านคอยดูก็แล้วกันผมจะบอกให้

- ๖๕/๑

คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ

อารีรัตน์ ๖๕/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประธาน : ขอขอบคุณท่านการุณนะครับ เจ้าหน้าที่หาน้ำเย็นให้ท่านสักแก้วนะครับ
 ที่นี้ก่อนที่ท่านไพโรจน์ ท่านอาจารย์เกริกเกียรติครับ อาจารย์เกริกเกียรติก่อนนะครับ ผมขอให้ทาง
 สุภาพสตรีนี้ท่านกรรณิการกับท่านอาภาชนะครับ เชิญครับ

นางกรรณิการ บรรเทงจิตร : ขอขอบคุณคะท่านประธาน ดิฉัน กรรณิการ บันเทิงจิตร
 ก็คงมาหาคนที่มาช่วยถ่วงดุลให้ท่านการุณด้วยนะคะ ก็คือว่า ในเรื่องของกาที่เราได้มาพิจารณาเรื่อง
 ร่างรัฐธรรมนูญทั้งฉบับนี้เนะคะ เราจะพบว่าจากการที่ได้ไปคุยกับทางเครือข่ายผู้หญิงซึ่งมีอยู่ทั่วประเทศ
 ก็ได้มีการวิเคราะห์ถึงว่ามาตราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกันในเรื่องของสิทธิเสรีภาพ ในเรื่องของศักดิ์ศรีของความ
 เป็นมนุษย์ ในเรื่องของความร่วมมือของกลุ่มคนต่าง ๆ ซึ่งผู้หญิงก็เป็นส่วนหนึ่งในสังคมไทยนี้เนะคะ แล้วก็
 มีบทบาทที่สำคัญมาโดยตลอด พบว่ามีถึง ๒๔ มาตรา ที่เข้ามาเกี่ยวข้อง แต่ว่าตรงส่วนนั้นก็พูดเป็นลอย ๆ
 ไม่ได้พูดบอกว่า ผู้หญิงจะเข้าไปมีส่วนร่วมอย่างไร แต่เป็นมาตราที่เกี่ยวข้องกับทุกส่วนของสังคมเนะคะ
 ตรงนี้จะเห็นว่า จาก ๒๔ มาตราตรงนั้น ทำให้ทางเครือข่ายทางกลุ่มของผู้หญิงได้มีการสังเคราะห์ข้อมูล
 แล้วก็ประเมินว่า หลักคิดสำคัญในเรื่องของร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ไม่ว่าจะเป็มาตราใดก็ตามเนะคะ
 ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการมีส่วนร่วม ซึ่งการมีส่วนร่วมนั้นก็หลักในเรื่องของตั้งแต่เรื่องของการร่วมรับรู้
 ข้อมูล ร่วมคิดร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการ ร่วมประเมินผล แล้วก็ร่วมใช้ประโยชน์ การมีส่วนร่วมตรงนั้น
 คงไม่ใช่อยู่ ๆ ก็มาให้รับรู้ส่วนสุดท้าย ก็ต้องมีส่วนร่วมมาตั้งแต่ต้น ซึ่งการมีส่วนร่วมมาตั้งแต่ต้นตรงนี้
 ในปัจจุบันนี้สัดส่วนหรือผู้หญิงเราเข้าไปร่วมตรงส่วนนั้นค่อนข้างน้อย เนื่องจากว่าพื้นที่เปิด ซึ่งเมื่อสักครู่นี้
 คุณอลิลาได้นำเสนอข้อมูล ซึ่งดีมาก ได้มีการเตรียมตัว แล้วก็เตรียมข้อมูลในส่วนนี้นำเสนอให้กับ
 ท่านกรรมาธิการ แล้วก็ สสร. ทุกท่านได้รับทราบอย่างละเอียด เป็นข้อมูลที่ได้มีการสังเคราะห์ แล้วก็ได้นำ
 นำเสนอเผยแพร่ต่อสาธารณะ ให้รับทราบโดยทั่วไปเนะคะตรงนี้ก็ไปมองว่า การที่หลักคิดสำคัญของการ
 ที่จะให้ผู้หญิงหรือกลุ่มผู้ที่ยังด้อยโอกาสที่เข้ามาอยู่ในสังคมของการเมือง หรือเปิดพื้นที่ให้กับกลุ่มพวกเรา
 เหล่านี้ ประกอบไปด้วย ๓ หลักการใหญ่ ๆ อันที่ ๑ ก็คือ หลักการเรื่องของความเสมอภาค ทำอย่างไรจึงจะ
 ให้มีความเสมอภาคในมาตราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตรงส่วนนี้ถึงแม้ที่ผ่านมาเราพบว่า ความเสมอภาคใน
 สังคมที่เกี่ยวกับผู้หญิงนี้ ไม่ว่าจะ อย่างเช่นเมื่อก่อนนี้ที่พูดถึงเรื่องความรุนแรงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนี้ ก็ไม่ได้เสมอ
 ภาค โดยเฉพาะที่เราพยายามจะเสนอเรื่องของ โดยเฉพาะความรุนแรงทางเพศ ซึ่งเป็นเรื่องที่จะละเอียดอ่อน
 ในการที่จะเข้าใจได้เนะคะ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็เป็เรื่องของความเสมอภาค หลักที่ ๒ ก็คือการไม่เลือก
 ปฏิบัติ การไม่เลือกปฏิบัติตรงนี้ก็พูดกันลอย ๆ แต่ว่าในการปฏิบัติจริงนั้นจะต้องไม่เลือกปฏิบัติอย่าง
 จะต้องปฏิบัติได้ เพราะฉะนั้นการไม่เลือกปฏิบัติไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการปฏิบัติกับผู้ด้อยโอกาส การให้
 โอกาสกับกลุ่มผู้มีโอกาสน้อย หรือกลุ่มด้อยโอกาสนี้ได้มีโอกาสในการทำงาน ในการไม่ว่าจะเป็แรงงาน

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

อารีรัตน์ ๖๕/๒

ไม่ว่าจะเป็นคนพิการ ไม่ว่าจะเป็เด็ก เยาวชน ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิง โดยเฉพาะกลุ่มเหล่านี้จะต้องไม่เกิดการเลือกปฏิบัติ

และหลักคิดที่ ๓ ก็คือ ในเมื่อกลุ่มคนเหล่านี้เป็นกลุ่มที่เป็นส่วนน้อย หมายถึงว่า โอกาสน้อยในสังคม ดังนั้นสิ่งที่จะเป็นมาตรฐานเสริมหรือมาตรการพิเศษ ที่จะเป็นการหนุนเสริมทำให้เกิดความเท่าเทียมกันมากขึ้น ก็ต้องมีมาตรการพิเศษ หรือเป็นแต้มต่อให้กับกลุ่มเหล่านี้

- ๖๖/๑

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

นำพร ๖๖/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

เพราะฉะนั้นสิ่งที่ ๓ หลักคิดตรงนี้ เป็นหลักคิดที่ทางเครือข่ายผู้หญิงได้ฝากนำเสนอให้กับพวกเราได้ช่วยกันคิดตรงนี้ ซึ่งคิดว่าในมาตราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องประมาณ ๒๔ มาตรา ทำอย่างไรในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ จึงจะใช้หลักเหล่านี้เอาเข้าไปเขียน เพื่อให้เกิดการปฏิบัติได้จริง ตรงส่วนนี้คิดว่าเป็นส่วนที่อยากจะนำเสนอให้กับทางกรรมการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

ประการที่ ๓ ก็คือว่า ในคำแปรญัตติในมาตรา ๙๗ ของกลุ่มอาจารย์เจิมศักดิ์ ตรงนี้อยากจะขอแก้ไขคำ ก็คือ การสงวนสิทธิเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้งแบบเขตเลือกตั้งและแบบสัดส่วน ให้พรรคการเมืองจัดส่งผู้สมัคร โดยมีสัดส่วนชายหญิงให้ใกล้เคียงกัน อันนี้อยากจะแก้คำตรงส่วนนี้ด้วยขอนำเสนอเท่านี้คะ ขอบพระคุณคะ

ประธาน : เชิญท่านอากาศครับ ไม่อยู่นะครับ ก่อนท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ขอตานไพโรจน์ แล้วท่านอาจารย์เกริกเกียรติ แล้วก็ไปท่านอาจารย์เจิมศักดิ์นะคะ

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าวันนี้เป็นวันที่พวกเราได้มาอยู่กันอย่างพร้อมหน้า เราพูดกันในเรื่องที่มีความสำคัญต่อชาติบ้านเมืองเป็นอย่างมาก ก็คงจะเป็น ๒ เรื่องใหญ่ ๆ คือ เรื่องวุฒิสมาชิกกับเรื่องสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สำหรับเรื่องวุฒิสมาชิกนั้น กระผมขอดูจาก ๗ กลุ่มที่แปรญัตติมาแล้วนะคะ เห็นได้ชัดเลยว่าส่วนใหญ่เห็นว่าจะมีวุฒิสมาชิกประมาณ ๑๖๐ คน ถึง ๔ กลุ่ม ๒๐๐ คน ๑ กลุ่ม ยกเว้นเรื่องสภาเดียว เรื่องนี้ในฐานะที่ผมอยู่อนุกรรมการยกเว้นรัฐธรรมนูญ กรอบที่ ๒ ได้พูดกันในคณะกรรมการยกเว้นรัฐธรรมนูญแล้วนะคะ ส่วนใหญ่หรือเท่าที่เราฟังกันมา ก็คิดว่าแนวโน้มที่จะสรรหาโดยตรงนั้นคงจะไม่มีแล้ว ผมเชื่อว่าอย่างนั้นนะคะ เดี่ยวพุ่มนี้เราจะพูดกันในประเด็นนี้ให้ชัดเจนอีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นก็เหลือเพียงว่าถ้าเช่นนั้นที่มาของวุฒิสมาชิกจะเป็นอย่างไร ก็คงจะมีทางออกอยู่ ๒ ทาง คือ ๑. เมื่อไม่ใช่การสรรหาโดยตรงแล้ว ก็อาจจะ ๑. กำหนดคุณสมบัติพิเศษสูงกว่าปกติ ๒. เมื่อกำหนดแล้วเราจะมีกรรมการคัดสรรหรือตรวจคุณสมบัติตรงนี้ใหม่ หรือจะให้เลือกตั้งโดยตรง ก็มี ๒ ทางเลือก ซึ่งจะเป็นอย่างไรนั้น คิดว่าพุ่มนี้ทางกรรมการยกเว้นรัฐธรรมนูญคงจะได้ชัดเจน ถ้าเป็นเช่นนั้นเรื่องวุฒิสมาชิกเราคงจะเบาใจได้

เรื่องสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็ได้มีความเห็นในหลายรูปแบบ ทั้งในเรื่องของสภาเดียว ในเรื่องของสามร้อยสี่สิบ แปรสิบ ซึ่งมีอยู่ ๒ กลุ่ม สี่ร้อย มี ๒ กลุ่ม นอกนั้น สี่ร้อยบวกหนึ่งร้อย กลุ่มหนึ่งแล้วก็ สองร้อยห้าสิบ สองร้อยห้าสิบ เรื่องนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่า จากการที่เราร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ โดยมีหลักการว่า เราจะอยู่บนพื้นฐานของการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของพี่น้องประชาชน เพราะฉะนั้นเราจึงได้ออกแบบในการที่จะมีกรรมการต่าง ๆ ไปรับฟังความคิดเห็นจากทั่วทั้งประเทศ แล้วคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็น ชุดที่ ๑ ซึ่งมีอาจารย์เจิมศักดิ์เป็นประธาน ก็บ่งบอกอย่างชัดเจนเลยว่า ให้ลดจำนวน สส. ให้จำนวน สส. ลดลงมาเหลือสักสี่ร้อยพอสมควร โดยประมาณ เห็นด้วยกับ

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ในหลายเรื่องหลายอย่าง ซึ่งอยู่ในรายงานนี้ ซึ่งเห็นด้วยถึง ๖๒ เปอร์เซ็นต์ขึ้นไปทั้งนั้นเลย แล้วนอกจากนั้น สถาบันพระปกเกล้า ผมทำเอกสารเรียนท่านแล้วอยู่ในนี้ รายละเอียดต่าง ๆ สถาบันพระปกเกล้าร่วมกับสำนักงานสถิติแห่งชาติ นี่ชัดเจนเหลือเกินครับ เขาได้ไปสอบถามทำเป็นการสำรวจความคิดเห็นของประชากรถึง ๓๔,๗๗๗ ราย ระหว่างวันที่ ๔ - ๑๔ พฤษภาคม ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาที่ร่างแรกเราเสร็จแล้ว เอาเผยแพร่ออกไป ตัวเลขก็บ่งบอกมาชัดเจนเลยครับ เรื่องสภาผู้แทนราษฎร เสียงในเรื่องของสามร้อยสี่สิบแปดสิบ ก็ดี ในเรื่องของวิธีการที่เรานำเสนอนั้นก็คิดเห็นเป็นส่วนใหญ่ เพียงแต่จะมาแตกต่างกันอยู่ตรงที่ว่า ถ้าเป็นระบบผสม คือ เลือกตั้งส่วนหนึ่ง แล้ว สส. เขตสัดส่วนหรือ Party list ส่วนหนึ่ง มันจะมีวิธีการอย่างไร อันนี้ผมขอเรียนยืนยันเช่นนั้น แล้วถ้าหากเรามาดูว่าถ้าจะใช้ระบบผสม คือเลือกตั้งโดยตรงจากเขต แล้วก็แบบสัดส่วนนั้น มีประเทศไหนบ้างในโลกนี้ใช้ ก็คงจะไปดูจากญี่ปุ่น ญี่ปุ่นเมื่อปี ๑๙๙๖ เขาใช้สามร้อยบวกลดร้อย พอต่อมาปี ๒๐๐๐ เขาเหลือ สามร้อยบวกร้อยแปดสิบ ซึ่งสามร้อยมาจากเลือกตั้งโดยตรงที่เหลือมาจาก สส. แบบสัดส่วน นอกเหนือจากนั้นในประเทศอังกฤษครับ ในการเลือกตั้งท้องถิ่นชัดเจนเลย เขาไม่มี สส. แบบสัดส่วนหรือ Party list เข้ามาประมาณร้อยละยี่สิบ ผมคิดว่าเป็นที่ไปที่มา -----

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

สุริย์วัฒน์ ๒๗/๑

เพราะฉะนั้นผมก็จะตอบคำถามว่าสามร้อยยี่สิบเราจะทำอย่างไร ตอนนี้นักคณะกรรมการเลือกตั้งได้แบ่งเขตเลือกตั้งไว้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ๑๕๗ เขต โดยเป็นแบ่งเขตเรียงเบอร์ ๓ คน เลือกได้ทั้ง ๓ คน เพราะฉะนั้นสามร้อยยี่สิบไม่ต้องห่วง ว่าทั้งประเทศอย่างน้อยจังหวัดหนึ่งมี สส. คนหนึ่ง ก็ประชาชนเลือกให้มาจากพรรคใดก็ได้เป็นจำนวน สส. ของพรรคคนนั้นเท่านั้น ทีนี้ลองหันมาดูว่าแปดสิบจะทำอย่างไร ในแปดสิบนั้นถ้าเอาตามร่างที่เราเสนอไปครั้งแรกนั้น ที่มีการพิมพ์ยกย่องไปครั้งแรกนั้นมันจะยุ่งยากมาก ถ้าแบ่ง ๔ เขตแล้วก็ให้มีจำนวนประชากรใกล้เคียงกันมี สส. เท่ากัน ยี่สิบ ยี่สิบ มันจะยุ่งยาก เพราะว่าการที่จะแบ่งให้ลงตัวอย่างนั้นค่อนข้างยาก แล้วก็จะเอาคะแนนทั้งประเทศมาคำนวณก็ค่อนข้างยาก เพราะฉะนั้นในความเห็นอย่างที่ได้หารือหลายท่านด้วยกันในกรรมาธิการยกย่องรัฐธรรมนูญนะครับ ก็บอกถ้าเช่นนั้นแปดสิบเอาอย่างนี้ได้ไหม แบ่งภาคหรือแบ่งโซนของเขตเลือกตั้งตามภูมิศาสตร์เลย ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคใต้ประชากรน้อยหน่อย แบบสัดส่วนแทนที่จะยี่สิบคน ก็อาจจะเหลือสักสิบห้าคน ภาคอีสานอาจจะได้มาน้อยก็ไม่ใช่ไร เพราะในการเลือกตั้งจากเขตเลือกตั้งนั้นเราจะใช้บัตรเลือกตั้ง ๒ บัตรนะครับ บัตรหนึ่งให้เลือก สส. โดยตรง อีกบัตรหนึ่งเลือกพรรค เพราะฉะนั้นในภูมิภาคใดเขาเลือกพรรคใดเป็นคะแนนเท่าไร ก็จะแปรผันไปตามจำนวนคะแนนที่มีการเลือกพรรคคนนั้นในแต่ละภาค มันก็จะออกมาเอา ๒ อันมารวมกัน ภาคหนึ่งได้เท่านี้ พอ ๔ ภาคมารวมกันก็จะได้ สส. ทั้งประเทศนะครับ นี่เป็นสิ่งหนึ่งที่ผมคิดว่าน่าจะเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ เพราะว่ามันไม่ต่างไปจากปี ๒๕๔๐ มากนัก การที่เราจะนำสิ่งใหม่ ๆ นำเสนอเลยสองร้อยห้าสิบ สองร้อยห้าสิบ หรือสองร้อย สองร้อย ใหม่เยี่ยมเลย ผมคิดว่าจะเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจและอธิบายนะครับ แล้วก็มันใหม่มาก ประเทศชาติคงไม่ใช่เครื่องมือทดลองที่เราจะไปทำอะไรใหม่ ๆ ขึ้นมา โดยที่เวลาจำกัดเช่นนี้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในที่ประชุมแห่งนี้มีสมาชิกสภากรรมาธิการยกย่องรัฐธรรมนูญหลายท่าน แล้วในกรรมาธิการยกย่องรัฐธรรมนูญก็คงจะพูดให้ชัดเจนในวันพรุ่งนี้ แล้วก็คงจะเป็นเรื่องที่เราสรุปเป็นร่างสุดท้าย แล้วนำไปอภิปรายในที่ประชุมสภาใหญ่อีกครั้งหนึ่งนะครับ ซึ่งฟังดูแล้วก็จะมีการแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้นเองว่า เราจะปรับในเรื่องจำนวนและที่มาอะไรอย่างไร อันนี้ผมขออนุญาตนำเรียนเพื่อความเข้าใจร่วมกันแล้วก็หาวิธีการที่จะหาทางออกที่จะนำเสนอต่อที่ประชุมเพื่อให้สำเร็จเรียบร้อยต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : เชิญท่านอาจารย์ครับ

ศาสตราจารย์เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ สืบเนื่องจากที่ผมได้อภิปราย แล้วก็ยังมีข้อซักถามของท่านวัชรา ผมขออนุญาตชี้แจงดังนั้นก็ครับ ไม่ทราบว่าคุณวัชรายังอยู่หรือเปล่า ก็คือว่าในเรื่องของระบบการเลือกตั้งตามสัดส่วน คำถามก็คือว่าจะใช้บัตรใบเดียวหรือ ๒ ใบ คือโดยหลักการใช้ใบหนึ่งก็ได้ ใช้ ๒ ใบก็ได้ แต่ว่าในลักษณะที่มันค่อนข้างจะเป็นอุดมคติหน่อยก็คือว่าใช้ ๒ ใบ คือหมายความว่า ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งสามารถที่จะเลือก สส. คนหนึ่ง แล้วเลือกพรรคอีก

คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ

สุริยวัฒน์ ๖๗/๒

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

พรรคหนึ่งได้ แต่ถ้าบัตรใบเดียวมันก็บังคับว่าเลือก สส. กับเลือกพรรคต้องเลือกพรรคเดียวกัน ซึ่งอันนั้นก็ เป็นระบบที่ค่อนข้างเขาเรียกว่าไปบังคับผู้มีสิทธิออกเสียงนะครับ อย่างไรก็ตามเมื่อคิดถึงว่าระบบที่ ประชาชนออกเสียงเลือกตั้งเคยคุ้นเคยในบ้านเราคือใช้บัตร ๒ ใบ เพราะฉะนั้นการใช้บัตร ๒ ใบ จึงเป็น ระบบที่เหมาะสมที่สุดนะครับ อันนี้คือข้อที่ ๑

อีกข้อหนึ่งก็คือในเรื่องของที่ถามว่า การนับคะแนน การนับสัดส่วนต้อง ๕ เปอร์เซ็นต์ ขึ้นไปถึงจะได้นับ อันนี้ก็เหมือนเหมือนกับปี ๒๕๕๐ ใช่หรือไม่ ผมคิดว่าในเรื่องที่นำเสนอคือการที่กำหนด ๕ เปอร์เซ็นต์ คือป้องกันในเรื่องของว่ามีพรรคเล็ก ๆ มากเกินไป แต่อย่างไรก็ตามในส่วนที่นำเสนอนี้ กำหนดว่าอย่างน้อย ๕ เปอร์เซ็นต์ หรือได้ สส. เขต ๑ คน ถ้าสมมุติว่าเขาได้ สส. เขต ๑ คน ได้ ๒ เปอร์เซ็นต์ก็คำนวณได้ อันนี้ก็เป็นการที่จะป้องกันไม่ให้เกิดเบี้ยหวัดตกในระบบการเลือกตั้ง ประเด็นนี้เป็นประเด็นปลีกย่อยที่คุยกันได้ครับ

ประเด็นที่ ๓ เรื่องผู้หญิง ซึ่งเมื่อสักครู่อธิการ์กรรมการได้พูดถึง ในระบบสัดส่วน ถ้ารับในหลักการก็สามารถที่จะใส่ว่า ผู้สมัครอย่างน้อยต้องมีสัดส่วนผู้หญิงเท่าไร อันนั้นใส่ไปได้

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

จงถนอม ๖๘/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ที่นี้ประเด็นสุดท้ายที่ท่านไพโรจน์พูด ดูเหมือนว่าจะได้รับสามร้อยยี่สิบคน แปดสิบคน วันนี้เลย แล้วก็คำนวณสัดส่วนในประเด็นนี้อาจารย์คมสันมีประเด็นว่า ที่คำนวณมามันผิด แล้วมันก็ไม่ลงตัว ซึ่งอาจารย์คมสันมีข้อมูลที่จะนำเสนอ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในประเด็นนี้มันคงหาข้อยุติได้ยาก ถึงอย่างไรก็ตามผู้แปรญัตติก็มีสิทธิสงวนที่จะไปประชุมในสภา เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในขั้นนี้ผมมีความคิดเห็นว่า เนื่องจากข้อคิดเห็นมันมีหลากหลายด้วยกัน เพราะฉะนั้นบอกว่าจะลงมติในคณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ ผมว่ามันเป็นปัญหา เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้ผมว่ามันก็เหมือนกับเรื่องต่าง ๆ ที่เราไม่มีข้อยุติเรื่องนี้ก็ไปตกลงกันในที่ประชุม สสร. เพราะฉะนั้นในประเด็นที่ท่านไพโรจน์บอกว่าจะหาข้อยุติลงคะแนนให้ผม ผมคิดว่าไม่น่าจะทำ ขอขอบคุณครับ

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น : ผมไม่ได้เสนอว่าให้ลงคะแนน เรามาพูดวันนี้ และพรุ่งนี้ก็จะหาหรือเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่ง แล้วของผมเรื่อง ๕ เปอร์เซ็นต์ ไม่มีครับ ใครพรรคเล็กพรรคน้อยได้คะแนนเท่าไร ก็ออกมาตามสัดส่วนที่มีการต่างกันเพียงนิดเดียว จะเอาสองร้อยคน หรือสามร้อยคน ว่ายี่สิบ แปดสิบ เท่านั้นเอง ประเด็นอยู่แค่นั้นเองที่ผมกับท่านเกริกเกียรติสู้กันมาหลายยกแล้ว ขอขอบคุณครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายกฤษฎา ให้วัดมนานกุล : ท่านประธานครับ ผม กฤษฎา ขอถามนิดเดียว ตามแนว Idea ท่านเกริกเกียรติหนึ่งครั้งว่ายังมีช่อง No vote อยู่ทั้ง ๒ ไหมครับ

ศาสตราจารย์เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสวีธรรม : มีครับ

ประธาน : เชิญท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เรียนท่านประธานครับ ผมมีอยู่ ๒ - ๓ ประเด็น

ประเด็นแรก นั้นอยากจะกราบเรียนท่านกรรมการไพโรจน์ว่า ที่ท่านอ้างถึงว่าวันนี้ดูจากหลายกลุ่มแล้ว หลายกลุ่มอยากจะมีสองสภา และมีจำนวนเท่านี้เท่านี้ ท่านดูจำนวนไม่ได้ ทำไมถึงดูจำนวนกลุ่มไม่ได้ เพราะว่าพวกผมพยายามทำให้มันมีโอกาสทุกกลุ่ม ท่านเข้าใจไหมครับ คือท่านดูจำนวนกลุ่มไม่ได้ เพราะว่าประเภทมีสภาเดียวมันก็มีได้กลุ่มเดียวถูกไหมครับ ผมก็ต้องแตกกลุ่มพวกผมกลุ่มใหญ่แตกออกมาเป็น ๔ กลุ่ม ก็จะกลายเป็นมีสภาเดียว ๑ กลุ่ม มีสองสภา ประเภท สว. เลือกตั้งโดยตรง ๑ กลุ่ม สรรหาแล้วไปเลือกตั้ง ๑ กลุ่มอะไรอย่างนี้ เป็นต้น เพราะฉะนั้นท่านไปดูบอกว่าวันนี้ดูจำนวนแล้วสมาชิกของเราส่วนใหญ่เป็นอย่างนี้ท่านเข้าใจผิด ผมแปรญัตติอย่างหนึ่ง ผมกราบเรียนแล้วหลายมาตราผมแปรญัตติอย่างนี้ตามประชาชน แต่ผมเห็นด้วยกับอาจารย์สมชัยอย่างนั้น เรื่องการศึกษาท่านจำได้ใช่ไหมครับเมื่อก่อนนี้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ท่านดูไม่ได้จำนวนกลุ่มและจำนวนคน ท่านดูตรงนี้ไม่ได้ นะครับพอถึงเวลา Vote ต่างคนต่างโหวต เพราะฉะนั้นท่านดูอย่างนี้ไม่ได้ อันนี้ต้องกราบเรียนเป็นประการที่ ๑

คณะกรรมการการยกย่องวีรกรรมบุญ

จดหมาย ๖๘/๒

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประการที่ ๒ อยากจะทราบเรื่องถึงเรื่องของผู้หญิง ผู้ชาย ท่านประธานครับ มีตัวเลขที่ชัดเจนในขณะนี้ใกล้ตัวที่สุด ก็คือตัวเลขที่เราเห็นกันอยู่ว่าใน สว. ที่ผมเคยเป็น สว. อยู่ วุฒิสภามีผู้หญิงประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ สส. ก็มี ๑๐ เปอร์เซ็นต์ที่มีคุณภาพสตรี และ สสร. ก็มีประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ทำไมตัวเลขมันช่างอยู่ที่ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ผมกลับไปที่บ้านผมเลือกไม่ได้ ว่าผมจะมีลูกผู้หญิง ๑๐-เปอร์เซ็นต์ ประชากรประเทศไทยก็เลือกไม่ได้ที่จะให้มีผู้หญิง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ท่านประธานครับ ตัวเลขนี้เป็นตัวเลขที่ผมว่าเราน่าจะสนใจและใจหาย ทำไมโอกาสของผู้หญิงจึงน้อยเพียงแค่ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของจำนวนประชากร ท่านประธานครับ เราจะไม่คิดแก้กันบ้างเลยหรือครับ เราจะบอกแต่เพียงว่าเราต้องให้แข่งขันอย่างเสรี นี่คือการไม่ปิดกัน การไม่ปิดกัน ก็คือการที่คนที่ตกอยู่เป็นเบี้ยล่างต้องเป็นเบี้ยล่างอยู่ตลอดไปหรือครับ ผมคิดว่าอันนี้เป็นจุดคิดที่พวกเราจะต้องคิดให้หนัก ท่านประธานครับ ผมไปรับฟังความเห็นของชาวบ้าน ผมไม่ได้พูดจากตัวผมเองด้วย ท่านประธานถามท่านอาจารย์วิชา มหาคุณ อาจารย์วิชา มหาคุณ ไปรับฟังความเห็นของชาวบ้านกับผมที่จังหวัดอุบลราชธานี -----

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

หลังจากที่เขาถกกันเรื่องนี้ผมให้ยกมือ ปรากฏว่าพี่พับเลยทั้งผู้ชายและผู้หญิงอยากให้โอกาสของเพศตรงข้ามให้มีความเสมอภาคใกล้เคียงกัน ไปที่อุดรธานี อาจารย์นครินทร์ที่เป็นกรรมการยกย่องรัฐธรรมนูญ ให้อาจารย์นครินทร์แสดงความเห็นก่อน อาจารย์นครินทร์ก็แสดงความเห็นไม่เห็นด้วยในการกำหนดสัดส่วนใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะควรจะให้เสรี แต่พอถามชาวบ้านและให้ชาวบ้านยกมือ เขาก็เป็นผู้ชาย และส่วนใหญ่ก็เป็นผู้ชายที่มานั่งอยู่ในที่นั่นด้วย เขากลับคิดว่าควรที่จะต้องมีสัดส่วนกับผู้หญิงมากขึ้น ท่านประธานครับ อันนี้บันทึกอยู่ในเทป บันทึกอยู่ในเอกสารชัดเจนที่สุด เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ลองถามกรรมการยกย่องรัฐธรรมนูญ ขนาดอาจารย์นครินทร์เห็น ตกใจ แล้วก็บอกว่า โอ้ อย่างนี้สงสัยว่าจะต้องคิดให้เขาแล้ว ถามอาจารย์นครินทร์สิครับ ผมจำได้เลย อยู่บนเวทีพอเสร็จปั๊บ อาจารย์นครินทร์บอกผมว่า อย่างนี้สงสัยเราต้องคิดใหม่แล้ว เราต้องคิดให้เขาเราต้องทำให้เขา เพราะฉะนั้นการที่กลุ่มผู้หญิงนี่นะครับ เครือข่ายผู้หญิงเรียกร้องไม่ใช่เกินเลยครับท่านประธาน ผมได้ยินคนพูดอยู่เยอะว่าก็เปิดให้เสรีแล้ว คุณก็สู้เอาเองสิ ท่านประธานครับ ให้ผมไปต่อยกับ อย่างอาจารย์กรรมการตัวเล็ก ๆ อย่างนี้ เสรีได้อย่างไร หมัดต่อหมัดเหมือนกัน ผมรุกทีเดียวท่านก็ตาย ก็เลยมี ๑๐ เปอร์เซ็นต์ในสภาตลอดชาติ เพราะฉะนั้นในอารยประเทศนั้นนะครับ เขาเริ่มคิดประเด็นนี้กันมากขึ้นเยอะแยะเลย หลายคนก็จะมาบอกว่ามันเกิดความยุ่งยากในทางปฏิบัติ เรื่องนี้ เรื่องเทคนิคถ้าเราจะเอา เทคนิคเราคิดกันได้ แต่ถ้าเราไม่เอาเทคนิคก็คิดกันได้ออกมาก็ดีทั้งนั้นเลย โทษนะครับ ผมเคยเรียนนะครับ ผมอยากจะเรียนท่านประธาน กรุณาดูไม่แต่เพียง มาตรา ๙๗ ผมพูดเสียทีเดียว พอถึงมาตรานี้ผมจะได้ไม่ต้องพูดอีก ท่านไปดูมาตรา ๒๗๕ ที่กลุ่มพวกผมแปรญัตติด้วย ท่านกรรมการช่วยไปดู มาตรา ๒๗๕ หน้า ๒๑๙ ในหนังสือของพวกท่านนะครับ ผมไปขโมยมาแล้ว ๑ เล่ม จะได้ว่าท่านดูอะไรอยู่ หน้า ๒๑๙ นี่นะครับ ท่านจะเห็นเลยว่า หน้า ๒๒๑ นะครับ ขอประทานโทษ ตอนสุดท้ายที่ผมขอเติมเรื่อง สมาชิกสภาท้องถิ่น และคณะผู้บริหารท้องถิ่นตามมาตรานี้ จะต้องมีสัดส่วนชาย หญิง ใกล้เคียงกัน โดยต้องมีเพศตรงข้ามอย่างน้อยหนึ่งในสาม ท่านประธานครับ ที่ผมเสนอ เพศตรงข้าม ผมไม่ได้ต้องการที่จะบัญญัติไว้ให้ผู้หญิงได้ชาย ว่าจะต้องมีผู้หญิงอย่างน้อยหนึ่งในสาม ผมคิดว่าเราควรที่จะบัญญัติในรัฐธรรมนูญในหลักการกว้าง ว่าเราอยากให้เห็นมีความหลากหลาย เพราะฉะนั้นเราต้องมีเพศตรงข้ามอย่างน้อยหนึ่งในสาม คำว่า มีเพศตรงข้ามอย่างน้อยหนึ่งในสาม บางคนบอกว่ามันยุ่งยากในทางปฏิบัติ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน เวลาเลือกตั้งนะครับ ท่านกำหนดได้เลยว่าถ้าเลือกตั้งต้องการผู้หญิงอย่างน้อยกี่คน ผู้ชายกี่คน สามารถจะลงหีบบัตรได้แยกกัน ๒ หีบบัตร ผมเป็นผู้ไปเลือกตั้งผมลงบัตร ๒ ใบ ใบหนึ่งลงเลือกผู้หญิง ใบหนึ่งลงเลือกผู้ชาย แล้วผู้หญิงจะได้กี่คนก็นับไปเท่าที่ผู้หญิงจะได้ ตัด ผู้ชายก็คนก็ตัด ตกลงเป็นโอกาสในการที่เราจะช่วยทำให้สัดส่วนเป็นไปได้ และไม่ยุ่งยากเลยครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นถ้าเรื่องนี้ทำไมเราให้โอกาสในการพัฒนากับผู้ด้อยโอกาสอื่น ๆ ได้ คนพิการเราก็ให้โอกาสได้ ใคร ๆ เราก็

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

หทัยกาญจน์ ๖๗/๒

ให้โอกาสได้ แต่คนข้างตัว เพศข้างตัวเราให้โอกาสไม่ได้ ท่านประธานครับ ผมบอกแล้วว่าบ้านเรา เราเลือกไม่ได้ว่าเราต้องอยู่กับผู้ชายอย่างนั้นหรือครับ เราก็อยู่กับผู้หญิง แม่เราก็เป็นผู้หญิง ลูกเราก็เป็นผู้หญิงบ้าง ผู้ชายบ้าง เราเลือกไม่ได้ แต่ว่าเรามีสิทธิที่จะให้โอกาสได้ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้นะครับท่านประธานครับ ผมคิดว่าที่เครือข่ายผู้หญิงเขาได้มีการประชุมแล้วก็เสนอแนะมา -----

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

พุทธชาติ ๗๐/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

พวกผมเป็นคนที่รับหน้า และเขาเสนอมาในมาตรา ๘๗ ผมว่าไม่เกินเลยเลยครับ ที่จะให้สัดส่วนหญิงชาย ที่สมาชิกพรรคการเมืองจะต้องส่งสมาชิกในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน เขาเขียนแค่ ใกล้เคียง เขาไม่ได้บอกให้เท่ากันด้วย แต่มันเท่ากับว่าให้เขาได้ตระหนักและได้คิดถึงความเป็นจริง กระตุ้นให้คนได้คิด แล้วใกล้เคียงในที่นี้เป็นอย่างไรครับ ก็เปิดกว้าง แต่พอเป็นเรื่องขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นสามารถจะระบุได้ว่าอย่างน้อยจะต้องมีสมาชิกไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม ผมว่าอันนั้นสามารถระบุได้ ก็ระบุ อย่างที่ผมกราบเรียนไว้แล้วว่าในมาตราอีกมาตราหนึ่งนะครับ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ผมคิดว่าจะเป็นความก้าวหน้าของเราอย่างยิ่ง ที่อย่างน้อยคนครึ่งหนึ่งของประเทศจะเห็นว่าพวกเราได้คิดถึงเขา ผมเชื่อว่าประธานคงจะพิจารณาเรื่องนี้ นะครับ

ประเด็นสุดท้ายที่อยากจะกราบเรียนท่านประธาน ท่านประธานครับ ท่านกรรมการ ไพบรจน์ได้อภิปรายว่า วันพรุ่งนี้เราจะมีการประชุมว่ากรรมการจะเอาอย่างไรเรื่อง สส. สว. และเรื่องอื่น ๆ ท่านประธานครับ ผมขอหยิบปัญหาในทางปฏิบัติในสภาเพื่อที่จะขอให้ท่านเตรียมที่จะแก้ไขปัญหานั้นด้วย ท่านนักกฎหมายทั้งหลายหรือท่านผู้รู้เรื่องสภาทั้งหลายกรุณาฟังผมนิดหนึ่งนะครับ ผมเป็นห่วงว่าเราจะมีปัญหาใหม่ในสภา กรุณาฟังผมนิดหนึ่งนะครับ กรรมการได้ยกวางขึ้นมาให้ผมเป็นร่างสี่เหลี่ยม ท่านจำได้ไหมครับ พวกผมใช้ร่างสี่เหลี่ยมเป็นการแปรญัตติ ผมไม่ได้เห็นร่างใหม่ของท่านที่จะตกลง วันพรุ่งนี้ ผมไม่รู้ว่าท่านจะเอาอย่างไรนะครับวันพรุ่งนี้ ตกลงสิ่งที่ท่านจะตกลงกันวันพรุ่งนี้หรือวันมะรืนนี้ หรือคืนพรุ่งนี้ พวกผมไม่รู้เรื่องเลยว่ามันจะออกมาเป็นอย่างไร ตกลงเรากำลังจะมีร่างที่ท่านไม่ได้ส่งให้ พวกผมดูเลย ผมไม่เห็นเลย ผมมาเห็นในสภาอย่างเดียว ผมไม่มีสิทธิแปรญัตติ เพราะผมเดือนแล้ว เมื่อวานนี้ว่าขอให้ท่านตกลงกันไปเรื่อย ๆ ได้ไหม พวกผมก็ยินดีที่จะเฝ้าอยู่โยง เราจะได้รู้ว่าอะไรเป็นอะไร แต่ท่านอาจจะไปคิดอะไรของท่านใหม่ แล้วผมก็รู้ว่าหลายคนก็คิดวิธีวุฒิสภาแบบใหม่อีก ซึ่งก็ไม่มีใครรู้เรื่องเลย แต่ผมแอบไปรู้มา และถ้าเกิดท่านเอาแบบนั้นแบบใหม่เอี่ยมออกมา ท่านก็จะมี ๑. ร่างเดิม ๒. ร่างใหม่ที่กรรมการขอแก้ไข ๓. ร่างที่นายเจิมศักดิ์ขอแก้ไข ๔. ร่างที่อาจารย์สมชัยขอแก้ไขเพิ่มเติม ๕. ร่างที่ คุณวัชรขอแก้ไขเพิ่มเติม แต่ ๔ ร่างที่เจิมศักดิ์ สมชัย และวัชร และคนอื่น ๆ ไม่เคยเห็นร่างของ กรรมการอันใหม่ ท่านประธานครับ ตรงนี้เราจะโหวตกันอย่างไรในสภาใหญ่ ในที่สุดทุกคนก็จะต้องโหวต Against ร่างเดิมคือร่างนี้ ในเมื่อพวกผมไม่เห็นร่างท่านอันใหม่เลย ผมคิดว่าดิฉันร่างใหม่ แต่ขอแก้ไขเดียว ผมก็ไม่แก้ได้ เพราะผมไม่ได้แปรญัตติ ผมขอแก้ไขคนเดียวเดิมอีกบรรทัดเดียว ผมบอกของท่านสุดท้ายขอ ประเทศชาติจะเจริญรุ่งเรือง แต่ผมไม่สามารถจะทำได้ ผมได้แต่โหวตระหว่างร่างเก่ากับร่างใหม่ ผมก็จำเป็นต้องโหวตตามร่างเดิม แล้วพวกผมทั้งหลายก็จะมีทางอย่างอื่น ถ้าพวกผมแพ้ทุกอันผมก็ต้องโหวตตามร่างเดิม ร่างเดิม แล้วในที่สุดมันก็ออกมาสี่เหลี่ยม ท่านประธานคิดตรงนี้บ้างไหมครับ ว่าร่างใหม่ที่ท่าน แก้วพวกผมไม่เห็น จะไปเห็นในสภา แล้วผมพวกก็ไม่มีสิทธิที่จะแก้ ทีนี้ถ้าผมจะขอแก้ ท่านก็จะหยิบกฎขึ้นมา

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

พุทธชาติ ๗๐/๒

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ว่า รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ต้องใช้ ๖๐ เสียง ผมจะขอแก้ทันทีทันใด ผมก็ไม่ได้คิด ผมคิดไม่ทัน และถ้าผมคิดไม่ทัน ผมขึ้นมาก็ ๖๐ เสียง ตกลงผมก็ทำอะไรไม่ได้อีกในร่างใหม่ของท่าน ผมเตือนตั้งแต่เมื่อวานนี้ว่ามันจะมีปัญหาแต่ถ้าไม่มีใครฟัง ว่าเวลาปฏิบัตินั้นจะเป็นปัญหา ผมภาวนาว่าเราต้องมีทางออก ที่ผมพูดนี้ไม่ได้มาตีรวนนะครับ เราต้องมีทางออกในประเด็นนี้ แต่ถ้าไม่อย่างนั้นพวกผมจะตกใจหมดเลยเจอร่างใหม่ของท่าน แล้วผมก็แปรรูปไม่ได้ แก้ไม่ได้ ผมจะขอแก้ขณะนั้น ผมก็ต้องวิ่งเซ็นชื่อกัน ๑๐ คน พอแก้ขณะนั้นผมได้ ๑๑ คน ท่านก็บอกผมเจอ ๖๐ เปอร์เซ็นตีอีก แก่ท่านไม่ได้อีก -----

คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ

หน้า ๗๑/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ผมก็เลยต้องไหวตระหว่างร่างใหม่ของท่านกับร่างแรก แล้วในที่สุดพวกผมก็จำเป็นอย่างเดียว ไหวตร่างแรกหรือร่างใหม่ ออกมาก็จบกันแค่นั้น ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมอีก จากร่างที่ท่านจะคุยกันวันพรุ่งนี้ ท่านกรุณาคิดประเด็นนี้ด้วยนะครับ ท่านจะแก้อย่างไร คุณอัครคุณรู้เรื่องนี้ดีที่สุดคุณทำกฎหมายกับผมมาก็เยอะ แต่ว่าอันนี้คุณลองคิดถึงประเด็นเทคนิคทางกฎหมายตรงนี้ ประเด็นไหนตนะครับ ผมกำลังพูดประเด็นไหวต คุณลองสวมหมวกพวกผม แล้วพวกผมต้องไหวตจะให้ผมไหวตอย่างไร จะให้ผมทำอย่างไร แล้วประธานสภาไม่ใช่ประธานประสงค์นะครับ เทียนี่จะเจอไม่ใช่มีไม้ปลายมือเหมือนท่านประธานประสงค์ แต่จะเป็นประธานคนอื่น ที่ตรงนั้นมันจะยุ่งที่สุดเลย จะเอาอะไรเทียบกับอะไร จะไหวตอันไหนก่อน ท่านจะเอาอะไร มันจะชนกับอันไหน พวกเราไหวต ชนอันไหน ๆ ไหวต ตก แล้วค่อยไหวตไปเรื่อย ๆ ท่านอัครท่านกรุณาไปคิดโมเดลนี้ ไม่ต้องตอบผมตอนนี้ก็ได้นะครับ กรุณาเถอะครับ ผมไม่ได้ตีรวนอะไรอย่าคิดว่าผมรวนอะไรนะครับ ผมปรารถนาดี เพราะว่าพอจะมีประสบการณ์ในสภา ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

ประธาน : ขอบพระคุณท่านอาจารย์เจิมศักดิ์มากนะครับ ก็เป็นข้อคิดเห็นที่น่ารับฟัง พวกกรรมการเราจะนำเรื่องนี้มาพูดจาทะหรือกันอีกทีนะครับ แต่ว่าก่อนที่จะไปถึงท่านสวัสดิ์ไชใหม่ครับ ก็มีท่านอาจารย์นครินทร์ เมื่อสักครู่ขอพูดไชใหม่ครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ : ขอบคุณท่านประธานครับ กระผม นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ นะครับ กรรมการ เนื่องจากมีการพาดพิงชื่อผม ผมคิดว่าผมควรจะชี้แจงนะครับ แล้วก็พูดอะไรบ้าง ก็ไม่ได้พูดมากนักครับ คงไม่พูดยาวนะครับ ผมก็นั่งฟังสดับตรับฟังมาอย่างรอบคอบ แล้วก็เข้าใจประเด็นที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์พูด ซึ่งผมอยู่ในที่เกิดเหตุนะครับ และผมก็เชื่อว่าเรื่องนี้คงต้องเป็นเรื่องที่ต้องทบทวน ผมก็พูดกับอาจารย์เจิมศักดิ์อย่างนั้น แต่ไม่ได้แปลว่าต้องเขียนในรัฐธรรมนูญ คือความจริงการเขียนรัฐธรรมนูญนั้นะครับ มันเป็นเรื่องที่แปลกประหลาดอยู่นะครับที่คิดว่า คือผมก็สอนวิชานี้อยู่ไม่มากไม่น้อยก็สิบกว่าปีนะครับ สอนแทนอาจารย์เก่าผม ซึ่งสิ้นชีวิตไปแล้ว ชื่ออาจารย์โกสินทร์ วงศ์สุวรรณ นะครับ ในธรรมศาสตร์ก็มีคนสอนอยู่สักคนสองคนนะครับ ก็ไม่ค่อยมีคนอยากสอนวิชารัฐธรรมนูญนะครับ ในทางรัฐศาสตร์หาคนสอนยากนะครับ โดยส่วนมากรัฐศาสตร์เราก็ไม่ค่อยอยากสอน เกรงพวกรัฐศาสตร์จำนวนมากคิดว่ารัฐธรรมนูญก็ไม่ใช่ยาวิเศษที่จะแก้ไขทั้งหมดได้อย่างรอบด้าน ความจริงพฤติกรรมทางการเมืองนั้นมันเกี่ยวข้องกับหลาย ๆ เรื่องที่เราคุมไม่ได้นะครับ เราไม่สามารถจับปัจจัยทางวัฒนธรรม สังคม การรวมกลุ่มเรื่องของการเคลื่อนไหวทางสังคม เรื่องของการต่างประเทศ อะไรอย่างนี้ เศรษฐกิจก็คุมไม่ได้นะครับ ให้เขียนรัฐธรรมนูญอย่างไรก็ตาม มันก็คุมในพฤติกรรมทางเศรษฐกิจไม่ได้นะครับ อย่างไรก็ตามผมยอมรับว่านี่เป็นเรื่องสำคัญ แต่มันก็ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ต้องกำหนดทุกอย่างได้อย่างรวดเร็ว การเมืองอาจจะต้องอาศัยวิวัฒนาการ ผมก็ตอบอาจารย์เจิมศักดิ์ว่าแม้กระทั่งเรื่องผู้หญิงผมก็ไม่แน่ใจ

วันพุธที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

ผมก็ไม่ได้ดูรอบด้านว่ามีการเขียนเรื่องผู้หญิงในรัฐธรรมนูญไว้ในเกือบทุกประเทศหรือยัง ก็คงมีอยู่ ๒ - ๓ - ๔ ประเทศนะครับ ในความคิดเห็นของผม ผมคิดว่าเรื่องแบบนี้ ถ้าจะเขียนควรจะอยู่ในกฎหมายอะไรสักอย่างหนึ่ง ยกตัวอย่างเช่น อาจจะเป็นกฎหมายลูก กฎหมายเลือกตั้ง กฎหมายพรรคการเมือง ซึ่งเราควรจะมีกฎหมายพรรคการเมืองที่ดีกว่านี้ครับ หรือแม้กระทั่งกฎหมายท้องถิ่นนะครับ ความจริงประมวลกฎหมายท้องถิ่น ผมเป็นคนเรียกร้องคนหนึ่งที่อยากให้มีประมวลกฎหมายท้องถิ่น ถ้าเรามีประมวลกฎหมายท้องถิ่น เราก็ควรจะเขียนเรื่องนี้ในประมวลกฎหมายท้องถิ่นเสียครับ หรือในกฎหมายอื่น ๆ มันดูแปลกประหลาดอยู่ ที่เราคิดอะไรใหม่ ๆ ทั้งหมด และต้องเขียนในรัฐธรรมนูญ และผมเองก็คิดว่ารัฐธรรมนูญเราก็จะเป็นรัฐธรรมนูญซึ่งท่านประธานอยากให้สั้น ผมก็อยากให้สั้นครับ ถ้าเขียนทุกเรื่อง มันก็จะยาวมาก แล้วก็บางเรื่องเป็นหลักการที่ไม่ควรเขียนนะครับ และก็อธิบายยากมาก ๆ จริง ๆ นะครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ เพราะฉะนั้นที่ผมบอกท่านอาจารย์ว่าเรื่องนี้ผมว่าทิ้งอยู่ แต่ผมเองไม่ได้คิดว่าต้องเขียนในรัฐธรรมนูญ มันอาจจะเขียนในกฎหมายลูก กฎหมายพรรคการเมือง ผมหวังว่าจะมีกฎหมายพรรคการเมือง การเลือกตั้งที่ดีกว่านี้ รวมทั้งกฎหมายท้องถิ่นนะครับ ถ้าเป็นไปได้ก็ควรบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องสภาท้องถิ่น หรือกระบวนการเลือกตั้งท้องถิ่นในเรื่องที่เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ แล้วก็ให้มันวิวัฒนาการไปในการร่างรัฐธรรมนูญนั้นผมมีความคิดว่าเราต้องรักษาตุลยภาพ ๒ - ๓ อย่างเข้าหากัน -----

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

เรื่องหนึ่งคือสิ่งที่เราประพฤติปฏิบัติกันมาเป็นเวลาช้านาน ผมคิดว่าการประพฤติปฏิบัติทางการเมืองที่ทำกันมาจนเป็นขนบธรรมเนียมประเพณี เป็น Norm เป็นบรรทัดฐาน ไม่ใช่เป็นเรื่องชั่วคราว ความจริงเป็นเรื่องที่ทำให้เราเข้าใจอะไรได้ง่ายมากกว่า แต่แน่นอนนะครับบรรทัดฐานทุกเรื่องก็ไม่ควรรักษาไว้ เพราะฉะนั้นเราต้องทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปข้างหน้าก็คือรับหลักการและความคิดใหม่ ๆ เข้ามา แต่หลักการความคิดใหม่ ๆ กับสิ่งที่ประพฤติปฏิบัติกันอยู่มันจะอยู่ดุลยภาพอย่างไร อันนี้น่าสนใจ และผมก็พยายามจะเรียนรู้แล้วก็สลับรับฟังความคิดเห็นของหลายท่าน ระบบการเลือกตั้งสัดส่วนก็เป็นความคิดใหม่ที่นาทึ่ง แล้วก็เป็นสิ่งที่ผมเองก็อยากเรียนรู้ แต่ผมก็เรียนกับที่ประชุมและผมไม่มั่นใจ และผมไม่เชื่อใจว่าจะเป็นระบบที่แก้ไขปัญหาการเมืองได้อย่างเบ็ดเสร็จนะครับ เพราะว่าการพูดแต่เรื่องสัดส่วนอย่างเดียวโดยไม่ดูโครงสร้างทางการเมืองหรือวัฒนธรรมและเป็นเรื่องที่มีอันตรายอยู่ โครงสร้างของระบบสัดส่วนในเยอรมันมันไม่อยู่กับระบบสหพันธรัฐซึ่งมีบัญญัติอยู่ ๑๖ บัญชี แต่เราเอาระบบสัดส่วนมาใช้กับรัฐเดี่ยวอย่างนี้ เช่น เราซึ่งจะมาเป็นบัญญัติเดียว ถ้าทำตามที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ประทานโทษที่เอียนนาม และกลุ่มของท่านที่เสนอมาหรือท่านอาจารย์เกริกเกียรติ อาจารย์คมสัน ก็ไปเป็นโครงสร้างของรัฐที่มันตรงกันข้ามกันอยู่ และเรื่องอย่างนี้ก็คงจะต้องเรียนเชิญผู้คนที่สอนพรรคการเมือง ความจริงต้องเชิญคนสอนวิชาพรรคการเมืองการเลือกตั้ง ซึ่งมีอยู่หลายคนในเมืองไทยมานั่งคุยกันอยู่เหมือนกันว่าพฤติกรรมมันจะเป็นอย่างไร ผมเข้าใจว่าระบบสัดส่วนในเยอรมันนั้นมันอยู่กับโครงสร้างของพรรคที่ค่อนข้างเข้มแข็ง สิ่งที่ผมห่วงคือห่วงผลกระทบที่จะตามมา ซึ่งผมคาดการณ์ไม่ได้จริง ๆ นะครับ แล้วท่านลองดูนะครับว่าระบบการเลือกตั้งในโลกนี้มันมีหลากหลายชนิดจริง ๆ มีหลายสายพันธุ์ แล้วผมยังคิดว่าผมไม่มั่นใจนะครับ ถึงสลับรับฟังอย่างไรก็ไม่มั่นใจว่าเราจะคุ้นเคยกับระบบ Party Politic ที่เข้มแข็ง ที่คนทุกคนต้องเป็นสมาชิกของพรรคแล้วไม่เคลื่อนย้าย เยอรมันในยุโรปเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ท่านพิสิฐซึ่งอยู่ในยุโรปสัก ๗ - ๘ ปี น่าจะตอบเรื่องแบบนี้ได้ดีกว่า คือผมไม่ได้เคยใช้ชีวิตอยู่ในยุโรปนานขนาดนั้น เป็นนักท่องเที่ยวก็เข้าไปสั้น ๆ ถ้าอยู่สัก ๗ - ๘ ปี ๘ ปี จะคุ้นเคยกับวัฒนธรรมของพรรคการเมืองซึ่งมีลักษณะพิเศษเป็นอย่างยิ่ง ก็โดยความเห็นของผม นั่น บางทีเราอาจจะเคลื่อนจากปัญหาหนึ่งไปสู่อีกปัญหาหนึ่งนะครับ เราแก้ปัญหานี้แล้วปัญหาใหม่ก็จะตามมา ซึ่งผมไม่มั่นใจว่าปัญหาใหม่มันจะหนักกว่าปัญหาเก่า หรือว่าปัญหาใหม่มันจะเบากว่าปัญหาเก่า เพราะฉะนั้นโดยการที่ผมคิดถึงดุลยภาพเหล่านี้ ผมคิดว่ารัฐธรรมนูญที่ตีมันต้องมีดุลยภาพระหว่างสิ่งที่ประพฤติปฏิบัติได้จนเป็นความคุ้นเคยที่เรียกว่าเป็น Norm กับความคิดที่ก้าวหน้าใหม่ ๆ ดุลยภาพตรงนั้นมันอยู่ที่ไหน ผมคิดว่าความพอดีนะครับ และความพอดีนั้นไม่สุดโต่งไปข้างหนึ่งข้างใด ผมคิดว่าอันนี้คือเสถียรภาพของระบบการเมืองที่แท้จริง ความสุดโต่ง บางทีผมคิดว่าเราผ่านยุคของความสุดโต่งมาแล้ว Extreme ความสุดโต่งนี้ผมคิดว่าเป็นความไร้เสถียรภาพทางการเมืองจริง ๆ ด้วยความหวังว่า ความสุดโต่งจะ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

รัตนฯ ๗๒/๒

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

แก้ปัญหาโน้นแก้ปัญหานี้ แต่ความสุดโต่งในท้ายที่สุดมันคือโรคภัยไข้เจ็บของตัวเองนะครับ ก็เรียนที่ประชุมเพราะว่าผมถูกพาดพิง ก็ขออธิบายความคิดของผม เอาแค่สั้น ๆ แล้วกันนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผมขอสั้นนิดเดียว ท่านประธาน

กรุณานะครับ คือที่ท่านอาจารย์นครินทร์บอกว่า เรื่องนี้น่าที่จะเอาคนสอนวิชารัฐธรรมนูญมาคุยกัน ผมว่าก็ดีนะครับ แต่บังเอิญผมไปนึกถึงนิทานเรื่องหนึ่ง มันมีคนหนึ่งเขาไปเรียนวิชาปราบมังกร พอเรียนจบแล้วในที่สุดเขาก็ไม่ไปปราบมังกร แต่ว่าเขาไปสอนวิชาปราบมังกร มีคนถามว่าทำไมถึงไม่ไปปราบมังกรละเมื่อเรียนจบแล้ว เขาบอกว่าเรียนแล้วถึงรู้ว่ามันปราบมังกรยาก เลยมาสอนวิชาปราบมังกร อันนี้ท่านก็กรุณาคิดด้วยนะครับว่า การเมืองมันยากหรือเปล่านั้นไม่รู้ รัฐธรรมนูญมันยากหรือเปล่าไม่รู้ นะครับ คราวนี้เรื่องกรณีที่ท่านอาจารย์นครินทร์บอกว่า กฎหมายรัฐธรรมนูญอาจจะได้ไม่ได้ทุกเรื่อง อันนี้เรื่องจริงครับ และก็ควรจะใส่เรื่องใหญ่ เรื่องจริง แต่ว่ามันอยู่ที่ว่าเราต้องชั่งน้ำหนักว่าเรื่องของผู้ที่ ด้อยโอกาสในสังคมคือเรื่องผู้หญิงมันเป็นเรื่องเล็กหรือมันเรื่องใหญ่ มันเป็นเรื่องของคนมากหรือมันเป็น เรื่องของคนน้อย มันเป็นเรื่องว่าประเทศไทยมีปัญหาเรื่องนี้จริงหรือเปล่า หรือว่ามันไม่มีปัญหา รัฐธรรมนูญเรา เราแก้ปัญหาเยอะเลย ถ้าไม่มีปัญหาเราก็ไม่เปลี่ยน มันมีปัญหาเราก็ทำ แล้วปัญหานั้น เกิดกับคนสักกี่คน ก็เปอร์เซ็นต์

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

วชิราภรณ์ ๗๓/๑

อันนี้เป็นเรื่องใหญ่ นะครับ อยู่ที่ว่าจะให้น้ำหนักกับมันมากน้อยแค่ไหนตรงนี้ ท่านประธานครับ ผมเคยทำกฎหมายลูกตอนอยู่ สว. ผมพยายามผลักดันหลายทีที่จะแก้ไขตรงนี้ เขาก็บอกว่ากฎหมายอื่นเขาก็ไม่ทำกัน อย่าไปแก้เลยกฎหมายลูกเฉพาะอันนี้มันก็ไม่ไปรับกับกฎหมายอื่น อาจารย์ทำไมไม่รอไว้เอาไปแก้รัฐธรรมนูญ พอมาทีวันนี้ผมมีโอกาที่จะขอแปรญติใส่รัฐธรรมนูญ ท่านก็บอกว่าเขาไว้ไปทำกฎหมายลูกก็แล้วกัน แล้วผมจะตามไปเป็น สส. สว. ใหม่ใหม่ครับ แล้วจะไปแก้กฎหมายลูก และเขาก็จะพูดอย่างนี้อีก มันก็ไม่รับกับกฎหมายอื่น เพราะฉะนั้นอาจารย์รอไปแก้รัฐธรรมนูญใหม่ก็แล้วกัน ผมก็เลยปราบมังกะไม่สำเร็จเสียทีหนึ่ง เลยไปสอนวิชาปราบมังกะ ซึ่งผมก็เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยเหมือนกันนะครับ สงสัยว่าจะต้องลาโรง แล้วไปสอนวิชาปราบมังกะ ขอบพระคุณครับ

ประธาน : ท่านสวัสดิ์ครับ

นายสวัสดิ์ โชติพานิช : ขอบพระคุณครับท่านประธาน ผมอาจจะเผอเรอไปหรืออย่างไรก็ไม่ทราบ ก็คิดว่าวุฒิสภามีการพูดกันภายหลัง ตอนเช้าก็เลยพูดแต่เฉพาะเรื่องสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งวุฒิสภาก็อาจจะมีความคิดที่อาจจะไม่เหมือนกับหลาย ๆ ท่าน เช่นเดียวกับเรื่องสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คือผมก็มักจะมองถึงเหตุ เหตุที่เรามานั่งร่างกันวันนี้ก็เพราะแล้วเรื่องวุฒิสภานี้ผมว่าเป็นเหตุผลที่สำคัญที่สุด ที่ทำให้เกิดเหตุการณ์ในวันที่ ๑๙ กันยายน เหตุผลที่สำคัญอย่างไร เพราะว่าองค์กรอิสระต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นศาลรัฐธรรมนูญ กกต. ปปช. มันเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดเหตุการณ์ในวันที่ ๑๙ แล้วองค์กรเหล่านี้เป็นองค์กรที่มันไม่ได้อิสระตามรัฐธรรมนูญ ไปตกอยู่ภายใต้เงื้อมมือต่าง ๆ ซึ่งก็ไม่ว่าจะพูดอะไรมากไปกว่านี้ เรื่องก็ที่ทราบกันอยู่ ที่องค์กรเหล่านี้เกิดขึ้นด้วยอะไร ก็เกิดขึ้นจากวุฒิสภา ที่นี้วุฒิสภาก็อยู่ภายใต้อำนาจของรัฐบาล จะให้ไปทางไหนก็ไปทางนั้น จะเลือกใครก็เลือกคนนั้น ฉะนั้นผมก็อาจจะตั้งใจไม่เหมือนกับท่านอื่น ผมก็จะตั้งใจว่า เราจะให้วุฒิสภามีอำนาจอะไรเสียก่อน เท่าที่ผมฟังหลาย ๆ ท่านพูด ท่านจะตั้งใจว่าวุฒิสภามาจากไหน ของผมผมจะตั้งวุฒิสภามีอำนาจอะไรเสียก่อน ตรงนั้นเมื่อวุฒิสภาเราดูที่กรรมการยกย่องรัฐธรรมนูญที่ท่านยกย่องมาแล้ว เท่ากับวุฒิสภามีอำนาจในการตรวจสอบองค์กรอิสระเท่านั้นเอง ซึ่งท่านออกรูปแบบมานี้พูดจริง ๆ ผมพอใจมากนะครับ รูปแบบนี้ ก็คือวุฒิสภาไม่มีอำนาจอะไรในการแต่งตั้งองค์กรอิสระ ท่านเป็นวุฒิสภามีอำนาจแต่เพียงให้ความเห็นชอบเท่านั้นเอง ท่านไม่ให้ความเห็นชอบก็ย้อนกลับไปที่คณะกรรมการสรรหา ถ้ากรรมการสรรหาท่านยืนยันก็ต้องนำความกราบบังคมทูล ฉะนั้นเมื่อจุดตรงนี้ปัญหาดังนี้มันไม่มีแล้ว ผมถึงไม่เป็นห่วงแล้วครับ วุฒิสภาจะมาจากการเลือกตั้งจะมาจากการอะไรก็แล้วแต่ ผมไม่เป็นห่วงแล้วที่ผมเป็นห่วงนั้นคือห่วงองค์กรอิสระที่ไม่อิสระ และก่อให้เกิดการทุจริตกันอย่างมากมายอย่างที่ทราบแล้วจึงเกิดเหตุการณ์ในวันที่ ๑๙ กันยายน เพราะเมื่อต่อไปนี้วุฒิสภาจะเป็นวุฒิสภาผิวเผินหรือผิวเผินอะไรก็แล้วแต่เถอะหรือสังคยาติ ผมว่าไม่สำคัญนะครับ เมื่อไม่สำคัญผมก็ยังอยากที่จะให้วุฒิสภานี้

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

วชิราภรณ์ ๗๓/๒

ก็มาจากการเลือกตั้ง โดยถือหลักตามมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว ว่ากรรมการ
ร่างรัฐธรรมนูญนี้ คุณต้องถือหลักของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ถ้ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ คุณแตกต่าง
คุณต้องให้เหตุผล-----

คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ

นภา ๗๔/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

เท่ากับไปบังคับอยู่ในตัวว่าเรากรรมการร่างรัฐธรรมนูญนี้ต้องถือฉบับปี ๒๕๔๐ เป็นหลัก เพราะฉะนั้นผมถึงอยากจะกราบเรียนว่าผมยังอยากให้วุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง มาจากประชาชนโดยตรงอย่างที่เคยเป็นมา แต่ว่ากรรมการสรรหาที่ท่านออกมานั้นวุฒิสภาท่านไม่มีอำนาจตรงนี้เป็นแต่เพียงอำนาจในการตรวจสอบ หรืออาจจะมีอำนาจอีกในเรื่องถอดถอน ผมก็ไม่เป็นห่วง เรื่องถอดถอนถ้าคนไม่ดีจริงก็ให้เขาถอดถอนไปเท่านั้นเอง ถ้าไม่ดีจริงก็ให้เขาถอดถอนไป จะไปกลัวอะไร การถอดถอนก็ไม่ใช่ง่าย นี่ครับ จุดที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานในแนวความคิดของผมนะครับ ก็ขอขอบคุณนะครับ

ประธาน : เชิญท่านคมสันครับ

นายคมสัน โพธิ์คง : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม คมสัน โพธิ์คง กรรมการครับ ขอใช้สิทธิโดนพาดพิงในเรื่องของระบบการเลือกตั้ง คือจริง ๆ ด้วยความเคารพท่านประธาน ผมก็รับกับท่านประธานว่าในประเด็นนี้ว่าจะไม่พูดในวันนี้ พูดในวันพรุ่งนี้ แต่เมื่อถูกพาดพิงก็คงต้องพูดในประเด็นเหล่านี้เสียหน่อย เพราะไม่อย่างนั้นจะเข้าใจว่ากรรมการส่วนหนึ่งคิดเอง เออเองในหลายเรื่องว่าเรื่องนั้นดี เรื่องนี้ไม่ดี ผมคิดว่าในเรื่องของระบบการเลือกตั้ง หลายระบบมีการศึกษากันมาพอสมควร ส่วนใครจะศึกษาระบบนั้นลงไปถึงขั้นแค่ไหนนั้นผมไม่ทราบ แต่ผมคิดว่าระบบการเลือกตั้งที่เป็นที่ยอมรับที่ได้นำเสนอก็คือเป็นระบบหนึ่งที่ได้รับการยอมรับอยู่ในระดับหนึ่งที่จะแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาแล้วระบบการเลือกตั้งปี ๒๕๔๐ ใช่มั้ยครับ ที่เราเห็นอยู่แล้วว่าปรากฏการณ์หรือผลลัพธ์ที่ออกมาหน้าตาเป็นอย่างไร หน้าตาที่ออกมาเป็นอย่างไรครับ เกิดเหตุการณ์รัฐสภาอย่างมาก จะบอกว่าคนพรรคนี้เกิดขึ้นมาไม่ได้ใช่ไหมครับ ผมเรียนว่าเมืองไทยมีต้นแบบและมีตัวอย่างสามารถทำต่อกันได้ครับ ถึงแม้จะไม่ใช่คนคนนั้นก็ตาม ที่นี้ระบบที่กรรมการได้นำเสนอในเรื่องของระบบสัดส่วน แต่ไม่พูดว่าเป็นสัดส่วนอย่างไร สามร้อยยี่สิบ แปรสิบ คำนวณอย่างไร ผมไม่เห็นท่านใดตอบได้ตรงกันสักท่านเดียวในแง่สามร้อยยี่สิบ แปรสิบ หาวิธีการคำนวณมาก็ไม่เคยตรงกัน ท่านหนึ่งตอบแบบหนึ่ง อีกท่านหนึ่งไปอีกแบบหนึ่ง อีกท่านไปแบบหนึ่ง แล้วจะยืนยันเอา สามร้อยยี่สิบ แปรสิบ ผมก็ไม่เข้าใจเหมือนกันในประเด็นเหล่านี้ว่าจะยืนยันตรงนั้นไปทำไม ความจริงผมมีตัวเลขที่ได้ไปคำนวณมา โดยพยายามจะเอาความคิดหลาย ๆ ท่านที่ได้นำเสนอในกรรมการไปหาวิธีคิดมาว่าถ้าคำนวณแล้วผลจะออกเป็นอย่างไร มีตัวเลขอยู่พอสมควรที่ออกมาจะให้เห็นปรากฏการณ์ว่าการคำนวณในฐานะของ สามร้อยยี่สิบ แปรสิบ แล้วออกมาในรูปของการเป็นระบบที่นิ่งเสริม มันมีความเพี้ยนจากระบบมากน้อยแค่ไหน ระบบใหม่เป็นอย่างไรผมไม่ทราบ เรื่องของระบบการเลือกตั้งแบบที่จะเอามาใช้เป็นสัดส่วนเต็มที่ แต่ผลการศึกษาในหลายประเทศเขาใช้ได้ ใช้กับประเทศไทยเป็นอย่างไรนั้นก็ต้องมาว่ากัน แต่ที่แน่ ๆ ระบบการเลือกตั้งปี ๒๕๔๐ ตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ไปไม่ไหวแล้วครับ รวมทั้ง สามร้อยยี่สิบ แปรสิบ ซึ่งจะเดินตามในระบบเดียวกัน ผมก็ไม่เข้าใจว่าเราจะเดินตามระบบนั้นทำไม เพราะฉะนั้นในประเด็นเหล่านี้ผมคิดว่า

คณะกรรมการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

นภา ๗๔/๒

รายละเอียด ท่านประธานครับ ผมจะขอไปอภิปรายในวันพุธนี้ในตัวรายละเอียดเกี่ยวกับตัวเลขของการคำนวณที่ได้คำนวณมาให้เห็นถึงความที่มีความผิดปกติ โดยใช้ฐานข้อมูลที่เชื่อถือได้มาคำนวณในระบบต่าง ๆ รวมทั้งระบบที่ได้มีการเสนอ สามร้อยยี่สิบ แปดสิบ ด้วย ผมได้ไปคำนวณตัวเลขมาให้ดูแล้ว แต่พรุ่งนี้จะขอนำเสนอในที่ประชุมกรรมการได้ทราบในเรื่องนี้ ขอบพระคุณครับ

ประธาน : เชิญท่านชูชัยครับ

นายชูชัย ศุภวงศ์ : ขอบพระคุณครับ ผม ชูชัย ศุภวงศ์ นะครับ มีประเด็นที่ผมจะพูดในเรื่องของ สว. แล้วก็ สส. นะครับ ประเด็น สว. ผมเห็นด้วยกับท่านอาจารย์สวัสดิ์นะครับว่า เราไม่ตั้งใจให้ชัดเจนเสียที่เราจะให้ สว. ไปทำหน้าที่อะไร

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

เราก็เสนอรูปแบบต่าง ๆ ก็ตอบคำถามไปคนละทิศคนละทาง ด้วยเหตุที่ว่าไม่ได้พูดถึงโจทย์ให้ชัดว่าจะเอาอย่างไร เพราะฉะนั้นฉันนี่ผมคิดว่าเป็นข้อสังเกตที่มีประโยชน์มากกับคณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ ถ้าจะทำงานต่อไปนะครับ

ส่วนเรื่องที่ ๒ คือระบบการเลือกตั้ง สส. นั้น ที่เราอ้างกันว่าเป็นระบบสัดส่วน ผมอยากจะเรียนว่าที่อ้างว่าเป็นระบบสัดส่วน พอติดต้องขอโทษท่านไพโรจน์ พรหมสาส์น นะครับ ที่แจกเอกสารมา ผมนั่งอ่านดูแล้ว อันนี้เท่าที่ผมเข้าใจว่ามันไม่ใช่ระบบสัดส่วนนะครับ ที่ผมพูดเช่นนี้ไม่ได้หมายความว่าผมจะรู้ดีนะครับ แต่ว่าเท่าที่ผมรู้มันไม่เข้าใจ แล้วที่ผมพูดว่าให้บันทึกในการเปิดประชุมคราวที่แล้วว่าให้บันทึกด้วยว่าที่กำลังเสนอหรือที่กำลังพูดนี้ผมไม่เห็นด้วย แล้วก็ให้บันทึกด้วยว่าผมจะไม่ขอมีส่วนร่วมในการสร้างประวัติศาสตร์หน้านี้ในการที่จะนำประเทศไปสู่เผด็จการรัฐสภา ด้วยเหตุที่ว่า ระบบที่เรา กำลังเสนอนั้นเราย้ายรอยปี ๒๕๔๐ คือระบบที่เราเข้าใจกันว่าชื่อปาร์ตี้ลิสต์ แต่ที่พูดเช่นนั้นผมก็ไม่ได้หมายความว่าคนอื่นที่พูดก่อนหน้าผมจะมีส่วนร่วมในการนำประเทศไปสู่เผด็จการรัฐสภา ถ้าคิดอย่างนี้มันคิดแบบ Digital คือผมไม่ได้พูดศูนย์แล้วอีกคนจะต้องเป็นหนึ่งใน หรือผมพูดลบคนต้องเป็นบวก ที่คิดอย่างนี้มันนำประเทศไปสู่ความรุนแรง อย่างนี้ถึงเรียกว่าสุดโต่งสุดขีด ไปอ่านดูในพระไตรปิฎกนะครับ ชาณุสโลถนี พราหมณ์ถามพระพุทธเจ้า ก็จะมีลักษณะนี้ละครับว่า สิ่งนี้มีฤาหนอ ภาษาในนั้นนะครับ พระพุทธเจ้าก็บอกว่า วิธีคิดมันสุดโต่งอีกข้างหนึ่ง พราหมณ์ท่านนั้นก็บอกว่า ถ้าอย่างนั้นสิ่งนี้ไม่มีฤาหนอ ท่านก็บอกว่า อันนี้ก็ เป็นสุดโต่งอีกข้างหนึ่ง แล้วก็พูดถึงเรื่องอิทัปปัจจยา เพราะสิ่งนี้มีสิ่งนี้จึงเกิด สิ่งนี้ไม่มีสิ่งนี้จึงไม่เกิด อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นเวลาผมพูดอะไรจากนี้ไป ผมอยากจะเรียนว่าถ้าผมบอกว่าอันนี้ผมเชื่อว่าเป็นระบบที่ดี ที่สุดระบบหนึ่งก็ไม่ได้หมายความว่าคนที่พูดก่อนหน้าผมนี้ ผมคิดว่าเป็นระบบที่ไม่ดี อย่างนี้เป็นต้นนะครับ ต้องให้เข้าใจตามนี้ด้วย เพราะฉะนั้นเมื่อร่วมกันรับผิดชอบแล้วผมต้องเรียนว่าเอกสารที่อยู่ต่อหน้าผม ที่คำนวณแล้วบอกว่าเป็นระบบสัดส่วน อันนี้เป็นระบบเหมือนปี ๒๕๔๐ แล้วการคำนวณตัวเลขนี้เป็นการคำนวณตัวเลขให้พรรคที่ได้มากอยู่แล้วได้มากไปอีก จะต่างกับปี ๒๕๔๐ นิดเดียวตรงที่แบ่งเป็น ๔ ภาค ปี ๒๕๔๐ ไม่ได้แบ่ง ถ้าเป็นอย่างนี้เรื่อย ๆ ก็จะนำไปสู่ พรรคมากจะได้มาก แล้วพรรคน้อยก็จะได้น้อย เหมือนเดิม เพราะอะไรที่ผมพูดเช่นนี้ เพราะเหตุที่ว่าสามร้อยยี่สิบและแปดสิบ สามร้อยยี่สิบก็ง่าย ลงตรง เขต จากเขตหนึ่งคนเดียว หรือเขตหนึ่งสามคน ก็ตรงไปตรงมา แต่พอคิดแปดสิบมันจะออกมาเป็นคะแนนของพรรคว่านิยมพรรคนั้นก็เปอร์เซ็นต์ พรรคนี้ก็เปอร์เซ็นต์ คำถามก็คือว่าถ้าพรรค ก ประชาชนนิยม ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ๔๐ เปอร์เซ็นต์คิดจากไหน คิดจากแปดสิบ หรือว่าคิดจากสี่ร้อยก็ไปดูเถอะ ผมคงไม่มีเวลา แต่ว่าที่ผมพูดคราวที่แล้วเพื่อให้มีเวลาที่จะนั่งคุยกันแล้วก็ขึ้นกระดาน แล้ววิธีสามร้อยยี่สิบ แปดสิบ ในระบบสัดส่วนนี้ครับ อันนี้สัดส่วนที่คิดถูก มันจะมีความซับซ้อนยิ่งกว่า สองร้อย สองร้อย ที่บอกว่าสองร้อย สองร้อย มันยาก มันคิดง่ายกว่า เพราะว่าฐานคณิตศาสตร์ สองร้อย สองร้อย มันจะเคลื่อนตัวเลขบวก

คณะกรรมการการยกทรงรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

สุภาภรณ์ ๗๕/๒

ลบ คุณ หาร ได้อย่างง่าย ๆ แต่ว่าผมคงไม่อธิบายอย่างนี้โดยที่ไม่มีกระดาน ไม่มีชาร์ท ไม่มีอะไรต่าง ๆ ว่า
แปดสิบนี้จะไปคิด เวลาเปอร์เซ็นต์ได้จะคิดอย่างไรผมคงไม่พูด -----

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

แต่ผมบอกว่ายายังใช้ลักษณะที่เราคิดกันอยู่ เท่าที่ผมจับได้ในที่ประชุมนี้ นะครับ ผมก็บอกว่าให้บันทึกไปเลย นะครับว่าผมไม่ร่วมในกระบวนการนี้ด้วย แล้วก็ผมขอสงวนความเห็นแล้วไปอภิปรายในสภา อย่างว่าแต่ สองร้อย สองร้อย เลยครับ สามร้อยยี่สิบ แปดสิบ ที่ท่านทั้งหลายเห็นชอบกัน ท่านยังคิดไม่ตรงกันเลยครับแล้วที่สำคัญ พอดีท่านอาจารย์สมคิดไม่อยู่ ผมจำเป็นต้องพูดนะครับ เพราะว่าเราช่วยรับผิดชอบด้วยกันท่านไปพูด สองร้อย สองร้อย ในโทรทัศน์ช่อง ๑ ผมจำไม่ได้ว่าช่องไหน เปิดมาพอดี ท่านบอกว่ามีระบบอีกระบบหนึ่ง คือ สองร้อย สองร้อย แล้วก็ถ้าพรรคหนึ่งได้ ยี่สิบคน ใน สส. เขต สองร้อย ก็เอายี่สิบไว้ แล้วพอไปหย่อนได้ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ท่านก็บอกว่า ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ก็คือยี่สิบ เพราะฉะนั้นเอาอีกยี่สิบของบัญชีสัดส่วนนี้ไปโปะ อย่างนี้ผมคิดว่าอันตรายครับ เพราะว่าเราเข้าใจไม่ตรงกันหมดเลย แสดงว่าระบบสัดส่วน ผมต้องขอโทษด้วยนะครับที่พอดีท่านไม่อยู่ ถ้าท่านอยู่ผมก็พูดอย่างนี้ละครับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมพูดทั้งหมดก็คือว่าเรากำลังพูดเรื่องเดียวกัน แต่มีกระบวนการวิธีการที่ต่างกัน เพราะฉะนั้นคงจะต้องมีเวลาในการที่จะทำความเข้าใจ แล้วก็ผมยินดีถ้าสมมุติว่าเรารู้ว่าเรื่องนี้คนที่เขาไปศึกษาร่ำเรียนมาแล้วก็รู้จริงมีหลายคนในประเทศไทย และเราเปิดโอกาสให้เขามาพูด ได้มาแสดง ได้มาอะไรต่าง ๆ ถ้าเห็นวาระนี้เรารู้ไม่พอ นั้นน่าจะเป็นประโยชน์มากกว่าที่เราไม่มีเวลา แล้วก็เราไม่ให้ผู้รู้ หรือว่าแม้กระทั่งในกรรมาธิการยกย่องที่อุตสาหะไปศึกษามากมายก็ไม่มีโอกาสได้พูดกันอย่างจริงจัง แล้วก็นำมาสู่ปัญหาอย่างนี้ละครับ ตั้งแต่คราวที่เราลงมติกัน ตรงนั้นผมก็ทักไปที่หนึ่งแล้ว และคราวนี้ผมก็จะทักอีก และก็พูดใน สสร. อีก ผมคงขอพูดแค่นี้ก่อนครับ ผมคงจะไม่ลงไปในรายละเอียดในวิธีคำนวณนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายอัศวินวิทย์ สุมาวงศ์ : มีท่านที่ขออภิปราย ๓ ท่านนะครับ ท่านสุพจน์ ท่านวิชา

ท่านพิสิฐ ขอเชิญท่านสุพจน์ก่อน

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ขอขอบคุณครับท่านประธาน ผม สุพจน์ ไข่มุกด์ ท่านประธานครับ ปกติผมก็ไม่ค่อยจะเชื่อนักวิชาการเท่าไร เพราะว่าจะเพ้อฝันเสียมาก ที่นี้พอฟังอาจารย์นครินทร์พูด ผมชักคล้อยตาม เพราะว่าพูดมาเรื่องคุณภาพ เรื่องความพร้อม เรื่องของความเหมาะสมแต่ละประเทศ ที่จะให้ระบบ พอดีเราชอบสองของใหม่ ๆ อยู่เรื่อย อันเก่า สามร้อยยี่สิบ แปดสิบ เราประชุมที่บางแสน ผมก็พอจะเข้าใจพอจะรับได้ นี่มาเปลี่ยนอีกแล้วเป็น สี่ร้อย สองร้อย สองร้อย ผมก็ไม่แน่ใจว่าพวกเราเองจะเข้าใจลึกซึ้งแค่ไหนผมแน่ใจเลยครับ พวกเรายังเข้าใจไม่ตรงกันเรื่องนี้ และเราจะไปอธิบายให้ประชาชนเข้าใจได้อย่างไร ผมว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญครับ เรามีเวลาเหลือนิดเดียว และเราก็จะไปลองของใหม่ ร้อนวิชากัน ทดลองของใหม่แล้วก็ไปลอกของชาวบ้านเขามาทั้งดุ้นเลย อาจจะไม่ทั้งดุ้นอาจจะบางส่วน ถ้าเราไม่ดูประเทศใกล้เคียงที่มีการปกครองลักษณะเศรษฐกิจ สังคมต่าง ๆ ใกล้เคียงกัน ประชากร ใกล้เคียงกัน เรามักจะไปมองข้ามทวีปไปเลย แล้วก็เอามาแล้วมาใช้ไม่ได้ผล ใช้ผิดใช้ถูก สองของอยู่เรื่อย อันนี้ผมก็สงสัยประชาชนที่ว่าจะต้องมาลองของใหม่อีกแล้ว ขณะที่พวกเราเองนั่งร่างรัฐธรรมนูญเองก็ยังไม่

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

วีรพร ๗๖/๒

เข้าใจไม่ตรงกันเลย ผมขอร้องนะครับว่าถ้าเรายังไม่พร้อมนะครับขอให้ใช้ อย่างที่ประชาชนเข้าใจได้ง่ายที่สุดไว้ก่อน แล้วก็ที่จะลองของใหม่ขอให้พักไว้ก่อน แล้วก็เราไปหาวิธีใดที่ทำให้ประชาชนเข้าใจได้ง่ายที่สุดแล้วเราเข้าใจก่อนอื่นเราต้องเข้าใจก่อนนะครับอย่างลึกซึ้งถึงจะไปอธิบายให้ประชาชนฟังได้ นี่ประการหนึ่ง

ส่วนที่ ๒ คือเรื่องสัดส่วนของผู้หญิงในทางการเมือง ผมเคยทราบนะครับ เคยมีบทความอันหนึ่งที่น่าสนใจมาก เขาบอก ๑๗ เปอร์เซนต์เท่านั้นเองครับในโลกนี้ที่มีผู้หญิงเข้าไปมีสัดส่วนในทางการเมืองอันนี้เราไปบังคับไม่ได้ครับ จะไปบังคับให้ในทางการเมืองนั้นจะต้องมีผู้หญิงเท่านั้นเท่านั้น เปอร์เซนต์มันเป็นเรื่องของธรรมชาติ มันเป็นเรื่องของกระบวนการ ความพร้อมของผู้หญิงเองที่จะเข้ามาสู่การเมืองให้เป็นเรื่องของกระบวนการประชาธิปไตยที่เป็นไปตามวิวัฒนาการของมัน -----

คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ

ศิริพร ๑๗/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

เราจะไปกำหนดได้อย่างไรครับว่า ผู้หญิงจะต้องเป็นเท่านั้นเท่านั้น มันคงจะเป็นเรื่องแปลก แล้วก็ผมว่าเป็นการที่จะดูถูกศักดิ์ศรีของผู้หญิงด้วยว่า เธอจะต้องเข้ามา ทั้ง ๆ ที่ผมไม่ทราบว่าจะมีความพร้อมสมัครใจหรือเปล่า และก็มีความเข้าใจลึกซึ้งในกระบวนการประชาธิปไตยมากน้อยแค่ไหน ผมก็ไม่ได้ว่าดูถูกผู้หญิง แต่ว่าความพร้อมแต่ละคน ขนาดที่ว่าอยากกำหนดเพศชาย เราไม่ได้กำหนดเพศชาย แต่ว่าความพร้อมต่าง ๆ มันเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ มันเกิดขึ้นตามธรรมชาตินะครับ ผมเห็นว่าถ้าเป็นเรื่องของการแต่งตั้งเราอาจจะกำหนดสัดส่วนได้ให้มันทัดเทียมกัน หรือว่าใกล้เคียงกัน แต่ว่าถ้าเป็นเรื่องการเลือกตั้งมันต้องเป็นตามกระบวนการ ตามครรลอง ตามธรรมชาติครับ เป็นไปตามกระบวนการประชาธิปไตยที่แท้จริง นี่ใช่คดีนะครับ ที่รัฐธรรมนูญเรายังไม่กำหนดเพศที่สาม ถ้ามีกำหนดเพศที่สามขึ้นมาแล้ว ผมรับรองว่าคงยุ่งกว่านี้มากครับ ขอบพระคุณครับ

นายจักรวิทย์ สุมาวงศ์ : เชิญท่านวิชาครับ

ศาสตราจารย์ (พิเศษ) วิชา มหาคุณ : ท่านประธานที่เคารพ ผม วิชา มหาคุณ ก็ใช้สิทธิขาดฟังด้วยนะครับ เพราะว่าท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ได้กรุณาพูดถึงว่า ได้ไปร่วมในเวทีรับฟังความคิดเห็น แล้วก็รับรู้ว่ามีความต้องการของกระบวนการฝ่ายหญิงมีมากเพียงไรในเรื่องของการต้องการเข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมือง ก็อย่างที่เราทราบกันดีนะครับว่า ในกระบวนการทุกอย่างได้ถูกกำหนดโดยผู้ชายเป็นหลัก แม้แต่ในการร่างรัฐธรรมนูญนี้ก็เห็นอยู่ชัดเจนแล้วว่ามีผู้หญิงสักกี่คนที่เข้ามานั่งอยู่ในห้องนี้ ๒ ท่าน ซึ่งเป็นเหมือนไข่แดง แล้วใน สสร. เองก็มีเป็นจำนวนที่น้อยมาก มันเป็นอย่างนี้มาตั้งแต่สมัยдикดำบรรพ์แล้วนะครับว่า ทุกอย่างในระบบการคิด การปกครองบ้านเมือง การออกกฎหมายเป็นเรื่องของผู้ชายทั้งนั้น เพราะถือว่าผู้ชายเป็นเพศที่แข็งแรงกว่า เป็นคนที่สามารถที่จะทำอะไรได้ทุกอย่าง ส่วนเพศหญิงคือเพศที่อ่อนแอ ควรจะอยู่กะเหย้าเฝ้ากะเรือน ทำกับข้าวให้ท่านสุพจน์รับประทาน ก็ขอยกยครับที่เอ่ยนาม เพราะท่านนอกเหนือจากท่านไม่ต้องการความหลากหลายทางเพศแล้ว แม้แต่เพศหญิงท่านก็ไม่อยากได้ด้วยเหมือนกัน ซึ่งคิดว่าคงตรงกันข้ามกับจิตใจของท่านนะครับ เพราะที่จริงท่านต้องการทั้งเพศหญิงนั่นละครับ อย่างไรก็ตามผมก็ขอยอมรับนะครับว่า ความเคลื่อนไหวทางการเมืองต้องมีความเท่าเทียมกัน ก็คือทั้งชายและหญิงต้องมีสิทธิเท่าเทียมกัน ซึ่งเราก็ให้แล้ว สิทธิเท่าเทียมกัน แต่อย่างไรก็ดีในกระบวนการทางการเมือง ถ้าไม่กำหนดไว้เป็นพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของพรรคการเมืองก็ดี หรือในเรื่องของการปกครอง ซึ่งผมเห็นว่ามันต้องเริ่มต้นตั้งแต่การปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งฝ่ายหญิงก็เรียกร้องมาเป็นเวลายาวนาน กระบวนการของผู้หญิงนี้ก็ผ่านทางคณะกรรมการที่ดูแลเรื่องห้ามไม่ให้เลือกปฏิบัติต่อสตรี เพราะต้องการให้ผลักดันเรื่องนี้ ครั้งนี้ก็โอกาสที่ดีนะครับ เพราะว่าเรามีการร่างรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นในวันนั้นพอพูดกัน ปรากฏว่าอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเองเมื่อเขาให้ออกความคิดเห็นว่าเห็นอย่างไรที่ควรจะให้กำหนดสัดส่วนชาย หญิง และใกล้เคียงกัน

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ศิริพร ๗๗/๒

ท่านอดีตรัฐมนตรีสภาผู้แทนราษฎรผู้หนึ่ง ผมไม่ต้องเอ่ยชื่อว่าเป็นใคร ท่านบอกว่าท่านขอไม่พูด เพราะท่านกลัวว่าจะกระทบถึงคะแนนเสียงของท่าน ท่านมีความรู้สึกที่ไม่อยากที่จะให้สิ่งเหล่านี้ไปปรากฏอยู่ให้ชัดเจนในตีพิมพ์กฎหมาย -----

- ๗๗/๑

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

เบญจกุล ๗๘/๑

วันพุธที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

แต่ผมเองพอโหวต เกือบท่วมท้นนะครับ ทั้งผู้ชายด้วยก็โหวตให้ บอกว่าให้เขาไปเถอะ ผมเองเป็นคนพูดเอง บอกว่า เขียนไปนิดหน่อยนะครับ เติมไปมันก็คงไม่เป็นไร ก็ให้ไปเถอะ ผมก็เห็นอย่างนั้นะครับ ซึ่งก็ค้านกับ ท่านคิดะ ซึ่งท่านบอกไม่ควรจะเขียนไว้ ขออนุญาตที่เอ่ยนามนะครับ เพราะไปอยู่ด้วยกัน คุณหมอก็อยู่ด้วย ไปหรือเปล่าไม่ทราบนะครับ จำไม่ได้แล้ว ก็เอาเป็นว่าสรุปว่าผมเห็นด้วยกับ

ข้อที่เขียนในมาตรา ๙๕ ที่กำหนดให้สัดส่วนการส่งสมาชิกผู้สมัครรับเลือกตั้ง ให้สัดส่วน

ให้พรรคการเมืองเป็นผู้กำหนด สัดส่วนชายหญิง ผมเห็นว่าใช้คำว่า โกล้เคียงกัน ถูกแล้วนะครับ

ทั้งนี้โดยไม่ Discriminate กัน คือหมายความว่า พรรคใดที่จะส่งหญิงมากก็ไม่สมควร ก็ควรจะมีสัดส่วนที่ โกล้เคียงกัน และในกรณีของการปกครองส่วนท้องถิ่นผมก็เห็นด้วยว่าให้มีสัดส่วนชายหญิงโกล้เคียงกัน โดยไม่ต้องกำหนดว่าให้มีเพศตรงข้ามอย่างน้อยหนึ่งในสาม กำหนดไว้กว้าง ๆ ครับว่า ให้มีสัดส่วนชายหญิงโกล้เคียงกัน อย่างนี้ผมเห็นว่าก็สามารถที่จะรับกันได้

สำหรับในกรณีของกฎหมายที่เขียนแล้วก็กำหนดให้เพศหญิงมีความสำคัญ ผมขอเรียนว่า ก็คือ กฎหมายพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชน ครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว ซึ่ง กำหนดว่า องค์คณะผู้พิพากษาในศาลเยาวชนและครอบครัวนั้นให้มีเพศหญิงอย่างน้อยหนึ่งคนที่เป็นองค์ คณะ ให้มีสตรีอย่างน้อยหนึ่งคนที่เป็นองค์คณะของผู้พิพากษาสมทบ

อย่างไรก็ดีถ้าหากว่าไม่สามารถที่จะกำหนดไว้ได้ ผมก็อยากจะให้เขียนไว้ในเจตนารมณ์ บันทึกไว้ใน เจตนารมณ์ว่า เราต้องการให้สัดส่วนผู้ชายผู้หญิงมีโอกาสที่ทัดเทียมกันในการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้งใน ระดับชาติและในระดับท้องถิ่น ก็เป็นประเด็นแรกที่ผมขอสนับสนุนในข้อนี้ะครับ

ส่วนในเรื่องของระบบเลือกตั้งแบบสัดส่วนที่เรากำลังพิจารณาอยู่ ผมขอเรียนว่า เป็นเรื่อง ยากทีเดียวที่เราจะมีการเปลี่ยนแปลงให้ผู้คนได้มีความเข้าใจตรงกันได้หมด เพราะแม้แต่ประเทศที่เขาใช้ ระบบสัดส่วนก็ยังมี ความแตกต่างกันหลากหลาย ซึ่งไม่ได้ยุตินะครับ เพราะว่า

สุดท้ายแต่อย่างว่าเขามีความเห็นในแง่ของการที่จะให้ประชาชนได้รับสิ่งที่ดีที่สุดในประเทศนั้น ๆ คิดว่าสัดส่วน นั้นควรจะเป็นอย่างไร อย่างที่ผมได้เรียนต่อที่ประชุมเมื่อได้มีการพิจารณาในครั้งแรก

เราไม่ยอมรับในเรื่องของ Party list นะครับ ผม Against ผมต่อต้านเลยว่า ไม่ควรจะมีระบบ

Party list ซึ่งเป็นระบบที่กำหนด ๕ เปอร์เซ็นต์แล้วก็ลอยมาจากฟ้า ไม่รู้ว่าเป็นใคร ไม่ได้ติดพื้นที่ ไม่ได้อยู่ใน พื้นที่ ไม่ได้ใกล้ชิดกับประชาชน เพราะฉะนั้นผมยอมรับได้ก็คือว่า เราไม่กำหนดขั้นต่ำ เพราะอะไร เพราะสิ่ง ที่เราต้องการในเรื่องของสัดส่วนก็คือต้องการพรรคเล็กที่เขาพิทักษ์และปกป้องพื้นที่ของเขาที่มาจากชุมชน และเป็นบุคลากรที่ไม่สามารถจะเข้าร่วมกับพรรคใหญ่ หรือที่เขาไม่เห็นด้วยกับกระบวนการที่เข้ามาสู่ การเมืองของพรรคใหญ่ ๆ ซึ่งเป็นพรรคที่ใช้อำนาจทางการเมืองแบบ

คณะกรรมการยกย่องวีรกรรมบุญ
วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

เบญจกุล ๗๘/๒

เด็ดขาดก็ดี หรือไม่ฟังเสียงผู้หนึ่งผู้ใด เขาต้องการที่จะพิทักษ์ปกป้องพื้นที่ของเขา นะครับ สิ่งแวดล้อม
อย่างเช่น พรรค Green อย่างนี้ ผมเห็นว่าเราน่าจะมีการสนับสนุน -----

- ๗๙/๑

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

ธันวาคม ๗๙/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ในขณะที่เดียวกันก็ต้องเป็นบุคคลที่อยู่ในพื้นที่นั้น ๆ ด้วย ที่จะลงในบัญชีของสัดส่วน แบบสัดส่วน เดิมผมเห็นว่า น่าจะเป็นคณะเดียวกันด้วยซ้ำไป คือหมายความว่า เขาสามารถที่จะลงได้ทั้งเขตด้วย แล้วก็ลงได้ทั้งรายชื่อในสัดส่วนและในภาคด้วย แต่ว่าเท่าที่ไปรับฟังความคิดเห็นของประชาชนมานี้ รวมทั้งพรรคการเมืองด้วย ก็มองเห็นว่าน่าจะแยกกัน เพราะว่าถ้าไปรวมกันแล้วจะเกิดความสับสนนะครับ ผมก็เห็นคล้ายตามว่าการเลือกตั้งอะไรก็ตาม ควรจะเป็นการเลือกตั้งที่แม้ว่าเราจะกำหนดขึ้นมาใหม่ แต่ว่าก็ให้ประชาชนเขาได้สะดวก แล้วก็เขาได้มีส่วนร่วมจริงจัง ส่วนว่าจำนวนจะเป็นสามร้อยยี่สิบแปดสิบ อย่างที่เสียงส่วนใหญ่ของเรากำหนดหรือว่าอย่างที่คุณบอกว่าจะเปลี่ยนแปลงโดยนำเสนอสองร้อยสองร้อย อันนี้ที่เรายืดเวลาเรื่อยมาก็เพื่อให้มีการศึกษาเรื่องนี้อย่างจริงจัง แล้วก็ให้พยายามแสดงข้อมูลให้เราเข้าใจ ให้คณะกรรมการทั้งหลาย กรรมการทั้งหลายเข้าใจได้ตรงกันว่ามันมีผลดีกว่าสามร้อยยี่สิบแปดสิบอย่างไร เพื่อให้มันเด็ดขาด ตกลงได้ จะได้ไปชี้แจงต่อท่าน สสร. ที่แปรญัตติได้ว่าเราเห็นอย่างนี้ แต่ว่าถึงบัดนี้ปรากฏว่าสถานการณ์มันเปลี่ยนแล้ว เนื่องจากอะไรครับ ที่แรกเราต้องการให้ตกลงกันในหมู่พวกเราตนเองก่อน ปรากฏว่าเรายังไม่ตกลงเลย พวกท่านทั้งหลายก็ต้องเข้ามาแปรญัตติ มันก็เลยเข้ามาชนกันจนทำให้เกิดความสับสนนะครับ แล้วในที่สุดมันก็ยังไม่เป็นที่ยุติ ซึ่งผมก็ยังไม่รู้ว่ามันจะไปยุติตรงไหน มันก็เลยเกิดคำถามว่า แล้วที่นำเสนอไปสามร้อยยี่สิบแปดสิบ ท่าน สสร. ก็รู้อยู่นะ เพราะว่ามันจะอยู่ในร่างแรกใช่ไหมครับ ซึ่งในที่สุดมันก็อาจจะทำให้กรณีที่ท่านหวังดี ท่านอาจารย์เกริกเกียรติและคณะ ซึ่งมีอาจารย์คมสัน คุณหมอดด้วยนะครับ ผมขออนุญาตเอ่ยนาม ก็คือท่านหวังดี แล้วท่านก็อยากจะแสดงให้เห็น ปรากฏ เมื่อเป็นอย่างนี้มันก็ต้องให้เวลาที่จะ Present หรือนำเสนอว่ามันมีผลดีอย่างไร แล้วมันจะต่างกับสามร้อยยี่สิบ กับ แปดสิบ ที่นำเสนออย่างไร ถ้ามีเวลานะครับ แต่ถ้ามันไม่มีเวลา มันก็ทำให้ข้อเสนอของท่านอาจารย์เกริกเกียรติกับคณะที่อยากให้ สองร้อย สองร้อย มันก็จะตกไปอย่างน่าเสียดาย ผมก็อยากจะตั้งเป็นข้อสังเกตในช่วงนี้แบบนี้ครับ ขอบพระคุณครับ

นายจักรวิทย์ สุมาวงศ์ : เชิญท่านพิสิฐครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม ครับ วันนี้ผมพูดเป็นครั้งแรกในช่วงชั่วโมงสุดท้าย ถ้าเราไม่ต่อยืดออกไปหลังอาหารเย็นครับ จริง ๆ ตั้งใจอยากที่จะฟังความคิดเห็นจากท่าน สสร. ที่มานั่งประชุมกันเต็มห้องนะครับ ไม่ได้มีเจตนาที่จะไปให้ข้อคิดเห็นจะไปครอบงำท่านเหล่านั้นนะครับ แล้วผมก็คิดว่าในที่ประชุมของเราไม่ว่าจะในกรรมาธิการก็ดี หรือ สสร. ก็ดี ก็จะมีท่านผู้รู้จากหลาย ๆ Discipline หลาย ๆ วิชาะครับ มีความคิดที่หลากหลาย เพราะฉะนั้นการมองปัญหาต่าง ๆ ก็มองได้หลาย ๆ มุมด้วยกัน แต่ขณะเดียวกันผมก็จะขออนุญาตตอกย้ำว่า มุมมองหนึ่งที่ผมคิดว่า เราต้องให้ความสำคัญก็คือมาจากนักรัฐศาสตร์ที่เขาได้ดูแลเรื่องนี้ ศึกษาเรื่องนี้ โดยเฉพาะเรื่องของ สส. สว. มาตลอดช้านานนะครับ ขอภัยที่ต้องเอ่ยนาม เช่น ทางวิชาการ

คณะกรรมการยกย่องรางวัลธรรมคุณ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ธัญญา ๗๙/๒

ท่านอาจารย์นครินทร์ หรือทางปฏิบัติ คุณไพโรจน์ หรือแม้กระทั่งต่างประเทศเอง ท่านสุพจน์เองก็เข้าใจว่า เป็นนักรัฐศาสตร์ที่คงจะมองประเด็นเหล่านี้มามากพอสมควร ผมก็คิดว่าก็เป็นสิ่งที่เราคงต้องให้ความสำคัญว่า ความเห็นของท่านมองในแง่ของการตัดสินใจของเราจะเป็นอย่างไร ขณะเดียวกันเราก็ต้องเปิดใจกว้างที่จะต้องฟังข้อคิดเห็นใหม่ ๆ ที่จะเข้ามา เพื่อให้เราได้รับซึมซาบเข้าไปนะคะ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

ประกาศลักษณะ ๘๐/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประเด็นที่ได้มีการพูดกันมาก ๒ ประเด็นก็คือเรื่องของ สว. และ สส. ผมขอย้ำอีกทีครับว่า พื้นเพวัฒนธรรมการเมืองบ้านเรากับเยอรมันก็ดีหรือกับหลายประเทศที่มีการยกขึ้นมาอย่างนี้แตกต่างกันอย่างมากนะครับ เรื่องที่เยอรมันหรือในยุโรป เรื่องที่จะมีคนถึง ๑๕ ล้านคนอยู่หลาย ๆ พรรคเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยากมาก การเปลี่ยนพรรคเหมือนกับเปลี่ยนศาสนา เป็นเรื่องที่เขาถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ เพราะฉะนั้นพรรคต่าง ๆ อาจเกิดขึ้นแต่ก็ไม่ได้มีจำนวนถึง ๔๐ - ๕๐ พรรค แบบบ้านเราที่ตั้งขึ้นมาเพื่อจะมาขอสดจาก กกต. เพราะฉะนั้นในการตั้งพรรคของเขาแต่ละก้าวแต่ละจุดมันจึงมีความหมาย เพราะว่าสังคมเขาเป็นสังคมที่ค่อนข้างที่จะมี Political consciousness ก็คือมีความมุ่งมั่นทางการเมืองสูง เพราะฉะนั้นประเด็นเหล่านี้ผมคิดว่ามีความแตกต่างจากบ้านเรา ผมเคยไปสัมภาษณ์ในที่หนึ่ง ซึ่งสถาบันพระปกเกล้าได้จัดขึ้นมา และผมก็พูดในเรื่องนี้ครับว่า การเปลี่ยนพรรคที่ยุโรปยากกว่าการเปลี่ยนศาสนา ก็ถูกนักการเมืองหลายคนไล่บี้เอาพอสมควรนะครับ เพราะถือว่าไปจี้จุดใจดำเขา เพราะฉะนั้นประเด็นนี้ผมคิดว่าความแตกต่างอันนี้เราต้องนำมาคำนึงในการคิดอ่านในเรื่องของเราพอสมควรครับ เรื่องของ สว. ผมก็ขออนุญาต Comment ช้อเสนอจากกรรมการ ขอกฎที่ต้องเขียนนาม จากอาจารย์เจิมศักดิ์นี้ครับว่า เรื่องวุฒิสภา ในความเห็นของผมเป็นวิธีการหนึ่งในการถ่วงดุลฝ่ายบริหาร ถึงแม้ว่าเราจะมีสภาร่างรัฐธรรมนูญหรือสภาผู้แทนราษฎรที่เป็นตัวแทนประชาชน ผมเคยอภิปรายในห้องนี้มาแล้วว่า สภาผู้แทนราษฎรจริง ๆ แล้วกับรัฐบาลก็คือกลุ่มเดียวกัน ฝ่ายค้านซึ่งเป็นเสียงข้างน้อยบทบาทจะน้อยกว่าฝ่ายรัฐบาล เวลาที่มีการอภิปรายหรือตั้งกรรมการ ฝ่ายรัฐบาลก็ต้องชนะเสมอไปเพราะว่าเขาจะมีเสียงมากกว่าในสภา เว้นแต่ว่ามีปัญหาภายในก็อีกเรื่องหนึ่ง เพราะฉะนั้นในการตั้งคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรก็มักจะปรากฏเนือง ๆ หรือเป็นประจำก็คือรัฐมนตรีจะเป็นประธานกรรมการ ถ้าหากเรามีสภาเดียวก็จะเป็นการชัดเจนว่าฝ่ายบริหารก็จะมาครอบงำฝ่ายนิติบัญญัติอย่างเบ็ดเสร็จ การที่มีวุฒิสภาอยู่ อย่างน้อยถ้าหากเราสามารถทำให้เป็นอิสระได้ แน่ชอนเป็น Big if มันก็จะมีผลสำคัญ อย่างน้อยในการอภิปรายหรือการตั้งกรรมการก็จะมีคนอีกประเภทหนึ่งเข้าไปนั่งอยู่ได้ เพราะฉะนั้นผมยังเห็นความสำคัญของการมีวุฒิสภาเพื่อถ่วงดุลกับฝ่ายบริหาร ถึงแม้ว่าที่ผ่านมาเราอาจจะไม่ค่อยได้วุฒิสภาที่เราพอใจนักก็ตาม อันนี้ยังเป็นหัวใจที่ควรต้องมีอยู่

ประการต่อไปในเรื่องของสัดส่วนที่อาจารย์เจิมศักดิ์ ขอกฎที่เขียนมานะครับ ได้เสนอวิธีการขึ้นมา ผมขอชี้ความแตกต่างวิธีการนั้นนะครับว่าหากใช้สูตรตามที่ท่านเสนอ ก็หมายถึงว่าบุคคลสำคัญของพรรคที่ได้รับคะแนนนิยมสูงในเขตเลือกตั้งจะถูกตัดทิ้งในการเลือกตั้ง เพราะว่าคะแนนที่ได้จะไปตกอยู่กับเขตต่าง ๆ ถึงแม้ว่าพรรคจะมีความนิยมสูง มีนโยบายดีมาก ประชาชนนิยมมาก เทศะแนนให้

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประกาศลักษณะ ๘๐/๒

จนกระทั่ง สส. ตามเขตได้มาก อย่างกรณีพรรคไทยรักไทยที่ผ่านมา ถ้าเอาตามสูตรนี้ผู้นำของพรรคต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ขอบกษณะครับที่เอ่ยนาม คุณสมคิดหรือผู้นำอื่น ๆ ก็คงตกหมด เพราะถือว่าเขตได้มาครบแล้ว หรือเกินกว่านั้นเสียอีก อันนี้คือตัวอย่างผลที่อาจจะเกิดขึ้น ซึ่งจะต่างจากแนวคิดของการแยกบัญชีรายชื่อ หรือบัญชีสัดส่วนออกมาจากการคิดคำนวณของเขต เพราะเราต้องการบุคคลพันธุ์ใหม่เข้ามาอยู่ในบัญชี สัดส่วนหรือบัญชีเขตเพื่อจะมากำหนดนโยบาย แล้วให้เข้ามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการประเทศ หากพรรค ได้รับความนิยมสูง บัญชีสัดส่วนหรือรายชื่อก็ควรจะต้องมีการเข้าไปบริหารประเทศตามไปด้วย อันนี้ ผมคิดว่าเป็นความแตกต่างที่อยากจะชี้ในประเด็นที่กลุ่มของผู้แปรญัตติได้มีการนำเสนอมาครับ

ประการสุดท้ายผมอยากจะขออนุญาตชี้ในสิ่งที่ท่านผู้ว่าไพโรจน์ได้เสนอมานะครับ ในแนวคิด ตารางนั้นซึ่งผมคิดว่ามีรายละเอียดสอดคล้องกับความเห็นส่วนตัวของผมครับ ผมขอสนับสนุน แต่ว่า มีอยู่ประเด็นหนึ่งที่น่าจะพิจารณาก็คือเรื่องของขั้นต่ำ อาจจะมีพรรคเล็ก ๆ ที่ได้คะแนนไม่ถึง ๑ คน คิดออกมาแล้วนี้ ถ้าไม่ถึง ๑ คน โดยเทคนิคก็ต้องตัดทิ้งอยู่แล้ว -----

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

อารีรัตน์ ๘๑/๑

วันพุธที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

แต่ถ้าไม่เขียนให้ชัดเจนนะครับ ในการคำนวณพรรคที่จะได้คะแนนก็จะไม่ถึง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ก็จะมีวามคลุมเครือได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ควรต้องเขียนให้ชัดว่าเราจะไม่ใช่ ๕ เปอร์เซ็นต์ เราจะใช้ ๒ เปอร์เซ็นต์หรือจะใช้อะไรก็แล้วแต่ แต่คุณต้องเขียนลงไปด้วยในเปเปอร์ที่ท่านไพโรจน์ได้เขียนขึ้นมาจะครับ ขออนุญาตที่จะเรียนไว้เพียงเท่านี้ก่อนครับ

ประธาน : ผมขอสั้น ๆ ก็แล้วกันนะครับ เพียงอีก ๓ ท่านนะครับ มีท่านชูชัย ท่านเจิมศักดิ์ แล้วก็ท่านวิทยานะครับ

นายชูชัย ศุภวงศ์ : ขอบพระคุณท่านประธานครับ ผมพอดีลืมพูดไปประเด็นเดียวจะครับ ไม่ยาว ผมพอดีเสียดายท่านอาจารย์จรัญไม่อยู่ ซึ่งท่านเป็นผู้รับผิดชอบหรือเป็นประธานกรอบนี้ครับ ผมเห็นเอกสารตารางที่ให้มานี้ ผมก็ยื่นให้ท่านอาจารย์จรัญดู ผมบอกว่า นี่ไม่ใช่แบบสัดส่วน ปัญหาขณะนี้ก็คือว่า ไม่ใช่ว่าจะเอาสามร้อยยี่สิบแปดสิบ หรือสองร้อย สองร้อย ปัญหาขณะนี้ก็คือว่า เราเข้าใจสามร้อยยี่สิบ กับแปดสิบ ไม่ตรงกัน แล้วทางหนึ่งที่เราเข้าใจนี้ ผมเป็นห่วงว่าจะนำไปสู่เผด็จการรัฐสภาแบบเดิมจะครับ ผมก็ย้ำกับท่านอย่างนั้น ท่านก็ถามผมว่า มีประเด็นตรงไหน ผมบอกว่า อันนี้คำนวณผิด ถ้าตามความเข้าใจของผม และผมก็ยื่นให้ท่านไป ผมก็นั่งตรวจ Prove อะไรของผมอยู่นานครูใหญ่ครับ ท่านก็นั่งเขียนนี้ลายมือของท่านอยู่ในนี้ แล้วท่านส่งกลับมาให้ผม แล้วให้ผมดู ผมก็บอกที่ อย่างนี้เข้าใจตรงกัน แต่ว่าที่ผมฟังคนอื่น ๆ นี้ เขาไม่ได้เข้าใจอย่างที่ผมกับที่เข้าใจนะ ที่พูดทั้งหมดนี้ไม่ได้บอกว่าผมคิดถูกจะครับ แต่ว่าปัญหาขณะนี้สามร้อยยี่สิบแปดสิบ นี้ เข้าใจไม่ตรงกันครับ แล้วนี่เป็นปัญหาใหญ่ ที่ผมพูดวันนั้นท่านประธานไม่อยู่นะครับ แล้วผมก็ถูกย้อนกลับที่ผมบอกว่า ผมไม่จะร่วมสร้างประวัติศาสตร์ในการออกแบบที่นำไปสู่เผด็จการรัฐสภาด้วย ให้บันทึกไว้ด้วย ถ้าจะเอากันอย่างนั้น แล้วผมอยากจะเรียนว่ารัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ นี้ เป็นรัฐธรรมนูญที่เนติบริกรตั้งใจจะออกแบบให้เกิดพรรคการเมือง ๒ พรรค แล้วนำไปสู่การรอคิดกับพรรคเล็กพรรคน้อย แล้วจะต้องรับผิดชอบกับผลที่ก่อไว้ ไม่ว่าจะใครก็ตามที่ได้ร่วมทำประวัติศาสตร์หน้านั้น แต่ผมเป็นคนหนึ่งที่จะไม่ยอมจะครับ ถ้าเสียงส่วนใหญ่ในนี้หรือเสียงส่วนใหญ่ใน สสร. จะเอาอย่างนั้น ผมก็ขอให้บันทึกว่า ผมเห็นว่าอย่างไร ผมทำได้เท่าที่ทำได้เท่านั้นครับ ขอบพระคุณครับ

ประธาน : ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผมมีสั้น ๆ ๒ เรื่อง เรื่องที่ ๑ ที่ท่านกรรมการทิสฐ ลิ้อธรรม ได้ตั้งข้อสังเกตว่า ถ้าหากว่ามีระบบสัดส่วนอย่างที่ว่าแล้ว คนพันธุ์ใหม่ที่ดีเป็นคนดีอาจจะไม่ได้เกิด เพราะว่าถ้าบังเอิญพรรคนั้นเป็นที่นิยมในระดับเขตหรือในระดับพื้นที่ในการที่เลือกตั้งจากประชาชนแล้วไปลงสมัครแบบเขต แบบเขตใหญ่ เขตเล็ก ก็แล้วแต่ แล้วเต็มจำนวน ก็เลยทำให้คนพันธุ์ใหม่อด คนดีอดที่จะเป็น ท่านประธานครับ จริง ๆ แล้วคนพันธุ์ใหม่มีโอกาสที่จะเลือกตัวเขาเองอยู่ ๒ อย่าง คืออย่างแรก ๑ ไม่ลงเขต แต่อยากที่จะยกฉวยโอกาสนั่งรออยู่เฉย ๆ ให้เขาเลือกกันเสร็จได้คะแนนแล้วหวังจะได้

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

อารีรัตน์ ๘๑/๒

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ไปกับเขาด้วย กับอีกทางหนึ่งเขาก็มีสิทธิที่เขาจะลงเขตด้วย เพราะว่าระบบนี้ไม่ได้ห้ามคนลงเขต จะอยู่ใน
บัญชีรายชื่อ เพราะฉะนั้นถ้าคนพันธุ์ใหม่จริงนี่นะครับ ผมคิดว่าคนพันธุ์ใหม่ที่กลัวประชาชน ผมไม่เรียกว่า
พันธุ์ใหม่ นะครับ ถ้าอยากจะเป็นตัวแทนประชาชน อยากจะเป็นตัวแทนประชาชนแล้วยังกลัว เป็นพันธุ์ใหม่
แล้วก็กลัวประชาชน กลัวการไปลงเลือกตั้ง แล้วก็อยากจะได้ด้วย แล้วก็ไม่ต้องเสี่ยงด้วย คืออยากอยู่ใน
บัญชีเฉย ๆ แล้วก็ขอไม่เสี่ยงด้วยนะ ขออยู่บัญชีต้น ๆ ด้วยนะ คนประเภทไหนครับที่จะได้อย่างนี้ก็ต้อง
Compliances ถ้าตัวเองไม่ Compliances หรือไม่มีอะไรมาให้ ใครล่ะจะให้คุณไปอยู่ต้น ๆ ใครล่ะเขาคิดว่า
คุณวิเศษมาจากไหน พันธุ์ใหม่ขนาดไหนก็ต้องใช้เงิน กองทุน หรืออะไรต่ออะไรอย่างที่ผมเคยพูด -----

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

นำพร ๘๒/๑

ผมต้องขอขอบคุณท่านผู้ว่านะครับ ที่พูดถึงผมเมื่อสักครู่นี้ ผมเคยพูดจริงครับ ผมพูดในสื่อหรืออย่างไร ไม่ทราบ ท่านไปได้มาจากไหน ผมไม่ทราบ ผมพูดจริงเลยว่า ๗๐ ล้านบาท แล้วจะได้เป็นรัฐมนตรี แล้วก็จะได้เป็นจริง ๆ อย่างที่ผมพูด ผมไม่อยากจะเหยียดด้วย ว่านักธุรกิจคนนี้ชื่ออะไร แล้วก็จะได้เป็นรัฐมนตรีจริง ๆ แต่ท่านประธานครับ ระบบอย่างนี้ที่ผมพูดมันกันอันนั้นไว้ส่วนหนึ่ง แต่เขามีสิทธิ เขาไม่อยากจะลงพื้นที่จริง ๆ ก็มีสิทธิ แต่เขาต้องเสียงบ้าง ไม่ลงด้วย แล้วไม่เสียงด้วย แล้วก็เอาตำแหน่งด้วย ผมว่าพระเจ้ามาจากไหนที่เราจะต้องกราบพันธุ์ใหม่ประเภทอย่างนี้ ผมคิดว่าผมก็เป็นพันธุ์ใหม่เหมือนกันในวงการเมือง ผมก็ต้องเดิน ผมก็ต้องไปเลือกตั้งเมื่อสมัยผมเป็น สว. แต่ถ้าพันธุ์ใหม่โดยที่ไม่ต้องทำอะไรเลย ใครจะให้คุณอยู่ในบัญชี โดยที่ไม่ต้องทำอะไร ให้เขียน ให้เก่ง ให้เรียนมาจากไหน ให้ยอดเยี่ยมอย่างไรก็ตาม ถ้าไม่ได้เอื้อหนุนพรรคใครเขาจะให้คุณ ตกลงผมก็คิดว่าระบบที่เราพูดกันนี้ มันเป็นธรรมชาติสมควรว่าถ้าเขาอยากจะได้เขาก็ลง แล้วลงแล้วอยู่ใน ๒ บัญชีก็ได้ ถ้าเป็นพันธุ์ใหม่แล้วพิเศษ ก็อยู่ ๒ บัญชี ผมคิดว่าอย่างนี้จะดีกว่าเราเปิดโอกาสให้คนซุบมือเปิบเฉย ๆ ถ้าพูดกันตรง ๆ

ประการที่ ๒ ที่ผมอยากจะเรียน เมื่อสักครู่นี้ท่านกรรมการสุพจน์ ไชยมุข ท่านพูดถึงว่าเปิดดูแล้วในทั่วโลกนี้มีอยู่ ๑๔ เปอร์เซนต์ ที่ผู้หญิงมีบทบาททางการเมือง ท่านประธานรู้ไหมครับ ๑๔ เปอร์เซนต์นี่คือค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ย หมายความว่ามีคนที่ดีกว่า ๑๔ เปอร์เซนต์เยอะเลย แล้วก็มีคนที่ไม่ดีกว่า ๑๔ เปอร์เซนต์ มันจึงเฉลี่ยไปที่ ๑๔ เปอร์เซนต์ ประเทศไทยอย่างที่ผมกราบเรียนว่า ๑๐ เปอร์เซนต์ เราต่ำกว่าเฉลี่ยของโลกแล้ว แต่ ๑๔ เปอร์เซนต์นี่รู้ไหมครับ มันถูกที่ดี ๆ เขาเอามาเฉลี่ยให้ได้ ๑๔ เปอร์เซนต์ ผมอยากจะยกตัวอย่างดี ๆ ที่เราน่าจะไปให้ถึง คืออะไรครับ ท่านประธานครับ ผมเคยมีโอกาสได้เข้าไปดูรัฐสภาของนอร์เวย์ ผมเข้าไปโดยการที่ผมไม่รู้เรื่องเลยว่าในนอร์เวย์ ระบบเขาเป็นอย่างไร เพราะว่าผมเป็นสมาชิกรัฐสภา ก็อยากจะเห็นสภาเขา Debate ว่าเขาทำงานกันอย่างไร พอผมเข้าไปถึง ผมพบว่าผู้หญิงเขาตั้งกระทู้ถาม แล้วผู้หญิงก็ตอบ เดี่ยวผู้หญิงเขาตั้งกระทู้ถามคนที่ ๒ อีก แล้วผู้หญิงเขาก็ตอบ ผมก็เลยมองลงไป ผมนั่งข้างบน ก็มองลงไปข้างล่าง ทำไมผู้หญิงเยอะขนาดนี้ แล้วผมเห็นพอตั้งไปตั้งมา ผมเลยอดไม่ได้ต้องถามว่าแล้วคนที่มาตอบคือใคร เขาชี้ว่าคนนี้รัฐมนตรีศึกษาตอบ อีกสักพักหนึ่งรัฐมนตรีพลังงานตอบที่เป็นผู้หญิง อีกสักพักหนึ่งรัฐมนตรีกลาโหมตอบ เป็นผู้หญิงครับ ท่านประธานครับ ผมนั่งในวันนั้นผมเห็นผู้หญิง ๓ คน ผมก็เลยถามเขาว่าตกลงรัฐมนตรีมีทั้งหมดกี่คน เขาบอกมี ๑๔ คน ถามว่าเป็นผู้หญิงกี่คน ๔ คน แล้วคนที่แล้วนายกรัฐมนตรีเป็นผู้หญิง ผมก็เลยถามว่าเขามีกำหนดกฎเกณฑ์อะไรมาหรือเปล่าอย่างนี้ เขาบอกว่าเริ่มต้นสมัยไวคิง ผู้หญิงเกือบจะไม่มีโอกาสอะไรเลย แต่เพราะผู้หญิงได้รับการศึกษาดีขึ้น ซึ่งไม่ต่างกับไทยนะครับ แข่งขันที่ไหน เข้าโรงเรียน เข้ามหาวิทยาลัยที่ไหน ผู้หญิงจะชนะเสียจน ผมเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยมีคณะหลายคนบอกว่าต้องกันไว้บ้าง ไม่อย่างนั้นผู้หญิงจะเข้ามามากเกินไป ผมเคยเป็นประธานสภาอาจารย์เคยระเบิดเรื่องนี้

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

นำพร ๘๒/๒

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

กลางมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มาแล้วว่าผมไม่เห็นด้วย ที่อย่างนี้คุณต้องกัน กลัวว่าผู้หญิงจะเข้ามาก
เกินไป ผู้ชายจะน้อยเกินไป คุณมีสิทธิอะไรไปกันเขา เขาบอกว่า ถ้าไม่กันแล้วต่อไปผู้ชายจะเข้าอย่างไร

- ๘๓/๑

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

สุริย์รัตน์ ๘๓/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

เขาก็เลยไปเลือกเอาวิชาที่ผู้หญิงเรียนไม่เก่ง เอาที่ผู้ชายเรียนเก่งเป็นวิชาสอบคัดเลือก ผมนี่ระเบิดใส่กลาง สภามหาวิทยาลัย ผมบอกว่าอย่างนี้ผมรับไม่ได้เลย คุณ Discriminate แบบนี้ อันนั้นตรงกันข้าม พอถึง เวลาการศึกษาเราไปคิดอีกอย่างหนึ่ง ท่านประธานครับ ผมเห็นตรงนี้แล้วผมรับไม่ได้ เพราะฉะนั้นที่ผม อยากจะกราบเรียนนะครับ ผมเองก็ไม่เห็นด้วยว่าถ้าผู้หญิงจะมากเกินไปในวงการเมืองถึงกับอย่างที่ผมพูด เมื่อสักครู่นี้ยกตัวอย่าง เพราะฉะนั้นที่เราขอใส่จึงไม่ใส่ว่าผู้หญิงควรจะมิกี่เปอร์เซ็นต์ แต่ใส่ให้เป็น เพศตรงข้ามจะต้องมีอย่างน้อยก็เปอร์เซ็นต์ ผมเลยไปศึกษาต่ออีกว่าในประเทศนอร์เวย์เขามีกฎหมาย อย่งไร เขาเขียนว่าจะต้องมีเพศตรงข้ามอย่างน้อย ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ผมถามว่าทำไมถึงมีเพศตรงข้าม อย่างน้อย ๔๐ เปอร์เซ็นต์ เขาบอกว่าเขาชักกั้วว่าต่อไปผู้ชายจะหมดโอกาส ท่านประธานครับ และเขา กำหนดไว้เลยว่าในบอร์ดของบริษัทใหญ่ ๆ หรือในหน่วยงานที่ใหญ่ ๆ ที่สำคัญจะต้องมีเพศตรงข้าม อย่างน้อย ๔๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะเขาเห็นว่าความหลากหลายทางเพศมันผสมผสานความคิดให้กลมกลืน ให้มันมีความงตงามได้ ผมเชื่อครับท่านประธาน ผมเองอยู่กับผู้หญิง ผมไม่เคยเลือกจะอยู่กับผู้ชายเลย เพราะผมคิดว่าผู้หญิงมีอะไรดี ดีที่ผมไม่มีมันถึงจะมาผสมผสานกันได้ ถ้าเราจะเอาแต่ผู้ชาย ไม่อย่างนั้น ผมก็เลือกผู้ชายเป็นเมียแล้ว เพราะฉะนั้นที่ผมเลือกผู้หญิงเป็นเมียก็แสดงว่าผมเห็นผู้หญิงมีของดี เราก็ อยากจะผสมผสานของดีของเรากับผู้หญิงด้วยใช่ไหมครับท่านประธาน ผมก็เชื่อว่าท่านประธานคิด เหมือนผม ขอบพระคุณครับ

ประธาน : ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ อย่าเหมาแข่งครับ อาจารย์ชอบอย่างไรก็เป็นเรื่อง ของอาจารย์ ผมขออีกท่านเดียวนะครับ เพราะว่าเวลานี้ค่อนข้างจำกัด ผมขอท่านวิทยากรข้อสั้น ๆ สักหน่อยนะครับ

นายวิทยา คชเชื่อน : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ของผมสั้น ๆ ไม่เป็นไรครับ จากการประมวลเหตุการณ์ในวันนี้แล้วก็ประมวลเหตุการณ์ภายนอกว่า เราพยายามที่จะเปลี่ยนแปลง การเมือง เปลี่ยนแปลงระบบให้ตัดทอนการซื้อเสียงนะครับ ขณะเดียวกันบางทีก็คิดว่าเราจะไปหาทางต้น หรือเปล่าในข้อนี้ ในมุมมองของชนบทก็อยากจะเรียนท่านประธานว่า เราทำได้ทุกระบบ แต่ว่าตัวเราเอง จะต้องเข้าใจก่อนนะครับ เมื่อสักครู่นี้ผมพูดกับอาจารย์เจิมศักดิ์ว่าเราจะทำความเข้าใจกันในวันพรุ่งนี้ ในเรื่องระบบใหม่ ขณะเดียวกันผมก็มองว่าคณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญเองหลายท่านก็ยังไม่เข้าใจ ระบบ เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตว่าเป็นไปได้ไหม ที่จะให้ท่านอาจารย์คมสันหรืออาจารย์เกริกเกียรติชี้แจง อีกทีหนึ่งให้เข้าใจตรงกันว่าระบบนี้มันเป็นอย่างไร มันจะมีผลอย่างไร ถ้าดำเนินต่อไปมันจะเป็นผลอย่างไร จะผลดีผลเสียอย่างไร ขออนุญาตได้ไหมครับ อาจจะมี Projector วันพรุ่งนี้เอาสัก ๑๐ นาทีทำความเข้าใจ ในกลุ่ม ถ้าไม่เห็นด้วยอย่างไรก็ค่อยว่ากันใหม่ แต่อยากให้ชี้แจงถึงผลดี ผลเสีย และมันจะกระทบกับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

สุริย์รัตน์ ๘๓/๒

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

เมืองไทยอย่างไรนะครับ เพราะว่าอันนี้มันระบบที่ให้อยู่เมืองนอก ถ้าเอามาใช้กับเมืองไทยมันจะเป็นอย่างไร ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธาน : ท่านสุพจน์มีอะไรอีกครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ผมถูก ๒ เต็งเมื่อสักครู่นี้ครับ จากเพื่อนรักที่เอาชนักมาปักหลังผม
แทงหน้าแทงหลังผมพรวดไปหมดแล้ว แล้วก็ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์อ้างชื่อผม ผมก็ต้องตอบโต้แบบสุภาพ
แบบนักการทูต คืออย่างนี้ครับ ผมไม่ได้ Anti ผู้หญิงเลยนะครับ แต่ว่าขอให้มันเป็นไปตามธรรมชาติ ผมชอบ
ธรรมชาตินะครับ ของแท้ ของปลอมไม่เอา แล้วก็ทุกอย่างขอให้มันเป็นกระบวนการที่ตามมาตรวจสอบ-----

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ที่อาจารย์เจิมศักดิ์บอกว่า ที่พวกนอร์เวย์นั้นมีการคัดเลือกของผู้หญิงเท่านั้นเท่านี้ เราดูสิว่าความพร้อมของผู้หญิงในประเทศสแกนดิเนเวียมันสูงที่สุดในโลก ความพร้อม การศึกษาต่าง ๆ การที่จะ Exert ตัวเองออกมาทำงานให้ประชาชนทำงานด้านการเมืองมีมากน้อยแค่ไหน ไม่ใช่เอามาเป็นไม้ประดับหน้าแล้งมา แต่จะทำอะไรไม่ได้ ผมว่าต้องการสมอง ต้องการความสามารถ ใครมีความสามารถก็ได้รับเลือกเข้ามา ไม่ใช่เอาแต่มาขอให้เพศตรงข้ามมา แล้วก็เอาสัดส่วนเอาตัวเลขเข้ามา ไม่ใช่ครรลองตามประชาธิปไตยครับ ความศักดิ์ศรีก็ไม่มีครับแบบนั้น อันนี้ผมไม่ได้แฉแต่ที่เพศชายเพศหญิง แต่มาขอให้ไปทำตามกระบวนการตามครรลองของมัน ที่มันมีกระบวนการในตัวของมันเองแล้ว

แล้วก็อีกประการหนึ่ง ที่ว่าผมไปแฉแต่ไปอะไรต่าง ๆ ผมไม่มี แต่ผมชอบของจริง แล้วก็ขอให้เป็นเรื่องของที่เป็นไปตามที่ว่า ตรงข้ามกับที่อาจารย์วิชาพูด อาจารย์วิชาของผมขอให้เข้าใจตามนี้ด้วย ผมจะได้ถอนชนักออกจากหลังผมสักทีนะครับ ขอบพระคุณครับ

ประธาน : ผมคิดว่าเราได้เชิญกลุ่มที่จะพูดถึงองค์กรอิสระมาตั้งแต่เข้าแล้ว เพราะฉะนั้นผมขอยุติเรื่อง สส. สว. ไว้เพียงเท่านั้นนะครับ เราก็พูดกันมานานแล้ว ผมอยากจะมาดูเรื่องขององค์กรอิสระนะครับ

นางกรรณิการ์ บรรเทิงจิตร์ : ท่านประธานคะ นิดเดียวได้ไหมคะ

ประธาน : ใครนะครับ นิดเดียววนะครับ

นางกรรณิการ์ บรรเทิงจิตร์ : เรียนท่านประธาน กรรณิการ์ บรรเทิงจิตร์ พวกเราจริง ๆ ผู้หญิงก็มาทำงานในสภา ได้รับการคัดเลือกพวกเราเหมือนกันประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ คน ซึ่งพวกเราก็ตัดใจทำงาน ซึ่งก็คิดว่าเราไม่ได้มาเป็นไม้ประดับแต่เพียงแค่มานั่งประชุมหรือแต่งตัวหรืออะไรอย่างนี้ เพราะว่าทั้งหมดทั้งปวงพวกเราคิดว่ามีศักยภาพพอสมควรในการทำงาน แล้วก็จะเป็นอย่างไรการยอมรับหรือไม่นั้นก็อยู่ที่ท่านทั้งหลายว่า ท่านผู้ชายที่คิดว่าพวกเราทำงานแล้วเป็นอย่างไร ตรงนี้ก็อยากจะฝากว่า คำว่า ไม้ประดับ ไม่สมควรจะมา พวกเราไม่ได้เป็นไม้ประดับที่จะถูกเลือกมาเพราะเป็นไม้ประดับ คงจะไม่ใช่ แต่เราเมื่อถูกเลือกเข้ามาแล้วก็ตั้งใจทำงาน แล้วก็ยังมีข้อมูลเพิ่มเติมหนึ่ง พอดีเรื่องของคณะรัฐมนตรีเสริมจากอาจารย์เจิมศักดิ์ก็คือคณะรัฐมนตรีของประเทศฝรั่งเศส เมื่อเร็ว ๆ นี้แต่งตั้ง และคณะรัฐมนตรีมีอยู่ ๑๕ คน เป็นผู้ชาย ๘ คน ผู้หญิง ๗ คน อันนี้เป็นข้อมูลล่าสุดที่เขาตั้งคณะรัฐมนตรี เราคงไม่ได้หวังว่าเราจะเข้าไปเป็นลักษณะอย่างนี้ แต่ว่าเมื่อเรามีมาตรฐานที่ให้เห็นหรือว่าในเมืองคิวไลซ์ที่เขาทำกัน ตรงนั้นเราก็คงต้องมาเทียบเคียงหรือมาดูกับประเทศไทยเรา ซึ่งเราก็ไม่ได้ด้อยไปกว่าเขาเท่าไร แต่ก็ไม่ได้บอกว่าจะต้องล้าหน้าขนาดนั้น แต่ว่าการที่ฝ่ายผู้หญิงหรือเครือข่ายผู้หญิงรณรงค์ตรงส่วนนี้ก็คือเพื่อเปิดพื้นที่ จะใช้น้ำหนักเท่าเทียมกันคงจะไม่ได้ จะชกกับอาจารย์เจิมศักดิ์คงจะไม่ได้ เพราะว่าน้ำหนักก็ไม่เท่ากันอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นอันนี้โดยโครงสร้างโดยสรีระ แต่สมองเราคงไม่ได้ด้อยกว่าผู้ชาย

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

จงถนอม ๘๘/๒

ก็ขอฝากท่านกรรมการช่วยพิจารณาตรงส่วนนี้ด้วย ขอขอบคุณค่ะ

ประธาน : ผมขอมาดูเรื่ององค์กรอิสระ ท่านที่ขอแปรญัตตินั่งอยู่ในที่นี้แล้วไซ้ใหม่ครับ
มีก็ท่านครับ ท่านกล้านรงค์หรือครับ เชิญท่านกล้านรงค์ แล้วก็มาทางฝั่งนั้นะครับ

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

หทัยกาญจน์ ๘๕/๑

นายก้านรงค์ จันทิก : ขอบคุณครับท่านประธาน ผมตั้งใจหลายประเด็น แต่ก็เห็นว่า ประเด็นต่าง ๆ นั้นสามารถที่จะพอไปได้ก็ไม่ตั้งใจอะไร กระผมมีเฉพาะมาตรา ๒๖๓ มาตราเดียวครับท่าน ที่อยากจะขอแปรญัตติเอาไว้และอยากจะขอความกรุณาจากกรรมการที่จะต้องพิจารณาด้วยก็คือว่า ในกรณีที่ต้องถอนนี่นะครับ ที่เขียนเอาไว้ว่า ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ดำเนินการไต่สวนให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องขอ กระผมกราบเรียนครับ ด้วยเหตุผล ว่ามันทำไม่ได้ เพราะอะไร กระผมขอกราบเรียนสั้น ๆ ๑๒ ขั้นตอนของเรื่องของการรับเรื่องและดำเนินการ นะครับ เมื่อเราได้รับเรื่องมาแล้วคณะกรรมการ ปปช. จะต้องให้สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานก่อน ว่าที่รับเรื่องมาแล้วมันมีอย่างไร เสร็จแล้วก็นำเสนอกรรมการ กรรมการจะต้องตั้งอนุกรรมการไต่สวน เมื่อตั้งอนุกรรมการไต่สวนขึ้นมาแล้วจะต้องมีการประชุมอนุกรรมการไต่สวน แจ่งคำสั่งตั้งอนุกรรมการ ไต่สวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้เขาทราบและคัดค้าน ระยะเวลาตรงนี้ในระเบียบก็เขียนไว้ชัดเจน นะครับ รับทราบภายใน ๑๔ วัน แล้วคัดค้านภายใน ๗ วัน ถ้าเขาคัดค้านมาแล้ว ก็จะต้องนำเสนอ คณะกรรมการ ปปช. พิจารณาก่อน ว่าคำคัดค้านฟังขึ้นหรือไม่ ถ้าคำคัดค้านฟังขึ้นต้องตั้งอนุกรรมการ ไต่สวนใหม่ ถ้าคำคัดค้านฟังไม่ขึ้นถึงดำเนินการไต่สวนได้ กระผมต้องรวบรวมหลักฐานตั้งแต่แผ่นแรก จนถึงสุดท้าย แล้วหลังจากนั้นถ้าหากว่ามีมูลก็ต้องแจ่งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เมื่อผู้ถูก กล่าวหาทราบ แล้วผู้ถูกกล่าวหาจะต้องมารับทราบข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน ถ้า ๑๕ วัน ไม่มาก็จะต้อง ยื่นเป็นหนังสืออีกภายใน ๑๕ วัน หลังจากรับทราบและแก้ข้อกล่าวหาแล้ว เขาก็มีสิทธิที่จะอ้างพยาน ฉะนั้นทุกสิ่งทุกอย่างทำเสร็จเรียบร้อย ประมวลทั้งหลายแหล่ แล้วก็นำเสนอคณะกรรมการพิจารณา ก็ต้อง ให้เวลากรรมการ ฉะนั้นถ้าท่านเขียนกฎหมายอย่างนั้นนะครับ กระผมกราบเรียนด้วยความเคารพว่ามันทำ ไม่ได้แน่ ถึงแม้ว่าท่านจะแก้เป็น ๖๐ วัน แล้วท่านบอกมาให้แจ่งให้ประธานวุฒิสภาทราบ แล้วกำหนดระยะเวลา ๖๐ วัน ก็ทำไม่เสร็จครับท่าน ฉะนั้นกระผมขอความกรุณาเดอนะครับ ประเด็นนี้เป็นประเด็นไม่ใช่ ประเด็นใหญ่ ท่านมีประเด็นสำคัญที่ท่านจะต้องได้แย้งกันอีกหนัก กระผมขอความกรุณาย้อนกลับไปตาม รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ คือ โดยเร็ว ครับ กระผมขอแค่นี้ กระผมไม่ได้ขออะไรมากมาย ขอประเด็นเดียวครับ ขอ โดยเร็ว เท่านั้น เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ ขอบพระคุณครับ

ประธาน : ผมจะขอให้ทางคณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญนำมาพิจารณาอีกที นะครับ ท่านเสริมเกียรติครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขอบคุณท่านประธานและท่านกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ ทุกท่านครับ กระผม เสริมเกียรติ วรดิษฐ์ สสร. กระผมขออนุญาตท่านประธานในการแปรญัตติ ซึ่งมีการ แปรญัตติอยู่ ๒ เรื่อง เรื่องที่ ๑ ก็คือ ขอดัดวรรคหน้าของมาตรา ๒๔๖ และเรื่องที่ ๒ ก็เป็นเรื่อง มาตรา ๒๙๖

วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

กระผมขออนุญาตในเรื่องที่ ๑ ก่อน ก่อนอื่นก็ต้องขอกล่าวขอบคุณทางกรรมการยกเว้นรัฐธรรมนูญ ที่ได้เห็นความสำคัญของอัยการ ได้กรุณามิมีบทบัญญัติในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ในมาตรา ๒๔๖ กำหนดให้อัยการเป็นองค์กรอิสระ ซึ่งกระผมเชื่อว่า บทบัญญัติที่กรรมการได้กำหนดไว้ นั้น จะก่อให้เกิดผลดีกับสังคม โดยเฉพาะในกระบวนการยุติธรรมเป็นอย่างยิ่ง แต่สิ่งหนึ่งที่กำหนดไว้ในวรรคห้าของมาตรานี้ กระผมมีความเห็นว่า อาจจะไม่มีความเข้าใจที่ไม่ดีนัก ที่ได้กำหนดอันนี้ขึ้นมา กระผมขอกราบเรียนว่า ในวรรคห้าที่มีบทบัญญัติว่า พนักงานอัยการต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งหรือกระทำการใด ๆ เช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ในเรื่องวินัยหรือลักษณะต้องห้ามของผู้พิพากษาหรือตุลาการ นั้น ก่อนอื่นกระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า บทบาทภารกิจของพนักงานอัยการสำคัญมีอยู่ ๓ ประการคือ

๑. การอำนวยความสะดวกทางอาญา
๒. การรักษาผลประโยชน์ของรัฐ
๓. การคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือประชาชน

สำหรับในเรื่องที่เกี่ยวกับวรรคห้า นั้น คงจะเป็นเรื่องบทบาทที่ ๒ ก็คือ การรักษา

ผลประโยชน์ของรัฐ -----

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

พุทธชาติ ๘๖/๑

ในรูปแบบของอัยการในส่วนที่เป็นกรรมการของกระทรวง ทบวง กรม และของจังหวัด องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นนั้นมีเป็นร้อยคณะ ในแต่ละปีนี้ได้ดำเนินการช่วยเหลือแก้ปัญหาอย่างดียิ่ง ผมยกตัวอย่าง เช่นว่า ในรูปของส่วนกลางนั้นอัยการเป็นกรรมการในคณะกรรมการอาหารของ อย. ซึ่งมีปัญหาหลายอย่าง เกี่ยวกับเรื่องการคุ้มครองประชาชนในการบริโภคอาหารให้มีคุณภาพและปราศจากสารพิษ ซึ่งก็มีประเด็นว่าอาหารที่นำเข้านั้นมีสิ่งปลอมปนเกินปริมาณที่กำหนดไว้ อันจะเป็นอันตรายต่อประชาชน หรืออาหารบางอย่างที่มีคาเฟอีนควรจะกำหนดอย่างไร รวมทั้งในด้านของส่วนอื่น เช่น สำนักงานประกันสังคม เป็นกรรมการของประกันสังคมที่ดี กรรมการกองทุนทดแทนที่ดี ก็ไปช่วยดูแลพวกถูกจ้างว่า เวลาท่านประสบอันตรายป่วยเจ็บหรือถึงแก่ความตายจะเกิดเนื่องจากการทำงานจะได้ประโยชน์ทดแทนเพียงใด อันเป็นธรรมซึ่งมีปัญหาในข้อกฎหมาย หากไม่มีอัยการอยู่ในคณะกรรมการ ก็จะปราศจากบุคคลที่ช่วยชี้ทิศทางว่ามันเป็นเรื่องเนื่องจากการทำงานหรือไม่ ยังมีอีกหลายเรื่อง เรื่องสำคัญเกี่ยวกับเรื่องภาษีอากร หากเจ้าหน้าที่สรรพากรได้ประเมินไปแล้ว ฝ่ายผู้เสียภาษีเห็นว่าไม่ถูกต้องก็ต้องอุทธรณ์ ทางอัยการก็ร่วมกับทางท่านผู้ว่าราชการจังหวัดและสรรพากรเขตในการเป็นกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภาษี ยังมีอีกมากมายก่ายกอง ซึ่งกระผมขอกราบเรียนคร่าว ๆ ว่า ในสิ่งที่อัยการทำหน้าที่คุ้มครองประโยชน์ของรัฐ ในส่วนของกระทรวง ทบวง กรม และจังหวัดนั้น อัยการไม่ได้รับประโยชน์ทดแทนเป็นพิเศษแต่อย่างใด ไม่ได้มีเงินโบนัสอะไรแต่อย่างใด เป็นการทำให้รัฐได้รับประโยชน์โดยไม่มีประโยชน์เป็นพิเศษ ในส่วนที่จะมีประโยชน์เป็นพิเศษในพรรคห้า อาจจะมีบ้างก็คือในส่วนที่อัยการเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจ ซึ่งอัยการที่ทำหน้าที่เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจก็จะได้รับเงินโบนัสประจำปี เหมือนกับกรรมการท่านอื่นที่เป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจ ในส่วนนี้ที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ที่ทางอัยการผู้เป็นกรรมการจะได้รับ ซึ่งกระผมขอกราบเรียนว่า ท่านประธานที่เคารพครับ ในประเด็นที่ผมกราบเรียนไปแล้วว่า หน่วยงานของรัฐทั้งหลายทั้งปวง โดยเฉพาะ กระทรวง ทบวง กรม จังหวัด ซึ่งไม่ได้รับเงินโบนัสตอบแทนทำงานให้รัฐอย่างเต็มที่ หากถ้าเกิดว่าตัด อัยการ ออกจากการทำหน้าที่ดังกล่าว กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า ต่อไปนี้ทางท่านผู้ว่าราชการจังหวัด มีปัญหาต่าง ๆ ในกรรมการชุดที่มีอัยการต่าง ๆ ท่านจะให้ใครทำหน้าที่ เวลาเกิดข้อขัดข้องหน่วยงานรัฐ กับราษฎร จะให้ใครไปช่วยในการประนีประนอมหรือชี้ทิศทางว่าควรจะเป็นอย่างไร จะเรียกใครมา แก้ปัญหา หน่วยงานกระทรวง ทบวง กรมที่เคยใช้อัยการ โดยเฉพาะคณะกรรมการการเลือกตั้งก็ให้อัยการ ไปเป็นอนุกรรมการเวลามีการพิจารณาใบเหลือง ใบแดง จำนวนมาก

วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ก็ให้พนักงานอัยการไปร่วมเป็นอนุกรรมการในการสอบสวน ได้สวน ในเรื่องที่มีการร้องเรียน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมกราบเรียนว่าอัยการก็ไม่ได้ไปรับประโยชน์ตอบแทนอะไรเป็นพิเศษเลย ผมถึงอยากจะบอกว่า ถ้าหากว่าจะไม่ให้อัยการไปทำหน้าที่นี้ อัยการส่วนใหญ่ อาจจะคิดว่าสบายดี ไม่ต้องเหนื่อย แต่คนที่เสียหายคือหน่วยงานของรัฐที่เคยใช้อัยการ แล้วไม่มีคนไปรับใช้ แล้วจะเอาใครมาใช้ ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า ปัญหาเฉพาะหน้าที่ผมกราบเรียนเฉพาะ กกต. ปปช. จะใช้ใคร คราวนี้ถ้าท่านประธานบอกว่า จำเป็นที่จะไม่ให้อัยการได้เงินอะไรเป็นพิเศษหากไปผูกโยง สมมุติว่าในส่วนเงินเดือน เงินตอบแทนเหมือนศาล อะไรที่มันมากเป็นพิเศษก็ไม่ควรจะได้เกินไป ถ้าเกิดเป็นประเด็นตรงนี้ ผมขอกราบเรียนท่านประธานกับกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญว่า ก็ควรจะบัญญัติในวรรคห้าให้ชัดเจน ตรงประเด็นตรงที่ท่านห่วงใยไปเลยว่า ในวรรคห้าบัญญัติไปเลยว่า ห้ามพนักงานอัยการเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจ ท่านก็จะได้สมประโยชน์เลยว่า ต่อไปนี้ห้ามเฉพาะส่วนที่มันเป็นโบนัส ส่วนในส่วนที่กระทรวง ทบวง กรม จังหวัด อัยการ รับภาระในการรักษาผลประโยชน์ หน่วยงานต่าง ๆ ก็จะไม่กระทบกระเทือน ก็จะไม่เกิดความเสียหาย กระผมขอกราบเรียนว่าถ้าเป็นดังนี้ทางอัยการก็จะรับได้ทางประชาชน ทางหน่วยงานรัฐก็จะไม่เสียหาย กราบเรียนท่านประธานครับ

ประธาน : เชิญท่านรัฐจิราครับ

รองศาสตราจารย์รัฐจิรา เตชะงาม : กราบขอบพระคุณอย่างสูงค่ะ ที่ยกมือเพราะเรื่องที่พูดก็คือมาตรา ๒๔๖ เป็นเรื่องเดียวกับท่านเสริมเกียรติคณะ แต่ว่าอาจจะคนละเหตุผลกัน เรื่องเดียวกันคือต้องการให้ตัดวรรคห้าของมาตรา ๒๔๖ ออก แต่เหตุผลอันนี้เป็นเหตุผลที่มาจากกรับฟังความคิดเห็นขององค์กรตามรัฐธรรมนูญที่เสนอมานะคะ อาจจะเหตุผลต่างจากท่านที่พูดเมื่อสักครู่นี้ แต่ว่าสิ่งที่ต้องการให้ท่านกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญกระทำเหมือนกัน ก็คือตัดวรรคห้าของมาตรา ๒๔๖ ที่นี้เหตุผลที่ได้รับจากองค์กร ๑๒ องค์กรตามรัฐธรรมนูญ ก็คืออัยการนั้นต่างจากผู้พิพากษา อัยการไม่ได้เป็นหนึ่งในสามอำนาจอธิปไตยทั้งสาม เพราะฉะนั้นอัยการจึงไม่ต้องวางตัวเป็นกลางเช่นเดียวกับผู้พิพากษาหรือฝ่ายตุลาการ อัยการเป็นผู้รักษาผลประโยชน์ของรัฐ แต่ศาลต้องวางตัวเป็นกลาง อัยการเป็นทนายแผ่นดิน มีหน้าที่ดูแลหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจ เพราะฉะนั้นสิ่งที่อัยการจะมาช่วยราชการและรัฐวิสาหกิจได้ในกรณีที่เกิดมีการทำสัญญา ช่วยตรวจสอบว่าสัญญานั้นจะเสียเปรียบหรือเปล่า เพราะฉะนั้น ณ ที่นี้ไม่ทราบว่าท่านประธานและกรรมการทั้ง ๓๕ ท่านจะตัดสินใจตอนนี้เลยได้ไหมคะ ที่จะตัดวรรคห้าออกของมาตรา ๒๔๖ อันนี้ไม่ใช่เป็นความเห็นส่วนตัวของผู้พูดนะคะ เป็นความคิดที่ได้จากองค์กรตามรัฐธรรมนูญรวมทั้งได้จากสำนักงานอัยการสูงสุดด้วย ตัดสินตอนนี้เลยได้ไหมคะ ถ้าได้จะได้ไม่ต้องเอาเข้ามาลงวนคำแปรญัตติในวันจันทร์

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันพุธที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

หน้า ๘๗/๒

ประธาน : คือเรื่องนั้นนะครับ ผมเรียนท่านนะครับ เราได้ขอยุติไปเมื่อวันก่อนนี้ คือ
กรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญคงจะต้องใช้เวลาในการพิจารณา แล้วก็เมื่อฟังดูแล้วอย่างนี้การพิจารณา
ตัดสินได้ขอยุติเราจะหารือกันอีกทีนะครับ เราได้ปรึกษากันไปแล้ว

รองศาสตราจารย์รุจิรา เตชางกูร : ขอขอบคุณค่ะ

ประธาน : เชิญท่านประพันธ์ และที่ท่านปกรณ์ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขอขอบคุณท่านประธานครับ ผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ
คือในมาตรา ๒๔๖ วรรคห้า ที่เขียนไว้ว่า พนักงานอัยการต้องห้ามไม่ให้ดำรงตำแหน่งหรือกระทำการ
ใด ๆ เช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ในเรื่องวินัย หรือลักษณะต้องห้ามของผู้พิพากษา หรือตุลาการ -----

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

พอเขียนอย่างนี้ความหมายมันไม่ทราบว่แค่ไหน มันกว้างแคไหน เพราะว่าโดยลักษณะต้องห้ามของผู้พิพากษา ตุลาการ แม้กระทั่งการไปเป็นกรรมการบางอัน ยกตัวอย่างง่าย ๆ กกต. อยากจะให้หัวหน้าศาลท่านเป็นอนุกรรมการสรรหา กกต. จังหวัด ท่านก็ยิ่งปฏิเสธมาเลย อะไรอย่างนี้นะครับ คือหมายความว่าของท่านค่อนข้างจะเคร่งมากพูดง่าย ๆ อย่างที่บอกเป็นองค์กรท่านบอกท่านไม่อยากจะทำอะไรอย่างนี้ เพราะว่าท่านต้องเป็นกลาง ทีนี้พอไปเขียนในการที่ว่าเป็นวินัยต้องห้ามเป็นผู้พิพากษา คืออัยการเป็นกรรมการอยู่ในส่วนราชการหลายกรรมการ อย่างที่ท่าน สสร. สมเกียรติได้พูด คือถ้าเจตนาว่าจะต้องการให้ไม่ให้อัยการไปดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทหรือเป็นรัฐวิสาหกิจก็น่าจะเขียนให้มันตรง ๆ คือไปเขียนกว้างอย่างนี้เดียวไปเป็นกรรมการอะไรของส่วนราชการอื่น ถ้าจะไปตีความเหมือนผู้พิพากษาเดียวจะเป็นไม่ได้หมด คนที่เสียหายคือรัฐบาล คือถ้าไม่ยอมให้ไปเป็นกรรมการในบริษัทก็เขียนตรง ๆ หรืออะไรอย่างนี้ หรือดูด้วยคำเพื่อให้เข้าทำงานเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ ของส่วนรวม ของรัฐบาล คือเขียนอย่างนี้เป็นกรรมการอะไรอาจจะไม่ได้ เพราะผู้พิพากษาอย่างที่ผมกราบเรียนจริง ๆ

ประธาน : ท่านปกรณ์ครับ

นายปกรณ์ ปรียากร : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ปกรณ์ ปรียากร กรรมการคือได้พยายามที่จะศึกษาเรื่องนี้ หลังจากที่เรารับความเห็นจากองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่ได้นำเสนอมาจากคณะกรรมการที่ไปรับฟังความเห็นนะครับ ก็พบว่าในข้อเท็จจริงก็เหมือนอย่างที่ท่าน สสร. สมเกียรติได้พยายามอภิปรายและก็นำเสนอต่อที่ประชุมนี้ เพราะว่ามันมีโยงใยทางด้านของการที่จะไปเกี่ยวพันกับเรื่องของการทำหน้าที่ในฐานะที่อัยการโดยธรรมเนียมของการปกครองบ้านเรา ทำหน้าที่ในการรักษาผลประโยชน์ของรัฐเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งหรือกระทำการกิจการสารพัดอย่างนะครับ และก็ไม่มีองค์กรที่เป็นนิติกรที่จะมาทำหน้าที่แทนได้ ด้วยเหตุผลหลายประการด้วยกัน เพราะว่าองค์กรนิติกรของภาครัฐเองโดยส่วนใหญ่ก็ขาดประสบการณ์ในการทำงานทางด้านกฎหมายค่อนข้างมาก และก็มีความของการเข้าออกค่อนข้างจะบ่อยมาก และตอนหลัง ๆ ก็จะมีเฉพาะนิติกรที่เป็นมือใหม่เกือบจะทั้งสิ้น พอถ่ายโอนไปเป็นองค์กรอื่น ๆ เกือบจะทั้งหมด อีกด้านหนึ่งก็คือในเรื่องของปัญหาทางด้านของราชการส่วนภูมิภาคและราชการส่วนท้องถิ่นที่มันจะมีปัญหามากทีเดียวถ้าหากว่า ไปกำหนดอย่างเคร่งครัดรัดตรงเหมือนอย่างในวรรคห้าของมาตรา ๒๔๖ ในอีกส่วนหนึ่งนั่นที่เราจะเห็นชัดเจนครับว่าถ้าเราไม่คำนึงถึงข้อนี้การรักษาผลประโยชน์ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของรัฐวิสาหกิจจะเป็นผลอย่างสำคัญมาก แต่ว่าก็ได้พยายามจะคิดว่า ถ้าเราไม่พยายามที่จะวางมาตรการใด ๆ ได้เลย ก็จะทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับพนักงานอัยการที่ไปดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการในรัฐวิสาหกิจหรือว่าในบริษัทของรัฐ ซึ่งเราก็น่าที่จะมีการพิจารณาเช่นนั้น เพราะฉะนั้นในทรรศนะของผมผมเห็นว่าข้อเสนอของท่านสมเกียรติในการแปรญัตติคราวนี้ก็เป็นที่รับได้และก็น่าจะคิดว่ากรรมการก็คงจะพิจารณาใคร่ครวญ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันพุธที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

รัตนา ๘๘/๒

และก็อาจจะเป็นไปตามข้อเสนอแนะได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีช่องทางที่บอกว่าพนักงานอัยการต้องห้าม
มิให้ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการในคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจ ก็แสดงให้เห็นว่าเจตจำนงที่เราต้องการ
จริง ๆ ก็คือจะให้อัยการเป็นองค์กฤษฎีการในกระบวนการที่จะทำให้การดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับ
กระบวนการยุติธรรมมันเข้มข้นมากยิ่งขึ้น

ประธาน : มีท่านวิทยากรครับ แล้วก็ท่านสมเกียรติ ท่านสุรพลนะครับ

- ๘๘/๑

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

วชิราภรณ์ ๔๙/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

นายวิชา หงส์ประกาศ : กระผม วิชา หงส์ประกาศ ในนามกลุ่ม ๗ กระผมขอให้ท่านสวัสดิ์ได้พูดก่อนในเรื่องของศาล แล้วกระผมจะพูดในเรื่องของการสรรหาองค์กฤษฎีระต่อครับ

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ท่านครับให้เป็นเรื่อง ๆ ไป

ประธาน : ใช่ครับ

นายวิชา หงส์ประกาศ : อย่างนั้นผมขอเสนอเรื่ององค์กฤษฎีระ เรื่องการสรรหาครับ ตามมาตรา ๒๐๒ (๑)

นายวิจิตร วิชัยสาร : ท่านประธานครับ ผมอยากจะขอต่ออัยการสักนิดหนึ่งครับ จะได้จบครับ ผมขอประทานโทษนะครับ

ประธาน : ครับ

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ได้ครับ

นายวิจิตร วิชัยสาร : ผมต่อจากที่คุณปกรณ์พูดนะครับ คือในประเด็นพรรคห้าที่ไม่ให้เป็นกรรมการของรัฐวิสาหกิจ ในความเห็นผมนั้นในองค์กฤษฎีระนั้นเป็นผลประโยชน์ของชาติอย่างมหาศาลเหมือนกันนะครับ ผมเกรงว่าอาจจะไม่คุ้มกันกับการที่ไม่มีนักกฎหมายอยู่ในบอร์ด แล้วผมก็เรียนออกไปอย่างตรง ๆ ผมก็อยู่ในบอร์ดเหมือนกัน ถ้ามีนักกฎหมายอยู่ ประเด็นที่เราจะหาหรือยังมีความชัดเจนอยู่ ผมเกรงว่าจะได้ไม่เท่าเสียนะครับ ผมเรียนสั้น ๆ แค่นี้ครับ

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ขอขอบคุณครับท่านประธาน ผม สมเกียรติ รอดเจริญ ครับ ก็ขออนุญาตต่อเรื่องคุณสมบัติของทางด้านอัยการนะครับ เพราะว่าในรัฐวิสาหกิจเกือบทุกรัฐวิสาหกิจ กรรมการบริหารหรือบอร์ดเขาจะเขียนข้อความซึ่งเฉพาะเจาะจงเอาไว้เลยนะครับว่าต้องมีผู้เชี่ยวชาญทางด้านการเงิน ด้านกฎหมาย แล้วก็เฉพาะด้านในรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ เป็นระเบียบเลยนะครับ ถ้าเมื่อจะเอานักกฎหมายจากเอกชนคงจะกระไรอยู่ครับ ก็คงต้องเป็นอัยการครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : ท่านสุรพลครับ

นายสุรพล วงศ์ทัตศิริกุล : ขอขอบคุณท่านประธานครับ กระผมก็ขออนุญาตเสริมท่านเสริมเกียรติหนึ่งนะครับ ในเรื่องที่ชอบปฏิบัติในพรรคห้าของมาตรา ๒๕๖ ในฐานะซึ่งผมรับราชการอยู่ที่ต่างจังหวัด บ้านนอกนี้ ก็มองเห็นว่าถ้าเราบังคับ เราห้ามตรงนี้มันจะเกิดความโกลาหลขึ้นในการบริหารราชการค่อนข้างมากเลยครับ เพราะว่าเรามีความเชื่อว่าพนักงานอัยการนั้นคือทนายแผ่นดินที่จะต้องรักษาผลประโยชน์ของบ้านเมือง ผมกำลังคิดต่อไปว่าถ้ามีพรรคนี้แล้ว รัฐบาลคงจะต้องหาทางให้จังหวัดหรือให้ส่วนราชการจ้างทนายของภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจุบันนี้ภาคเอกชนเขาเก่ง เขาจ้างทนายที่เก่ง ๆ มา เราก็คงจะได้อาศัยพนักงานอัยการเท่านั้นเองครับ ที่จะแก้ต่างให้ ถ้าจะอาศัยนิติกรหรือว่าอาศัยหน่วยงานกฎหมายในส่วนราชการนี้ก็ไม่เก่งเท่าพนักงานอัยการหรอกครับ เพราะฉะนั้นผมว่า

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

วชิราภรณ์ ๘๙/๒

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ในส่วนนี้ นะครับ จะสร้างความโกลาหลให้เกิดขึ้นอย่างมากเลย ก็จะต้องขออนุญาตท่านประธานนะครับว่า ถ้าเป็นไปได้ ทำอย่างไรก็ได้ให้ท่านอัยการได้เป็นที่ปรึกษา เพราะว่าคดีในต่างจังหวัดมันมีทุกอย่างตั้งแต่ คดีมโนสำเนา คดีของท้องถิ่นซึ่งเป็นเรื่องใหญ่ จะต้องรักษาทรัพยากรธรรมชาติ จะต้องรักษาที่ดิน จะต้องต่อสู้กับผู้ที่มีอิทธิพลอะไรต่าง ๆ ค่อนข้างมากครับ เพราะฉะนั้นโดยปกติพนักงานอัยการก็มีอิสระในการพิจารณาอรรถคดีอยู่แล้ว ในส่วนของคดีนะครับ แต่ในส่วนของการทำงานกับ การ ในส่วนของการทำงานเพื่อ เป็นนักกฎหมายของส่วนราชการ กระผมว่ายังมีความจำเป็นอยู่เป็นอย่างมากครับท่านประธาน

ประธาน : ผมเชิญตามที่ยกมือเท่าที่ผมเห็นก่อนนะครับ จากท่านอาจารย์เจิมศักดิ์มาแล้วก็ท่านวุฒิสาร ท่านไพบุลย์ครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ต้นไชย : ท่านครับ หมายถึงว่าเรื่องของอัยการใช่ใหมครับ

ประธาน : ก็ใช่ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ขอบพระคุณครับท่านประธาน มีหลายเรื่องพร้อม ๆ กัน

ท่านประธานครับ ผมขอพูดเรื่องอัยการนิดหนึ่งก็แล้วกันครับ คือเรื่องอัยการที่ท่านอัยการเสริมเกียรติเป็นคนแปรญัตติก็อยู่ในกลุ่มเดียวกับผมนั่น ในหลักการใหญ่ก็เห็นด้วย แต่ว่าก็มีปัญหาอยู่บ้างก็คือท่านอัยการเสริมเกียรติก็พูดอยู่แล้วเรื่องรัฐวิสาหกิจ ซึ่งผมเองก็มีประสบการณ์อยู่แล้วก็อาจจะไม่ตรงกับอัยการ เพราะฉะนั้นก็เลยรู้สึกไม่ค่อยดีที่อัยการอยู่ในรัฐวิสาหกิจ นี่เรียนตรง ๆ ผมเห็นอะไรจากอดีตมาแล้วก็ตาม ๆ ดูอยู่ บางคนครับ ไม่ใช่ทุกคน ที่พูดนี้คือบางคน แต่บังเอิญผมไปเจอประสบการณ์ที่ไม่ค่อยดีแล้วก็เคยได้พูดบอกกันแล้วตรง ๆ นะครับ ผมเป็นคนตรง -----

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

หน้า ๙๐/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

เพราะฉะนั้นเราเข้ากลุ่มกัน ผมก็ยังบอกเขาว่าถ้าตรงนี้ขอให้อาจจะง่ายขึ้นอะไรทำนองนั้น ก็ตรงกันแล้วครับ เพราะฉะนั้นก็ขอเสริมนิดเดียวเท่านั้นเองตรงนี้

ที่นี้มาถึงประเด็นที่ผมคิดว่าในกลุ่มของผมได้มีการแปรรูปคดี ก็คือในมาตรา ๒๐๑ ก่อนมาตรา ๒๐๑ ในเรื่องของตุลาการรัฐธรรมนูญ ในเรื่องของคุณสมบัติที่เขียนว่า เคยเป็นรัฐมนตรี ตุลาการพระธรรมนูญในศาลทหารสูงสุด กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

ประธาน : ขอโทษท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ เรากำลังพูดเรื่องอัยการก่อนนะครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ผมนึกว่าจบแล้ว

ประธาน : ยังครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ถ้าอย่างนั้นแค่นั้นนะครับ ผมยังมีประเด็น นึกว่าจะรีบไป

ประเด็นอื่นให้มันจบ ๆ ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธาน : เดี่ยวมีอีกท่านวุฒิสภา แล้วก็ท่านไพบูลย์ครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสภา ตันไชย : ท่านประธานครับ ผม วุฒิสภา กรรมการครับ

ต่อประเด็นคำแปรรูปคดีอันนี้ ผมขออนุญาตเรียนว่าตอนแรกผมก็ไม่ได้คิดอะไรมากพอมาดูรายละเอียด เพราะว่าผมเข้าใจว่าตอนนั้นเราเคยพูดกันเรื่องการทำหน้าที่ทนายแผ่นดิน แล้วก็พยายามจะเติมคำบางคำเข้าไปในวรรคนี้ เพื่อที่จะชี้ให้เห็นว่าแม้เป็นองค์กรอิสระแล้วก็ยังไม่ได้ละเลยหน้าที่ ที่นี้การเป็นกรรมการในคณะกรรมการจำนวนมากหลายเรื่อง ผมคิดว่ามันมี ๒ เรื่อง ก็คือว่า เรื่องการเป็นกรรมการในฐานะที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่จะให้คำปรึกษาทางกฎหมาย กับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน กับการทำหน้าที่แล้วก็ไปเกิดประโยชน์อื่น แล้วก็อาจจะเกิดต่อไปคือ เรื่องประโยชน์ขัดกัน ผมคิดว่าตรงนี้ผมค่อนข้างเห็นด้วยกับท่านประธานครับ ขออนุญาตเอ่ยนามว่า ถ้ามีการกำหนดชัดเจนว่าเรื่องใดที่มันเป็นเรื่องที่ประโยชน์ขัดกันแล้วเป็นข้อห้าม แต่เรื่องใดที่เป็นการเข้าไปเป็นตำแหน่งต่าง ๆ แล้วมันเป็นการทำหน้าที่เพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดินนี้ ผมคิดว่าถ้าวางหลักของตุลาการอันนี้ไว้ในวรรคนี้แล้วก็จะไปกำหนดรายละเอียดในกฎหมายที่จะต้องยกเว้นเรื่องอัยการอิสระก็ได้ แล้วก็บันทึกในเจตนารมณ์ แต่ผมคิดว่าถ้าเขียนปิดหมดแล้วก็กลายเป็นว่าการปิดถึงในฐานะว่าอัยการในต่างจังหวัดจะไม่สามารถทำหน้าที่เหล่านี้ ผมเลยก็คิดว่าก็จะเกิดผลเสียต่อการรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน แล้วก็เกิดปัญหาของการต้องไปแสวงหานิติกรอีกจำนวนมากมายที่จะทำหน้าที่แทนอัยการ ซึ่งผมคิดว่าอันนั้นก็เกิดปัญหาต่อระบบบริหารราชการแผ่นดินครับ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ประธาน : เชิญท่านไพบูลย์ แล้วก็ท่านพิสิฐครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม ไพบูลย์

วราหะไพฑูรย์ ความจริงก็ได้พูดกันมาเยอะแล้วนะครับ ในประเด็นของพนักงานอัยการในฐานะที่เป็น

คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ

หน้า ๙๐/๒

วันพุธที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

องค์กรอื่นในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ในประเด็นที่ขอแปรญัตติมาก่อนข้างจะตรงกัน ในบรรดาของท่าน สสร. คิดว่า ตัดวรรคหน้า แต่ก็มีผู้เสนอว่าตรงจุดนี้ควรจะมีการแก้ไขปรับปรุงอย่างไรหรือไม่ ในความเห็นส่วนตัวของผมนะครับ เท่าที่ฟังทางท่านประพันธ์ ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ ที่นำเสนอนี้ เพราะท่านก็มีประสบการณ์สูงตรงจุดนั้น ผมเห็นคล้ายตามด้วย ในฐานะที่พนักงานอัยการในฐานะที่เป็นทนายของแผ่นดิน ที่ปรึกษากฎหมายในเชิงของรัฐบาลรักษาผลประโยชน์ของรัฐ ถ้าจะเขียนตรงนี้ให้มันมีความยืดหยุ่น ก็คือว่าถ้าอยู่ในลักษณะที่จะเป็นกรรมการที่รักษาผลประโยชน์ของรัฐได้ก็น่าจะกระทำ โดยเฉพาะในรัฐวิสาหกิจก็เป็นประโยชน์ของรัฐด้วยอย่างหนึ่ง ก็เพียงแต่ว่ารัฐวิสาหกิจนั้นต้องบัญญัติว่าเข้าไปเป็นได้ในลักษณะนั้น ตามที่กฎหมายบัญญัติก็คือ ไม่เป็นเชิงของการปิดกั้นมากนักในเรื่องของการรักษาผลประโยชน์ของรัฐ ผมก็เห็นคล้ายตามนะครับ แต่อย่างไรก็ตามความเป็นอิสระของอัยการ คงไม่ได้หมายความว่าต่อไปนี้รัฐบาลใช้อะไรไม่ได้ ก็คงต้องทำหน้าที่ในฐานะทนายของแผ่นดินด้วย ในฐานะที่ปรึกษาของรัฐบาลได้ด้วยในเชิงของขอบเขตอำนาจหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัติจะกำหนด ผมสนับสนุนในประเด็นนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : เชิญคุณพิสิฐครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม ครับ ประเด็นเรื่องอัยการนี้ ที่จริงที่ประชุมของเราก็ได้คุยเรื่องนี้กันมากกว่า เจตนารมณ์ก็คือว่าบทบาทของการเป็นอัยการที่ผ่านมาไม่ได้เป็นอิสระจากรัฐบาล โดยเฉพาะจากรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง เพราะฉะนั้นเวลาที่มีผลประโยชน์ทางด้านการเมืองเข้ามา เช่น มีการทำสัญญาสัมปทานกับเอกชน แล้วรัฐมนตรีท่านนั้นมี Connection กับทางเอกชน ก็อาจจะเข้ามากดดันต่อการทำงานของหน่วยงานนั้น

คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

สุภาภรณ์ ๙๑/๑

และอัยการก็จะถูกครอบงำได้ ผมเองก็เคยเจอเหตุการณ์ที่ว่าทางหน่วยงานเขาจะอ้างว่าได้ผ่านอัยการแล้ว โดยที่สัญญาอันนั้น ๆ หรือ TOR นั้น ๆ เขียนโดยฝ่ายเอกชนก็ตามนะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่าเราต้องแยกแยะให้ดีระหว่างความเป็นอิสระจากรัฐบาลกับเป็นอิสระ ซึ่งเราคงต้องการให้เขาเป็นอิสระจากรัฐบาลมากกว่านะครับ เพื่อจะทำหน้าที่ทนายแผ่นดิน การเป็นอิสระจากรัฐบาลไม่ได้หมายถึงว่าบทบาทของเขาในการเป็นทนายแผ่นดินจะทำไม่ได้ นะครับ ขณะเดียวกันในองค์กรที่ได้มีการยกขึ้นมาในเอกสารที่ได้แจกในขณะนั้นะครับ หลาย ๆ องค์กรจริง ๆ แล้วก็มีปัญหาทางกฎหมายที่องค์กรนั้นก็ถูกทางการเองเอาเรื่องอยู่ ยกตัวอย่างเช่น คณะกรรมการประกันสังคม ก็มีปัญหาเรื่องการซื้อตึกนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าเกิดอัยการท่านนั่งอยู่ในคณะกรรมการประกันสังคมด้วย แล้วก็ตัวประกันสังคมเองถูกทางการฟ้องหรือเอาเรื่องนี้ ก็จะมีคำถามว่าแล้วอัยการที่ นั่งอยู่ในคณะกรรมการชุดนี้ อยู่ข้างใคร เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้ความเป็นอิสระของอัยการต่อการทำงานเหล่านี้จึงต้องมีระบบที่จะดูแลว่า ให้เขาเป็นอิสระจากรัฐบาลได้อย่างไร อันนี้เป็นประเด็นสำคัญ ที่นี้เรื่องของรัฐวิสาหกิจคงจะมีตัวอย่างมาแล้ว

ที่นี้อีกเรื่องหนึ่งก็คือเรื่องของกรเป็นกรรมการให้กับกิจการที่เป็นคู่สัญญากับรัฐ ไม่ว่าจะ เป็นสัญญาจัดจ้างหรือสัญญาสัมปทาน ซึ่งเราอาจจะมีเหตุการณ์ปรากฏเกิดขึ้นว่าอัยการไปเป็นกรรมการให้กับหน่วยงานเหล่านั้นนะครับ ซึ่งก็น่าจะเป็นเรื่องที่เกิดปัญหาการขัดแย้งของผลประโยชน์อย่างชัดเจน

ประการสุดท้ายที่จะขอยกขึ้นมาะครับ ก็คือว่าการเป็นที่ปรึกษากฎหมายหรือบทบาทของการเป็นที่ปรึกษากฎหมายก็เป็นเรื่องหนึ่ง แต่การเป็นกรรมการของหน่วยงานต่าง ๆ เหล่านี้ ไม่ว่าจะ เป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานที่เป็นองค์กรที่รัฐตั้งขึ้นมาะครับ หรือคณะกรรมการเหล่านี้ก็ดี ความเป็นกรรมการมีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบมากกว่าความเป็นที่ปรึกษากฎหมาย มันมีเรื่องอื่น ๆ ที่จะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องและมีส่วนตัดสินใจด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าคงจะไม่ได้มีความประสงค์ให้อัยการท่านไปรับผิดชอบ แต่ถ้าอยู่ในคณะกรรมการเหล่านี้ท่านก็ต้องไปรับผิดชอบด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่เราไม่พึงประสงค์ที่จะให้เกิดขึ้น

ประธาน : ท่านสมเกียรติครับ

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ขอขอบคุณครับท่านประธาน ผมสมเกียรติ รอดเจริญ จากที่ ท่านวุฒิสถา ขออนุญาตที่เอ่ยนามท่าน ท่านก็ค่อนข้างที่จะบอกแล้วว่าเป็นองค์กรอิสระ แล้วคงจะไม่ละเลยหน้าที่ ผมกลัวครับ กลัวจะไปเลย กลัวก็เลยขอแปรญัตติไว้ นะครับ มาตรา ๒๔๖ พนักงานอัยการมีอิสระในการพิจารณาสั่งคดีและปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปโดยเที่ยงธรรมตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ถ้าเผื่อว่าเป็นอิสระไปแล้วกลัวว่าจะลืมอำนาจหน้าที่เก่า ผมก็เลยขออนุญาตแปรญัตติและใส่ข้อความเติมไปด้วยว่า ด้วยอำนาจและหน้าที่ของพนักงานอัยการ ก็คือหมายถึงว่ากลับไปอยู่ในสภาพเดิม ก็ขอไว้แค่นี้ ขอขอบคุณครับ

คณะกรรมการข้าราชการรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

สุภาภรณ์ ๙๑/๒

ประธาน : ท่านสุพจน์ครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ ผม สุพจน์ ไข่มุกด์ ผมก็เห็นด้วย
ที่ว่าควรจะตัด โดยเหตุผลที่ว่า ๑. ลักษณะงานของอัยการในรายละเอียดจริง ๆ แล้วก็เหมือนผู้พิพากษา
เพราะฉะนั้นจะไปอยู่เหมาแข่งรวมกันว่าเป็นงานที่ลักษณะเดียวกับผู้พิพากษาหรือตุลาการก็คงไม่ใช่
เพราะว่าลักษณะงานของอัยการต้องมีความอิสระ แล้วก็สามารถที่จะปกป้องแล้วก็พิทักษ์ผลประโยชน์ของ
รัฐอยู่นะครับ แล้วก็อีกอย่างหนึ่งก็แสดงให้เห็นว่าอัยการที่จะไปเป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจ หรือว่าใน
องค์กรต่าง ๆ ที่จำเป็นจะต้องใช้อัยการในการจะเป็นที่ปรึกษาคดี เป็นที่ปรึกษาของแผ่นดิน ยังเป็นกลไก
ของรัฐอยู่นะครับ แล้วก็ที่จะปกป้องผลประโยชน์ให้รัฐบาล ให้รัฐ แล้วก็ให้รัฐวิสาหกิจของรัฐบาลอยู่ ก็มี
ประเด็นสั้น ๆ ที่เห็นว่าควรจะตัดวรรคดังกล่าวออกนะครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : เชิญครับ

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

วีรพร ๙๒/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

นายวัชร นงส์ประภัสร์ : ขอบพระคุณครับ หมุดแล้วไซ้ใหม่ครับเรื่องอัยการ กรณเรียน ท่านประธานที่เคารพ เรื่องการสรรหาและเห็นชอบองค์กฤษฎีการเริ่มต้นด้วยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ คือตุลาการศาลรัฐธรรมนูญนี้ตามที่คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญได้กำหนดเอาไว้ให้มีคณะกรรมการ สรรหาประกอบด้วยประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานสภาผู้ว่าฝ่ายค้าน ประธาน องค์กฤษฎีการตามรัฐธรรมนูญที่เลือกกันเอง ซึ่งเป็นการเลือกบุคคลมาเป็นกรรมการขอแปรญัตติแก้ไขเป็น ให้คณะกรรมการสรรหามาจาก

๑. ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเลือกบุคคลมาจำนวนสองคน

๒. ที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุดเลือกบุคคลมาจำนวนสองคน

๓. ที่ประชุมของคณะกรรมการศาลทหารเลือกบุคคลมาจำนวนหนึ่งคน ทั้งนี้ กรรมการ ตาม (๑) และ (๒) ต้องมิใช่บุคคลที่ดำรงตำแหน่งในศาลยุติธรรมหรือศาลปกครองสูงสุด และบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการข้างต้นจะต้องไม่เป็นหรือไม่เคยดำรงตำแหน่งในพรรคการเมืองใด หรือมี พฤติการณ์ฝ่าฝืนพรรคการเมืองก่อน

เหตุผลครับ เนื่องจากไม่ควรให้ศาลเข้ามาทำหน้าที่ในการสรรหาโดยตรง เพราะอาจจะถูก แทรกแซงหรือถูกครหาได้ อันอาจก่อให้เกิดความไม่เชื่อมั่นในองค์กฤษฎีการ แต่ควรให้ศาลต่าง ๆ ทำหน้าที่ใน การหาตัวบุคคลไปเป็นกรรมการสรรหา และไม่ควรให้ตัวแทนพรรคการเมืองไม่ว่าจะเป็นประธานสภา ผู้แทนราษฎรหรือผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรมาทำหน้าที่ในการสรรหา เพราะจะกลายเป็นเข้ามา เพื่อ Lobby หรือเข้ามามีอำนาจ และจะได้ไม่ถูกครหาว่าเข้าไปแทรกแซงสรรหา

และประการสุดท้ายเพื่อไม่ให้บุคคลที่เลือกและถูกเลือกมีความใกล้ชิดกันหรือมี ความสัมพันธ์กัน และในเรื่องนี้ซึ่งมีความคล้ายคลึงกัน คือในเรื่องการสรรหาคณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการ ตรวจเงินแผ่นดิน และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ก็ขอเสนอในลักษณะและเหตุผลเดียวกัน ขอบพระคุณครับ กระผมขอให้ท่านสวัสดิ์ดีนิวเสนอเรื่องศาลครับ

ประธาน : ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์จะพูดเรื่องตุลาการนะครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ไม่ได้พูดเรื่องศาลนะครับ ผมพูดเรื่องศาลรัฐธรรมนูญนะครับ ท่านประธานครับ มาตราที่ผมจะพูดถึงนี่คือมาตรา ๒๐๑ เรื่องคุณสมบัติของบุคคลที่จะได้รับการสรรหา มาเป็นตุลาการรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญนะครับ คือเดิมท่านเขียนไว้ว่า เคยเป็นรัฐมนตรี ตุลาการ พระธรรมนูญในศาลทหารสูงสุด กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา กรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หรือเคยรับ ราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอัยการสูงสุด อธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางบริหารในส่วนราชการที่มี

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

วีรพร ๙๒/๒

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

อำนาจบริหารเทียบเท่าอธิบดีหรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าศาสตราจารย์ หรือเคยเป็นทนายความที่ประกอบวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องไม่น้อยกว่าสามสิบปีนับถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อ ผมเรียนอย่างนี้ นะครับว่า ในฐานะที่ผมคุ้นเคยต่อการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ที่จะมาเป็นองค์กรอิสระ ท่านจะจำได้ว่า ผมเองเป็นคนที่นำเรื่องขึ้นสู่ศาลแล้วก็มีปัญหาอยู่เรื่อย ๆ ก็คือคำตีความคำว่า อธิบดีหรือเทียบเท่า จำได้ ไช้ไหมครับ ผมเองเป็นคนที่นำเรื่องนี้แล้วก็ดำเนินการกับการจัดการกับเรื่องการสรรหาที่พยายามที่จะเอา อะไรต่ออะไรมาเทียบเท่าอธิบดี-----

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

ศิริพร ๑๙๓/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

โดยวิธีเทียบอะไรแปลก ๆ ผมไม่อยากจะพูดซ้ำเพื่อประหยัดเวลา เทียบนี้ท่านก็ได้แก้ไขแล้ว ก็คือว่าอธิบดี หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางบริหารในสวนราชการที่มีอำนาจบริหารเทียบเท่าอธิบดี ซึ่งก็ตรงกับสิ่งที่ผมคิดมา โดยตลอด แล้วก็ผมทำเรื่องถึงศาลบอกว่า ที่เขาทำกันผิดพลาดเพราะจริง ๆ ต้องตีความอย่างนี้ ท่านก็ลงมา ผมก็ต้องขอบพระคุณ อันนี้ผมคิดว่าผมถูกใจ

คราวนี้มาถึง หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าศาสตราจารย์ ก็เป็นความเดิม เดิมก็เขียนว่า ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าศาสตราจารย์ แต่ว่าผมอยากเรียนอย่างนี้ครับ หลังจากที่ผมได้ทำหน้าที่คัดเลือก แล้วก็ตรวจสอบอย่างนี้อยู่โดยตลอด ผมคิดว่าศาสตราจารย์เมืองไทยที่ถูกล็อกด้วยว่าจะต้องเป็นทางด้าน นั้นทางด้านนี้มันมีไม่กี่คน แล้วก็ถูกวิพากษ์วิจารณ์ตลอดเวลาที่ผมอยู่ในวุฒิสภาและจะต้องเลือกตั้ง ก็จะมีคนวิพากษ์วิจารณ์ว่า คุณสมบัติของผู้ที่จะเป็นศาสตราจารย์ก็ดี ปปช. ก็ดี อะไรต่ออะไรก็ดี ถูกล็อกไว้ให้คนไม่กี่คน หรือว่ามีจำนวนตัวเลือกน้อยเกินไป เพราะฉะนั้นคราวนี้ผมเห็นว่าสำหรับ ปปช. ก็แก้แล้ว เป็นรองศาสตราจารย์ ผมก็อยากจะเห็นว่าเราน่าจะเปิดกว้างขึ้นใหม่ เป็น รองศาสตราจารย์ เช่นเดียวกันกับเรื่องตุลาการรัฐธรรมนูญ เพราะบุคคลที่จบปริญญาเอก มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ แต่ไม่ได้หมายความว่าความเป็นรองศาสตราจารย์เขาไม่มีความรู้ความสามารถ มันเป็นคนละเรื่องกัน เรื่องศาสตราจารย์เป็นเรื่องอีกเรื่องหนึ่ง แต่ถ้าเรามีตัวเลือกที่เพิ่มมากขึ้น ผมคิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์ เพราะว่าจะมีตัวเลือกที่ทำให้กรรมการสรรหาท่านสามารถที่จะสรรหาบุคคลที่เหมาะสมได้เพิ่มเติมมากขึ้น ซึ่งท่านอาจจะไม่เลือกก็ได้ แต่ว่าการไปเขียนล็อกไว้เลยว่าต้องศาสตราจารย์ตรงนี้ ผมคิดว่าน่าจะมีการ แก้ไขให้สอดคล้องกับเรื่อง ปปช. และเรื่องอื่น ๆ เพราะไปศาลรัฐธรรมนูญอันเดียวที่ไม่สอดคล้อง ไปใส่ว่า ศาสตราจารย์ อันนั้นก็ประเด็นสั้น ๆ นิดเดียววนะครับ

มีอีกเรื่องหนึ่งก็คือ ถ้าท่านอ่านในหมวดนี้ ในกรอบนี้ กลุ่มของผมได้แปรญัตติไว้ หลายอย่าง เปลี่ยนคำว่า วุฒิสภา เป็น สภาผู้แทนราษฎร ขอความกรุณากรรมการอย่าได้เข้าใจผิด ว่าผมต้องการให้อำนาจไปอยู่ที่สภาผู้แทนราษฎรหากมีสองสภา ที่ผมจำเป็นต้องแปรญัตติ เพราะว่า กลุ่มของผมเน้นเหลือสภาเดียว ท่านเข้าใจใช่ไหมครับ เพราะฉะนั้นอย่าได้เข้าใจผิดในสาระว่าที่ผมแปรญัตติ เพราะเหตุว่าถ้ามีสองสภานั้นผมยังอยากจะให้ไปอยู่สภาผู้แทนราษฎร ไม่ใช่เป็นเช่นนั้น แต่ถ้าเป็นสภาเดียว ผมได้เตรียมไว้ให้ท่าน และผมเรียนว่าผมได้เตรียมไว้ให้ท่านอีก ๑ ชุด ซึ่งยังไม่ได้เสนอ คือถ้าเป็นสภาเดียว เมื่อไร ผมจะมีอีกชุดหนึ่งเตรียมงานไว้ให้ท่านเรียบร้อยเลย จะไล่มาตราตั้งแต่ต้นจนจบ อะไรที่เกี่ยวกับ วุฒิสภาจะเปลี่ยนเป็นสภาผู้แทนราษฎร ยังมีอีกเยอะนะครับ อันนี้ทำให้แต่เฉพาะในกรอบนี้เท่านั้นเอง แต่ยังมีอย่างอื่นอีก ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ช่วยผม ไม่ใช่ผมทำเองนะครับ แล้วก็ก็มีเอกสารไว้แล้ว ท่านจะง่ายมาก เลยถ้าท่านเหลือสภาเดียว ก็ดูตรงนั้นไปได้ทั้งหมดเลย อันนี้กราบเรียนเท่านั้นนะครับ คราวนี้ไหน ๆ ผมได้ พูดตรงนี้ ขออนุญาตย้อนกลับไปนิดเดียว คือมาตรา ๑๓๐ มาตรา ๑๓๑ ปรากฏอยู่ในหน้า ๑๕๙ ของ

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ศิริพร ๙๓/๒

เอกสารที่ท่านดูอยู่ ท่านประธานครับ ผมเองเคยเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ แล้วมีหน้าที่ที่จะต้องควบคุมฝ่ายบริหาร และผมมีปัญหามาก เพราะว่าผมเรียกรัฐมนตรี ผมเชิญรัฐมนตรี เชิญบุคคลที่ผมต้องตรวจสอบฝ่ายบริหาร แต่ท่านประธานทราบใช่ไหมครับว่าพวกผมมีปัญหาอะไร ผมเรียกรัฐมนตรี รัฐมนตรีก็แทงไปให้ปลัดกระทรวงมาตอบแทน ปลัดกระทรวงก็แทงต่อไปให้อธิบดีมาตอบ อธิบดีก็แทงให้รองอธิบดี แล้วรองอธิบดีก็แทงให้อำนวยการกอง ผมได้อำนวยการกองบ่อยมาก -----

- ๙๔/๑

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

เบญจกุล ๙๔/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ท่านประธานครับ ผมเป็นประธานคณะกรรมการ ผมนั่งเหมือนท่านนะครับ ฝ่ายบริหารที่ผมต้องการจะตรวจสอบ และท่านก็รู้ว่าผมเป็นคนเอาจริง เขามานั่งอยู่ข้างหน้าอย่างนี้ ผมบอกว่าท่านช่วยแนะนำตัว เขาก็แนะนำ แล้วเขาก็บอกว่าวันนี้ท่านอธิบดีมอบหมายให้มา ผมบอกผมไม่ได้เชิญอธิบดี ผมเชิญรัฐมนตรี หนังสือก็มาเป็นลำดับไล่มาเรื่อย ๆ แล้วผมก็ถามผู้อำนวยการกองว่าท่านผู้อำนวยการครับ ผมนะเห็นใจ ท่านนะครับที่ท่านมา ขอถามสักนิดหนึ่งว่าท่านได้รับมอบหมายมาให้ตอบได้ไหมในเรื่องที่ผมจะถาม ท่านก็ตอบว่า ผมตอบไม่ได้ครับ เพราะเป็นเรื่องนโยบาย แล้วผมถามว่าแล้วท่านมาทำไม ก็ผมได้รับคำสั่งให้มา ผมก็ต้องมา มานั่งเฉยเฉยอย่างนี้ ๒ คน นั่งตรงกลางอย่างนี้ แล้วผมนั่งหัวโต๊ะอย่างนี้ แล้วผมถามว่าผมจะได้เรื่องอะไรจากคุณใหม่ ไม่ได้ครับ แล้วคุณมาทำไม ก็เขาสั่งให้ผมมาผมก็ต้องมา ท่านประธานครับ นี่คือปรากฏการณ์ประจำที่พวกผมได้รับ ท่านลองสวมหมวกเป็นฝ่ายนิติบัญญัติที่จะต้องตรวจสอบฝ่ายบริหาร และท่านก็รู้ว่าจริงอยู่ฝ่ายนิติบัญญัติบางคนอาจจะไม่ได้เรื่อง แต่คนที่ได้เรื่องก็มี แล้วก็อยากจะตรวจสอบจริง ๆ บ้านเมืองจะได้อยู่ได้ แล้วบ้านเมืองก็ไปไม่ได้ถ้าหากว่าฝ่ายบริหารเล่นกลอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ ส่งต่อ ๆ กันไปเรื่อย ๆ แล้วในที่สุดผมทำอย่างไรรู้ใหม่ครับ ผมบอก ท่านผู้อำนวยการส่วนตัวแล้วผมเห็นใจท่านมาก แต่ท่านกรุณากลับไปเถอะ ไปทำงานของท่าน เพราะว่าท่านตอบอะไรผมไม่ได้เลย ท่านบอกว่าท่านได้แต่จะจดไปเฉย ๆ ว่าเราว่าอย่างไร ท่านไม่ต้องหรอกครับ ท่านกลับไปเถอะ ผมอยู่ในฝ่ายนิติบัญญัตินี้เข้าใจมาโดยตลอด ท่านประธานครับ เรื่องนี้เราพูดกันมาโดยตลอด แล้วในสมาชิกสภานิติบัญญัติทั้งหลาย หรือสมาชิกรัฐสภา ไม่ว่าจะ เป็น สส. และ สว. พอเป็นฝ่ายค้านแล้วเป็นฝ่ายตรวจสอบก็จะบ่นว่ามีปัญหาอย่างนี้ แต่พอเขากลับไปเป็นฝ่ายรัฐบาลเขาก็จะลืม และไม่แก้พระราชบัญญัติ ตลอดเวลา ท่านประธานอย่าบอกนะครับ หรือกรรมการกรรณาย่านะครับ ช่วยเอาเรื่องนี้ไปใส่ในพระราชบัญญัติก็พอ ท่านประธานครับ ผมลองหลายครั้งแล้ว พอใครมาเป็นรัฐบาลก็บอกว่า กฎนี้ได้ก็ดีเหมือนกันไม่ต้องถูกตรวจสอบ แล้วก็ทำไม่ได้เสียที ผมได้เดินทางไปศึกษาในต่างประเทศว่าเขามีบทบัญญัติบ้างไหม แล้วก็ได้เคยปรึกษากับท่านกรรมการ ท่านรองเลขาธิการฯ วันนั้นก็ปรึกษาท่านว่าอย่างนี้ใส่ตรงไหนพอจะใส่ได้ ท่านก็กรุณาแนะนำนะครับที่แรกผมจะใส่ว่าเป็นอะไรนะ ผมก็จำภาษาของทางกฎหมายไม่ค่อยได้ เป็นเจ้าพนักงาน ไซ้ใหม่ครับที่แรกผมจะใส่ว่า เมื่อกรรมการมีมติให้สอบสวนเรื่องใด ให้ถือว่ากรรมการเป็นเจ้าพนักงาน ซึ่งหมายความว่าเรียกมาแล้วถ้าไม่มาก็โดนอาญา แต่ว่าก็มีคนบอกว่าจะปรับเสียใหม่ คุณเสริมเกียรตินั่นแหละครับ อยู่ในทีมผมก็บอกปรับเสียใหม่ ทางอัยการก็ช่วยปรับ นักกฎหมายคนอื่นก็ช่วยปรับ มีตำรวจด้วย มีนักกฎหมายหลายคนในทีมผม ในที่สุดก็ปรับออกมาใหม่เป็น ขอเพิ่มแปรญัติตีเพิ่มความในวรรคเจ็ดของมาตรา ๑๓๐ ว่า บุคคลผู้ฝ่าฝืนคำสั่งเรียกตามวรรคสองย่อมมีโทษตามที่กฎหมายบัญญัติ หมายความว่ายังต้องไปออกกฎหมายบัญญัติอีกว่าจะมีโทษแค่ไหนอย่างไร แต่เพียงแค่นี้ใส่ไว้แค่นี้เพื่อเป็นช่องทางที่จะให้มีกฎหมายลูกออกมา ไม่อย่างนั้นกฎหมายลูกไม่มีวันได้ออก

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

เบญจกุล ๙๔/๒

เพราะใครก็ตามมาเป็นรัฐบาลก็จะไม่ยอมเล่น หรือเสนอไปในสภาก็ตกทุกที ไม่มีทาง ทำให้มันมี
ภาคบังคับเกิดขึ้นที่จะให้เป็นจริงได้ เพราะฉะนั้นกรุณาพิจารณาตรงนี้ด้วยนะครับ ไม่อย่างนั้นฝ่าย
นิติบัญญัติจะควบคุมและตรวจสอบฝ่ายบริหารไม่ได้ และเราก็จะเจอปัญหาอย่างในช่วงที่ผ่านมา แล้วเราก็
จะเป็นหมัน ฝ่ายนิติบัญญัติก็จะกลายเป็นบุคคลที่มากินเงินเดือน แล้วก็กินเบี้ยประชุม แล้วผมก็ดูด้วย
ความเวทนาสงสัยว่าทำอะไรไม่ค่อยจะได้ในกรรมการ ในการเรียกตัวบุคคลมานะครับ -----

-๙๕/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ท่านประธานครับ นั่นก็เป็นเรื่องที่ ๒ ผมไปอีกเรื่องหนึ่งเลยก็แล้วกันนะครับ ถ้าท่านจะกรุณา ก็คืออยาก
จะให้ พลตำรวจโท ธรรมนิติย์ ได้พูดถึงอีกมาตราหนึ่งซึ่งอยู่ในกรอบนั้นะครับ ซึ่งเข้าใจว่าจะตรงกันกับ
ฝ่ายกลุ่มที่ ๗ ไหน ๆ ผมพูดแล้วก็ขอกุุ่มผมพูดไปเลยที่เดียว และเดี่ยวทางกลุ่มที่ ๗ ท่านประธานจะกรุณา
นะครับ ขอ พลตำรวจโทธรรมนิติย์ ท่านรอมมา ๓ วันแล้วนะครับ ท่านมานั่งรอว่าท่านจะพูดมาตรานี้

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ : ขอนิดเดียวครับว่า มีท่านสมาชิกผู้แปรญัตติจะพูดเรื่องที่เรา
ผ่านมาคือ คณะกรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือว่าองค์การอิสระอื่นใหม่ครับ เพราะว่าจะได้
จบเรื่องนี้ไป หรือว่าเรื่องศาลรัฐธรรมนูญ เชิญท่านวิชัยครับ แล้วเดี่ยวค่อยไปเรื่องที่ท่านพูด

นายวิชัย รูปขำดี : ขอบคุณท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิชัย รูปขำดี ครับ ในมาตรา
เดียวกันกับท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ได้กล่าวไปแล้วนี่นะครับ ทางคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็น
ตามรัฐธรรมนูญก็มีข้อขอแปรญัตติใน (๓) ว่า ขอตัดตำแหน่งที่เขียนไว้ว่า เคยเป็นรัฐมนตรี ด้วยเหตุผลที่ว่า
ในกรณีนี้เราก็คงจะมีผู้ที่เคยเป็นรัฐมนตรีจำนวนมากเลยที่มีโอกาสจะเข้ามาเป็นผู้ที่อยู่ในบทบาทนั้นะครับ
แล้วก็ผู้ที่เขาแปรญัตติมาเขาให้เหตุผลว่า ผู้ที่เคยเป็นรัฐมนตรีทั้งหลายก็แน่นอนคงมีทั้งดีแล้วก็ตรงกันข้าม
แต่ถ้าเขามีความเห็นที่ส่วนใหญ่ก็มีความเกี่ยวข้อง มีบทบาท แล้วก็ผลประโยชน์ในเรื่องทางการเมือง
มาก่อน หรือว่ากำลังเป็นอยู่ ดังนั้นอาจจะทำให้มีปัญหาในความเป็นกลาง มีปัญหาในเรื่องผลประโยชน์
ที่เกี่ยวข้อง แล้วก็อาจจะกลายไปถึงว่าเป็นปัญหาต่อการพิจารณาคดี และสิ่งที่เป็นเหตุผลในการตัดสินใจ
ต่าง ๆ ด้วยนะครับ อันนี้ก็เป็นประเด็นที่เพิ่มเติมนะครับ ขอบพระคุณครับ

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ : ขอบคุณครับ มีท่านผู้อื่นใหม่ครับ ที่จะอภิปรายในปัญหา
ที่กล่าวมาคือเรื่องของการสรรหา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และองค์การอิสระอื่น หรือว่าเรื่องของ
ศาลรัฐธรรมนูญ ถ้าไม่มีจะได้ผ่านไปเรื่องอื่น ๆ ครับ เชิญครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธาน ผมขอนิดเดียวเรื่องรัฐมนตรีนี่นะครับ ผมเอง
ก็เคยมีความคิดเหมือนกับทางกลุ่มของท่านอาจารย์วิชัย ที่ท่านอาจารย์วิชัยมีผู้เสนอมาที่จะให้แปรญัตติ
อย่างนี้ แต่ในฐานะที่ผมอยู่ในแวดวงตรงนี้ แล้วก็สนใจในเรื่ององค์การอิสระแล้วก็ตรวจสอบอยู่เป็นประจำ
ตรงนี้นี่นะครับ ผมคิดว่าการเปิดกว้างไว้อาจจะเกิดประโยชน์เหมือนกันนะครับ เพราะว่ารัฐมนตรีก็ไม่ได้
เลวเสียหมดทุกคน และรัฐมนตรีที่ไม่ดี ผมว่ากรรมการสรรหา ก็อย่าเลือกมา แต่ถ้าให้โอกาสมันจะเป็น
ตัวเลือกมากขึ้น เพราะบางครั้งเราอยากจะได้บุคคลที่มาเป็นองค์การอิสระ แล้วก็ถ้ามีคุณสมบัติเคยเป็น
รัฐมนตรี คือมันก็ไม่ได้หมายความว่ารัฐมนตรีจะได้เป็นทุกคน เพราะฉะนั้นอันนี้ลองฝากคิดเท่านั้นเอง
มันก็มองได้สองแง่ นะครับ ขอแถมนิดเดียวตรงนี้นะครับ

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ : ถ้าไม่มีอะไร เมื่อสักครู่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์จะให้ท่าน
พลตำรวจโท ธรรมนิติย์ใช้ใหม่ครับ เชิญครับ

คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ

ธนัฎญา ๙๕/๒

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

พลตำรวจโท ธรรมนิตย์ ปิตะนิละบุตร : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม
พลตำรวจโท ธรรมนิตย์ ปิตะนิละบุตร สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญครับ ก่อนอื่นผมขออนุญาตว่าทำไม
ที่ไปที่มาจะมาเกี่ยวข้องกับตรงมาตรา ๒๑๖ ผมเรียนที่ไปที่มาอย่างนั้นครับ ก่อนอื่นผมต้องกราบขอโทษ
ท่านผู้พิพากษา ผู้ใหญ่ในคณะสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญหลายท่านที่อยู่ในที่นี้ครับ เฉิณผมเอาร่าง
รัฐธรรมนูญ ฉบับรับฟังความคิดเห็นที่ได้รับมาไปแจกให้กับผู้พิพากษาในศาลต่าง ๆ สุดท้ายผู้พิพากษา
หลาย ๆ ท่านก็ลงชื่อมาประมาณ ๑,๒๐๐ กว่าท่าน

คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ

ประกาศลักษณะ ๙๖/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ขอให้ดูมาตรา ๒๑๖ ซึ่งเป็นเรื่องของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม (กต.) ว่าร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๖ นั้น องค์ประกอบของ กต. นั้นมีประธานศาลฎีกาเป็นประธานกรรมการ ศาลฎีกา ๖ ท่าน ศาลอุทธรณ์ ๔ ท่าน ศาลชั้นต้น ๒ ท่าน บุคคลภายนอก ๒ ท่าน โดยได้รับเลือกจากข้าราชการตุลาการ แต่รัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ มาตรา ๒๗๔ ประกอบด้วยประธานศาลฎีกาเป็นประธานกรรมการ ๑ ท่าน ศาลฎีกา ๔ ท่าน ศาลอุทธรณ์ ๔ ท่าน ศาลชั้นต้น ๔ ท่าน บุคคลภายนอก ๒ ท่าน ก็มีปัญหายู่เฉพาะที่ ศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ ศาลชั้นต้น โดยเฉพาะศาลชั้นต้นลดไปเหลือ ๒ ท่านเท่านั้น อยากขอกลับมาเป็น ๔ ท่านครับ ด้วยเหตุผลว่าศาลชั้นต้นมีผู้พิพากษาประมาณ ๓,๐๐๐ กว่าท่าน ศาลอุทธรณ์มีประมาณ เกือบ ๗ ๕๐๐ ท่าน ส่วนศาลฎีกานั้นมีประมาณ ๑๐๐ ท่าน ก็ขอตรงนี้ว่า ขอให้สับเปลี่ยนไป ขอให้ เป็น ศาลชั้นต้น ๔ ท่าน ในคณะของเรา แปรญัตติของเราได้ข้อยุติกันไว้ทั้ง ๑๒ ท่านนั้นควรส่งให้ศาลไปเป็นผู้พิจารณา โดยยอดจำนวนแต่ละศาลนั้นขึ้นอยู่กับศาลครับ ผมขอเรียนอย่างนี้ครับ

นายอัศวิน สุมาวงศ์ : ไม่ทราบมีท่านผู้อื่นจะอภิปรายในมาตรานี้ไหมครับ ท่านวัชรา เชิญครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ขอแปรญัตติในเรื่องนี้ไว้ว่า ในเรื่องที่ ๒ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละชั้นศาล ซึ่งได้รับการเลือกจากข้าราชการตุลาการ ในแต่ละชั้นศาล ศาลฎีกา ๖ ท่าน ศาลอุทธรณ์ ผู้มีอาวุโสสูงสุด ๑๐๐ คนแรก ๔ ท่าน ศาลชั้นต้น ๔ ท่าน แล้วก็กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๒ คน โดยไม่ระบุแน่ชัด คำว่า ซึ่งเป็นหรือเคยเป็นข้าราชการตุลาการ ซึ่งไม่เป็นหรือเคยเป็นตุลาการ ออก เหลือคำว่า ซึ่งได้รับเลือกจากวุฒิสภา เหตุผลก็เพราะว่า เนื่องจากต้องการให้ผู้พิพากษาอาวุโส คือศาลฎีกาก็ต้องมีอาวุโสสูงกว่าศาลอุทธรณ์และศาลชั้นต้น ได้มีบทบาทในการบริหารงานบุคคลมากขึ้น ขอบคุณครับ

นายอัศวิน สุมาวงศ์ : เชิญท่านสวัสดิ์ครับ

นายสวัสดิ์ โชติพานิช : ท่านประธานครับ ความจริงเรื่องมาตรา ๒๑๖ นี้ ผมก็ขอแปรญัตติอยู่เฉพาะใน (๓) ต้องขอประธานอภัยที่ท่าน พลโท ธรรมนิตย์ ท่านได้นำความคิดของผู้พิพากษามาเกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ซึ่งผมขอเรียนว่าที่จริงตามที่คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญยกร่างวันนี้ผมก็ไม่ค่อยจะเต็มใจนัก แต่ก็ด้วยความเกรงใจท่านกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญอยู่ด้วยนะครับ ที่ไม่ค่อยจะเต็มใจนั้นสาระสำคัญมันอยู่ตรงนี้ครับ -----

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

อารีรัตน์ ๙๗/๑

เรื่องคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมมันเป็นหน่วยงานสูงสุดในการบริหารงานบุคคลของผู้พิพากษา เพราะฉะนั้นการให้คุณให้โทษอยู่ที่คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม เรียกย่อ ๆ กันว่า กต. ก็แล้วกัน นะครับ ในชั้นดั้งเดิมของเรานี้ นะครับ ก่อนรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ นี้ ผมขอเรียนอย่างนี้นะครับว่า ลำดับชั้น ของผู้พิพากษามีทั้งหมด ๙ ชั้น ประธานศาลฎีกาเป็นชั้นที่ ๙ รองประธานชั้นที่ ๘ หัวหน้าคณะชั้นที่ ๗ เพราะฉะนั้นบุคคลที่จะมาเป็น กต. ได้นี้ ต้องตั้งแต่ชั้นที่ ๗ เพราะว่าการที่จะมาให้คุณให้โทษ ผู้พิพากษา ต้องเป็นผู้ใหญ่ นะครับ ไม่ใช่อย่างรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ที่เอามาบัญญัติ พูดกันจริง ๆ นี่มันเท่ากับเอาเด็ก มาปกครองผู้ใหญ่ นะครับ เอาเด็กมาปกครองผู้ใหญ่ก็คืออะไรล่ะครับ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยเฉพาะ อย่างยิ่งในชั้นศาลชั้นต้นอย่างนี้ ถึง ๔ คน แล้วให้เลือกผู้พิพากษาศาลชั้นต้นก็สามารถจะเลือกกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ เริ่มตั้งแต่ระดับจนกระทั่งถึงผู้ใหญ่ แล้วก็ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นมีตั้ง ๒,๐๐๐ กว่าคน ฉะนั้น ผู้ใหญ่อยากจะเป็น กต. ก็ต้องวิ่งมาหาผู้น้อยผู้พิพากษาศาลชั้นต้นเพื่อช่วยเลือกให้ด้วย ถ้าอย่างนั้นก็ ต้อง แพ้ ไม่มีทางได้ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าท่านกรรมการยกย่องรัฐธรรมนูญที่ท่านยกมานี้ ผมก็ไม่ค่อยจะ เติมใจนัก คือผมเห็นว่าควรจะต้องตัดผู้พิพากษาชั้นต้นนี้ออกไปเลยนะครับ แม้กระทั่ง ๒ คนนี้ก็ไม่น่าอยากได้ เพราะว่า ๒ คนนี้ก็ไปปกครองผู้ใหญ่อีก มันจะมีปัญหาอีก แต่ก็เห็นว่าท่านก็ได้แก้ไว้ ท่านกับบอกว่าเราจะ ตัดไปเสียเลยก็ดูอย่างไรอยู่นะครับ ผมก็เอา เขาก็เอาด้วยใจนี่ยอม เพราะฉะนั้นผมถึงขอยืนยันว่า ร่างที่ ท่านคณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญมาที่ดีที่สุดแล้วนะครับ อย่างกลับไปสู่วังวนเดิมอีกเลยนะครับ กลับไปสูปี ๒๕๔๐ มันแย่มาก ๆ นะครับ ผมพูดได้อย่างนี้ มันคงไม่อยากจะพูดอะไรมากไปกว่านี้ แล้วก็ มีผู้หลักผู้ใหญ่อยู่ในวงการศาลอยู่ ณ ที่นี้ก็หลายท่านยอมรับสภาพอันนี้เป็นอย่างไรนะครับ อันนี้ผมขอ สนับสนุน จริง ๆ ก็ไม่ค่อยเติมใจนัก ถ้าเติมใจก็คือต้องตัดเด็กออกไปด้วยว่าปกครองผู้ใหญ่ไม่ได้ จะพูดกัน ง่าย ๆ แล้วจะมาบอกว่านี่ไม่ใช่ กต. นี่ไม่ใช่องค์กรปกครองผู้พิพากษา ไม่ใช่ มันต้องใช่สิครับ ทำไมจะ ไม่ใช่ ต้องเป็นการให้คุณให้โทษอะไรต่ออะไรต่าง ๆ เลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง เลื่อนยศปลดย้ายอะไรอย่างที่ว่า นี้ อยู่ที่ กต. ทั้งนั้น แล้วที่นี้อย่างที่ผมเรียนว่า ของรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ นั้นผู้พิพากษาน้อยมีตั้ง ๒,๐๐๐ กว่าคน ผู้ใหญ่ถ้าไม่ไปหาผู้น้อยก็ไม่ได้เป็นหรือครับ ไม่ได้เป็น ที่นี้เวลานี้ท่านก็แก้ว่าให้แต่ละชั้นศาลเลือก กันเองก็พอรับกันได้ว่าอย่างนั้นเถอะ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมขอเรียนยืนยันว่า ขอคณะกรรมการการยกย่อง รัฐธรรมนูญนี้ดีที่สุดแล้วนะครับ แล้วผมก็ไม่ได้ขอแปรญัตติอะไรไว้เกี่ยวกับเรื่ององค์ประกอบของ กต. ขอประธานโทษ ท่านพลตำรวจโท ธรรมนิศย์ ด้วยว่าต้องด้านตรงนี้ ข้อเสนอของท่าน ผมขอยืนยันตาม คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญนะครับ พูดถึงเรื่องนั้นมันมีเรื่องที่ผมขอแปรญัตติเอาไว้คือเกี่ยวกับเรื่อง ศาลยุติธรรมนะครับ เรื่องแรก ก็เรื่องมาตรา ๒๑๕ คือในการแต่งตั้งและการให้ผู้พิพากษาพ้นจากตำแหน่ง ตามวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๑๕ ก็ดี

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน และการลงโทษผู้พิพากษาตามมาตรา ๒๑๕ วรรคสองก็ดี ผมให้เต็ม ข้อความเข้าไปเป็นวรรคท้ายว่า ในการให้ความเห็นชอบของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง นอกจากการพ้นจากตำแหน่งและการลงโทษผู้พิพากษา ต้องคำนึงถึงความรู้ ความสามารถและพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญ ผมขอให้เดิมตรงนี้เท่านั้นเองครับ เพราะผมเห็นว่าเรื่องจริยธรรม เรื่องความรู้ความสามารถของผู้พิพากษาเป็นเรื่องที่สำคัญมาก และในการที่จะต้องพิจารณาในการแต่งตั้งหรือเลื่อนตำแหน่ง เลื่อนเงินเดือนผู้พิพากษานี้แหละครับ แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องจริยธรรมเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดสำหรับผู้พิพากษา ที่จริงทางศาลเองเราก็มีเรื่องจรรยาบรรณอยู่ แต่มักจะปล่อยปละละเลยกันไม่คำนึงถึงในเรื่องเหล่านี้มากนัก ไม่เข้มงวดนัก ผมเลยถึงให้มาบัญญัติเอาไว้ ในตรงนี้ครับ มาเพิ่มเติมตรงนี้ รายละเอียดขออนุญาตที่จะไม่กล่าว เพราะจะนำเรื่องอะไรต่ออะไร สิ่งที่มีมันไม่ค่อยจะดีนักเอามาพูดในที่นี้ก็คงขอภัยที่ประชุมด้วย แล้วผมก็มาจากสถานที่นั้นมันก็ไม่ดีที่จะเอามาพูด แต่ขอยืนยันว่ามันมีความจำเป็นครับ

ต่อไปอีกมาตราหนึ่ง ในเรื่องมาตรา ๒๑๖ ที่ท่านอาจารย์มานิจพูดเมื่อสักครู่นี้ครับ องค์ประกอบของคณะกรรมการ กกต. ใน (๓) เกี่ยวกับผู้ทรงคุณวุฒิสองคน ซึ่งวุฒิสภาเลือกมา ตาม (๓) ไปกำหนดห้ามน่า สองคนนั้นต้องไม่เคยเป็นข้าราชการตุลาการนะ ที่ขอแปรญัตติให้ตัดตรงนี้ออก ไม่ใช่ ผมอยากเป็นนะครับ ไม่ใช่ ขอเรียนอย่างนั้นนะครับ แต่มันมีความจำเป็นครับ เพราะว่าใน ๑๐ ปี ตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ มาจนกระทั่งปัจจุบัน เราจะเห็นได้ว่า อันนี้ผมขอเรียนว่าท่านที่นั่งอยู่ที่นี่เป็น กกต. อยู่หลายท่าน ท่านจะรู้เลยว่าวุฒิสภาเลือกเข้าไป ๒ คนนั้น บุคคลเหล่านี้ได้ไปทำอะไรบ้าง ไปปฏิบัติอะไรบ้าง ท่านรู้ดี แต่ผมอยากจะเรียนนิดหนึ่งว่าคนเรานี้แหละครับ จะไปทำงานที่ไหนมันต้องรู้ว่าสภาพงานที่นั่นเขาเป็นอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทางวงการตุลาการนี่เป็นเรื่องสลับซับซ้อนมากกว่าข้าราชการอื่นด้วยซ้ำไป ที่นี้ท่านไปเขียนอย่างนี้ จริง ๆ ถ้าความเห็นผม ผมว่าควรจะเขียนกลับไปด้วยซ้ำไปว่า ๒ คนที่เลือก ต้องเลือกมาจากคนที่เคยเป็นข้าราชการตุลาการนะ เพราะจะได้รู้ต้นลึกหนาบางมันเป็นอย่างไร แต่ว่าเอละ เราไม่ไปยังกับท่าน แต่ควรจะเปิดกว้างให้วุฒิสภาท่านเลือก ท่านจะเลือกใครก็ได้ แต่ให้เปิดกว้างไม่ใช่ไปล็อก ล็อกคนที่เหมาะสมด้วยที่จะมาเป็น อย่างนี้ควรจะเปิดกว้างให้ท่าน ท่านจะเอาใครก็ได้ ที่ท่านเห็นว่า แต่ในความเห็นผมมัน ผมเห็นว่าจะมีประโยชน์มากกว่าถ้าหากว่าเราเลือกคนที่เคยรู้เรื่องผู้พิพากษาศาลนะครับ นี่เหตุผล มาตรา ๒๑๖ ที่ผมขอแปรญัตติใน (๓) นะครับ

ต่อไปอีกเรื่องหนึ่ง ก็คือในเรื่องมาตรา ๒๕๖ อันนี้เรื่องเกี่ยวกับบทเฉพาะกาล ในเรื่อง บทเฉพาะกาลนี้ มาตรา ๒๕๖ นี้ ผมก็ไปเขียนให้มันชัดเจนเท่านั้นเอง บอกว่าในวาระเริ่มแรก ต้องขอ ประธานอภัย มันตกไปนิดหนึ่ง ผมจะขอแก้คืออย่างนั้นครับ ในวาระเริ่มแรกให้ผู้พิพากษา ซึ่งดำรง

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

นำพร ๙๘/๒

ตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาที่พ้นจากตำแหน่งในปีกงบประมาณ ๒๕๕๐ และดำรงตำแหน่ง
ผู้พิพากษาอาวุโสก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ -----

- ๙๙/๑

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

สุริยรัตน์ ๙๙/๑

วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ที่นี้มันตกไปครับข้อความ หรือจะดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสภายหลังประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ คือเราไม่สามารถจะรู้ว่ารัฐธรรมนูญนี้จะประกาศใช้เมื่อไร เพราะผู้พิพากษาในปี ๒๕๑๐ มันจะเริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญนี้อาจจะออกก่อนหรือออกหลังก็ได้ ก็เลยต้องขออนุญาตตกเติมไปว่า หรือจะดำรงผู้พิพากษาอาวุโสภายหลังประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ ครับ ไม่ทราบว่าท่านประธานหรือที่ประชุม จะอนุญาตหรือเปล่าครับ

นายอัครวิทย์ สุมาวงศ์ : ท่านสวัสดิ์ครับ ตรงนี้คงจะไม่ต้องใส่แล้วครับ เพราะว่าวันนี้ สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ผ่านกฎหมายเรื่องนี้ไปแล้ว

นายสวัสดิ์ ไซติพานิช : คือเรื่องนี้อย่างนี้ครับ ผมความจริงก็ได้คุยกับท่านเลขาธิการ อาจารย์สมคิดนะครับ อาจารย์สมคิดบอกว่าได้สอบถามกับคุณสรราชซึ่งเป็นโฆษกของสำนักงานศาลยุติธรรม ผมก็ได้คุยกับคุณสรราชโดยอ่านเรื่องนี้ให้เขาฟัง เขาบอกว่ามาตรา ๒๙๖ ของผมเขียนได้ชัดเจนกว่าของเขา ของเขายังมีปัญหา ผมเรียนท่านอย่างนี้ครับ เพราะฉะนั้นผมเลยถึงขออนุญาตที่จะต้องเติมมาตรา ๒๙๖ เพื่อให้ชัดเจนครับ ส่วนวรรคท้ายก็เติมไปเพียงแต่เพียงว่า ผู้พิพากษา คือโดยปกติ ผู้พิพากษาของเราเดี๋ยวบางท่านที่ไม่ทราบระบบศาลว่า ความจริงเวลานี้มันถึง ๗๐ ปี อยู่แล้วนะครับ ถ้าหาก ๖๐ - ๗๐ ปี เราเรียกว่า ผู้พิพากษาอาวุโส ที่นี้เราก็ไปเขียนว่า ภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ให้ตรากฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้พิพากษาศาลยุติธรรมดำรงตำแหน่งได้จนถึงอายุครบ เจ็ดสิบปี และผู้พิพากษาศาลยุติธรรมซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณใดและปฏิบัติหน้าที่มาแล้วไม่น้อยกว่ายี่สิบปีสามารถขอไปดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสในศาลซึ่งไม่สูงกว่าขณะดำรงตำแหน่งได้ ความจริงเขาให้รับกันกับในวรรคแรกนั่นเองครับ คือขณะนี้ดำรงตำแหน่งเพื่อให้รับกัน มาเติมวรรคท้ายเข้าไปเท่านั้นครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : เชิญท่านเสริมเกียรติ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขออนุญาตนะครับ กล่าวขอบคุณท่านประธานและท่านกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญทุกท่านครับ กระผมขออนุญาตต่อเติมสืบเนื่อง ขออนุญาตเอ่ยนามท่านสวัสดิ์ ไซติพานิช เนื่องจากในมาตรา ๒๙๖ วรรคสอง ที่บัญญัติว่า ภายในหนึ่งปีจะให้ผู้พิพากษาดำรงตำแหน่งถึงอายุเจ็ดสิบปี แล้วก็จะอาจจะขอไปดำรงตำแหน่งอาวุโสได้ ซึ่งของอัยการขณะนี้ก็ประมาณเดียวกับทางผู้พิพากษาก็คือ อัยการก็อาวุโสเจ็ดสิบปีเหมือนกัน แล้วก็การที่เข้าดำรงตำแหน่งก็มีทั้งหมดคล้ายกัน เหมือนกัน กระผมก็ทราบเรียนว่า ในบทบัญญัติมาตรา ๒๙๖ วรรคสอง ซึ่งบทบัญญัติเกี่ยวกับตุลาการดำรงตำแหน่งก็ขอความกรุณาว่า ให้นำบทบัญญัติของวรรคสองมาใช้บังคับกับพนักงานอัยการโดยอนุโลม เป็นการผูกโยงแล้วก็สอดคล้องเหมือนกันทุกประการในเรื่องการดำรงตำแหน่ง ซึ่งขณะนี้อาวุโสเจ็ดสิบปีเหมือนกันอยู่แล้ว กราบขอบคุณท่านประธานครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

สุวิทย์รัตน์ ๙๙/๒

ประธาน : ผมขอขอบพระคุณนะครับ ท่านสวัสดิ์ ท่านเสริมเกียรติครับ ผมได้รับความรู้
อีกเยอะ และขณะเดียวกันนี่สิ่งที่ท่านยกขึ้นมา แม้กระทั่งถ้อยคำที่จะเต็มมีเหตุผลนะครับ แต่อย่างไรก็ตาม
ผมรับที่จะมาให้ทางกรรมการยกย่องรัฐธรรมนูญพิจารณาในวันพรุ่งนี้นะครับ เพื่อที่จะได้มีเวลาเวลา
ถ้อยคำอะไรกันต่าง ๆ เสียก่อน เพราะฉะนั้นสิ่งไหนที่พวกผมจะทำให้ได้แล้วผมยินดีครับ เพราะว่ามันก็
ทำงานด้วยกันนะครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

ประธาน : สำหรับวันนี้ก็จะเวลา ๑๙.๓๐ นาฬิกาแล้ว ผมก็ขอขอบพระคุณทุกท่าน
แล้วก็มีอาหารรับประทาน ขอเชิญทุกท่านเลยนะครับ สำหรับกรรมการยกย่องรัฐธรรมนูญผมขอเชิญ
พรุ่งนี้เข้าเวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกาที่นี่ ไม่ใช่เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกาหน้าครับ คือนี่ก็อย่ากลับตึกก็แล้วกัน
เข้าจะได้มาเวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกาพอดี เพราะมีงานต้องทำทั้งวันพรุ่งนี้ ขอขอบพระคุณครับ สวัสดิ์ครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๙.๓๕ นาฬิกา

กลุ่มงานชวเลข ๑

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข